

RAKENTAMISEN RUUSU

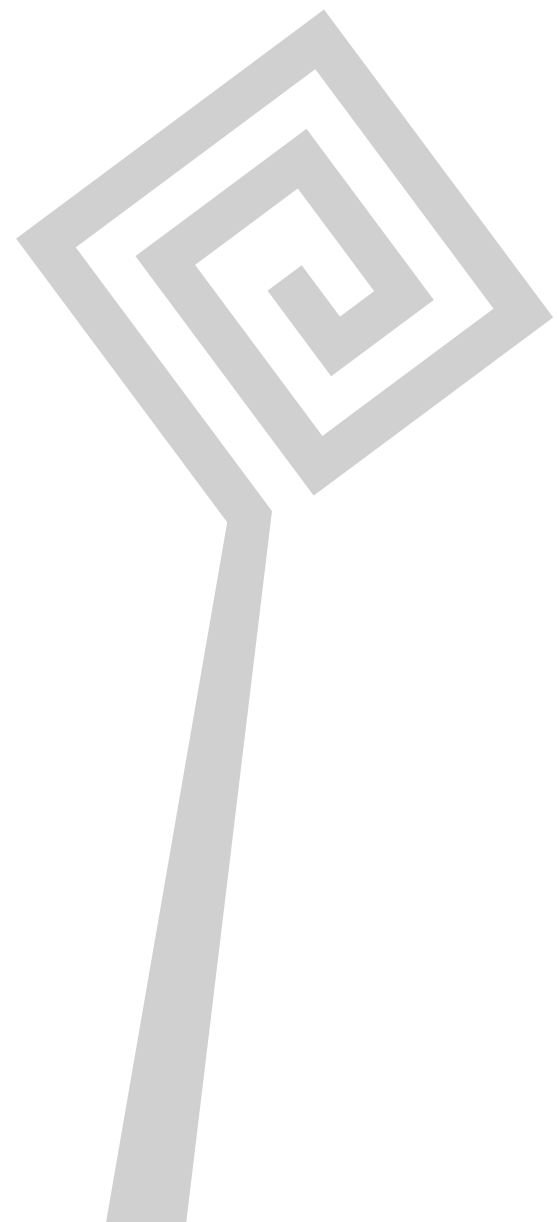
BYGGROSEN |
THE ROSE FOR BUILDING |

2012–2016

HELSINGIN KAUPUNGIN RAKENNUSLAUTAKUNTA
HELSINGFORS STADS BYGGNADSNÄMND
HELSINKI CITY BUILDING CONTROL COMMISSION

RAKENTAMISEN RUUSU 2012-2016
BYGGROSEN 2012-2016
THE ROSE FOR BUILDING 2012-2016

VASTAAVA TOIMITTAJA ANSVARIG REDAKTÖR EDITOR-IN-CHIEF
Lauri Jääskeläinen

TOIMITUSKUNTA REDAKTIONSKOMMITTÉ EDITORIAL COMMITTEE
Marjatta Uusitalo, Leena Jaskanen, Marjukka Haavisto, Johanna Lindqvist, Stella Vahteristo

KÄÄNNÖKSET ÖVERSÄTTNINGAR TRANSLATIONS
AAC Global / Virve Siikanen, Marit Seppäläinen, Marie Nynäs

KIRJAPAINO TRYCKERI PRINTING HOUSE
Painotalo Plus Digital Oy 2016

VALOKUVAT JA PIIRUSTUKSET FOTOGRAFIER OCH RITNINGAR PHOTOGRAPHS AND DRAWINGS
Arkkitehtitoimistojen kokoelmat, nimetyt kuvaajat, rakennuttajien kokoelmat, rakennusvalvontaviraston kuvakokoelmat
Arkitektbyråernas samlingar, nämnda fotografer, byggherrarnas samlingar, byggnadstillsynsverkets bildsamlingar
Archives of architectural offices, named photographers, archives of developers, Archives of Building Control Department

GRAAFINEN SUUNNITTELU/TAITTO GRAFISK FORMGIVNING/LAYOUT GRAPHIC DESIGN/LAYOUT
Mika Kettunen, Graafinen suunnittelu Mika Kettunen

JULKAISIJA UTGIVARE PUBLISHER
Helsingin kaupungin rakennuslautakunta
Helsingfors stads byggnadsnämnd
Helsinki City Building Control Commission

ISBN 978-952-331-211-1
ISBN 978-952-331-212-8 (PDF)

RAKENTAMISEN RUUSU 2012–2016 BYGGROSEN 2012–2016 THE ROSE FOR BUILDING 2012–2016

SISÄLLYSLUETTELO

ESIPUHE 5
SÄÄNNÖT 8
KAUKO KOSKINEN 10
ANNI SINNEMÄKI 13
ARKKITEHTUURIKATSAUS 16

2012 40
KAISA-TALO 42
WORLD DESIGN CAPITAL -PAVILJONKI 46
SVENSKA TEATERNIN PERUSKORJAUS 50
KAMPIN KAPPELI 54
OSAKEYHTIÖ VILHOLAN JÄLKIASENNUSHISSIT 57

2013 60
ASUINKERROSTALO, HARJANNETIE 44, VIKINMÄKI 62
STORA ENSON PÄÄKONTTORIN SISÄTILOJEN
PERUSKORJAUS 66
METODISTIKIRKON SPIIRA 69
HÄMEENTIE RAVINTOLAT SILTANEN,
KUODES LINJA JA KAIKU 70

2014 74
PELTISEPPÄ ESKO KIVI 76
ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY 80
SIILITIE METROASEMA 83
KIINTEISTÖ OY TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU 86
KAUPUNKIPIENTALOKORTTELIT ALPPITÄHTI
JA LAUKKUKUJA 6, ALPPIKYLÄ 89

2015 92
OP VALLILA 94
MERIPAVILJONKI 98
IPI KULMAKUPPILA, PORTHANINKATU 13 102
ASUINKERROSTALO, HARJANNETIE 13, VIKINMÄKI 105
RUSKEASUON SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYS 109

2016 112
HERNESAAREN LÖYLY 114
ROIHUVUOREN ALA-ASTE 118
KANSALLISKIRJASTON PERUSKORJAUS 122
ASUNTO-OSAKEYHTIÖ KELARINNE 125
LAPINLAHDEN SAIRAALA, PRO LAPINLAHTI RY,
LAPINLAHDEN LÄHDE OY JA OSUUSKUNTA
LAPINLAHDEN TILAJAKAMO 128

KARI KUOSMA 132
TEKNISET TIEDOT 134
KOHDEKARTTA 142

INNEHÅLL

FÖRORD 6
REGLER 8
KAUKO KOSKINEN 11
ANNI SINNEMÄKI 14
ARKITEKTUREXPOSÉ 16

2012 40
KAJSAHUSET 42
PAVILJONGEN FÖR WORLD DESIGN CAPITAL 46
SANERINGEN AV SVENSKA TEATERN 50
KAMPENS KAPELL 54
HISSINSTALLATION I EFTERHAND
I AKTIEBOLAGET VILHOLA 57

2013 60
FLERVÅNINGSHUS, KRÖNVÄGEN 44, VIKSBACKA 62
SANERINGEN AV INTERIÖREN I STORA ENSOS
HUVUDKONTOR 66
METODISTKYRKANS SPIRA 69
RESTAURANGERNA SILTANEN, KUODES LINJA
OCH KAIKU PÅ TAVASTVÄGEN 70

2014 74
PLÅTSLAGAREN ESKO KIVI 76
ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY 80
IGELKOTTSVÄGENS METROSTATION 83
FASTIGHETS AB TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU 86
TOWNHOUSEKVARTEREN ALPPITÄHTI
OCH LAUKKUKUJA 6, ALPBYN 89

2015 92
OP VALLGÅRD 94
HAVSPAVILJONGEN 98
IPI KULMAKUPPILA, PORTHANSGATAN 13 102
FLERVÅNINGSHUS, KRÖNVÄGEN 13, VIKSBACKA 105
BRUNAKÄRR KOLONITRÄDGÅRDSFÖRENING 108

2016 112
ÄRTHOLMENS LÖYLY 114
KASBERGETS LÄGSTADIUM 118
NATIONALBIBLIOTEKETS SANERING 122
BOSTADSAKTIEBOLAGET KELARINNE 125
LAPPVIKENS SJUKHUS, PRO LAPPVIKEN RY,
LAPINLAHDEN LÄHDE OY OCH ANDELSLAGET
LAPINLAHDEN TILAJAKAMO 128

KARI KUOSMA 132
TEKNISKA DATA 134
KARTA 142

CONTENTS

PREFACE 7
RULES 9
KAUKO KOSKINEN 12
ANNI SINNEMÄKI 15
ARCHITECTURE REVIEW 16

2012 40
KAISA HOUSE 44
WORLD DESIGN CAPITAL PAVILION 48
RENOVATION OF SVENSKA TEATERN 52
KAMPPI CHAPEL 56
LIMITED LIABILITY COMPANY VILHOLA'S
RETROFITTED LIFTS 58

2013 60
APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 44, VIKINMÄKI 64
RENOVATION OF STORA ENSO HEAD OFFICE INTERIOR 68
METHODIST CHURCH SPIRE 70
RESTAURANTS SILTANEN, KUODES LINJA
AND KAIKU ON HÄMEENTIE 72

2014 74
TINSMITH ESKO KIVI 78
ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY 82
SIILITIE METRO STATION 85
PROPERTY COMPANY TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU 88
TOWNHOUSE BLOCKS ALPPITÄHTI AND
LAUKKUKUJA 6, ALPPIKYLÄ 90

2015 92
OP VALLILA 97
MERIPAVILJONKI 99
IPI KULMAKUPPILA, PORTHANINKATU 13 103
APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 13, VIKINMÄKI 106
RUSKEASUO ALLOTMENT GARDEN SOCIETY 111

2016 112
HERNESAAREN LÖYLY 116
ROIHUVUORI PRIMARY SCHOOL 120
RENOVATION OF THE NATIONAL LIBRARY 124
HOUSING COMPANY KELARINNE 126
LAPINLAHTI HOSPITAL, PRO LAPINLAHTI RY,
LAPINLAHDEN LÄHDE OY AND OSUUSKUNTA
LAPINLAHDEN TILAJAKAMO 130

KARI KUOSMA 133
TECHNICAL INFORMATION 138
MAP 142

ESIPUHE

RAKENTAMISEN Ruusu ei ole varsinaisesti arkkitehtuurin tai jonkin tietyn materiaalin ympärille synnytetty palkinto. Kysymys on rakennusvalvonnan tarkoituksena esimerkillisesti toteuttavan tai edistävän teon esiin nostamisesta. Rakennettu ympäristö on kokonaisuus, joka muodostuu lukemat- tomista osista ja niitä aikaansaamassa olleista eri alojen asiantuntijoista, mutta myös asukkaista, rakennusten käyttäjistä ja matkailijoista. Matkailun merkitys osana modernin yhteiskunnan taloutta on koko ajan nousussa. Kiinnostava ja toimiva rakennettu ympäristö on tärkeä osa matkailullista houkuttelevuutta.

Palkitut kohteet ovat seuloituneet tunnustuksen ansaitseviksi entiseen tapaan. Mukana on niin uudisrakennuksia ja korjauskohteita, yksittäisiä rakennusalan asiantuntijoita ja yhteisöjä kuin toiminnallaan rakennettuun ympäristöön vaikutta- neita aktiivisia kaupunkilaisia. Rakennuslautakunnan tunnustusten kirjo kuvastaa Helsingin viime vuosien dynaamista vaihetta, jolle on ominaista asukasluvun voimakas kasvu, mutta samanaikaisesti vaikeutunut kansantalouden tila. Erityisesti julkinen sektori on joutunut säästökuurille.

Helsingin – ja koko pääkaupunkiseudun – kehitys 2000-luvun toisella vuosikymmenellä lienee ollut yllätys koko valtakunnan mitta- kaavassa. Polarisoituminen kehittyviin ja taantuviin alueisiin on kiihtynyt. Rakentaminen on keskittynyt muutamaa kasvukeskukseen. Erityisesti näin on laita asuinrakentamisen kohdalla.

Helsingissä asuinrakentaminen on painottunut niin sanotuille uusille alueille, joista monet sijoittuvat merellisesti. Jätkäsaari, Kalasatama ja Kruunuvuorenranta tulevat rakentumaan vielä seuraavalla vuosikymmenellä, ennen kuin ne ovat täysipainoisesti osa kaupungin uutta urbaania ilmettä ja merellistä silhuettia. Kuninkaantammen ja Honkasuon alueiden rakentuminen on hiljattain käynnistynyt. Östersundom odottaa ratkaisua Naturan Gordionin solmuun.

Rakennuskannan korjausvelka puhuttaa. Talouden nopeat käännteet ovat siirtäneet monia tarpeellisia korjaushankkeita niin julkisella kuin yksityisellä puolella. Historiallisesti tarkasteltuna tilanne Helsingissä ei kuitenkaan ole poikkeuksellisen hälyttävä. Helsingissä kiinteistöjen ja rakennusten arvo ei ole laskenut. Pikemminkin ongelmana on ollut kiinteistöjen hintojen nousu, vaikka muutoin talous sakkaa. Yksittäiset taloyhtiöt eivät joudu lykkäämään välttämättömiä korjauksia rahoitus- mahdollisuuksien puuttumisen vuoksi. Korkotaso on pysynyt matalana, mikä on edesauttanut sekä uudistuotantoa että korjaamista.

Kotitalouksien tulotason hiipuminen yhdistettynä asuntojen hintojen nousuun on merkinnyt kysynnän painottumista entistä pienempiin asuntoihin. Poliittisesti kysymys on ollut vaikeasta yhtälöstä. Helsinki ei halua profiloitua pienten asuntojen kaupunkina, vaan tasapainoisesti eri väestöryhmiä kiinnostavana kotikaupunkina. Nouseva ilmiö on ollut toimistotilojen käyttötarkoitus- muutokset asumiseen.

Rakentamisen tiimoilta jaetaan vuosittain kasvava määrä erilaisia palkintoja ja tunnustuksia. Arkkitehtuurin Finlandia-palkinto on eräs uusimpia tulokkaita. Kolme kertaa on koko maasta esiraadin toimesta etsitty muutama finalist, joista kirjallisuuden Finlandia-palkinnon tapaan on voittajan valinnut arvostettu julkisuuden henkilö. Vuosien 2014 ja 2015 Arkkitehtuurin Finlandia- palkinnon esiraadin puheenjohtaja, Arkkitehti-lehden päätoimittaja Jorma Mukala arvioi katsauksessaan pääkaupungin rakennetun ympäristön viime vuosien trendejä ja saavutuksia.

Lähes alusta saakka Rakentamisen Ruusua myöntämässä olleen, pitkäaikaisen rakennus- lautakunnan puheenjohtajan, kiinteistöneuvos Kauko Koskisen ja vastaavasti toista kertaa samoissa merkeissä mukana olevan apulais- kaupunginjohtaja Anni Sinnemäen haastattelut valottavat kaupungin poliittisen ja ylimmän

JORMA MARSTIO

LAURI JÄÄSKELÄINEN

virkamiesjohdon näkemyksiä Helsingin vahvuuksista ja Ruusu-palkinnosta. Molemmat ovat sitä mieltä, että palkinnolla on tulevaisuutta myös Helsingin kaupungin uudessa organisaatiossa, joka perustuu laaja-alaisiin toimialoihin.

Järjestyksessä kolmas teos Helsingin rakennus- lautakunnan vuotuisesta huomionosoituksesta noudattaa kahden aiemman, vuodet 1995–2006 ja vuodet 2007–2011 käsittäneiden teosten rakennetta. Rakentamisen Ruusulla tai kunnia- maininnoilla vuosilta 2012–2016 palkitut kohteet ovat esillä tällä kertaa.

Teos on toteutettu virkatyönä Helsingin rakennusvalvonnassa. Tekijöinä ovat olleet arkkitehti Leena Jaskanen, kaupunkikuva-arkkitehti Marjatta Uusitalo, tiedottajat Marjukka Haavisto ja Johanna Lindqvist sekä arkkitehtiylloppilas Stella Vahteristo. Viiden vuoden aikana palkitut tahot ovat kiittävästi toimittaneet omaa aineistoansa teosta varten. Arkkitehti Kari Kuosman osuvat piirroksat, jotka originaaleina on Ruusun ja kunniamaininnan saajille luovutettu, on koottu teoksen loppuun piirrosten syntyhistoriaa valottavine teksteineen. Teoksen taiton on tehnyt Mika Kettunen. Teoksen toimituskunnan puheenjohtajana kiitän heitä kaikkia lämpimästi innostuneesta suhtautumisesta työhön, joka katkaisee toisinaan hiukan harmaata byrokraatin arkea.

10.1.2017

LAURI JÄÄSKELÄINEN
virastopäällikkö

FÖRORD

BYGGROSEN är egentligen inte ett arkitekturpris eller ett pris som tillkommit runt ett visst material. Det handlar om att lyfta fram insatser som för-
verkligar eller främjar byggnadstillsynens syften. Den bebyggda miljön är en helhet som utgörs av otaliga delar och sakkunniga inom olika branscher som fått dem till stånd, men också av de boende, de som använder byggnaderna, och turister. Turismens betydelse som en del av det moderna samhällets ekonomi ökar ständigt. En intressant och väl fungerande bebyggd miljö är viktigt för att locka turister.

De objekt som fått erkännandet har sållats ut på samma sätt som tidigare. I detta ingår både nybyggen och renoveringsobjekt, fristående experter och sammanslutningar inom byggbranschen, liksom aktiva stadsbor som med sin verksamhet varit med och påverkat den bebyggda miljön. Den brokiga skara som förärats byggnadsnämndens erkännanden speglar de senaste årens dynamiska skede i Helsingfors, som utmärks av en kraftig ökning av invånarantalet men samtidigt av en försvårad nationalekonomisk situation. I synnerhet den offentliga sektorn har råkat ut för nedskärningar.

Helsingfors – och hela huvudstadsregionens – utveckling under 2000-talets andra årtionde torde ha varit en överraskning enligt en nationell måttstock. Polariseringen mellan framåtskridande och tillbakagående områden har intensifierats. Byggandet har koncentrerats till ett par tillväxtcentra. Detta gäller i synnerhet för bostadsbyggandet.

I Helsingfors har bostadsbyggandet koncentrerats till så kallade nya områden, av vilka många är belägna vid havet. Busholmen, Fiskehamnen och Kronbergsstranden kommer att bebyggas ännu under följande årtionde, innan de till fullo utgör en del av stadens nya urbana uttryck och havssiluett. Byggandet i Kungseken och Hongasmossa har

nyligen påbörjats. Östersundom väntar på en lösning av Natura-områdets gordiska knut.

Byggnadsbeståndets eftersatta underhåll väcker diskussion. De snabba svängningarna i ekonomin har gjort att många nödvändiga renoveringsprojekt både på den offentliga och privata sidan har skjutits på framtiden. Sedd i historiskt ljus är situationen i Helsingfors ändå inte exceptionellt alarmerande. Värdet på fastigheter och byggnader har inte sjunkit i Helsingfors. Snarare har problemet varit att fastighetspriserna stiger trots att ekonomin i övrigt sackar efter. Enskilda husbolag tvingas inte skjuta fram oundvikliga renoveringar på grund av brist på finansieringsmöjligheter. Räntenivån har hållits låg, något som främjat både nyproduktion och renoveringar.

Sänkningen av hushållens inkomstnivå kombinerad med höjda bostadspriser har inneburit att efterfrågan på mindre bostäder ökat. Politiskt har frågan varit en svår ekvation. Helsingfors vill inte profilera sig som en stad med små bostäder, utan som en stad som på ett balanserat sätt intresserar olika befolkningsgrupper. Ett växande fenomen har varit att kontorsbyggnader görs om till bostäder.

Rörande byggande utdelas årligen ett växande antal olika priser och erkännanden. Finlandiapriset i arkitektur är en av de senaste nykomlingarna. Tre gånger har rådet runt om i landet sökt fram ett antal finalister, bland vilka en uppskattad offentlig person fått utse en vinnare, på samma sätt som vid utdelningen av Finlandiapriset i litteratur. Chefredaktören för tidningen Arkkitehti, Jorma Mukala som var ordförande i rådet för Finlandiapriset i arkitektur år 2014 och 2015, bedömer i sin översikt de senaste årens trender och prestationer i huvudstadens bebyggda miljö.

Intervjuer med fastighetsrådet Kauko Koskinen, sedan lång tid ordförande i byggnadsnämnden, och med biträdande stadsdirektör Anni Sinnemäki som

är med för andra gången, belyser stadens politiska och högre tjänstemannalednings synpunkter på Helsingfors styrkor och Byggrosen. Båda anser att priset har en framtid även inom Helsingfors stads nya organisation, som bygger på omfattande sektorer.

Den tredje boken om Helsingfors byggnadsnämnds årliga utmärkelse följer strukturen i de två tidigare verken som behandlar åren 1995–2006 respektive 2007–2011. Denna gång lyfter man fram de objekt som belönats med Byggrosen, eller ett hedersomnämmande, under åren 2012–2016.

Verket har tillkommit som tjänsteuppdrag inom byggnadstillsynen i Helsingfors. Boken har sammanställts av arkitekt Leena Jaskanen, stadsbilsarkitekt Marjatta Uusitalo, informatörerna Marjukka Haavisto och Johanna Lindqvist samt arkitektstuderande Stella Vahteristo. De senaste årens pristagare har på ett berömvärt sätt överlätit eget material för verket. Arkitekt Kari Kuosmas träffsäkra teckningar, som överlåtits i original till mottagarna av Byggrosen och hedersomnämmandet, har samlats i slutet av verket tillsammans med texter som belyser teckningarnas tillkomsthistoria. Layouten har gjorts av Mika Kettunen. Redaktionen tackar dem varmt för deras engagemang i arbetet, som bryter av mot byråkratens grå vardag.

10.1.2017

LAURI JÄÄSKELÄINEN
verkschef

PREFACE

THE ROSE for Building Award is not exactly an award created around architecture or a specific material. Instead, the idea is to highlight an action that fulfils or promotes the aims of the Building Control Department in an exemplary fashion. The built environment is an entity that consists of numerous elements and various experts involved in creating them as well as residents, building users and tourists. The importance of tourism as part of the economy of modern society is constantly on the increase. An interesting and functional built environment is an important part of being an attractive destination for tourists.

The award winners have gone through the usual assessment process to be deemed worthy of the recognition. Among them are both new buildings and renovation projects, individual construction industry specialists and communities as well as active residents who have contributed to the built environment through their actions. The spectrum of recognition by the Building Control Commission reflects Helsinki's dynamic phase in recent years, characterised by a strong growth of population and yet at the same time by a weakened economic situation. The public sector, in particular, has been forced to take austerity measures.

The trend seen in Helsinki and the rest of the capital region during the second decade of the 21st century has probably been a surprise on a national scale. The polarisation between developing and declining areas has accelerated. Construction activities have focused on a few growth centres. This is particularly the case with residential construction.

In Helsinki, residential construction is centred in the so-called new areas, many of which are located by the sea. The development of Jätkäsaari, Kalasatama and Kruunuvuorenranta will continue into the next decade until they are fully part of the city's new urban appearance and maritime silhouette. The construction of the Kuninkaantammi and Honkasuo

areas has begun recently. Östersundom is waiting for a solution to the Gordian knot of the Natura area.

The maintenance backlog of the building stock has stirred up debate. Rapid economic developments have postponed many necessary renovation projects in both the public and private sector. However, by historical standards the situation in Helsinki is not exceptionally alarming. The value of properties and buildings has not gone down in Helsinki. Rather, the problem has been the increase in property prices even though the economy is otherwise on the decline. Individual buildings do not have to postpone necessary renovations due to the lack of funding opportunities. Interest rates have remained low, which has promoted the construction of new buildings as well as renovation projects.

Reduced household income levels combined with the increase in housing prices has shifted the demand towards smaller and smaller apartments. Politically this has been a difficult equation. Helsinki does not want to be seen as a city of small apartments but rather as a home town that is interesting to different population groups in a balanced manner. A rising phenomenon has been the conversion of office spaces into apartments.

An increasing number of awards and prizes are given each year in the field of construction. The Finlandia Prize for Architecture is one of the newest awards. Three times a pre-selection jury has explored the country to find a couple of finalists and, just like with the Finlandia Literary Award, the winner has been selected by an esteemed public figure. Jorma Mukala, chairman of the pre-selection jury for the 2014 and 2015 Finlandia Prize for Architecture and Editor-in-Chief of the Arkkitehti magazine, examines in his review the trends and achievements of Helsinki's built environment in recent years.

The interviews with the long-serving chairman of the Building Control Commission Kauko Koskinen,

who has been involved in awarding the Rose for Building Award almost since the beginning, and Deputy Mayor Anni Sinnemäki, now taking part in the award ceremony for the second time, shed light on the views of the city's political leadership and senior officials regarding Helsinki's strengths and the Rose for Building Award. They both believe that the award still has a future in the new City of Helsinki organisation based on extensive sectors.

The third publication about the annual award given by the Helsinki City Building Control Commission follows the structure of the two previous publications which covered the years 1995–2006 and 2007–2011. This latest publication features the projects which received the Rose for Building Award and honorary mentions between 2012 and 2016.

The publication has been produced by the City of Helsinki Building Control Department. The contributors were architect Leena Jaskanen, urban planning architect Marjatta Uusitalo, information officers Marjukka Haavisto and Johanna Lindqvist as well as architecture student Stella Vahteristo. The award winners have also been delightfully active in providing their own materials for the publication. Architect Kari Kuosma's apt drawings have been compiled at the end of the publication accompanied by texts describing the creation process behind the drawings. The originals were given to the recipients of the Roses and honorary mentions. Mika Kettunen was responsible for the layout of the publication. As the chairman of the editorial committee I would like to thank everybody for their enthusiasm for this project that offers a welcome break from the occasionally grey daily work of a bureaucrat.

10.1.2017

LAURI JÄÄSKELÄINEN
Head of Building Control Department

2012

2013

2014

2015

LEENA JASKARIEN

SÄÄNNÖT

Rakentamisen Ruusu: palkinto, jonka Helsingin rakennuslautakunta jakaa vuosittain rakennusvalvonnan tarkoituksena esimerkiksi toteuttavalle tai edistävälle teolle.

Palkinnon kohteeksi voidaan valita laaja-alaisesti erilaisia Helsingin rakennettuun ympäristöön liittyviä aiheita, esimerkiksi kuluneen vuoden aikana valmistunut tai julkistettu:

- uudisrakennus
- peruskorjaus
- toteutumaton suunnitelma
- aluekokonaisuus tai asemakaava
- julkinen ulkotila
- toistuva tai yksittäinen yksityiskohta
- tekninen kehitystyö
- kirjallinen tuote
- henkilön tai yhteisön työpanos.

Ehdotuksia palkittavista kohteista toivotaan lautakunnan, neuvottelukuntien ja viraston piiristä. Ehdotuksia otetaan mielellään vastaan myös viraston yhteistyötahoilta ja kaupunkilaisilta.

Kaupunkikuvaneuvottelukunta ja teknillinen neuvottelukunta antavat palkintoehdokkaista lausuntonsa. Rakennusvalvontaviraston esitys viedään lautakunnan kokoukseen. Rakennuslautakunta tekee päätöksen palkitsemisesta.

Palkinto jaetaan tammi–helmikuun aikana juhlavassa tilaisuudessa, joka pidetään esimerkiksi kaupungintalolla tai kohteessa. Tilaisuuteen kutsutaan tiedotusvälineiden edustajat sekä rakennusvalvonnan sidosryhmiä kulloistakin palkinnon aihepiiriä painottaen.

REGLER

Byggrosen: ett pris, som byggnadsnämnden i Helsingfors årligen delar ut för en gärning som föredömligt förverkligar eller främjar byggnadstillsynens syften.

Priset kan ges för vitt skilda teman som anknyter till den byggda miljön i Helsingfors och som färdigställt eller offentliggjorts under föregående år, till exempel:

- en nybyggnad
- en renovering
- en orealiserad plan
- en områdeshelhet eller en detaljplan
- ett offentligt uterum
- en mångfaldigad eller enstaka detalj
- ett tekniskt utvecklingsarbete
- en litterär produkt
- en persons eller en gemenskaps arbetsinsats.

Medlemmarna i nämnden och kommissionerna samt ämbetsverkets personal önskar komma med nomineringar till priset. Vi tar också gärna emot förslag av verkets samarbetsparter och av stadsborna.

RULES

Stadsbildskommissionen och tekniska kommissionen ger utlåtanden om kandidaterna för priset.

Byggnadstillsynsverkets förslag läggs fram vid byggnadsnämndens möte. Byggnadsnämnden beslutar om utdelningen av priset.

Priset delas ut vid en festceremoni i januari–februari. Denna hålls till exempel i stadshuset eller vid föremålet för utmärkelsen. Till ceremonin inbjuds representanter för massmedierna samt byggnadstillsynens intressegrupper med tonvikt på temat för respektive pris.

The Rose for Building: a prize that the Building Control Commission in Helsinki awards annually for an act that in an exemplary way fulfils or furthers the intentions of the Building Control Department.

The prize can be awarded to a wide range of themes related to the built environment in Helsinki, for example to a recent, within one year completed or published

- new building
- renovation
- non-realised plan or design
- area or town plan
- public outdoor space
- repeated or single detail
- technical development work
- literary product
- activity of an individual or a community.

Commission and Sub-Committee members and Department personnel are asked for nominations for objects to be awarded. The public and interest groups of the department, too, are welcome to submit nominations.

The Architectural Design Sub-Committee and the Technical Sub-Committee give their statements about the nominations. The Building Control Department presents a proposition at the Building Control Commission's meeting. The Building Control Commission decides on the award.

The prize will be awarded at a ceremony to be held in January or February at for example the City Hall or the object for the prize. The media will be invited to the ceremony, as well as the Building Control Department's interest groups with a focus on the theme of the prize of the year.

RUUSU ON MONIMUOTOISUUDESSAAN ERITYISLAATUINEN

HELSINGIN kaupungin rakennuslautakunnan pitkäaikainen puheenjohtaja Kauko Koskinen pitää Rakentamisen Ruusua erityisesti rakennusalan toimijoiden yhteistyötä korostavana palkintona, jonka monimuotoisuus tekee siitä mielenkiintoisen. Vuonna 2016 hän oli jakamassa Ruusua jo kahden-nenkymmenennen kerran.

Kauko Koskinen toteaa, että Rakentamisen Ruusu on tunnustus nimenomaan rakennusvalvonnan tarkoituseriä esimerkiksi toteuttavasta tai edistävästä teosta. Hän ei usko kenenkään toteuttavan hanketta ensi kädessä siinä toivossa, että saisi siitä Rakentamisen Ruusun, mutta sen sijaan uskoo palkinnon toimivan kannustimena hyvään rakentamiseen.

Rakentamisen Ruusu lisää lautakunnan puheenjohtajan näkemyksen mukaan rakennusvalvonnan tunnettavuutta. Lisäksi hän arvelee, että Ruusun myötä syntyy innostusta ja uusia ideoita myös rakennusvalvonnassa. Rakennusvalvonnan henkilökunta tutustuu vuosittain tarkkaan Rakentamisen Ruusun saajiksi ehdotettuihin kohteisiin, sillä he avustavat rakennuslautakuntaa seulomalla kohteita ja tekemällä niistä tarkempia selvityksiä päätöksenteon pohjaksi.

– Yksimielisyyteen pääseminen palkittavista kohteista on lautakunnassa suhteellisen helppoa. Kaikilla jäsenillä on tietenkin omat näkemyksensä ja painotuksensa, mutta lopullinen päätös tehdään aina hyvässä yhteisymmärryksessä.

Koskisen mielestä on erityisen hienoa, että Ruusulla palkitaan laajaa spektriä kohteita, rakenteellisesti ja rakennustaiteellisesti vaativista suurista hankkeista pienempiin kohteisiin, kuten vuonna 2015 palkittu Ruskeasuon siirtolapuutarha. Palkittavien kohteiden kirjo tekee Ruususta erityisen mielenkiintoisen.

– Palkinnon monipuolisuuteen vaikuttaa tietenkin myös se, että ehdotuksia antaa niin moni eri taho. Ennen kaikkea ehdotukset tulevat rakennusalan ammattilaisilta, mutta kuka tahansa voi halutessaan esittää Ruusulla palkittavaa kohdetta. Tästä syystä ehdotettujen kohteiden joukko on vuosittain hyvin vaihteleva.

Erityisen vaikutuksen Koskiseen ovat viime vuosien kohteista tehneet vuonna 2012 palkittu Helsingin yliopiston keskustakampuksen kirjasto Kaisa-talo sekä vuonna 2015 Ruusun saanut OP:n uusi toimistotalo Vallilassa. Molemmissa kohteissa viehättää varsinkin korkeatasoinen ja vaikuttava arkkitehtuuri. Kaisa-talossa Koskinen nostaa etenkin esille Kaisaniemenkadun puoleisen kaareutuvan julkisivun. OP Vallilassa taas on hänestä onnistuneesti yhdistetty modernia arkkitehtuuria Puu-Vallilan vanhan rakennuskantaan.

– Erityisen mieleenpainuva oli myös vuonna 2014 peltiseppä Esko Kivelle annettu Ruusu. Hän sai palkinnon Bulevardi 26:n julkisivuratkaisusta, mutta ajattelen, että samalla palkittiin hänen elämäntyönsä. Hänen pitkällä kokemuksella kartuttamansa käsityötaidot ovat nykypäivänä harvinaisia.

Koskinen pitää Ruusulla palkittujen kohteiden kokoa-misen yksiin kansiin erinomaisena ideana. Hän pitää vuosina 2008 ja 2012 julkaistuja edellisiä Rakentamisen Ruusu -teoksia varsin onnistuneina.

– Etenkin Ruusu-kirjojen lopussa olevat kartat palkituista kohteista ovat mainio idea. Ympäri kaupunkia löytyy paljon hienoja kohteita, ja karttojen avulla halukkaat voivat helposti suunnitella oman Ruusu-kierroksensa, tai vaikka vierailta kirjan kautta löytämässään lempikohteessa.

MARJUKKA HAAVISTO

KAUKO KOSKINEN

Kaupungin meneillään olevan johtamisjärjestelmän uudistuksen myötä rakennuslautakunta tulee itsenäisenä toimielimenä lakkaamaan. Koskinen näkee kuitenkin, että Rakentamisen Ruusua voisi jatkossakin jakaa samalla periaatteella. Palkinnon status kannustinpalkintona hyvään yhteistyöhön sopii hänestä erinomaisesti uuteen organisaatioon.

– Rakentamisen Ruusun arvoon vaikuttaa myös se, että sen saajaksi ei esitetä itseään, vaan ehdotukset tulevat muilta rakennusalan toimijoilta. On tärkeää, että i osa ehdotuksista tulee nimenomaan rakennusvalvonnan henkilökunnalta sekä kaupunkikuvaneuvottelukunnan ja teknillisen neuvottelukunnan jäseniltä. Tämä korostaa eritoten viranomaisten ja rakentajien välisen yhteistyön roolia hyvän lopputuloksen saavuttamisessa.

Lautakunnan puheenjohtajan mielestä on hienoa, että Helsinkiin rakennetaan paljon. Hän kuitenkin korostaa viheralueiden tähdellisyttä kaupunkirakenteessa. Viheralueet luovat kaupunkilaisille viihtyvyyttä, samoin kuin hyvä arkkitehtuuri.

– Ruusulla on parhaimmillaan ohjaava vaikutus rakennuttajiin. Ymmärrettävistä syistä monella on talous päällimmäisenä mielessä rakennusprojektia suunniteltaessa, mutta ei taloudellisuuden tarvitse olla ristiriidassa esteettisyyden ja innovatiivisuuden kanssa. Hyvät suunnittelijat tuottavat korkealaatuista tulosta myös pienemmällä budjetilla. Tosin kyllä kauniista ja ympäristöön soveltuvasta lopputuloksesta kannattaa vähän maksakin.

BYGGROSEN ÄR SPECIELL I SIN MÅNGFORMIGHET

KAUKO KOSKINEN, sedan länge ordförande i byggnadsnämnden, anser att Byggrosen är ett pris som särskilt lyfter fram samarbetet mellan byggbranschens aktörer och som är intressant genom sin mångformighet. År 2016 var Koskinen med och delade ut Byggrosen för tjugonde gången.

Kauko Koskinen konstaterar att Byggrosen är ett erkännande av sådana insatser som på ett föredömligt sätt förverkligar eller främjar byggnadstillsynens syften. Han tror inte att någon förverkligar ett projekt i första hand i hopp om att belönas med Byggrosen, men tror ändå att priset sporrar till gott byggande.

Enligt nämndens ordförande gör Byggrosen att byggnadstillsynen blir mera känd. Dessutom förmodar han att Byggrosen för med sig entusiasm och nya idéer inom byggnadstillsynen. Byggnadstillsynens personal bekantar sig varje år noggrant med de objekt som nominerats för Byggrosen, eftersom de bistår byggnadsnämnden med att sälla ut objekt och göra noggrannare utredningar som ska ligga till grund för beslutet.

– Att i byggnadsnämnden uppnå enighet om vilka objekt som ska belönas är förhållandevis lätt. Nämndens medlemmar har naturligtvis sina egna åsikter och betonar olika saker, men det slutgiltiga beslutet fattas alltid i gott samförstånd.

Koskinen tycker att det är särskilt bra att ett brett spektrum att objekt belönas med Byggrosen; från stora konstruktionsmässigt och arkitektoniskt krävande projekt till små objekt såsom Brunakärrs koloniträdgård som belönades år 2015. Byggrosen är särskilt intressant i och med den brokiga skara som de belönade objekten utgör.

Också det faktum att så många olika grupper ger förslag är något som bidrar till prisets mångformighet. Förslagen inkommer främst från byggbranschens yrkesfolk, men vem som helst kan ge förslag på ett objekt som borde få priset. Därför är de föreslagna objekten varje år av mycket varierande slag.

Bland de senaste årens objekt minns Koskinen särskilt Helsingfors universitets bibliotek Kajsa-huset som belönades år 2012 och OP:s nya kontorshus i Vallgård, som fick Byggrosen år 2015. Båda objekten fascinerar genom en särskilt högklassig och verkningsfull arkitektur. Hos Kajsa-huset framhåller Koskinen särskilt den välvda fasaden mot Kajsa-niemigatan. Han ser OP:s hus i Vallgård som modern arkitektur som på ett lyckat sätt förenats med Trä-Vallgårds gamla byggnadsbestånd.

– Särskilt minnesvärd var också den Byggros som år 2014 tilldelades plåtslagaren Esko Kivi. Han belönades för fasadlösningen på Bulevarden 26, men jag tänker att vi samtidigt belönade honom för hans livsverk. Den hantverkskunskap som han samlat på sig är sällsynt i våra dagar.

Koskinen anser att det är en utmärkt idé att inom samma parmar samla alla objekt som tilldelats priset. Enligt honom är de tidigare Byggrosenverk som publicerats åren 2008 och 2012 mycket lyckade.

– Särskilt kartorna över de belönade objekten, i slutet av Byggrosen-böckerna, är en lysande idé. Runtom i staden finns många fina objekt, och med kartornas hjälp kan den som så önskar lätt planera en egen Byggrosen-rundtur, eller besöka favoritobjekt som hittats i boken.

Genom den pågående omorganiseringen av stadens ledning kommer byggnadsnämnden att upphöra som självständigt organ. Koskinen anser ändå att Byggrosen också i fortsättningen kan delas ut enligt samma principer. Prisets status som sporrande belöning för gott samarbete är enligt honom utmärkt lämpad för den nya organisationen.

– Det faktum att mottagarna inte föreslår sig själva, utan att förslagen kommer från andra aktörer i byggbranschen, bidrar till Byggrosens värde. Det är viktigt att en del av förslagen kommer från byggnadstillsynens personal och från medlemmar i stadsbildskommissionen och tekniska kommissionen. Detta belyser vikten av samarbete mellan myndigheter och de som bygger, för att ett gott slutresultat ska uppnås.

Nämndens ordförande anser att det är fint att det byggs så mycket i Helsingfors. Han betonar ändå vikten av grönområden i stadsstrukturen. Grönområden skapar trivsel i staden, på samma sätt som god arkitektur.

– Rosen har i bästa fall en vägledande effekt på byggherrarna. Av förstäliga skäl tänker många i första hand på ekonomin vid planeringen av ett byggprojekt, men ekonomiskt tänkande behöver inte stå i konflikt med estetik och innovation. Bra planerare får till stånd högklassiga resultat även med en liten budget. Förvisso lönar det sig att betala för ett vackert slutresultat som passar in i omgivningen.

THE ROSE IS UNIQUE IN ITS DIVERSITY

LONG-SERVING Chairman of the Helsinki City Building Control Commission Kauko Koskinen believes that the Rose for Building Award particularly highlights the cooperation between different parties and its diversity is what makes it interesting. In 2016 he was involved in awarding the Rose for the 20th time.

Kauko Koskinen explains that the Rose for Building Award gives recognition to actions that fulfil or promote the aims of the Building Control Department in an exemplary fashion. He does not believe that anyone would primarily carry out a project in the hope of getting the award, but he does believe that it promotes high-quality construction.

Koskinen believes that the Rose for Building Award makes the Building Control Department more known. He also thinks that the award generates enthusiasm and new ideas within the department. The department's personnel go through the nominations for the Rose Award carefully each year as they assist the Building Control Commission in screening the nominees and carrying out more detailed examinations of them to support the decision-making process.

“Reaching an agreement regarding the winners is relatively easy. All members of the commission of course have their own views and areas of emphasis, but the final decision is always based on consensus.”

Koskinen says that it is fantastic that the award is given to a wide spectrum of projects, ranging from structurally and architecturally demanding massive projects to smaller sites, like the Ruskeasuon allotment garden awarded in 2015. The wide range of winners is what makes the award particularly interesting.

“One of the reasons behind the diversity of the award is the fact that the nominations come from various sources. Most of the nominations are submitted by construction industry professionals, but anyone is free to propose a nominee. This is why there is a great deal of variation among the nominees each year.”

With regard to the previous years' projects, Koskinen has been particularly impressed by the 2012 winner Kaisa House, the city centre campus library of the University of Helsinki, and the 2015 winner, the new OP office building in Vallila. He is particularly fascinated by the impressive high-quality architecture of the buildings. The element he wants to highlight about Kaisa House is the curved facade on the Kaisaniemenkatu side, while the OP office has, in his opinion, successfully combined modern architecture with the old Puu-Vallila buildings.

“One of the most memorable winners was tinsmith Esko Kivi who was awarded the Rose in 2014. He received the award for the Bulevardi 26 facade solution, but I feel that he was also rewarded for his life's work. The craft skills he has acquired over his long career are rare these days.”

Koskinen believes that it has been an excellent idea to compile the Rose winners in a publication and adds that he has been very happy with the previous Rose for Building publications from 2008 and 2012.

Especially the maps at the end of the books are a good idea. There are a number of fantastic buildings all over the city and anyone can use the maps to plan their own Rose tour or visit their favourite location that they found through the book.

The City of Helsinki is currently undergoing a governance system reform and the Building Control Commission will cease to exist as an independent body. However, Koskinen believes that the Rose for Building Award could also be given in the future under the same principle. He feels that the status of the award as an encouragement towards good cooperation fits well with the new organisation.

“What also affects the value of the Rose for Building Award is the fact that people cannot nominate themselves, instead the proposals come from others involved in the construction industry. It is important that part of the proposals come from the Building Control Department's personnel and from the members of the Architectural Design Sub-Committee and Technical Sub-Committee. This highlights the role of cooperation between the authorities and builders in achieving a good outcome.”

The Chairman of the Building Control Commission says that it is fantastic that there are a lot of building activities going on in the city. However, he also emphasises the importance of green areas in an urban landscape. Green areas make the city a pleasant environment for residents, just as good architecture does.

“At its best the Rose Award has a steering impact on developers. It is understandable that financial aspects are a major consideration when planning a building project, but cost-effectiveness does not have to exclude aesthetic and innovative solutions. Good designers are also able to produce high-quality results with a smaller budget. Although, it is worth paying for a beautiful building that is well suited to its environment.”

VETOVOIMAINEN KAUPUNKI HELSINKILÄISILLE

KAUPUNKISUUNNITTELU- ja kiinteistötoimen apulaiskaupunginjohtaja Anni Sinnemäki mieltää Rakentamisen Ruusun oivana välineenä edistää korkealaatuista helsinkiläistä rakentamista. Hän oli mukana jakamassa Ruusua ensimmäisen kerran vuonna 2015.

Rakentamisen tavoitteena tulee Sinnemäestä olla elävien, laadukkaiden, toimivien ja viihtyisien ympäristöjen luominen kaikkialla kaupungissa. Hänelle on tärkeää, että kaupunkitila muotoillaan asukkaita ajatellen. Erityisesti hän kiinnittää huomiota siihen, miten rakennukset vastaanottavat ihmistä, kivistä ja kivistä toimivuuteen sekä rakennusten välisen tilan ilmeeseen. Kaupungissa tarvitaan paikkoja, joissa voi pysähtyä ja kohdata, ja joissa on viihtyisää kävellä. Tämän huomaa Sinnemäen mukaan viime vuosien Ruusu-kohteista.

– Mielestäni vuoden 2015 kohteista näkyy itäisessä kantakaupungissa meneillään oleva muutos. Voi tietenkin olla sattuma, että useat kohteet sijaitsevat tällä alueella, mutta minusta se kertoo kaupungin tiivistymisestä. Sekä Vallila että Kallio ovat tiiviitä, mutta silti niissäkin tapahtuu muutoksia ja rakennetaan uutta.

Sinnemäen mielestä on luonnollista, että kaupunkilaisen silmä ja mielenkiinto kiinnittyy usein kantakaupungin isoihin näyttäviin hankkeisiin. Siksi hänestä on hauskaa, että Ruusulla huomioidaan monipuolisesti erilaisia kohteita koko Helsingin alueella. Varsinkin tavallisten asuintalojen esille nostaminen osoittaa, että laatua tutkitaan myös arjen tasolta.

– Helsingissä rakentaminen ylipäänsä on laadusta ja monipuolista. Onnistuneiden suoritusten palkitseminen on positiivista, ja luo rakennusallalle hyvää painetta panostaa laatuun.

Anni Sinnemäki kertoo, että hänen ensimmäisessä Rakentamisen Ruusun palkintojenjakotilaisuudessaan monet alan toimijat lähestyivät häntä kehuen hyvää ja sujuvaa yhteistyötä kaupungin ja virkamiesten kanssa. Hän kokee myös virastojen välisen yhteistyön toimivana, ja toteaa virkamiesten omistautumisen näkyvän sekä arjen tapaamisissa että työn lopputuloksessa.

Aiempina vuosina Ruusun saaneista kohteista Sinnemäen mieleen on jäänyt erityisesti vuonna 2000 palkittu Kokos-kiinteistön peruskorjaus. Kohteella on hänelle henkilökohtainen merkitys, sillä hän oli mukana valtuustossa sitä loppukevällä 1990, kun se oli purkamisuhan alla.

– Tämä oli minulle varhainen vaihe kaupunkiin ja sen rakennuskantaan vaikuttamisessa. Minusta rakennuksen päätyminen teatterikorkeakouluksi on onnellinen kohtalo.

Uudemmissa kohteista Sinnemäki nostaa esille vuonna 2014 palkitut Töölöntorinkadun julkisivukorjaukset, joissa rakennusten ominaispiirteet säilytettiin käyttäen vanhoja tai vastaavia menetelmiä. Hänestä on hienoa, että rakennusvalvonta kannustaa tällaista hienovaraista työtä.

– Arvostan sitä, että rakennusvalvonnassa panostetaan alueellisten korjaustapaohjeiden laatimiseen sekä vanhan arvokkaan rakennuskannan laadukaaseen korjaamiseen. Olen erityisen iloinen siitä, että rakennuksissa on säilytetty puiset ikkunapuitteet ja kauniit vanhat julkisivut.

Apulaiskaupunginjohtaja uskoo Ruusun löytävän paikkansa myös tulevilla kaupunkiympäristön toimialalla. Hän suhtautuu luottavaisesti siihen, että uusien toimielinten jäseniltä löytyy yhtä laaja-

ANNI SINNEMÄKI

alaista kiinnostusta rakennetusta ympäristöstä sekä samanlaista kykyä heittäytyä, kuin nykyiseltä rakennuslautakunnalta. Lisäksi Sinnemäki arvelee, että suunniteltu yhteinen toimitila tulee tuomaan iloa ja uutta energiaa toimialan työntekijöille. Saman katon alle muuttamisen on tarkoitus helpottaa yhteistyötä ja antaa henkilökunnalle entistä arkisempi kosketus valmistelun eri näkökulmiin.

– Helsingille on valtava etu olla kasvava ja vetovoimainen kaupunki. Tämä tietää elinvoimaa ja tietynlaista draivia, kun kaupunkiin tulee paljon elämältään jotain odottavia nuoria ihmisiä, jotka tulevat tänne opiskelemaan, työtä tekemään ja perhettä perustamaan.

Kaupungin on Sinnemäen mielestä tärkeä mahdollistaa tämä kasvu rakentamalla tarpeeksi, jotta ihmiset pystyvät löytämään oman paikkansa Helsingistä. Tässä korostuu tiivistäminen ja täyden nysrakentaminen. Samalla luonto ja puistot ovat oleellisia ihmisten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta. Nämä aspektit on pystyttävä sovittamaan yhteen, jotta löydetään hyviä tiivistämisen ratkaisuja.

– Tiivistämisen myötä kaupunkiin syntyy mielenkiintoisia kerroksia eri aikakausien rakentamisesta. Yhtenä päivänä tehty virheetön ja yhdenmukainen arkkitehtoninen kokonaisuus ei ole mikään tavoite. Eri aikojen arvojen ja kauneushanteiden täytyy näkyä elävässä kaupunkikuvassa. Kerrostumat kertovat kaupungin historiaa.

EN ATTRAKTIV STAD FÖR HELSINGFORSBORNA

ANNI Sinnemäki, biträdande stadsdirektör för stadsplanerings- och fastighetsväsendet, ser Byggrosen som ett utmärkt redskap för att främja högklassigt byggande i Helsingfors. Hon var med och delade ut Rosen första gången år 2015.

Målsättningen för byggandet bör enligt Sinnemäki vara att skapa levande, kvalitativa, fungerande och trivsamma miljöer överallt i staden. För henne är det viktigt att stadsrummet formas med tanke på invånarna. Hon fäster särskild uppmärksamhet vid hur byggnader tar emot människor, funktions-dugligheten hos husgrunderna samt framtoningen hos utrymmet mellan byggnaderna. Staden behöver platser där människor kan stanna upp och träffas, och där det är trevligt att promenera. Objekt som tidigare år tilldelats Byggrosen har enligt Sinnemäki tagit detta i beaktande.

– I de objekt som under år 2015 tilldelats Byggrosen syns den pågående förändringen i östra delen av stadskärnan. Det kan förstås vara en slump att många sådana objekt ligger inom detta område, men enligt min mening säger det något om förtätningen av staden. Både Vallgård och Berghäll är tätt bebyggda, men också där sker förändringar och nybyggen.

Enligt Sinnemäki är det naturligt att stadsbornas intresse ofta riktas mot stadskärnans större representativa projekt. Därför tycker hon att det är roligt att olika objekt runt om i Helsingfors mångsidigt uppmärksammas genom Byggrosen. I synnerhet det faktum att vanliga bostadshus lyfts fram visar att kvalitet utforskas även på en mera vardaglig nivå.

– Byggandet i Helsingfors är mångsidigt och håller hög kvalitet. Att lyckade prestationer belönas är positivt, och uppmuntrar byggnadsbranschen att satsa på kvalitet.

Anni Sinnemäki berättar att många av branschens aktörer, under hennes första Byggros-utdelning, närmade sig henne och berömde det goda och smidiga samarbetet med staden och tjänstemännen. Hon upplever också att samarbetet mellan myndigheterna fungerar väl, och konstaterar att tjänstemännens engagemang syns både vid vardagliga möten och i arbetets slutliga resultat.

Av de objekt som tidigare år belönats med Byggrosen kommer Sinnemäki särskilt ihåg ombyggnaden av Kokos-fastigheten, som belönades år 2000. Objektet är betydelsefullt för henne personligen, eftersom hon var med om att ockupera det under sensvåren 1990, när huset hotades av rivning.

– Det var ett tidigt skede i min påverkan av staden och dess byggnadsbestånd. Att byggnaden blivit teaterhögskola är ett lyckligt öde.

Av de nyare objekten lyfter Sinnemäki fram Tölötorgsgatans fasadrenoveringar som tilldelades priset år 2014, där byggnadernas särdrag bevarats genom att gamla (eller motsvarande) metoder använts. Enligt henne är det bra att byggnadstillsynen uppmuntrar till sådant taktfullt arbete.

– Jag uppskattar att byggnadstillsynen satsar på att utarbeta lokala anvisningar för renovering och på högklassig renovering av gammalt värdefullt byggnadsbestånd. Jag är särskilt glad över att man bevarar byggnadernas fönsterbågar av trä, och de vackra gamla fasaderna.

Biträdande stadsdirektören tror att Byggrosen kommer att finna sin plats även i den kommande Stadsmiljösektorn. Hon förhåller sig tillitsfullt till att de nya organens medlemmar har samma breda intresse för den bebyggda miljön, och samma hängivenhet, som den nuvarande byggnadsnämnden. Sinnemäki antar dessutom att den planerade gemensamma verksamhetslokalen kommer att ge glädje och ny energi till de som arbetar inom sektorn. Tanken med att flytta in under samma tak är att underlätta samarbetet och ge personalen mera vardaglig kontakt med beredningarnas olika synvinklar.

– För Helsingfors är det en enorm fördel att vara en växande och attraktiv stad. Detta innebär vitalitet och en viss sorts drive, när unga människor som förväntar sig något av livet kommer hit för att studera, arbeta och bilda familj.

Det är enligt Sinnemäki viktigt att staden möjliggör denna tillväxt genom att bygga tillräckligt, så att människor kan hitta sin egen plats i Helsingfors. Här betonas förtätning och utbyggnad. Samtidigt är naturen och parkerna av central betydelse för människors hälsa och välmående. Det måste gå att förena dessa två aspekter, så att vi kan hitta goda lösningar för förtätning av staden.

– Genom förtätning skapas intressanta skikt av olika tiders byggande i staden. En felfri och enhetlig arkitektonisk helhet som tillkommit över en natt är ingen målsättning. Olika tiders värderingar och skönhetsideal måste få synas i den levande stadsbilden. De olika skikten berättar stadens historia.

AN ATTRACTIVE CITY FOR ITS RESIDENTS

DEPUTY Mayor of Real Estate and City Planning Anni Sinnemäki sees the Rose for Building Award as an excellent tool for promoting high-quality construction in Helsinki. She was first involved in presenting the award in 2015.

Sinnemäki believes that the aim of building activities should be to create vibrant, functional and pleasant environments of high quality everywhere in the city. She says that it is important that urban spaces are designed with the residents in mind. Particular attention should be paid to the way buildings welcome people, the functioning of street level premises and the appearance of the space between buildings. The city has to offer places where people can stop and meet each other and where walking is enjoyable. According to Sinnemäki, this shows in the Rose winners of recent years.

“I believe that the 2015 projects show the change that is underway in the eastern parts of central Helsinki. It may be a coincidence that many of the sites are located in that area, but I believe that it is an indication that the city is becoming more dense. Both Vallila and Kallio are densely built-up but still they are also undergoing changes and new things are being built.”

Sinnemäki says that it is natural that the residents’ eyes and interests often focus on the big and impressive projects in the city centre. Therefore she is happy that the Rose for Building Award recognises a variety of projects in different parts of the city. Especially when regular residential buildings are highlighted, it shows that quality is also examined at an everyday level.

“Overall, construction work done in Helsinki is versatile and of high quality. Rewarding successful projects is a positive thing and it creates a good pressure to invest in quality within the construction industry.”

Anni Sinnemäki says that during her first Rose for Building award ceremony many individuals involved in the industry came up to her and praised the smooth cooperation with the city and officials. She also feels that cooperation between different departments works well and says that the officials’ dedication shows in both everyday meetings and in the end results.

One of the past winners in particular sticks in Sinnemäki’s mind. It is the refurbishment of the Kokos factory which won the award in 2000. The site is of personal significance to her because she took part in occupying the building in the late spring of 1990 when it was under threat of demolition.

“For me it was an early experience of influencing the city and its buildings. I think it was a happy ending that the Theatre Academy moved into the building.”

From among the more recent projects Sinnemäki wants to mention the Töölöntorinkatu facade renovations, award winners from 2014, which preserved the characteristics of the buildings by using old or similar methods. She says that it is fantastic that the Building Control Department encourages such delicate work.

“I appreciate the fact that the Building Control Department puts effort into preparing local building method instructions and promoting high-quality

renovations of old and valuable buildings. I am especially happy that the wooden window frames and beautiful old facades have been preserved.”

The Deputy Mayor believes that the Rose for Building Award will also find its place in the new city environment sector. She is confident that the members of the new organs will have as extensive interest in the built environment and the same kind of ability to plunge into things as the current Building Control Commission. Sinnemäki also thinks that the planned shared premises will bring joy and new energy to the employees of the sector. The purpose of moving under one roof is to make collaboration easier and give the personnel more everyday contact with different perspectives of preparatory work.

“It is a major advantage for Helsinki to be a growing and attractive city. It means that the city will be vital and have a certain drive when a large number of young people full of expectations come here to study, work and start a family.”

Sinnemäki says that it is important for the city to enable this growth by building enough so that people can find their place in Helsinki. This is where infill construction plays a key role. However, nature and parks are also essential in terms of people’s health and well-being. These aspects must be combined in order to find good infill solutions.

“Infill construction creates interesting layers of different periods. A flawless and uniform architectural entity created in one day is not the goal. The values and beauty ideals of different periods must be visible in a living urban landscape. The layers tell about the city’s history.”

JORMA MUKALA Arkkitehti-lehden päätoimittaja
15.9.2016

JORMA MUKALA, chefredaktör,
Arkkittehti–Finsk Arkitekturtidskrift
15.9.2016

JORMA MUKALA, Editor-in-Chief of Arkkittehti
15 September 2016

ja Kruunuvuorenranta ovat rakentumassa uuden-
laisiksi kaupunginosiksi. Katajanokka uudistui jo
1980-luvulla ja sen jälkeen seuraavalla vuosi-
kymmenellä Ruoholahti. Kaupunki muuttuu ja elää.

Kronbergsstranden byggs om till nya stadsdelar
under 2010-talet. Redan tidigare har vi sett
omvandlingen av Skatudden på 1980-talet och
Gräsviken på 1990-talet. Staden lever och förändras.

vuorenranta are being developed into new
neighbourhoods. Katajanokka was transformed
in the 1980s and it was Ruoholahti's turn in the
following decade. The city is always changing.

HARKITSEMATON KÄVELYRETKI

– NÄKYMIÄ 2010-LUVUN HELSINKILÄISEEN ARKKITEHTUURIIN

PLANLÖSA PROMENADER

– INBLICKAR I HELSINGFORS ARKITEKTUR PÅ 2010-TALET

AN UNPLANNED WALK

– VIEWS OF THE 2010S ARCHITECTURE IN HELSINKI

KAUPUNGISSA rakennetaan jatkuvasti, eikä
kaupunki tule koskaan valmiiksi. Keskeneräisyys
on pysyvä tila. Kun Helsinki sai aikanaan satamat
rakennettua, kauppa kävi ja kaupunki kasvoi. Ajat,
yhteiskunta ja kaupunki muuttuivat ja ennen pitkää
varsinainen satama-alue piti siirtää jälleen keskustan
ulkopuolelle, nyt Vuosaareen. Sen seurauksena
vanhat satama-alueet ovat kokemassa muodon-
muutoksen. Nyt 2010-luvulla Jätkäsaari, Kalasatama

DET byggs hela tiden i staden, som aldrig blir färdig
och konstant lever i ett tillstånd av halvfärdighet.
Helsingfors tidigare hamnar stimulerade handeln
och bidrog till stadens tillväxt. Men tiderna,
samhället och staden förändrades och det blev
aktuellt med att flytta den egentliga hamnen
utanför stads kärnan, till Nordsjö. Det innebär att
de gamla hamnområdena håller på att genomgå
en metamorfos. Busholmen, Fiskehamnen och

THE CITY is constantly being built and will never
be complete. Incompleteness is a permanent state.
Back in the day when Helsinki built its harbours, trade
was booming and the city was growing. Times, society
and the city changed and before long it was again
necessary to move the actual harbour area outside
of the city centre, this time to Vuosaari. As a result,
the old harbour areas are undergoing a transformation.
Now in the 2010s Jätkäsaari, Kalasatama and Kruunu-

Kun seuraavassa tarkastelen Helsingin viime
vuosien arkkitehtuuria, en yritä ymmärtää kaupunkia
kokonaisuutena enkä arvailla tulevaisuuden kehitys-
suuntia. Sen sijaan katselen nykyhetken erilaisia
ilmiöitä yksittäisten suunnitelmien ja rakennusten
kautta. Miten kansainväliset trendit ja ”ajan hengen”
muutokset näkyvät? Mitä paikallisia erityispiirteitä
on havaittavissa ja mitä muuta kiinnostavaa löytyy?
Harkitsematon vaeltelu talojen, paikkojen ja
ideoiden kaupunkimaisemassa on antanut saaliiksi
monenlaisia havaintoja, joiden pohjalta voi raken-
nella tulkintoja. Vaeltajalla ei ole harhakäsityksiä
yksilön vajavaisten havaintojen väistämättömästä
sattumanvaraisuudesta.

I denna exposé av den senaste arkitekturen i
Helsingfors vill jag inte försöka förstå staden som
en helhet eller gissa mig till framtida utvecklings-
trender. I stället granskar jag olika nutidsfenomen
som de ter sig i enskilda planer och byggnader.
På vilket sätt avspeglar de internationella trender
och förändringar i ”tidsandan”? Vilka lokala särdrag
och annat intressant finns där? På mina planlösa
promenader i ett urbant landskap av hus, platser
och idéer har jag gjort otaliga observationer
som underlag för olika tolkningar. Och denna flanör
är fullt medveten om den ofrånkomliga slump-
mässigheten i sina inkompleta observationer.

In the following review of Helsinki's architecture
from recent years, I am not trying to understand the
city as a whole or guess the future trends. Instead,
I will explore various current phenomena through
individual plans and buildings. How do international
trends and the changes in the “spirit of the times”
show? What kind of local characteristics can be seen
and what other interesting aspects can be found?
Unplanned wandering among urban buildings, places
and ideas has produced a variety of observations
based on which one can build their interpretations.
A wanderer does not have misconceptions about
the inevitable randomness of an individual's
imperfect observations.

KESKUSTAKIRJASTO (ALA ARKKITEHDIT) CENTRUMBIBLIOTEKET (ALA ARKITEKTER) CENTRAL LIBRARY (ALA ARCHITECTS)

KALASATAMAN KESKUS (HELIN & CO ARKKITEHDIT) FISKEHAMNENS CENTRUM (HELIN & CO ARKITEKTER) KALASATAMA CENTRE (HELIN & CO ARCHITECTS)

MEDIA VALTAA ALAA

Guggenheim Helsinki -hanke on viime vuosien eniten medianäkyvyyttä saanut arkkitehtuurikohde Suomessa. Myös kansainvälisesti taidemuseohanke on herättänyt uteliaisuutta. Guggenheim-ilmiön kaikki vaiheet on raportoitu huolellisen tunnollisesti kotimaisissa valtamedioissa. Aluksi kysyttiin, saako Helsinki vihdoinkin kansainvälisen tähti-arkkitehdin suunnittelemaa vau-arkkitehtuuria, joka tekisi Itämeren tyttärestä maailmankuulun. Sitten mediassa etsittiin paikkaa rakennukselle. Tämän jälkeen arvuuteltiin suunnitteleeko Frank Gehry museon vai pitääkö tyytyä arkkitehtuurikilpailun järjestämiseen. Kun pariisilaistoinisto – Hiroko Kusunoki ja Nicolas Moreau – voitti kilpailun viime vuonna, ihasteltiin voittajatyön hiilenmustaa julkisivua ja sitä, kuinka puu antaa hankkeelle ekologisen ja suomalaisen luonteen. Sen jälkeen

media on raportoinut rahoitustilanteesta, joka ei vielä ole löytänyt lopullista ratkaisuaan. Erityisesti Helsingin Sanomat on tehnyt Guggenheim Helsinki -hankkeesta kaikkien kaupunkilaisten yhteisten odotusten ja toiveiden kohteen. Samalla aiheen uutistulva on vienyt hanketta eteenpäin ja luonut päättäjille painetta hyväksyä tärkeä – siis media-näkyvyyden laajuudella mitattuna tärkeä – hanke.

Guggenheim-ilmiö kuvaa erinomaisesti median muuttumista yhdeksi kaupunkisuunnittelijaksi. Media ei enää ”objektiivisesti” tiedota, mitä tapahtui, vaan pyrkii aktiivisesti vaikuttamaan kaupungin rakentamiseen. Demokraattisesti valittujen päättäjien työ lieenee aikamoista taiteilua tiedon ja mediavaikuttamisen tulvan keskellä. Poliitikon on vaikeampi torjua median ylistämä ”kaikkien kaupun-kilaisten parasta ajava hanke”, kuin jokin vähän julkisuutta saanut eli ”ei niin tärkeä hanke”.

Media tekee omia linjanvetojaan, mikä osoittaa myönteistä kiinnostusta kaupungin kehittämiseen, mutta jonkin mediatalon valitsemaa linjaa ei tee oikeaksi tai järkeväksi sen saama suuri näkyvyys. Tietenkin suunnitelmien käsittely valtamedioissa on myös tärkeää julkista keskustelua kaupungin kehittämisestä.

Mediassa laajaa huomiota on saanut myös uuden jäähallin suunnittelu. Olympiastadionin hallitse-malle merkittävälle alueelle on esitetty erilaisia suunnitelmia. Niitä ovat yhdistäneet erittäin suuret rakennusvolyymit, joiden joukosta on ollut vaikea löytää uutta jäähallia, vaikka hanketta ajetaan nimenomaan jäähallina ja jääkiekon nauttiman suosion avulla. Jäähallista uutisoidaan, vaikka suurin osa rakennusvolyymeista on asumista ja liiketilaa. Haiskahtaa kaupunkilaisten harhautta-miselta, vaikka tiedossa onkin, että myönteinen

MYCKET MEDIA

De senaste åren har Guggenheim Helsinki varit det arkitekturprojekt som fått mest medieexpo-nering i Finland. Dessutom har konstmuseiprojektet väckt intresse även utomlands. De finländska massmedierna har troget rapporterat om alla turer i långdansen kring Guggenheim. Först frågade man om Helsingfors äntligen skulle få visa upp wow-arkitektur av en internationellt renommerad arkitekt, någonting som skulle göra vår Östersjöstad känd i hela världen. Sedan började man leta efter en lämplig plats för bygget. Och sedan började spekulationerna kring frågan om Frank Gehry skulle rita museet eller om det skulle ordnas en arkitekttävling. Det vinnande bidraget av en parisisk arkitektbyrå – Hiroko Kusunoki och Nicolas Moreau – väckte i fjol beundran för sin kolbehandlade fasad och för hur projektet genom timmermaterialet får en ekologisk och finländsk karaktär. Därefter har

medierna även rapporterat om projektets finan-siering, som tillsvidare är olöst. I synnerhet Helsingin Sanomat har hållit Guggenheim Helsinki i fokus för alla helsingforsares gemensamma förväntningar och förhoppningar. Samtidigt har informationsflödet kring projektet gett det ett lyft och ökat tycket på beslutsfattarna att godkänna detta viktiga – med medieuppmärksamhet som måttstock – bygge.

Guggenheimfenomenet är ett utmärkt exempel på mediernas roll som en utformare av stadsbilden. De förmedlar inte längre ”objektiv” information om händelser, utan vill aktivt påverka byggnationen i staden. De demokratiskt valda beslutsfattarna får verkligen hålla tungan rätt i mun i korselden mellan information och mediepåtryckning. Det är mycket svårare för en beslutsfattare att stoppa ett ”projekt som ligger i alla helsingforsares intresse” och som rosas i medierna, än ett ”mindre viktigt projekt” som fått mindre medieuppmärksamhet. Dessutom väljer

medierna sina egna perspektiv, vilket visserligen är ett tecken på ett positivt intresse för utveckling av staden, men ett mediehus ståndpunkt blir inte automatiskt rätt eller rationell genom att den ges stor synlighet. Självfallet är diskussionen av planerna i massmedierna ett viktigt element i den offentliga debatten kring stadsutveckling.

Medierna har också uppmärksammat planerna på en ny ishall. Det fina området kring Olympiastadion har varit föremål för otaliga olika planer. Dessa har alla gått ut på enorma byggnadsvolymer, där det har varit svårt att ens hitta ishallen – trots att projektet drivits vidare just under ishockeyns och hockeyintressets täckmantel. Nyhetsrubrikerna handlar om en ishall, trots att största delen av byggnadsvolymen består av bostäder och affärs-lokaler. Det känns lite som om man ville slå blå dunster i helsingforsarnas ögon, även om positiv medieuppmärksamhet är ett vanligt verktyg inom

THE MEDIA GAIN GROUND

Guggenheim Helsinki has attracted more media attention than any other Finnish architectural project in recent years. The art museum project has also aroused curiosity internationally. All phases of the Guggenheim phenomenon have been carefully reported in the Finnish mainstream media. At first it was asked if Helsinki will finally have wow factor architecture designed by an international star architect, making the daughter of the Baltic Sea world-famous. Then the media looked for a site that the building could be placed on. Next they were guessing if Frank Gehry will design the museum or if the city has to settle for an architectural competition. When the Paris-based firm Moreau Kusunoki Architectes won the competition last year, the media admired the charred black facade of the winning entry and how wood gives the project an

ecological and Finnish nature. Since then the media has reported on the funding situation which still has not been definitively solved. Helsingin Sanomat in particular has turned the Guggenheim Helsinki project into an object of all residents’ mutual expectations and wishes. The flood of news about the topic has promoted the project and put the pressure on the decision-makers to approve the project that is so significant – that is to say, significant in terms of media coverage.

The Guggenheim phenomenon is a good illustration of how the media have turned into a city planner. The media no longer “objectively” reports what has happened but actively tries to influence the development of the city. The work of the democratically elected decision-makers must be quite a balancing act amidst the flood of information and media influence. It is more difficult for a politician to reject

a project praised by the media and described as being “for the good of all residents” than a project that has not attracted much publicity, in other words is “not so important”. The media defines its own opinions, which is a sign of positive interest in the development of the city, but a high level of visibility alone does not make the line taken by a specific media company right or rational. Of course, the discussion about plans in the mainstream media is also important public debate about the development of the city.

Another project that has gained a great deal of media attention is the planning of the new ice hockey arena. Various plans have been proposed for the significant area dominated by the Olympic Stadium. What they all have had in common is large building volumes, from among which it has been difficult to find the new ice hockey arena even though the project is specifically promoted as an ice hockey arena and with

medianäkyvyys kuuluu kiinteistökehittämisen jokapäiväisiin työvälineisiin. Julkista keskustelua ei ole syntynyt siitä, onko kaupunkirakenteellisesti ja -kuvallisesti ylipäättään järkevää sijoittaa suuria asuintaloja perinteiseen urheilurakennusten ja -kenttien kortteliin, jota kansallinen monumentti, Olympiastadion hallitsee. Näyttävien kuvien taakse jää itse perusasetelma, jota voi hyvin perustein pitää kyseenalaisena, etenkin, kun komea, rakennus-taiteellisesti ja historiallisesti arvokas 1960-luvun jäähalli edellytetään purettavan kiinteistö-kehittämisen tieltä.

Median kautta lanseerattiin aktiivisesti myös Katajanokan ristihotellia, jonka suunnittelijoiksi oli hankittu sveitsiläiset tähtiarkkitehdit Jaques Herzog ja Pierre de Meuron. Kun Katajanokan reunaan ei annettu rakentaa lasista hotellia, hanke siirtyi Jätkäsaaren rantaan, suunnittelija vaihtui helsinkiläiseksi (Arkkitehdit Davidsson Tarkela) ja rakennus muuntui matkalla 33-kerroksiseksi. Kaupunginvaltuusto päätti tiukan äänestyksen tuloksena, että hotelli on liian korkea historiallisen keskustan kylkeen. Norjalaisen hotellisijoittajan toive ei taaskaan toteutunut, mutta vastoin median välittämiä ennakkotietoja, hän ei poistunutkaan kaupungista, vaan halusi viedä hanketta eteenpäin voimassa-olevan asemakaavan mukaan 16-kerroksisena. Median kautta yritetään vaikuttaa monenlaisin viestein.

PILVENPIIRTÄJÄUNELMAN PALUU

Kun Jätkäsaaren 33-kerroksinen hotellisuunnitelma (Arkkitehdit Davidsson Tarkela) julkistettiin vuonna 2011, alkoi vilkas keskustelu pilvenpiirtäjien, eli korkean rakentamisen sopivuudesta Helsingin kaupunkikuvaan. Hotellin lisäksi yli 30-kerroksisia torneja esitettiin Kalasataman uuteen keskustaan (Helin & Co Arkkitehdit) ja jo aiemmin oli italialainen arkkitehti Cino Zucci tehnyt Keski-Pasilaan suureel-lisen suunnitelman pilvenpiirtäjien alueesta.

Helsingin kaupunkikuvan yhdeksi omaperäiseksi piirteeksi on muotoutunut siluetin vahva vaaka-suuntaisuus. Kaupungin horisontaalista hahmosta nousevat esiin lähinnä hoikat kirkon tornit. Kuinka lähelle kaupungin historiallista keskustaa tulisi massiivisia korkeita taloja rakentaa?

Tornitalojen puolestapuhujien mielestä korkea rakentaminen toisi nykyajan Helsinkiin; sehän on jo Tallinnassakin, Shanghaista puhumattakaan. Vastustajat pitivät kaupungin historiallista identi-teettiä niin arvokkaana, ettei sitä pitäisi muuttaa pilvenpiirtäjiä rakentamalla. On muitakin keinoja olla nykyaikainen ja uudistaa keskustaa. Mielipiteiden jakolinjaksi piirtyi historiallisen keskustan omape-räisyyden arvo ja se, kuinka paljon sitä saa tai tulee muuttaa ja uudistaa. Kyseessä oli nimenomaan keskustelu kaupunkikuvasta ja siitä, miltä Helsingin haluttaisiin näyttävän, ei mistään välttämättömästä tarpeesta rakentaa korkeita taloja. Helsinki voi tiivistyä vielä vuosikymmeniä ilman 30-kerroksisia taloja. Jos palauttaa mieleen Amsterdamin tai Pariisin, ymmärtää, että Helsingissä eletään edelleen väljästi.

Korkean rakentamisen nopea ilmaantuminen merkitsi selkeää muutosta, eräänlaista ideologista tai aatteellista siirtymää Helsingin kaupunkisuun-nittelussa. Oikeastaan Kenen Helsinki -pamfletin (Vilhelm Helander ja Mikael Sundman, 1970) esittä-mästä saneerauskritiikistä alkaen historiallisten arvojen ymmärrys on suunnittelussa ja päätöksen-teossa lisääntynyt. Nyt näyttäisi tapahtuneen käänne.

Toisaalta korkean rakentamisen nostattamat mielipide-erot näkökulmineen ovat yllättävän samanlaisia kuin aiempina vuosikymmeninä. 1920-luvun lopulla kiisteltiin 17-kerroksisen Kinopalatsin rakentamisesta Esplanadin nurkkaan nykyisen Akateemisen kirjakaupan kohdalle. 1960-luvulla keskustelua herätti suunnitelma neljästä 24-kerroksisesta tornitalosta Hakaniemeen, nykyisen Merihaan kohdalle. Hotelli Torni on jäänyt merkiksi 20-luvun pilvenpiirtäjäunelmoinnista ja

fastighetsutveckling i dag. Det har inte uppstått någon offentlig debatt kring hur meningsfullt med tanke på stadsstrukturen och -bilden det över huvud taget är placera stora bostadshus i ett kvarter med sportanläggningar och idrottsplaner och som domineras av Olympiastadion, ett av våra nationalmonument. De pampiga bilderna döljer en grundkonstellation som med fog kan ifråga-sättas, speciellt eftersom den storslagna och både arkitektoniskt och historiskt värdefulla ishallen från 1960-talet enligt planerna ska rivas för att ge plats för nybygggena.

Medierna bidrog också aktivt till lanseringen av det korsformade hotellet på Skatudden, som skulle ritas av de namnkunniga schweiziska arkitekterna Jacques Herzog och Pierre de Meuron. När planerna på att bygga ett glashotell på Skatudden gick i stöpet, tog huvudmannen ny sats på Busholmen, anlitade Helsingforsbaserade arkitekter (Arkitektbyrå Davidsson Tarkela) och lät byggnaden växa på höjden till 33 våningar. Stadsfullmäktige röstade om frågan och beslutade med liten marginal att hotellet var för högt för att platsa i närheten av den histo-riska stadskärnan. Den norske hotellinvesterarens önskan gick inte heller denna gång i uppfyllelse, men i motsats till vad som hävdats i medierna så lämnade han inte staden, utan fortsatte med projektet enligt gällande detaljplan som tillät ett hotell med 16 våningar. Budskapet i medierna används således med många olika syften.

DRÖMMEN OM SKYSKRAPOR VÄCKS IGEN

När planerna på ett 33 våningar högt hotell på Busholmen (Arkitektbyrå Davidsson Tarkela) offent-liggjordes år 2011 inleddes en livlig debatt om hur väl skyskrapor, med andra ord höjdbygge, lämpade sig i Helsingfors stadsbild. Utöver hotellet föreslogs tornhus med över 30 våningar för Fiskehamnens nya centrum (Helin & Co Arkitekter), och redan tidigare hade den italienske arkitekten Cino Zucci planerat imposanta skyskrapor för Mellersta Böle.

Ett av de unika dragen i Helsingfors stadsbild är den uttalat horisontella siluetten med några uppstickande element, främst sirliga kyrktorn. Hur nära den historiska stadskärnan kan man tänka sig massiva höjdbyggen?

De som förespråkade tornhusen såg höjdbyggen som en fläkt av nutiden i Helsingfors – så var det ju redan i Tallinn, för att inte tala om Shanghai. Motståndarna ansåg att stadens historiska identitet var alltför värdefull för att den skulle få påverkas av skyskrapor. Det fanns andra sätt att vara nytänkande och modernisera centrum. Åsikts-delaren blev värdet av den historiska stadskärnans särdrag samt hur mycket den får eller ska modifieras och moderniseras. Kärnan i debatten var stadsbilden och visionen om hur Helsingfors skulle se ut och inte något omedelbart behov av höjdbyggen. Helsingfors kan förtätas i flera årtionden innan det behövs hus med 30 våningar. Man behöver bara tänka på Amsterdam eller Paris för att inse att det finns gott om lebensraum i Helsingfors.

Den snabba introduktionen av höjdbyggen innebar en tydlig förändring, ett slags ideologisk eller mental förskjutning i stadsplaneringen i Helsingfors. Alltsedan de saneringskritiska tongångarna i pamfletten Kenen Helsinki (Vilhelm Helander och Mikael Sundman, 1970) har historiska värden beaktats allt bättre i planeringen och beslutsfattandet. Nu verkar det som om denna trend skulle ha vänt.

Å andra sidan är argumenteringen förvånansvärt lik den som fördes under tidigare decennier. I slutet av 1920-talet tvistades det om att bygga ett Kinopalats med 17 våningar i hörnet av Esplanaden, på den plats där Akademiska bokhandeln är i dag. På 1960-talet var det fråga om planerna på att bygga fyra tornhus med 24 våningar i Hagnäs, i nuvarande Havshagen. Hotell Torni har överlevt som en symbol för 1920-talets skyskrapedrömmar, medan Havshagen och skatteverkets före detta metalliska tornhus avspeglar 1960-talets storvulna teknodrömmar, visserligen i teknokratiserad form.

the help of the popularity of the sport. The media talks about an ice hockey arena even though most of the building volumes are reserved for housing and business premises. This smacks of misleading the residents, although it is a well-known fact that positive media visibility is one of the daily tools of property development. There has been no public debate as to whether it is even sensible, from the perspective of the cityscape and urban structure, to place large residential buildings in a traditional block of sports stadiums and fields dominated by a national monument, the Olympic Stadium. What remains behind the impressive pictures is the basic set-up which can be, with good reason, considered questionable, especially since there is a requirement that the architecturally and historically valuable old ice hockey arena, built in the 1960s, must be demolished to give way to property development.

The media was also actively involved in launching Katajanokka’s cross-shaped hotel designed by the Swiss star architects Jacques Herzog and Pierre de Meuron. As the plan to build a glass hotel at the edge of Katajanokka was rejected, the project moved to Jätkäsaari, the architecture firm was switched to a Helsinki-based one (Davidsson Tarkela Architects) and the building’s height went up to 33 floors. As a result of a tight vote, the City Council decided that the hotel would be too tall for its location near the historical city centre. Once again the Norwegian hotel investor’s dream did not come true, but contrary to the initial information provided by the media, he did not leave the city but instead wanted to continue the project with a 16-storey hotel in accordance with the relevant detailed plan. Attempts to influence through the media occur in the form of various messages.

THE RETURN OF THE SKYSCRAPER DREAM

When Jätkäsaari’s 33-storey hotel plan (Davidsson Tarkela Architects) was published in 2011, it sparked lively debate about the suitability of skyscrapers

in Helsinki’s cityscape. In addition to the hotel, over 30-storey towers were proposed for the new Kalasatama centre (Helin & Co Architects) and a few years earlier Italian architect Cino Zucchi had created a grandiose plan for an area of skyscrapers in Central Pasila.

One of the characteristics of Helsinki’s cityscape is the strong horizontal silhouette. There are mainly slender church towers rising from the city’s horizontal outline. How close to the city’s historical centre should massive tall buildings be built?

The supporters of tower blocks argued that high-rises would bring modernity to Helsinki – it is already in Tallinn, not to mention Shanghai. The opponents felt that the city’s historical identity is so valuable that it should not be changed by building skyscrapers. There are other ways to be modern and to renew the city centre. The dividing line between the opinions was drawn around the value of the historical centre’s originality and how much it can or should be changed and renewed. The discussion was about the cityscape and what people want Helsinki to look like, not about an urgent need to build tall buildings. Helsinki can be made more compact for decades to come without 30-storey buildings. If one looks at Amsterdam or Paris, it is easy to see that people still live spaciouly in Helsinki.

The quick emergence of high-rise buildings marked a clear change, a kind of ideological transition in Helsinki’s city planning. Actually, since the renovation criticism presented in the Kenen Helsinki pamphlet (Vilhelm Helander and Mikael Sundman, 1970), the understanding of historical value has increased in planning and decision-making. Now it seems that the situation has taken a turn.

The differences of opinion and perspectives regarding high-rise buildings are surprisingly similar to those in past decades. In the 1920s people argued over whether the 17-storey Kinopalatsi should be built on the Esplanadi corner where the Academic

Merihaka ja sen metallipintainen entinen verohallinnon tornitalo välittää 60-luvun suurten suunnitelmien teknounelmia, tosin teknokraattisiksi muuntunein äänenpainoin.

Mitä 2010-luvun korkean rakentamisen trendistä jää pysyväksi osaksi kaupunkikuvaa? Kalasataman kahdeksan tornitalon ryhmästä ainakin osa toteutuu ja ne luovat uudenlaisen kaupunkikeskuksen. Kun ratkaisua vertaa toiminnallisesti samantyyppiseen – liikenne, metro, liiketilaa, palveluja, asumista – Kampin keskukseen (2006), on pakko taipua ajattelemaan, että Kalasatamassa on toimittu hybriksen vallassa. Jotain suhteetonta yli 30-kerroksiset talot tuovat uudelle alueelle. Tornitalokeskuksesta puuttuu Kampin tasapainoisuus ja järkevä kontekstuaalisuus.

Jätkäsaaren lähes valmista 16-kerroksista tornihotellia katsellessa käy selväksi, että ympäristöään dominoivan korkean rakennuksen arkkitehtuurille asettuvat suuret odotukset ja kovat vaatimukset. Jätkäsaarella ne eivät täyty. Suomalaisen tornitaloarkkitehtuurin paalupaikka pysyy edelleen Espoon Keilaniemessä: Koneen tornin (Arkkitehti-toimisto Sarc 2001) yksinkertainen eleganssi on näköjään vaikeasti ohitettavissa.

TOIMINTAA RANNASSA

Kaupungit rannat ovat houkutelleet puoleensa hyvää arkkitehtuuria. Ilmeisesti rantaviiva inspiroi. Pienten rakennusten kautta välittyy kiinnostavia viestejä. Viime vuosien voimistuva kansainvälinen trendi on ollut kaupunkitilan aktivoiminen ja tilojen käytön ja toiminnallisuuden korostaminen. Tämä näkökulma on korvannut tai työntänyt sivuun kaupunkitilan tarkastelun ja kehittämisen historiallisena jatkumona. Julkisen kaupunkitilan saaminen kaupunkilaisten aktiiviseen käyttöön on arvokasta, ei niinkään se, millainen tila itessään on. Toiminta on pääasia. Esimerkiksi keskustan kaupunkitiloihin levittäytyvä ravintolapäivä kertoo hyvin tästä ilmiöstä.

ANTTI PULKINEN

LÖYLY (AVANTO ARKKITEHDIT) LÖYLY (ARKITEKTBYRÅN AVANTO) LÖYLY (AVANTO ARCHITECTS)

KULTTUURISAUNA
KULTURBASTU
(TUOMAS TOIVONEN)

HELENA ROSCHER

Myös yleisen saunan kokeman renessanssin voi nähdä osana tätä yhteisöllisyyttä korostavaa julkisen kaupunkitilan aktivointitrendiä. Kun monikulttuurisessa globaalissa kylässä kansallisia kulttuuripiirteitä ei pidetä enää olennaisina, on paradoksaalisen hauskaa huomata, että suomalais-kansallisesta saunasta on tullut julkisen tilan aktivoinnin ja yhteisöllisyystrendin tärkeä tunnus. Arkkitehti Tuomas Toivonen suunnitteli ja rakennutti Hakaniemen rantaan, Merihaan nurkkaan Kulttuuri-saunan vuonna 2013. Pieni, valkoinen rakennus on oikeaan osuva, rikastuttava aksentti urbaanin rakenteen reunassa. Saunarakennus aktivoi myös toiminnallisesti kolkkoa rantaa. Toiselle puolelle

kaupunkia, Hernesaaren rantaan valmistui kesällä 2016 sauna Löyly (Avanto Arkkitehdit), josta tuli heti erittäin suosittu. Löylyn ulkohahmo on veistosmainen, kuin kivilohkare. Taittuva julkisivu muodostuu puulankuista vaakasuuntaisena ritiläpintana. Lähes koko julkisivupinta toimii myös istuskelu- ja maisemankatselupaikkana. Saunaravintolan laajat terassit ikään kuin jatkuvat rakennuksen katolle. Rakennus on yltä päältä aktiivinen julkinen tila. Löyly suurine ravintoloihin ja terasseineen on luonteeltaan hedonistisempi kuin asiaansa keskittynyt Kulttuurisauna, jonka ydin on suojaista vilvoittelupiha yhteyksineen mereen.

Vilka bestående spår kommer 2010-talets höjdbyggetrend att lämna i stadsbilden? Av de planerade åtta tornhusen i Fiskehamnen kommer åtminstone en del att byggas och bli ett nytt urbant centrum. Vid en jämförelse av Fiskehamnen med Kampen (2006) – där funktionerna är i stort sett desamma (trafik, metro, affärslokaler, service, boende) – kan man inte låta bli att se Fiskehamnen som ett utslag av hybris. Husen med över 30 våningar är på något vis oproportionerliga på det nya området. Det som saknas är balansen och den rationella kontextualitet som finns i Kampen.

En blick på det nästan färdiga tornhotellet med dess 16 våningar visar vilka enorma arkitektoniska förväntningar och krav det ställs på ett höjdbygge som dominerar sin miljö. I Busholmen infrias dessa inte. Den finländska tornhusarkitekturens landmärke är och förblir Kägeludden i Esbo: Det är helt uppenbart svårt att bräda den sparsmakade elegansen hos Kones kontorstorn (Arkitektbyrå Sarc, 2001).

Bookstore is now located. In the 1960s, debate was sparked by the plan to build four 24-storey high-rises in Hakaniemi, in the area now known as Merihaka. Hotel Torni has remained as a symbol of the 1920s skyscraper dreams, while Merihaka and its metal-clad former Tax Administration office tower reflect the techno-dreams of the great 1960s plans, yet with a technocratic tone.

How much of the 2010s high-rise trend will remain a permanent part of the cityscape? At least part of Kalasatama’s group of eight high-rises will be built and they will create a new kind of urban centre. When the solution is compared to the Kamppi Centre (2006) with similar functions (transportation, metro, business premises, services and housing), one cannot help but think that those developing Kalasatama have been taken over by hubris. The over 30-storey buildings will bring something disproportionate to the new area. The high-rise centre lacks Kamppi’s balance and sensible contextual nature.

AKTIVITETER PÅ STRANDEN

Stadens stränder har lockat till sig ypperlig arkitektur, antagligen med strandlinjen som inspirationskälla. De småskaliga byggnaderna förmedlar intressanta budskap. Den internationella trenden de senaste åren har fokuserat på att aktivera stadsrummet och betona användningen och aktiviteten i de olika rummen. Det tidigare tänket, där stadsrummet betraktas och utvecklas som ett historiskt kontinuum, har fått ge vika. Det som ses som värdefullt är att det offentliga stadsrummet tas i aktiv användning för stadens invånare – inte rummet i sig. Aktivitet är a och o. Restaurangdagen som tar över stadsrummet i centrum är ett utmärkt exempel på detta.

Renässansen för offentliga badhus kan också ses som ett led av denna aktivering av stadsrummet med betoning på det kollektiva. I den mångkulturella globala byn där nationella kult drag inte längre är så viktiga är det paradoxalt nog roligt att notera hur

When looking at the almost complete 16-storey hotel in Jätkäsaari, it becomes obvious that great expectations and tough requirements are set on the architecture of a tall building dominating its environment. In Jätkäsaari they will not be met. First place holder in Finnish high-rise architecture is still in Keilaniemi, Espoo. The simple elegance of the Kone Building (SARC Architects, 2001) seems to be difficult to surpass.

SHORELINE ACTIVITY

The city’s shores have attracted good architecture. Perhaps the shoreline provides inspiration. Interesting messages are sent through small buildings. A growing international trend in recent years has been to increase activity in urban environments and to highlight the use and functionality of spaces. This perspective has replaced or pushed aside the examination and development of urban space as

den finska bastun har blivit en symbol för aktivering och gemenskapsskapande i det offentliga rummet. Arkitekten Tuomas Toivonen ritade och lät bygga en kulturbastu längst ut på udden av Havshagen vid Hagnäs år 2013. Den lilla vita byggnaden fungerar som en träffande och berikande accent till den urbana omgivningen. Samtidigt skapar bastubyggnaden aktivitet på den funktionellt fattiga stranden. Sommaren 2016 öppnades på andra sidan staden, på Årtholmen, badhuset Löyly (Arkitektbyrån Avanto) som blev en omedelbar succé. Till sitt yttre är byggnaden som ett skulpterat stenblock: Den vinklade fasaden består av horisontella träribbor. Nästan överallt på fasadytorna kan man dessutom sitta och titta på utsikten. Restaurangens generösa soldäck fortsätter smidigt in under byggnadens tak. Hela byggnaden – både utan och innan – är ett aktivt offentligt rum. Den stora restaurangen och soldäcken ger Löyly en mer hedonistisk framtoning än det mer genuina badhuset Kulturbastu, vars hjärta är en skyddad innergård och en trappa ner i vattnet.

a historical continuum. What is valuable is ensuring that public urban space is actively used by residents, not so much what the space itself is like. Activity is what matters. For example, Restaurant Day that spreads throughout the city centre’s urban spaces is illustrative of this phenomenon.

Also the revival of public saunas can be seen as part of this trend of increasing activity in public urban spaces and highlighting community spirit. As the characteristics of the national culture are no longer considered essential in a multicultural global village, it has been paradoxically nice to notice that the Finnish sauna has become an important element in the trend of bringing activity to public spaces and strengthening the sense of community. In 2013, architect Tuomas Toivonen designed the Kulttuurisauna in Hakaniemi, on the seaside corner of Merihaka. The small white building is an apt and enriching accent at the edge of the urban environment. The sauna building also brings activity

Rantojen uudenlaista käyttöä edustaa myös Kauppatorin viereen rakentuva Allas-hanke (Arkki-tehtitoimisto Huttunen-Lipasti-Pakkanen). Vuonna 2017 valmistuva kokonaisuus kertoo toimintoineen erinomaisesti ”kaupunkitilan aktivointi” -trendin pyrki-myksistä. Myös arkkitehtoninen ilmaisu on tavoittanut onnistuneesti epämonumentaalisen, väliaikaisuutta ihannoivan ilmeen, eikä viereisestä Alvar Aallon suunnittelemasta Enson toimistotalosta tarvitse välittää sitä eikä tätä. Väliaikaistahan kaikki on vaan.

Rannoille on toteutunut myös toiminnaltaan perinteisiä kahviloita, joiden arkkitehtuuri herättää uteliaisuutta. Rennon ja epämuodollisen tunnelman tavoittaa kahvila Birgitta (Arkkitehtuuri- ja muotoilu-toimisto Talli 2014) Hernesaaren taitteessa. Kepeä, puurakenteinen asetelma, jossa mutkaton terassi-alue saa pääroolin. Ilmeeltään edustuksellisempi ja design-henkisempi kahvila on Mattolaituri (Helin & Co Arkkitehdit 2011) Kaivopuiston rannassa. Hakaniemessä Meripaviljonki (Arkkitehtitoimisto Freese 2015) on loikannut Eläintarhanlahteen ja ravintolaan saavutaan pientä siltaa pitkin. Kaareva, ameebamainen ravintolasalin muoto hyödyntää hienoja näkymiä erinomaisesti. Lasi- ja kupari-pintainen tumma kokonaisuus sopeutuu paikkaan, mutta jotain raikkautta jää kaipaamaan.

Erlainen meren ja rannan inspiroima rakennus on pieni toimistotalo Arctia (Arkkitehtitoimisto K2S 2013). Teräksinen rakennus on valmistettu telakka-hallissa ja hinattu merta pitkin sijaintipaikkaansa jäänmurtajien viereen. Kelluva toimisto ilmaisee oivaltavan ytimekkäästi yrityksen toiminnan luonnetta ja on samalla yksinkertainen, suora-kulmainen, paikkaansa hyvin sopeutuva rakennus.

PUU MATKALLA KAUPUNKIIN

Ekologian ja kestävän kehityksen merkityksen kasvaessa puu on noussut rakennusmateriaalina uudella tavalla esiin, myös kansainvälisesti. Teollisen yhteiskunnan kehittämät ”universaalit” materiaalit betoni, teräs ja lasi eivät enää 2000-luvulla

ole edistyksen synonyymejä. Kun globaalissa maailmassa etsitään keinoja ilmastomuutoksen hidastamiseksi, paikallisuus – lokaali toiminta – on tullut arvokkaaksi. Paikalliset materiaalit ja materiaalien pieni hiilijalanjälki viittaavat tulevai-suuteen. ”Kestävyyys” ja kierrätys ovat korvanneet modernismin ”edistyksen”. Puusta on tullut paremman tulevaisuuden rakennuspuu.

Suomen pitkä puurakentamisperinne on alkanut elpyä. Tärkeissä julkisissa rakennuksissakin on alettu käyttää puuta. Päänavaajana oli Lahden Sibelius-talo (Arkkitehtityöhuone Artto Palo Rossi Tikka 2000). Puusta on tullut myönteisten arvojen symboli, mitä kuvaa erinomaisesti se, että Guggenheim Helsinki -arkkitehtuurikilpailun voittajatyö on ajateltu kokonaan puurakenteiseksi. Puuteollisuus on sijoittanut ennakkoluulottomasti ja aktiivisesti koerakentamiseen. Aktiivisuuden taustalla vaikuttanee paperinkulutuksen väheneminen, mistä johtuen suuria puuvarantoja pitää yrittää hyödyntää taloudellisesti muilla tavoin. Puun käytön lisääminen rakentamisessa on järkevä keino.

Helsinkiin uusi puutrendi ei ole kovin näkyvästi yltänyt. Viikin eko-alueella on puurakentamis-ratkaisuja kehitelty jo 1990-luvulta alkaen, mutta puurakentaminen ei ole vielä tehnyt läpimurtoa pääkaupunkiin. Kampin ostoskeskuksen edusta-aukion reunaan rakennettu pieni Kampin kappeli (Arkkitehtitoimisto K2S 2012) osoittaa kuitenkin puun taipuvan ja sopeutuvan myös erittäin urbaaniin ympäristöön. Esinemäinen ja pelkistetty rakennus on pieni merkkiteos. Puuarkkitehtuurin kokeilevuudesta kertoi myös väliaikainen paviljonki (Aalto-yliopiston Puustudio), joka toteutettiin World Design Capital 2012 vuoden kesäksi Arkkitehtuurimuseon ja Designmuseon väliin. Suuren mittakaavan puu-arkkitehtuuria on tulossa Jätkäsaareen. Wood City -kortteli (Anttinen Oiva Arkkitehdit) sisältää toimisto- ja liiketilaa, hotellin ja asumista. Linjakas arkkitehtuuri etsii kaupunkimaista ilmettä puulle. Ehkä kortteli valmistuttuaan vuonna 2018 päättää puun kivisen tien pääkaupunkiin ja avaa portit puunkäytölle laajemminkin. Itse asiassa puu on

Ytterligare ett exempel på den nya användningen av stränderna är havsbadet Allas (Arkitektbyrå Huttunen-Lipasti-Pakkanen) som ska stå klart vid Salutorget 2017. Med sina olika verksamheter åskådliggör Allas på ett ypperligt sätt de olika strävandena med att ”aktivera stadsrummet”. Dessutom har arkitekterna på ett ypperligt sätt lyckats fånga en omonumental och flyktig atmosfär som struntar blankt i att havsbadet ligger granne med Ensos huvudkontor av Alvar Aalto. Ingenting är ju beständigt.

På stränderna har också byggts kaféer där verksam-heten är traditionell men arkitekturen nydanande. I Café Birgitta (Arkitekt- och designbyrån Talli, 2014), intill Ärtholmen, råder en avslappnad och informell stämning. Den lätta träkonstruktionen låter terrassen ta huvudrollen. Ett steg upp på skalan och med en mer designinspirerad profil är kaféet Mattolaituri (Arkitektbyrå Helin & Co, 2011) vid Brunnsparksstranden. I Hagnäs har Havs-paviljongen (Arkitektbyrå Freese, 2015) flyttat till Djurgårdsviken där restaurangen nås via en liten bro. Den halvcirkelformade restaurangsalen ger full valuta för pengarna i fråga om utsikten. Glas- och kopparytornas mörka nyanser lämpar sig utmärkt för platsen, men det saknas en viss fräschör.

Havet och stranden har fungerat som inspiration i en annan tappning för det lilla kontorshuset Arctia (Arkitektbyrå K2S, 2013). Stålkonstruktionen har tillverkats på ett skeppsvarv och sedan bogserats sjövägen till sin plats bredvid isbrytarna. Det flytande kontorshuset avspeglar på ett träffande sätt företagets bransch, samtidigt som den enkla, rätvinkliga konstruktionen sitter väl i sin omgivning.

TRÄ I CITY

Med tilltagande fokus på ekologi och hållbar utveckling har trä uppmärksammats på ett nytt sätt som byggmaterial, även internationellt. På 2000-talet är det industriella samhällets ”universella” material – betong, stål och glas – inte längre

synonyma med framsteg. Den globala världen letar efter medel för att bromsa upp klimatförändringarna och fäster nu värde vid det lokala. Lokala material och material med ett litet kolavtryck är framtidens melodi. ”Hållbarhet” och återanvändning har ersatt modernismens ”progressiva” idéer. Trä är byggmaterialet för en bättre framtid.

I Finland har den långa traditionen inom träbyggnad börjat återhämta sig. Trä används till och med i offentliga byggnader. Genombrottet kom med Sibeliushuset i Lahtis (arkitektgruppen Artto Palo Rossi Tikka, 2000). Trä har blivit en symbol för positiva värderingar, vilket avspeglas på ett utmärkt sätt i att det vinnande bidraget i arkitekttävlingen för Guggenheim Helsinki är tänkt att byggas helt av trä. Träindustrin har varit aktiv och investerat fördomsfritt i experimentbyggen. Aktiviteten bottnar troligen i att papperskonsumtionen minskar och det behövs nya ekonomiskt lönsamma använd-ningar för de stora virkesreserverna. Ett bra sätt är att öka användningen av trä i byggnader.

I Helsingfors har trä tillsvidare inte varit speciellt trendigt. Träbyggnadsprojekten i Vik inleddes visserligen redan på 1990-talet men det verkliga genombrottet för träarkitekturen i huvudstaden har låtit vänta på sig. Kampens kapell (Arkitektbyrå K2S, 2012) invid torget framför Kampens köpcentrum är dock ett bevis på hur flexibelt och anpassligt material trä är även i en uttalat urban miljö. Den lilla byggnaden med sina enkla former är som ett fulländat objekt. Ett exempel på experimentell träarkitektur var också den tillfälliga paviljongen (Trästudio, Aalto-universitetet) som restes mellan Finlands Arkitekturmuseum och Designmuseet sommaren 2012 då Helsingfors var världens design-huvudstad. Träarkitektur av större dimensioner kommer att byggas på Busholmen. Kvarteret Wood City (Arkitekterna Anttinen Oiva) rymmer kontors- och affärslokaler, ett hotell och bostäder. Den linjerena arkitekturen strävar efter att förläna trä ett urbant uttryck. Vi får se om Wood City, när det står klart 2018, kommer att bereda träet väg in i city och öppna för träbyggnad överlag. I själva verket

to the functionally dreary seaside. Another sauna, Löyly (Avanto Architects), opened its doors in the summer of 2016 on the other side of the city, by the sea in Hernesaari, and it immediately became a hit. The exterior shape of the sculptural building resembles a rock. The angular facade with horizontal slatted cladding is made of planks of wood. Almost all of the facade surfaces also serve as seating and as a spot for enjoying the scenery. The terrace of the sauna and restaurant complex continue to the roof, making the building fully an active public space. Löyly with its large restaurant and terrace is more hedonistic in nature than the Kulttuurisauna which focuses more on the essential and where the core element is the sheltered courtyard with access to the sea.

Innovative use of the shoreline is also represented by the Allas project being built next to the Market Square (Huttunen-Lipasti-Pakkanen Architects). The complex will be ready in 2017 and with its services it clearly indicates the aims of the trend towards “activating the urban space”. The architec-tural expression has also successfully achieved an unmonumental appearance that idealises tempo-rariness and the adjacent Stora Enso office building designed by Alvar Aalto can be ignored. Everything is temporary, after all.

The shoreline has also seen the emergence of traditional cafés whose architecture arouses curiosity. Café Birgitta (Arkkitehtuuri- ja muotoilu-toimisto Talli, 2014) in Hernesaari has a relaxed and informal atmosphere. The light wooden structure allows the casual terrace to play the main role. Café Mattolaituri (Helin & Co Architects, 2011) by the sea in Kaivopuisto has a more refined appearance. In Hakaniemi, Meripaviljonki (Arkkitehtitoimisto Freese, 2015) has jumped into Eläintarhanlahti and the restaurant is accessed via a short bridge. The curved amoeba-like shape of the restaurant takes advantage of the wonderful views. The dark building with a glass and copper facade fits into the environment but it does lack a touch of freshness.

A different type of building inspired by the sea and shoreline is the small office building Arctia (K2S Architects, 2013). The steel building was made in a dock hall and towed by sea to its location next to the icebreakers. The floating office reflects the nature of the company’s business in an insightfully clear manner and at the same time it is a simple rectangular building that matches the environment.

WOOD ON ITS WAY TO THE CITY

As the importance of ecological considerations and sustainable development increases, wood has emerged in a new way as a building material, also internationally. The “universal” materials developed by the industrial society, concrete, steel and glass, are no longer synonymous with progress in the 2000s. As the global world seeks ways to slow down climate change, local activities have become valuable. Local materials and the small carbon footprint of materials point the way to the future. “Durability” and recycling have replaced the “progress” of modernism. Wood has become the building material of a better future.

Finland’s long timber construction tradition has begun to be revived. Wood is now used as a building material even in remarkable public buildings. The pioneering project was Sibelius Hall (Artto Palo Rossi Tikka Architects, 2000) in Lahti. Wood has become a symbol of positive values, which is well illustrated by the fact that the winning entry in the Guggenheim Helsinki architectural competition proposes the structures to be entirely made of timber. The timber industry has open-mindedly and actively invested in experimental building projects. The underlying factor behind the high level of activity is probably reduced paper consumption, due to which the extensive wood supplies should be economically utilised in other ways. Increased use of wood in construction is a sensible way forward.

The new wood trend has not reached Helsinki very prominently. Various solutions have been developed

paluumuuttaja, sillä myös Helsinki oli alun perin puutalojen kaupunki.

TÖÖLÖNLAHDEN HIDAS AIKAVYÖHYKE

Kun Musiikkitalo (LPR-arkkitehdit 2011) valmistui, median arkkitehtuurikommenteista välittyi lievä pettymys. Talo toimii hyvin ja salin akustiikkaa on hyvä, mutta: ei saatu muodikasta vau-arkkitehtuuria, vaan vähäeleisesti vaikeaan paikkaan sopeutuva epädraamaattinen konserttitalo. ”Väärään aikaan valmistuminen” eli kosketuspinnan olemattomuus viimeisiin arkkitehtuurivirtauksiin on kuulunut Töölönlahden kulttuurirakennusten tyyppiirteisiin. Finlandia-taloa (Alvar Aalto 1971) syytettiin elitistiseksi. Oopperatalo (Arkkitehtitoimisto Hyvämäki-Karhunen-Parkkinen 1993) ei onnistunut muuntumaan oikealla tavalla ajanmukaiseksi 1970-luvun kilpailuvoitosta. Musiikkitalosta ei tullut vauta. Tulevan Keskustakirjaston (Ala-arkkitehdit) pääjulkisivu taipuu vahvasti vau-malliin, mutta mahtakohan dramaattinen ele välittää oikeanlaisia eko- tai muita viestejä talon valmistuttua? Oikeastaan vain Kiasma (Steven Holl 1999) onnistui välttämään Töölönlahden hitaan aikavyöhykkeen aiheuttaman epätrendikkyysoireilun, mutta Kiasman veistoksellisen arkkitehtuurin oikeutuksesta alettiin kyllä kiistellä kiivaasti heti kilpailun ratkettua.

Kun Musiikkitalon ympäristöä tarkastelee nyt, ymmärtää rakennuksen saaneen aikaan suuren myönteisen käänteen paikan muutoutumisessa. Loivana rinteenä laskevasta kattotasosta on tullut erittäin suosittu julkinen oileluterassi. Musiikkitalon ja Kiasman väliin virittyy kaupunkitila, josta avautuu vaikuttava näkymä Eduskuntataloon. Radanvarren toimistotalot muodostavat aluetta rajaavan matalahkon seinämän. Toimistotaloriviä on paljon kritisoitu, vaikka radan varren rakentaminen tuli suunnitelmiin jo vuoden 1986 arkkitehtuurikilpailun yhtenä tuloksena. Rakennuksina toimistotalot ovat hyvin suunniteltua laadukasta arkkitehtuuria, jotka muodostavat taustaa; kulttuurirakennukset ovat alueen varsinainen ohjelmanumero.

MUSIIKKITALO (LPR-ARKKITEHDIT) MUSIKHUSET (LPR-ARKITEKTER) HELSINKI MUSIC CENTRE (LPR ARCHITECTS)

är trä som byggnadsmaterial en återvandrare, för Helsingfors var ju ursprungligen en stad med trähus.

FÖRSKJUTEN TIDSZON VID TÖLÖVIKEN

Arkitekturen av det nybyggda Musikhuset (LPR- arkitekter, 2011) bemöttes med något besvikna tongångar i medierna. Huset fungerar bra och akustiken är ypperlig – men: I stället för trendig wow-arkitektur fick vi ett konserthus som inte gör väsen av sig och anpassar sig efter sin miljö utan åthävor. Att byggas vid ”fel tid”, med andra ord att det saknas kontaktyta med de senaste arkitekturtrenderna är ett kännetecknande drag

för kulturbyggnaderna vid Tölövikens. Finlandiahuset (Alvar Aalto, 1971) har kallats elitistiskt. I fråga om Operahuset (Arkitektbyrå Hyvämäki–Karhunen–Parkkinen, 1993) lyckades man inte riktigt med uppdateringen av ett vinnande bidrag i en arkitektävling på 1970-talet. Wow-effekten uteblev med Musikhuset. Huvudfasaden till Centrumbiblioteket (Arkitektbyrå Ala) har en hel del wow-känsla, men kommer månntro den dramatiska gesten att skicka ut de rätta signalerna om ekotänk m.m. när byggnaden slutligen är klar. Det är egentligen bara Kiasma (Steven Holl, 1999) som har lyckats undvika trendförskjutningen i Tölövikens tidszon, trots att berättigandet för Kiasmas skulpturala arkitektur tände en livlig debatt när tävlingen hade avgjorts.

När man idag tittar på Musikhusets omgivning är det klart att huset satte igång en positiv utveckling av platsen. Det milt sluttande takplanet har blivit en populär uteplats där människor gärna umgås. Mellan Musikhuset och Kiasma bildas ett stadsrum med fin utsikt mot Riksdagshuset. På motsatta sidan avgränsas området av kontorshus som en låg mur. Raden av kontorshus har mött mycket kritik, trots att planerna på byggnation längs järnvägsspåren introducerades redan i en arkitektävling år 1986. Kontorshusen i sig ger prov på ypperlig arkitektur: de är avsedda att bilda en fond för kulturbyggnaderna som är områdets verkliga clou.

in Viikki’s ecological area since the 1990s, but timber construction has not yet made a breakthrough in the capital. The little Kamppi Chapel (K2S Architects, 2012) built on the edge of the square in front of the Kamppi shopping centre does, however, show that wood is also a suitable material for a very urban environment. The simple object-like building is a rather remarkable piece of architecture. Another example of experimental wooden architecture was the temporary pavilion (Aalto University Wood Studio) built between the Museum of Finnish Architecture and the Design Museum for the summer of the World Design Capital year of 2012. Large-scale wooden architecture is currently being built in Jätkäsaari. The Wood City block (Anttinen Oiva Architects) will include offices and business premises as well as a hotel and apartments. The graceful architecture seeks an urban look for wood. Perhaps the block will, once completed in 2018, end the rocky road wood has experienced on its way to Helsinki and open the gates for more extensive use of wood. Wood is actually a returnee as Helsinki was originally a city of wooden houses.

THE SLOW TÖÖLÖNLAHTI TIME ZONE

When the Helsinki Music Centre (LPR Architects, 2011) was built, the architecture comments in the media signalled slight disappointment. The building works well and acoustics are good, but the city did not get fashionable wow factor architecture but instead an undramatic concert hall that unassumingly blends in with the difficult environment. ”Being built at the wrong time”, in other words the lack of connection to the latest architecture trends has been typical of the cultural buildings in the Töölönlahti area. Finlandia Hall (Alvar Aalto, 1971) was called elitist. The Opera House (Hyvämäki-Karhunen-Parkkinen Architects, 1993) did not manage to transform from the 1970s winning entry into an appropriately modern building. The Music Centre did not offer the desired wow factor. The main facade of the future Central Library (ALA Architects) strongly fits into the

wow factor model, but I wonder if the dramatic design is going to communicate the right kind of ecological or other messages once the building is complete. Actually, Kiasma (Steven Holl, 1999) is the only building that managed to avoid the symptoms of being untrendy caused by the slow Töölönlahti time zone, although the justification of the museum’s sculptural architecture became the topic of heated debate immediately after the competition winner was selected.

If one now examines the Music Centre’s environment, one can see that the building has brought about a remarkable positive change. The gently sloping roof area has become a very popular place for the public to hang out. Between the Music Centre and Kiasma there is an urban space with an impressive view of the Parliament House. The office buildings along the railway lines form a relatively low wall bordering the area. The row of office buildings has received a lot of criticism even though the development of the area by the railway lines was included in the plans since the 1986 architectural competition. The office buildings represented well-planned high-quality architecture that remains in the background. The cultural buildings play the main role in the area.

LAURI ROTKO HELSINGIN KAUPUNGIN AINEISTOPANKKI/ HELSINGFORS STADS MEDIEBANK/CITY OF HELSINKI MEDIA BANK

TÖÖLÖNLAHDEN ALUE TÖLÖVIKEN TÖÖLÖNLAHTI AREA

KESKUSTAKIRJASTO (ALA ARKKITEHDIT) CENTRUMBIBLIOTEKET (ALA ARKITEKTER) CENTRAL LIBRARY (ALA ARCHITECTS)

Hitaasti rakentunut Töölönlahden alue alkaa olla valmis kun Keskustakirjasto otetaan käyttöön vuonna 2018. P. E. Blomstedt ideoi 1930-luvulla alueen kehittämistä luonteeltaan puistomaisena, vaikka hän myös esitti rakentamista alueen reunoille. Töölönlahden kehitys on etäisesti seurallut hänen kaavailujaan. Alvar Aalto esitti 1960-luvun Töölönlahti-suunnitelmassaan rantaviivaa myötäilevän kulttuurirakennusten ketjun. Yhtenäisenä jatkunut ketju on ajan muutosten ja lukuisten suunnitteluvaiheiden kautta hajonnut ja katkeillut kulttuurirakennusten ryhmäksi tai parveksi. Kokonaisuutena Töölönlahdesta on kuitenkin muotoutunut omaleimainen ja ainutlaatuinen paikka Helsinkiin. Sen omaleimaisuuteen kuuluu hiljaisuus ja verkkainen aika – vilkasta toimintaa ja aktiivisia toriaukioita on muutaman sadan metrin päässä Kampissa. Kaupunki tarvitsee eriluonteisia tiloja.

Jos Senaatintori edustaa autonomian ajan Suomea, Töölönlahtea kansallisine kulttuuri-instituutioineen voi pitää itsenäisen, kansallisvaltio-Suomen symbolisena julkisena tilana. Nyt monikulttuurisuuden myötä käsityksemme kansallisvaltiosta ovat muuttumassa. Ihmiset uusine käsityksineen ja elämäntapoineen synnyttävät kaupunkiin taas uudenlaisia tiloja ja paikkoja. Minne kehittyä monikulttuurisuuden aikaa symboloiva paikka?

PERINTEEN HAARAUTUVA SUISTO

Vanhojen rakennusten kunnostaminen, korjaaminen ja restaurointi ovat lisääntyneet ja lisääntyvät jatkossakin. Yhä laajeneva tehtäväkenttä on jakautunut eriluonteisiksi virroiksi. Korjausrakentamisen ongelmien ratkaisuksi ei ole mahdollista tuotekehittää yleispätevää ratkaisumallia. Tällä hetkellä on näkyvissä ainakin kolme erilaista uomaa korjaamisen alueella.

Den utdragna byggprocessen vid Tölöviken närmar sig sitt slut när Centrumbiblioteket tas i bruk 2018. Redan på 1930-talet föreslog P.E. Blomstedt att området skulle utvecklas huvudsakligen som en park, med byggnation längs kanterna. Utvecklingen av området har på sätt och vis följt hans tankegångar. Alvar Aaltos plan för Tölöviken på 1960-talet innehöll en sträng av kulturbyggnader längs stranden. Den sammanhållna strängen har med tiden och genom otaliga planeringsskeden brutits av och splittrats till en klunga av kulturbyggnader. Som helhet är Tölöviken ändå en unik del av Helsingfors med en helt egen prägel. Till denna särprägel hör även ett lugnare tempo, i motsats till livet och aktiviteten några hundra meter längre bort, på torget i Kampen. En stad behöver rum av olika slag.

Som Senatstorget avspeglar det autonoma Finland, så kan Tölöviken och de nationella kulturinstitutionerna anses vara offentliga rum som symboliserar

den självständiga nationalstaten Finland. I vår mångkulturella nutid håller begreppet nationalstat på att förändras. Människor med nya uppfattningar och livsstilar ger upphov till nya rum och platser i staden. Vilken plats ska bli sinnebild för den kulturella pluralismens tid?

TRADITIONERNAS DELTA

Gamla byggnader rustas upp, renoveras och restaureras och detta arbete fortsätter i tilltagande omfattning. Det är en hel flod av åtaganden som kan indelas i olika strömmar. Det är omöjligt att utarbeta en universallösning på alla de problem som kan förekomma i samband med renovering och sanering. I dag kan man urskilja minst tre olika strömmar på området.

Numera är det i Helsingfors självklart att betydande arkitektoniska alster ska hållas i lämplig användning och i gott skick. Som en del av stadens liv förmedlar de budskapet från sin tid som ett berikande element

The Töölönlahti area has been built slowly but it will be more or less complete once the Central Library opens its doors in 2018. In the 1930s, P.E. Blomstedt had ideas of developing the area as a park-like environment, although he also proposed adding buildings on the edges of the area. The development of Töölönlahti has to some extent followed his visions. In his 1960s Töölönlahti plan Alvar Aalto presented a chain of cultural buildings along the shoreline. Due to changes and various design phases the uninterrupted chain has been fragmented into a group of cultural buildings. As a whole the Töölönlahti area has developed into a distinctive and unique place in Helsinki. Among its characteristics are quietness and an unhurried atmosphere – hectic activity and lively squares are only a few hundred metres away in Kampi. The city needs various types of spaces.

If the Senate Square represents the autonomous era of Finland, the Töölönlahti area with its national cultural institutions could be seen as a symbolic public space for the people of the independent

state. Due to multiculturalism, our views of the national state are changing. People with new views and lifestyles create new kinds of spaces and places in the city. Where will we see the place that symbolises the era of multiculturalism?

THE FORKED DELTA OF TRADITIONS

Renovation and restoration of old buildings has increased and will continue to increase. The expanding field of activities has divided into different branches. It is not possible to develop a universal solution for all renovation problems. At the moment there are at least three different areas of renovation.

Nowadays it is a self-evident fact in Helsinki that great architectural works are used appropriately and kept in good condition. When they remain a part of the city's life, they communicate a message of their era and thus enrich the present. Restoration of valuable buildings is an art and there

GUGGENHEIM HELSINKI, SUUNNITELMA GUGGENHEIM HELSINGFORS, PLAN GUGGENHEIM, HELSINKI, PLAN (MOREAU KUSUNOKI ARCHITECTS)
HELSINGIN KAUPUNGIN AINEISTOPANKKI/HELSINGFORS STADS MEDIEBANK/CITY OF HELSINKI MEDIA BANK

KESKUSTAKIRJASTO (ALA ARKKITEHDIT) CENTRUMBIBLIOTEKET (ALA ARKITEKTER) CENTRAL LIBRARY (ALA ARCHITECTS)

Nykyään Helsingissä on jo itsestään selvää, että rakennustaiteen merkkiteokset pidetään niille sopivassa käytössä ja hyväkuntoisina. Pysyessään osana kaupungin elämää ne välittävät oman aikansa viestin nykyaikaamme rikastuttamaan. Arvorakennusten restaurointi on oma taiteen-lajinsa, ja osaavia suunnittelijoita näyttää löytyvän. Taitavasti toteutettuja restaurointeja on viime vuosina tehty useita. Esimerkiksi C. L. Engelin töistä Observatorio (Arkkitiedit Kari Järvinen ja Merja Nieminen 2011–2012) ja Yliopiston kirjasto, nykyinen Kansalliskirjasto (LPR-arkkitiedit 2015) on taitavasti restauroitu. Alvar Aallon päättöihin kuuluva 1950-luvun Kulttuuritalo (NRT 2013) ja Kauppatorin kaupunkitilaan 1960-luvulla noussut – ja edelleenkin arvostelua herättävä – urbaani ”palatsi”, Enson pääkonttori (Arkkitiedit A-konsultit 2013) on molemmat korjattu alkuperäisyyttä kunnioittaen. Erityisen ilahduttavaa on huomata, että perinteen arvostus ulottuu jo 1980-luvulle. Tästä kertoo arkkitiedit Erkki Kairamon päättöihin kuuluvan Itäkeskuksen maamerkin, toimistotalotornin asiantunteva ja osaava muutos asuinkäyttöön (Arkkitiedit A-konsultit 2015).

Suuri osa korjattavista rakennuksista on kuitenkin tavallisia taloja, vailla merkittäviä rakennustaiteellisia tai -historiallisia arvoja. Tällöinkin kohdataan kysymys alkuperäisyyden arvosta. Kun korjataan ja ajanmukaistetaan esimerkiksi 1950- tai 1960-luvun kerrostaloja pitäisi kunnioittaa alkuperäisiä kaide-detalleja, ovenkahvoja ja niin edelleen, siis ymmärtää ja arvostaa kyseisen ajan arkkitiedituarvoja. Kulttuurimme ja elämämme on rikkaampaa, kun koettavissa on erilaisia historiallisia kerrostumia, vaikka ne olisivatkin ”vain” arkirakentamista.

On myös korjaamista, jolloin uusi käyttö vaatii suuria muutoksia ja rakennuksen ilme voi muuttua olennaisesti. Tällaisissa tapauksissa rakennus ikään kuin transformoidaan uudeksi, ja rakennuksen runko jää palvelemaan uutta toimintaa. Mitä enemmän korjausrakentaminen lisääntyy sitä enemmän tulee tarvetta toteuttaa myös uudelleenmuokkauksia. ”Transformoinnissa” rakennusrunko tai jokin muu

ITÄKESKUKSEN MAAMERKKINÄ (ARKKITEHTI ERKKI KAIRAMO) TUNNETTU HELMITORNI (ARKKITEHTITOIMISTO A-KONSULTIT)
ÖSTRA CENTRUMS LANDMÄRKE (ARKITEKT ERKKI KAIRAMO) HELMITORNI (ARKITEKTBYRÅ A-KONSULTIT)
ITÄKESKUS LANDMARK (ARCHITECT ERKKI KAIRAMO) HELMITORNI (A-KONSULTIT ARCHITECTS)

i vår nutid. Restaurering av värdefulla byggnader är en konst i sig, och lyckligtvis finns det många duktiga arkitekter för uppgiften. De senaste åren har vi fått se många fina exempel på väl genomförd restaurering. Av exempelvis C. L. Engels alster är Observatoriet (Arkitekterna Kari Järvinen och Merja Nieminen, 2011–2012) och Universitetsbiblioteket, numera Nationalbiblioteket (LPR-arkitekter, 2015) mycket lyckade. Kulturhuset (NRT, 2013), som hör till Alvar Aaltos främsta alster från 1950-talet, Ensos huvudkontor (Arkitektbyrå A-konsultit, 2013), det urbana ”palats” som på 1960-talet byggdes intill Salutorget och fortfarande väcker kritiska kommentarer, har bägge renoverats med pietetsfull hand. Det är speciellt glädjande att se att respekten för tradition omfattar även 1980-talet. Ett bevis på det är den kunniga ombyggnaden för bostadsbruk av Östra Centrums landmärke, kontorstornet som hör till arkitekt Erkki Kairamos mest kända alster (Arkitektbyrå A-konsultit, 2015).

Största delen av de renoverade byggnaderna är ändå vanliga hus, som saknar speciella arkitekturhistoriska eller historiska värden. Även då aktualiseras frågan om originalitetsvärdet. Vid renovering och modernisering av till exempel höghus från 1950- eller 1960-talet borde man respektera de ursprungliga detaljerna på handräckena, dörrhandtagen osv. – med andra ord förstå och värdesätta den tidens arkitektoniska värderingar. Vår kultur och vårt liv blir rikare om vi kan uppleva olika historiska avlagringar, även om det ”bara” är fråga om vardagsbyggen.

Ibland renoveras byggnaden för ny användning som kräver stora förändringar och huset kan få en helt annan karaktär. I sådana fall kan man tala om nydaning av byggnaden vars stomme tas över av den nya verksamheten. Ju mer det renoveras och saneras, desto oftare blir det också fråga om nydaning. Då bevaras byggnadens stomme eller någon annan viktig egenskap – byggnadens kärna – men byggnaden ges ny skepnad och användning. När ett 1960-tals kontorshus på Bulevarden byggdes om till ett design-hotell (Arkitektbyrå Soini & Horto, 2014) ersattes

HELMITORNI

seems to be many competent designers. Several skilfully executed restoration projects have been carried out in recent years. For example, C. L. Engel’s Observatory (Architects Kari Järvinen and Merja Nieminen, 2011–2012) and the University Library, now known as the National Library (LPR Architects, 2015) have been skilfully restored. The Helsinki Hall of Culture from the 1950s (NRT, 2013), one of Alvar Aalto’s main works, and the Stora Enso headquarters (A-konsultit Architects, 2013), the urban ”palace” which was built next to the Market Square in the 1960s and which still provokes criticism, have both been renovated with respect for the original buildings. It has been particularly delightful to notice that respect for traditions extends to the 1980s. An example of this trend is the skilful transformation of the Itäkeskus landmark, the office tower which is one of architect Erkki Kairamo’s main works, into apartments (A-konsultit Architects, 2015).

Most of the renovated buildings are, however, regular buildings without remarkable architectural or historical value. Even so, one faces the question of the value of originality. For example, when renovating and modernising 1950s or 1960s

apartment buildings, it is important to respect the original banister details, door handles and so on, in other words understand and appreciate the architectural values of the era in question. Our culture and life is richer when we are able to experience a variety of historical layers, even if they are ”just” everyday buildings.

In some cases the new intended use requires major changes and the building’s appearance may change drastically. The building is in a way transformed into a new one and its frame is preserved to serve the new purpose. The more common renovation projects become, the more there is need to carry out transformations. In a transformation, the building frame or other essential property – the hard core – is preserved, but otherwise the building is given a new look and purpose. When the 1960s office building on Bulevardi was transformed into a design hotel (Soini & Horto Architects, 2014), the old light-coloured street side facade was removed and replaced with a black, strongly three-dimensional relief facade. The nature of the building as part of the street view changed completely. The former Kone headquarters built in Munkkiniemi

olennainen ominaisuus – kova ydin – säilyy, mutta muuten rakennus saa uudenlaisen hahmon ja käytön. Kun Bulevardilla 1960-luvun toimistotalo muutettiin designhotelliksi (Arkitehdit Soini & Horto 2014), myös vanha vaalea katujulkisivu poistettiin ja tilalle tuli kuparisen musta, voimakkaan kolmiulotteinen reliefijulkisivu. Talon luonne osana katunäkymää muuttui täysin. Munkkiniemeen 1970-luvulla rakennettu Koneen entinen pääkonttori muuttuu asunnoiksi. Suuri toiminnallinen ja tilajärjestelyjen muutos toteutuu uusasiallisen viileästi, pikemminkin alkuperäistä arkkitehtuuria jalostaen kuin sitä väkisin muuttaen (Arkkitehtiryhmä A6). Kun talon brutalistinen pilaristo jatkossa kannattelee asuntoja toimistohuoneiden sijaan, alkuperäinen arkkitehtoninen idea ei ole menettänyt mitään voimastaan. Toivottavasti tulevaisuudessa Koneen kaltaisia asiallisen rohkeita korjaushankkeita saadaan lisää.

MONIPUOLISTUVA ASUINRAKENTAMINEN

Asuntorakentamisessa eniten ajankohtaista keskustelua on herättänyt asumisen hinta. Asumisesta on tullut liian kallista. Työtä olisi pääkaupungissa tarjolla, mutta asumisen hinta

on niin kova, ettei palkka aina riitä asumiskuluihin ja elämiseen. Näin vapaat asuntomarkkinat näyttävät estävän talouden kasvua. On alettu vaatia kohtuuhintaista asumista. Markkinavoimat itsessään eivät kuitenkaan tuota kohtuutta eivätkä oikeudenmukaisuutta. Myöskään rakennusteknisin keinoin ei hintaongelmaa selätetä: vaikka rakennuskustannukset olisivat kuinka halvat tahansa, asuntojen myyntihinta määräytyy markkinatilanteen mukaan. Siksi onkin hurskastelua vaatia kohtuuhintaista asumista, ellei samalla esitä järeitä asuntopoliittisia keinoja tavoitteeseen pääsemiseksi. Asuntopoliittisia linjanvetoja kaivataan. Asuminen on liian tärkeä asia jätettäväksi markkinoiden päätettäväksi.

Asuntoarkkitehtuuri on jatkanut monipuolistumista. Ryhmärakennuttaminen ja yhteisöasuminen ovat tulleet uusina mahdollisuuksina esiin, ja niiden pohjalta on myös toteutettu kiinnostavia hankkeita. Jätkäsaareen valmistunut yhdeksänkerroksinen kerrostalo Malta (Ark-house Arkkitehdit 2014) on asukkaidensa rakennuttama. Tavoitteena oli saada monikäyttöisiä yhteisötiloja ja päästä vaikuttamaan oman asunnon suunnitteluun. Rakennus on kadun suuntaan suurpiirteinen blokki, jonka pihanpuoli on parvekkeiden eloisasti rytmittämä. Toinen aidosti kokeellinen ja asuntoarkkitehtuuria uudistava hanke on Arabianrantaan toteutettu asuinkerrostalo

STÖRRE VARIATION I BOSTADSBYGGNATION

Den hetaste debatten kring bostadsbyggnationen har handlat om bostadspriserna. Det har blivit för dyrt att bo i Helsingfors. Det skulle finnas jobb i huvudstaden, men att bo där är så dyrt att lönen inte alltid räcker till för bo- och levnadskostnaderna. Den fria bostadsmarknaden verkar ha blivit ett hinder för den ekonomiska tillväxten. Nu krävs det rimligt prissatta bostäder. Men marknadskrafterna i sig producerar ändå varken rimliga eller rättvisa priser. Prisproblemet går inte heller att åtgärda med byggtekniska medel: oavsett hur billigt det är att

STEFAN BREMER

TILA (ARKKITEHTUURI- JA MUOTOILUTOIMISTO TALLI) (ARKITEKT- OCH DESIGNBYRÅN TALLI) (ARKKITEHTUURI- JA MUOTOILUTOIMISTO TALLI)

bygga, så bestäms bostadspriserna enligt marknadsläget. Därför är det skenhelighet att kräva rimligt prissatta bostäder om man inte samtidigt vidtar hårda bostadspolitiska åtgärder för att målet ska uppnås. Här behövs det bostadspolitiska riktlinjer. Boende är en alltför viktig fråga för att den ska få bestämmas av marknadskrafterna.

Variationen i bostadsarkitekturen har fortsatt att öka. Gruppbyggnationer och kollektivboende är nya alternativ som redan har gett upphov till intressanta projekt. I nio våningshuset Malta (Arkitektbyrå Ark-house, 2014) på Busholmen har husets invånare även varit byggherre. Målet var att skapa multi-

funktionella gemensamma lokaler och själv kunna inverka på planeringen av den egna bostaden. Mot gatan ter sig huset som ett grovhugget block, men gårdssidan livas upp av balkonger. Ett annat genuint experimentellt projekt som ger prov på nytänkande bostadsarkitektur är nio våningshuset Tila (Arkitekt- och designbyrå Talli, 2011) i Arabiastranden. Det nydanande lofthuset är ett gruppbygge. Först byggdes råutrymmena med tappställen. Sedan fick invånarna själva bygga individuella bostäder i de ofullbordade, två våningar höga boxarna. Resultatet blev ett nytt slags höghus vars arkitektur bygger direkt på rumsdispositionen. Huset har också väckt en hel del intresse utomlands.

in the 1970s are being transformed into apartments. This major change in functions and spatial arrangements is being implemented with matter-of-fact coolness, rather refining the original architecture than forcibly changing it (A6 Architects). When the building's brutalist pillars in the coming years hold up apartments instead of offices, the original architectural ideal will not have lost any of its strength. Hopefully we will see more similar pragmatically bold renovation projects in the future.

INCREASINGLY VERSATILE RESIDENTIAL CONSTRUCTION

The topic that has provoked the most debate regarding residential construction is the price of housing. Housing costs have become too high. There are jobs in Helsinki but the price of housing is so high that one's salary may not be enough to cover the costs of housing and living. The free housing market thus seems to prevent economic growth. People have begun to demand reasonably priced homes. However, the market forces do not themselves produce reasonableness or fairness. Nor is it possible to overcome the price problem by means of building technology – no matter how low the building costs are, the selling price of apartments is determined on the basis of the market situation. It is therefore hypocritical to demand reasonably priced homes if one does not at the same time propose tough housing policy measures to achieve the objective. Housing policy statements are required. Housing is too important an issue to leave it up to the markets to decide.

Residential architecture is becoming increasingly versatile. Joint building projects and cohousing have emerged as new possibilities and they have been utilised to carry out interesting projects. The development of the nine-storey apartment building Malta (Ark-house Architects, 2014) in Jätkäsaari was managed by the residents. The aim was to create versatile shared facilities and have a chance to influence the design of one's own home. On the street side the building is a simple block, while the yard side is given a vibrant rhythm by the balconies. Another genuinely experimental project that has brought something new to residential architecture is the apartment block Tila (Arkkitehtuuri- ja muotoilutoimisto Talli, 2011) in Arabianranta. The nine-storey neo-loft building was a joint building project. At first only raw spaces with water supply points were created. The residents then built their individual apartments in the empty spaces with a ceiling at the height of five metres. This solution resulted in a new kind of apartment block where the

Tila (Arkkitehtuuri- ja muotoilutoimisto Talli 2011). Yhdeksänkerroksinen uuslofttalo on ryhmä-rakennuttamishanke. Ensin toteutettiin raakatilat vesipisteineen. Tämän jälkeen asukkaat toteuttivat tyhjiin, kahden kerroksen korkuihin tilalaatikoihin yksilöllisen asunnon. Tuloksena on uudenlainen kerrostalo, jonka arkkitehtuuri syntyy konstailematta tilasysteemin ehdoilla. Tila-talo on saanut huomiota myös kansainvälisesti.

Rakennustyyppikokeiluna voi pitää Kalasatamaan toteutettua townhousea. Rakennus (Arkkitehtitoimisto Sarc 2014) koostuu kuudesta, 3-kerroksisesta ja omatonnttisesta toisiinsa kiinni rakennetusta ”pientalosta”. Asumisen uusia ulottuvuuksia kokeilevia hankkeita pitäisi Helsinkiin toteuttaa paljon nykyistä enemmän.

I Fiskehamnen experimenterar man med en townhouse-lösning (Arkitektbyrå Sarc, 2014) som består av sex ”stadsvillor”, dvs. sammanlänkade trevåningshus på var sin tomt. I Helsingfors skulle det finnas plats för många fler nydanande bostadsprojekt.

Även inom i grund och botten konventionell bostadsbyggnation kan man se en glädjande stor variation av olika lösningar, trots att bostadstyperna och effektivitetskraven i stort sett är desamma. Symbolen för den nya stadsdelen Viksbacka har blivit bostadshuset på Krönvägen 44 (Arkitektbyrå Hannunkari & Mäkipaja, 2013) med sina dynamiskt vinklade byggnadsmassor som ser ut som om de imiterade den kullriga terrängen. På Drumsö, i kvarteret på Sjöfaranstranden (Arkitektbyrå NRT, 2008–2015) sticker de långsträckta byggnadsmassorna ut från strandlinjen och skapar en unik helhet. Töölön Stage (Arkitektbyrå Tuomo Siitonen, 2009–2016) baserar sig på en för innerstaden kännetecknade bebyggelsemorfologi med slutna

Lähtökohdiltaan tavanomaisessa asuntorakentamisessa näkyy myönteisen laaja ratkaisujen kirjo, vaikka asuntotyyppit ja tehokkuusvaatimukset ovat varsin yhdenmukaisia. Viikinmäen koko uuden kaupunginosan tunnuskuva on noussut asuin-kerrostalo Harjannetie 44 (Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja 2013), joka kohooa vinona massana dynaamisesti ikään kuin alueen rinteitä imitoiden. Lauttasaarella Merenkulkijanrannan korttelissa (Arkkitehdit NRT 2008–2015) pitkät rakennusmassat loikkaavat rantaviivassa meren päälle ja syntyy omaperäinen kokonaisuus. Töölön Stage (Arkkitehtitoimisto Tuomo Siitonen 2009–2016) on sovellutus kaupunkikeskustan tutusta umpikortteli-typologiasta. Ratkaisussa ei kuitenkaan ole mitään kaavamaisa tai kliseemäistä, vaan tulkinta on tuore ja oivaltava. Monipuolisuutta havainnollistamaan löytyisi helposti muitakin esimerkkejä. Asunto-arkkitehtuuri elää siis varsin hedelmällistä aikaa Helsingissä.

kvarter. I Tölö är tillämpningen ändå inte det minsta schablonmässig eller klichéartad, utan fräsch och insiktsfull. Bostadsarkitekturen i Helsingfors är som synes inne i en produktiv fas, och det finns många fler exempel på detta.

KOMPETENT KOMPLETTERING

De finaste och mest inspirerande exemplen på arkitekturen i Helsingfors på 2010-talet återfinns bland kompletteringsbyggnationen. De nya områdena, som Busholmen och Fiskehamnen, har åtminstone inte hittills inspirerat fullträffar av samma kaliber som komplettering av den befintliga stadsstrukturen. Stadsrummet har omformats och tätats på olika håll med byggnader av många olika slag. Kanske är den högintressanta kompletterande byggnationen ett tecken på en mognande stad. Arkitekturen kan bli mer tidsenlig även när den brukas för komplettering av den urbana väven. Vägen till förnyelse går inte alltid via storslaget

TAITAVAN TÄYDENTÄMISEN TALOTARHA

Helsingin 2010-luvun vahvin ja inspiroivin arkkitehtuuri on toteutunut täydennysrakentamisena. Uudet alueet kuten Jätkäsaari tai Kalasatama eivät ole ainakaan vielä innostaneet samanlaisiin täysosumiin kuin olemassa olevan kaupunkirakenteen täydentäminen. Kaupunkitilaa on uusittu ja tiivistetty hyvin erilaisiin paikkoihin hyvin erilaisin rakennuksin. Ehkä täydennyskohteiden kiintoisuus kertoo kaupungin kypsymisestä. Arkkitehtuuri voi uudistua myös paikatessaan kaupunkikudosta. Uudistumiseen ei tarvita aina uutta uljasta tulevaisuuteen kurkottavaa aluetta tai tinkimättömän rajua kaupunkisaneerausta.

”On aina lähdettävä siitä, että uusien rakennusten tuominen merkitsee positiivista lisää ympäristössä. Uusilla toimenpiteillä on parannettava olemassa olevaa tilannetta. Kaikki muunlainen rakentaminen

nydanande nybyggen eller kompromisslöst hårdhänt stadssanering.

”Man ska alltid utgå ifrån att introduktionen av nya byggnader ska vara ett positivt tillskott till miljön. De nya åtgärderna ska förbättra nuläget. All annan byggnation bör fördömas. (...) Det ska alltid uppstå en aktiv dialog mellan planeringsobjektet och omgivningen.” Så här skrev Juha Leiviskä om arkitekturens mål på 1970-talet (Arkkitehti–Finsk Arkitekturtidskrift 5/1976). När man tittar på Svenska social- och kommunalhögskolans byggnad (2009) i Kronohagen kan man konstatera att arkitekten och akademikern Leiviskä fortfarande lever upp till sin slagkraftiga och koncisa uppgiftsbeskrivning. Leiviskäs arkitektur kännetecknas genomgående av en abstrakt karaktär, som utgår från ”lameller”. Samtidigt står alla hans byggnader i en nära dialog med sin kontext. I denna aktiva växelverkan hittar Leiviskä inspiration för de stora linjerna i sin arkitektur. En unik plats utgör kärnan också för det storslagna biblioteket i Kajsahuset

architecture was created straightforwardly on the terms of the spatial system. The Tila building has also attracted international attention. The townhouse built in Kalasatama could be considered a building type experiment. The building (SARC Architects, 2014) consists of six three-storey houses attached to each other, yet each with their own plot. There should be a lot more projects that experiment with new dimensions of housing in Helsinki.

A delightfully wide range of solutions can be seen in residential construction based on a conventional starting point, even though the housing types and efficiency requirements are rather uniform. The symbol of the new Viikinmäki neighbourhood, the apartment building at Harjannetie 44 (Hannunkari & Mäkipaja Architects, 2013) rises dynamically as a slanted mass as if imitating the slopes in the area. In the Merenkulkijanranta block (NRT Architects, 2008–2015) in Lauttasaari the long building masses protrude over the sea and create a unique entity. Töölön Stage (Tuomo Siitonen Architects, 2009–2016) is an application of the perimeter block typology seen in city centre environments. However, there is nothing stereotypical or clichéd about the solution, instead the interpretation is fresh and insightful. It would also be easy to give other examples to illustrate the versatility. In other words, this is a very fruitful period from the perspective of residential architecture.

PAGE BREAK SKILFUL INFILL DEVELOPMENT

In the 2010s, the strongest and most inspiring architecture in Helsinki has been created in the form of infill development. New neighbourhoods such as Jätkäsaari or Kalasatama have not inspired similarly successful projects than the infill development of existing urban environments. The urban space has been modernised and made more compact in a variety of places with a variety of buildings. Perhaps the fact that infill projects are so interesting is an indication that the city is maturing. Architecture can

tuomas uusheimo

KAISA-KIRJASTO (ANTTINEN OIVA ARKKITEHDIT) BIBLIOTEKET I KAJSAHUSET (ARKITEKTBYRÅ ANTTINEN-OIVA) KAISA HOUSE (ANTTINEN OIVA ARCHITECTS)

also be innovative when patching up the urban fabric. A new area boldly reaching towards the future or an uncompromisingly fierce urban renovation is not always needed.

”The starting point should always be that new buildings are a positive addition to the environment. New measures should improve the existing situation. Any other kind of construction is reprehensible. (...) Active interaction between the building being

designed and the environment should be developed in all situations.” This is how architect Juha Leiviskä defined the aims of architecture in the 1970s (Arkkitehti 5/1976). When examining a school building designed by architect and academician Leiviskä, the Swedish School of Social Science (2009) in Kruununhaka, one can see that he still follows those brief and bluntly clear guidelines. An abstract, ”sheet-like” style has remained a characteristic of Leiviskä’s architecture.

on tuomittavaa. (...) Aktiivinen vuorovaikutus suunniteltavan kohteen ja ympäristön välillä on luotava kaikissa tilanteissa.” Näin arkkitehti Juha Leiviskä määritteli 1970-luvulla arkkitehtuurin tavoitteita (Arkkitehti 5/1976). Kun arkkitehti-akateemikko Leiviskän suunnittelemaa koulurakennusta, Svenska social- och kommunalhögskolan (2009), Kruununhaassa tarkastelee, voi todeta hänen edelleen noudattavan ytimekästä ja suorasanaisen selkeää tehtävänasetteluaan. Leiviskän arkkitehtuurin tunnuspiirteenä on pysynyt abstrakti, ”levymäinen” muotokieli. Toisaalta hänen kaikilla rakennuksillaan on vahva vuorovaikutussuhde kulloiseenkin kontekstiin. Tämä aktiivinen vuorovaikutus motivoi Leiviskän arkkitehtuurin suuret linjat. Paikan ominaislaatu on ytimenä myös komeassa Kaisa-kirjastossa (Anttinen Oiva Arkkitehdit 2012), josta tuli nuorten arkkitehtien läpimurtotyö. Helsingin yliopiston uusi kirjasto

yhtenäistää punatiilistä korttelia ja samalla dramatisoi upeasti kaupunkitilaa julkisen rakennuksen luonteelle sopien. Sisätiloissa suuret linjat jatkuvat ja varioituvat onnistuneesti.

Osuuspankin toimitilat Vallilassa (Arkkitehtitoimisto JKMM 2015) on korttelinkokoinen uudistamis- ja täydennyskohde. Korttelin ulkokehä uusittiin lähes kokonaan ja sisäpuolen säilyneiden osien oheen syntyi koko korttelia yhdistävä hieno sisätila. Rakennus luo reunan ja ilmeikkään seinämän vilkasliikenteiselle Teollisuuskadulle. Siirtymät urbaanista mittakaavasta sisätilaan ja pieniin yksityiskohtiin toteutuvat suuren talon arkkitehtuurissa taitavasti. Osuuspankin korttelille ”käänteinen” ratkaisu on Paasitornin hotelli- ja kokouskeskus (Arkkitehtitoimisto K2S 2012). Uusi osa on rakennettu tiiviin korttelin sisäpihalle ja samalla kadunvarren vanha talo on muutettu hotelliksi.

Vaalea, harsomainen tiiliseinäideja ja kaarevat muodot tekevät laajennuksesta ja samalla koko sisäpihasta kiehtovan.

Yksi täydennyspala voi parantaa laajaakin ympäristöä olennaisesti. Sekavaksi rakentuneeseen messukeskukseen on tottunut suhtautumaan arkkitehtuurin kannalta toivottomana tapauksena. Mutta kuinka ollakaan: Monitoimihalli 7 (Arkkitehdit Davidsson Tarkela 2012) taikoo kulahtaneisuuden lähes näkymättömiin. Täydennys piilottaa Messukeskuksen sotkuisen yleisilmeen taakseen ja luo hallitun, uteliaisuutta herättävän julkisivun itään puistoalueen suuntaan. Selväjärkinen rakenteellisuus on tuottanut konstailematonta arkkitehtuuria. Erilaiset täydentämistilanteet pakottavat räätälöimään ratkaisuja yksilöllisesti. Kun ravintolakoulu Perhoa piti laajentaa, uusi osa, Perhon proffa (Arkkitehtitoimisto Sarc 2015) sovitettiin päärakennusta

vastapäätä kävelykadun toiselle puolelle huoltoaseman kylkeen. Tehtävä oli erittäin mutkikas mutta tulos on toimiva ja omaperäinen. Talo jäsentää paikan kaupunkitilan onnistuneesti erillisiin osiin.

Tällä hetkellä keskustelu suunnittelijoiden yhteiskunnallisesta vastuusta on vilkastumassa. Kansainvälisesti ilmapiirin muutoksesta raportoi toukokuussa avattu Venetsian arkkitehtuuri-biennaali 2016, ”Reporting from the Front”. En tiedä minne etulinjat tulevat asettumaan kasvavassa Helsingissä, mutta toivottavasti arkkitehtuurin laadun merkitys ymmärretään. Arkkitehtuuri palvelee yhteiskuntaa, mutta tiloilla ja muodoilla on samalla itsenäinen arvonsa. Kaupunki muokkaa asukkaitaan koko ajan. Arkkitehtuuri ei nuku.

TÖÖLÖNLAHDEN TOIMISTOTALOT TÖLÖVIKEN TÖÖLÖNLAHTI AREA
HELSINGIN KAUPUNGIN AINEISTOPANKKI/HELSINGFORS STADS MEDIEBANK/CITY OF HELSINKI MEDIA BANK

(Arkitektbyrå Anttinen-Oiva, 2012), som blev de unga arkitekternas genombrottsverk. Helsingfors universitets nya bibliotek sammanbinder rödtegelkvarteret samtidigt som det tillför ett dramatiskt element i stadsrummet, precis som sig bör för en offentlig byggnad. De stora linjerna byggs vidare och varieras även inomhus på ett lyckat sätt.

Andelsbankens kontorskomplex i Vallgård (Arkitektbyrå JKMM, 2015) är en ny- och kompletteringsbyggnad som omfattar ett helt kvarter. Praktiskt taget samtliga byggnader på utsidan ersattes med nya och de bevarade delarna på insidan omvandlades till ett rum som på ett fint sätt sammanbinder hela kvarteret. Byggnaden skapar en avgränsning och en uttrycksfull vägg mot den livligt trafikerade Industrigatan. Övergångarna från det urbana rummets dimensioner till interiörer och detaljer är väl genomförda i det stora husets arkitektur. En ”omvänd” lösning jämfört med Andelsbankens hus är hotell- och kongresscentret Paasitorni (Arkitektbyrå K2S, 2012). Den nya delen byggdes på innergården i kvarteret och den gamla

byggnaden mot gatan byggdes om till ett hotell. Den ljusa, genombrutna tegelväggen och de svängda linjerna ger tillbyggnaden och hela innergården en fascinerande karaktär.

Ibland kan ett tillbyggnadselement lyfta även ett större område. Mässcentrum och dess gyttor av olika byggnader har betraktats som ett hopplöst fall vad arkitekturen anbelangar. Men så: Allaktivitetshall 7 (Arkitektbyrå Davidsson Tarkela, 2012) trolrar nästan bort villervallan. Tillbyggnaden skapar en balanserad och intresseväckande fasad mot parken i öster. Rationell strukturering har gett upphov till chosofri arkitektur. De olika omständigheterna för kompletteringsbyggnaderna kräver individuella lösningar. När restaurangskolan Perho behövde en tillbyggnad, inplacerades den nya delen, Perhon proffa (Arkitektbyrå Sarc, 2015), mitt emot huvudbyggnaden, bredvid bensinstationen på andra sidan gågatan. Det var en ytterst komplicerad uppgift, men resultatet är funktionellt och unikt. Det nya huset skapar en lyckad disposition av stadsrummet i olika element.

I dag förs en allt livligare debatt kring planerarnas samhällsansvar. Om förändringar i den internationella atmosfären rapporterades på arkitekturbiennalen i Venedig som öppnade i maj 2016 under rubriken, ”Reporting from the Front”. Jag kan inte säga var främsta linjen kommer att gå i det växande Helsingfors, men jag hoppas på förståelse för arkitekturens kvalitet. Arkitektur står dels i samhällets tjänst, men samtidigt har rummen och formerna ett egenvärde. Staden utövar en konstant påverkan på invånarna. Arkitekturen sover inte.

On the other hand, all of his buildings also have a strong interaction with the context in question. This active interaction is the motivation for the broad lines of Leiviskä’s architecture. The characteristics of the location were also the core aspect at the impressive Kaisa House (Anttinen Oiva Architects, 2012) which became the young architects’ breakthrough. The new library of the University of Helsinki brings harmony to the red brick block and at the same time adds a dramatic element to the urban space in a way suitable for a public building. Inside of the building the broad lines continue and are varied successfully.

The new OP headquarters in Vallila (JKMM Architects, 2015) were a renovation and infill project taking over an entire block. The perimeter structures were almost entirely replaced and a fine courtyard was created in connection with the preserved inner parts to unify the entire block. The building forms a vivid wall along the busy Teollisuuskatu. Transitions from an urban scale to the interior and small details have been skilfully

implemented in the architecture of the large building. A “reverse” solution was used at the Paasitorni hotel and congress centre (K2S Architects, 2012). The new section was built in the courtyard of the compact block and at the same time the old building on the street was converted into a hotel. The light gauze-like brick wall idea and curved shapes make the extension and the entire courtyard fascinating.

Just one addition can bring a significant improvement to a large environment. One is used to seeing the confusing Messukeskus as a hopeless case in terms of architecture. But what do you know, multipurpose hall 7 (Davidsson Tarkela Architects, 2012) almost makes the unattractiveness disappear. The addition hides the messy overall appearance and creates a controlled, curiosity-provoking facade towards the park on the east side. The sensible structural solution has produced unpretentious architecture. Different infill situations make it necessary to create tailored solutions. When the Helsinki Culinary School Perho was being extended, the new section called

Perhon proffa (SARC Architects, 2015) was placed opposite the main building, next to the service station on the other side of the pedestrian street. It was a very complicated task, but the outcome is functional and original. The building arranges the urban space successfully into separate parts.

At the moment the debate about architects’ social responsibility is intensifying. The Venice Architecture Biennale 2016 entitled “Reporting from the Front”, which opened in May, tells about the change in the climate at international level. I don’t know where the front lines will be in the growing Helsinki, but hopefully the importance of architectural quality is understood. Architecture serves society, but spaces and shapes also have intrinsic value. The city is constantly shaping its residents. Architecture does not sleep.

2012

KAUPUNKITILAA EHEYTTÄVÄÄ JA KAUPUNKIKULTTUURIA EDISTÄVÄÄ RAKENTAMISTA

Kaupunki rakentuu ja täydentyy pala palalta – osa hankkeista on pysyviä, osa tärkeiksi muodostuvia, määräaikaista kokeiluja. Vuoden 2012 Rakentamisen Ruusu halutaan kohdentaa kahdelle kaupunkitilaa aktivoivalle ja eheyttävälle hankkeelle: Helsingin yliopiston keskustakampuksen kirjastolle, Kaisa-talolle ja Arkkitehtuurimuseon ja Designmuseon väliseen kaupunkitilaan sijoittuvalle Paviljongille.

Elävä kaupunki tarjoaa asukkailleen kohtaamisia, uudenlaista kaupunkikulttuuria ja toimintaa. Ruusuilla palkittaviksi valikoituneet hankkeet ovat onnistuneet, joko tilapäisellä tai pysyvällä tavalla, luomaan paikkaansa kaikille kaupunkilaisille avoimet, helposti saavutettavat ja arkkitehtonisesti mielenkiintoiset puitteet.

CONSTRUCTION TO UNIFY URBAN SPACE AND PROMOTE URBAN CULTURE

The city is being built and added to piece by piece – some projects are permanent, others are temporary experiments with an important role. The Rose for Building 2012 was presented to two projects activating and unifying Helsinki's urban space: the city centre campus library of the University of Helsinki, Kaisa House, and the Pavilion located between the Museum of Finnish Architecture and the Design Museum.

A living city offers its residents encounters, new kinds of urban culture and activity. The winning projects have managed to create, either temporarily or permanently, an architecturally interesting setting that is open and easily accessible to all.

KAISA-TALO

ARKKITEHDIT SELINA ANTTINEN JA VESA OIVA, PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI MATTI HUHTAMIES, ANTTINEN OIVA ARKKITEHDIT OY JA VASTAAVA RAKENNESUUNNITTELIJA, RI ANSSI KOLEHMAINEN, FINNMAP CONSULTING OY

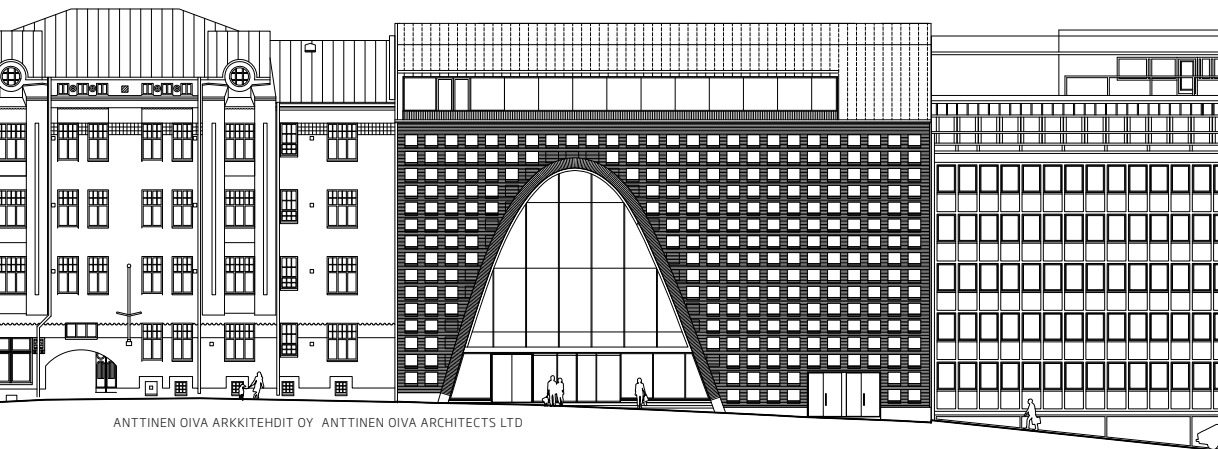
HELSINGIN yliopiston keskustakampuksen kirjasto, Kaisa-talo, on syntynyt arkkitehtuurikilpailun tuloksena. Kilpailun voittivat arkkitehdit Selina Anttinen ja Vesa Oiva. Kaisa-kirjasto kokoa yhteen aiemmin erillään toimineet tiede- ja tiedekunta-kirjastot yhdeksi kokonaisuudeksi. Kaisa-talosta on kulku oppimiskeskus Aleksandriaan, joka on opiskelijoiden käytössä lähes vuorokauden ympäri sekä korttelin läpi Porthanian opetus- ja palvelutiloihin. Vaikuttava kirjastorakennus eheyttää Kaisaniemenkadun ympäristöä ja samalla tuo kaupunkikuvaan tätä aikakautta edustavan lisän.

Joka kerroksella on hienovaraisesti erilaiset tunnelmat ja tilaratkaisut, jotka sopivat eri työtavoille ja erilaisten aineistojen tutkimiselle. Kaikki kerrokset läpäisevät, ylöspäin pienenevät ellipsinmuotoiset aukot kokoavat viihtyisät, monimuotoiset luku- ja kokoelmatilat rakennuksen ytimeen. Niin syntyy elämyksellinen ja inspiroiva oppimisympäristö.

Hankkeessa oli paljon rakenteellisesti vaativia yksityiskohtia, jotka suunniteltiin ja toteutettiin onnistuneesti. Teknisesti erityisen vaativia yksityiskohtia olivat alimpien kerrosten pilarivahvistukset, Kaisaniemenkadun puoleinen tiilijulkisivu kaari-aukkoineen, suurine lasiseineineen ja lukuisine pikkuikkunoineen. Paikalla valetut kierreportaat ja veistokselliset keskusaukot ovat myös rakennusteknisiä taidonnäytteitä. Valtava, monitoiminen kirjastorakennus on saatu toimivaksi ja käytettäväksi, sekä myös liittymään luontevasti ympäristön muihin toimintoihin.

PERUSTELUT

Helsingin yliopiston keskustakampuksen kirjasto, Kaisa-talo, täydentää ja parantaa ympäröivää kaupunkikuvaa ja tuo sille uutta lisäarvoa. Tiilestä ja lasista perinteisin julkisivumateriaalein rakennettu kirjastorakennus edustaa arkkitehtonisesti aivan uudenlaista muodonantoa, joka herättää huomiota sopien silti saumatomasti ympäristöönsä. Sisätiloiltaan rikas kirjastorakennus tarjoaa käyttäjilleen laadukkaan toimintaympäristön ja kauniit ja viihtyisät puitteet kokoelmiin syventymiselle.

ANTTINEN OIVA ARKKITEHDIT OY ANTINEN OIVA ARCHITECTS LTD

MIKA HUISMAN

Kaisa-talo täydentää ja parantaa ympäröivää kaupunkikuvaa ja tuo sille uutta lisäarvoa.

KAISA HOUSE

ARCHITECTS SELINA ANTTINEN AND VESA OIVA, HEAD DESIGNER, ARCHITECT MATTI HUHTAMIES, ANTTINEN OIVA ARCHITECTS LTD AND CHIEF STRUCTURAL ENGINEER ANSSI KOLEHMAINEN, FINNMAP CONSULTING OY

THE CITY centre campus library of the University of Helsinki, Kaisa House, was created as a result of an architectural competition. The winning entry was submitted by architects Selina Anttinen and Vesa Oiva. The library brings together the previously separate science and faculty libraries under one roof. Kaisa House also provides access to the Learning Centre Aleksandria, which is open to students almost around the clock. In addition, there is access through the block to Porthania's teaching and service facilities. The impressive library building unifies the Kaisaniemenkatu environment, simultaneously adding to the cityscape an element that represents this era.

Each floor has a subtly different atmosphere and spatial solutions suited for different working methods and examination of various types of materials. Penetrating all floors and reducing in size towards the top, elliptical openings bring pleasant and diverse study and collection spaces to the centre of the building. This approach has created an inspiring learning environment that offers experiences.

The project included many structurally demanding details that were designed and implemented successfully. From the technical perspective, among the particularly demanding details were the pillar reinforcements on the lower floors and the Kaisa-niemenkatu side brick facade with its curved openings, large glass walls and numerous little windows. The spiral staircase cast on the spot and the sculptural openings in the centre are also technical masterpieces. The massive multi-purpose library building is functional and usable and also fits naturally with the other functions of the environment.

TUOMAS UUSHEIMO

| GROUNDS

The city centre campus library of the University of Helsinki, Kaisa House, complements and improves the surrounding cityscape and gives it added value. Architecturally the library with a brick and glass facade represents an entirely new design that attracts attention while still seamlessly fitting into the environment. The library with a rich interior offers its users a high-quality environment and a beautiful and enjoyable setting for exploring the collections.

MIKA HUISMAN

WORLD DESIGN CAPITAL -PAVILJONKI

ARKKITEHTIYLIOPPILAS PYRY-PEKKA KANTONEN, PÄÄSUUNNITTELIJA, PROFESSORI, ARKKITEHTI PEKKA HEIKKINEN, AALTO-YLIOPISTON PUUSTUDIO, ARKKITEHTUURIMUSEON JOHTAJA JUULIA KAUSTE, DESIGNMUSEON JOHTAJA JUKKA SAVOLAINEN JA DEMOS HELSINKI

AALTO-YLIOPISTON Arkkitehtuurin laitoksen Puustudiosta lähtöisin oleva paviljonki loi ihastuttavat väliaikaiset puitteet kaupunkilaisten uudenaikaiselle olohuoneelle World Design Capital 2012 -vuoden kesän ajaksi Arkkitehtuurimuseon ja Designmuseon väliin.

Puurakenteisen paviljongin katon ristikko-rakenteiset kolmioelementit tehtiin huolellisesti yksitellen mitoitettuna, jotta palapeli saatiin lokahtamaan kerralla kokoon paikan päällä. Rakentamisessa hyödynnettiin muun muassa tietokoneohjattua CNC-työstötekniikkaa. Valoa läpäisevästi katetut elementit sekä teräslankakudotut valoverhoseinämät loivat tilaan jännittäviä ja eläviä valotilanteita.

Aalto-yliopiston Puustudion opiskelija- ja asiantuntijaryhmän suunnitteleman paviljongin arkkitehtuuri perustuu arkkitehtiopiskelija Pyry-Pekka Kantosen suunnitelmaan, joka voitti aiheesta järjestetyn suunnittelukilpailun. Paviljongin toteuttivat Aalto-yliopisto, Arkkitehtuurimuseo, Designmuseo ja UPM yhteistyössä. Kesän läpi jatkuneen tapahtumakalenterin koordinoinnista vastasi ajatushautomo Demos Helsinki. Paviljonki keräsi Design-kesän aikana yli 80 000 kävijää.

AALTO-YLIOPISTO AALTO UNIVERSITY

PERUSTELUT

Paviljonki aktivoi ja täydensi Arkkitehtuurimuseon ja Designmuseon välistä kaupunkitilaa kivikeskustan sydämessä. Paikka tarjosi World Design Capital 2012 -vuoden kesän ajan avoimen tilan työpajoille, keskustelutarjoille ja monenlaiselle muulle toiminnalle ja kohtaamiselle.

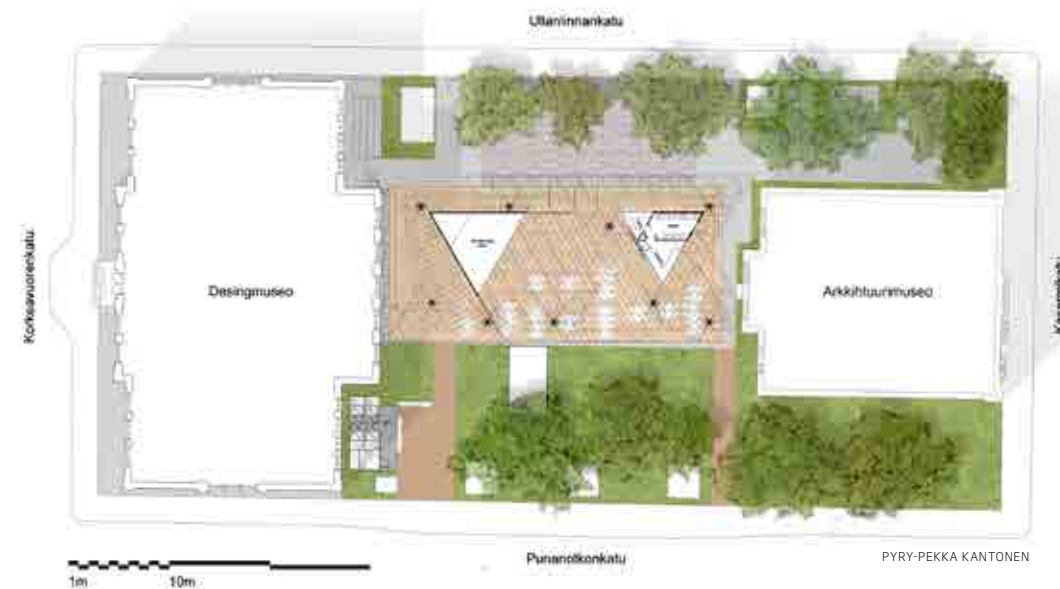
Paviljonki tarjosi tilan monenlaiselle toiminnalle ja kohtaamiselle, kuten työpajoille ja keskustelutarjoille.

WORLD DESIGN CAPITAL PAVILION

ARCHITECTURE STUDENT PYRY-PEKKA KANTONEN, HEAD DESIGNER, PROFESSOR & ARCHITECT PEKKA HEIKKINEN, AALTO UNIVERSITY WOOD STUDIO, DIRECTOR OF MUSEUM OF FINNISH ARCHITECTURE JUULIA KAUSTE, DIRECTOR OF DESIGN MUSEUM JUKKA SAVOLAINEN AND DEMOS HELSINKI

THE PAVILION created by the Aalto University Wood Studio offered a charming temporary living room setting between the Museum of Finnish Architecture and the Design Museum during the summer months of Helsinki's World Design Capital year of 2012.

The triangular crisscross roofing elements of the wooden pavilion were carefully made one by one to ensure that all pieces of the puzzle clicked into place at once. The building process utilized, for example, CNC technology. The roofing elements with a transparent covering and the translucent, woven steel wire curtains created exciting and vibrant light conditions.

PYRY-PEKKA KANTONEN

Designed by a group of Aalto University Wood Studio students and specialists, the Pavilion's architecture was based on architecture student Pyry-Pekka Kantonen's design which won the design competition. The Pavilion was jointly implemented by Aalto University, the Museum of Finnish Architecture, the Design Museum and UPM. The programme throughout the summer was coordinated by the think tank Demos Helsinki. The Pavilion attracted over 80,000 visitors during the summer.

| GROUNDS

The Pavilion activated and complemented the urban space between the Museum of Finnish Architecture and the Design Museum in the heart of the city. It offered an open space for workshops, a series of discussions and many other types of activities and encounters during the summer of Helsinki's World Design Capital year.

SVENSKA TEATERNIN PERUSKORJAUS

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI STEFAN AHLMAN, ARKKITEHTITOIMISTO STEFAN AHLMAN
ARKITEKTBYRÅ OY, DI TEUVO MERILÄINEN, AARO KOHONEN OY, VASTAAVA TYÖNJOHTAJA
VEIJO KOSKINEN, HAAHTELA-RAKENNUTTAMINEN OY, TEM TAPIO ILOMÄKI, INSINÖÖRITOIMISTO
AKUKON OY JA DI TIMO RISKU, AKUMEK OY

SVENSKA Teatern valmistui vuonna 1860 G. T. Chiewitzin suunnittelemana. Pian valmistutuaan se paloi, ja Nicholas Benois'n suunnittelema uusi rakennus otettiin käyttöön 1866. 1930-luvulla toteutettiin Eliel Saarisen ja Hilding Ekelundin suunnittelemat laajat muutostyöt, jotka kohdistuivat koko rakennukseen, lukuun ottamatta 1910-luvulla kunnostettua teatterisalia. Tämän jälkeen muutokset ovat olleet vähäisiä: Saneerausta suunniteltaessa käytössä olivat yhä 1930-luvun talotekniikka ja esimerkiksi käsin vedettävät lavasteköydet.

Suunnittelun alkaessa rakennus ei ollut esteetön, yleisöhiisiä ei ollut eikä yhdellekään katsomopaikalle ollut portaatonta pääsyä. Rakennuksessa oli suuria rakenteellisia ongelmia, kuten lahonneiden paalujen perustuksiin jättämät sortumavaaran aiheuttaneet kolot. Saneerauksen ulkopuolelle jätettiinkin vain itäpään ravintolatilat.

Seikkaperäinen historiallinen selvitystyö, 1930-luvun saneerauksen hyvin säilyneet dokumentit, teatterin laajat arkistot sekä tiivis yhteistyö Helsingin kaupunginmuseon ja Museoviraston

KATI WINTERHALTER

MARJO KOIVUMÄKI

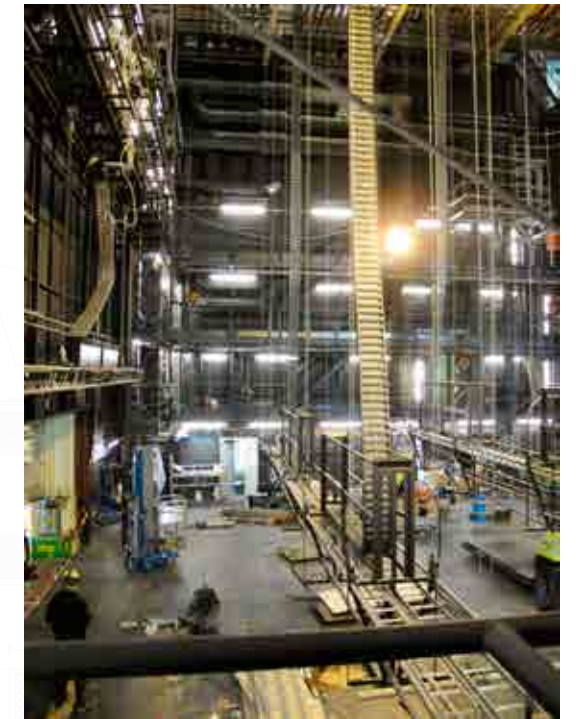
kanssa olivat suunnittelun perusta. Pääsali entisöitiin 1910-luvun lämminsävyiseen ilmeeseen. Julkisivu palautettiin 1930-luvun asuun Etelä-Esplanadin muutostöissä. Yleisötiloille luotiin historiallisten selvitysten pohjalta uusi, yhtenäinen identiteetti.

Rakennustyöt alkoivat teatterikauden päätyttyä toukokuussa 2010. Uusi pieni näyttämö rakennettiin Esplanadin puoleiseen pätyyn, yleisötiloista tehtiin esteettömiä ja teatterituotannon tiloja laajennettiin Erottajan aukion alle. Pääsaliin lisättiin katsomo-paikkoja ja teatteriteknikka uusittiin.

Saneeraus valmistui jo joulukuussa 2011. Hankkeen onnistumisen mahdollistivat yhteishenki, rakennuttajan vahva läsnäolo ja erittäin hyvin toimiva suunnittelijaryhmä.

PERUSTELUT

Ruotsalaisen teatterin peruskorjaus on rakenneteknisesti yksi haastavimmista viimeaikaisista rakennushankkeista Helsingissä. Peruskorjauksen suunnittelussa onnistuttiin sovittamaan yhteen rakennussuojelu, rakentamismääräykset sekä erityisesti toiminnan edellyttämät tekniset vaatimukset. Teatterirakennus varustettiin modernilla näyttämö- ja talotekniikalla vanhoja rakenteita ja arvorakennuksen kerroksellisuutta säilyttäen. Työmaa oli hyvin johdettu ja organisoitu ja työmaavaihe sujui erinomaisesti. Pelastusviranomaisten näkemyksen mukaan palotekninen suunnittelu ja arkkitehtisuunnittelu oli onnistuneesti sovitettu yhteen.

KATI WINTERHALTER

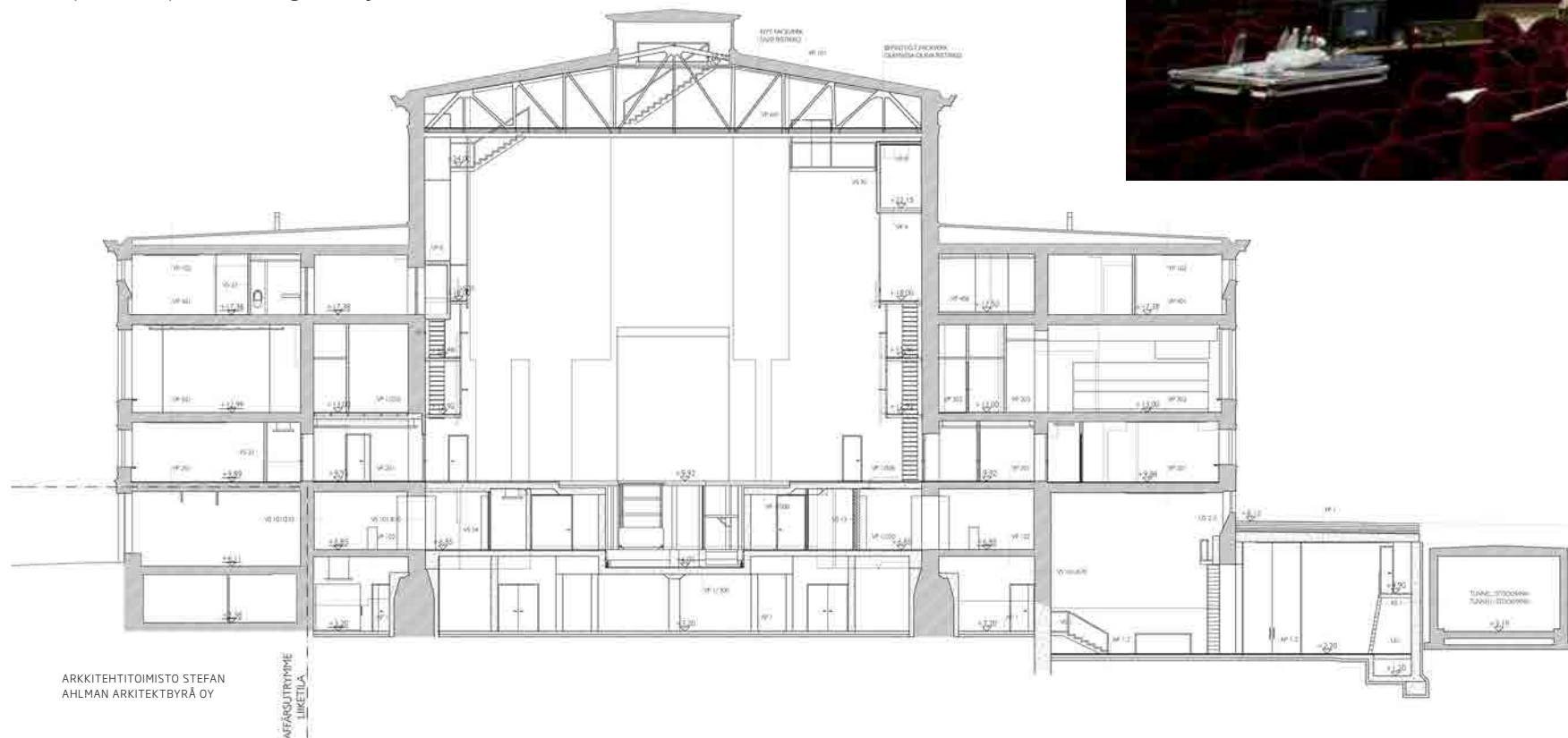
Ruotsalaisen teatterin peruskorjaus on rakenneteknisesti yksi haastavimmista viimeaikaisista rakennushankkeista Helsingissä.

RENOVATION OF SVENSKA TEATERN

HEAD DESIGNER, ARCHITECT STEFAN AHLMAN, ARKKITEHTITOIMISTO STEFAN AHLMAN ARKITEKT-BYRÅ OY, TEUVO MERILÄINEN, M.SC. (TECH.), AARO KOHONEN OY, SITE FOREMAN VEIJO KOSKINEN, HAAHTELA-RAKENNUTTAMINEN OY, TAPIO ILOMÄKI, MA (LIGHTING AND SOUND DESIGN), AKUKON OY AND TIMO RISKU, M.SC. (TECH.), AKUMEK OY

SVENSKA Teatern was designed by G. T. Chiewitz and completed in 1860. However, soon after completion the theatre was destroyed by fire and the new building designed by Nicholas Benois opened its doors in 1866. In the 1930s, the theatre went through a major refurbishment based on Eliel Saarinen and Hilding Ekelund's plan which targeted the entire building with the exception of the theatre hall renovated in the 1910s. Since then only a few changes have been made. When the renovation was being planned, the 1930s building services were still in use and so were, for example, the manually operated ropes for moving scenery.

At the beginning of the design process the building was not accessible as there was no public lift or step-free access to any of the seats. The building had major structural problems, including holes in the foundations due to rotten piles, causing a risk of collapse. Thus only the restaurant facilities at the eastern end were excluded from the renovation.

MARJO KOIVUMÄKI

Thorough historical research, well-preserved documents of the 1930s renovation, the theatre's extensive archives and close cooperation with the Helsinki City Museum and the National Board of Antiquities formed the basis of the renovation plan. The main hall was restored to the warm 1910s appearance. The facade was given back its 1930s look as part of the Eteläesplanadi side refurbishment. A new, uniform identity was created for the public areas based on the historical information.

The construction work began after the end of the theatre season in May 2010. The new small stage was built at the Esplanadi end, public areas were made accessible and the theatre production facilities were extended under the Erottaja Square. More seats were added to the main hall and the theatre technology was replaced.

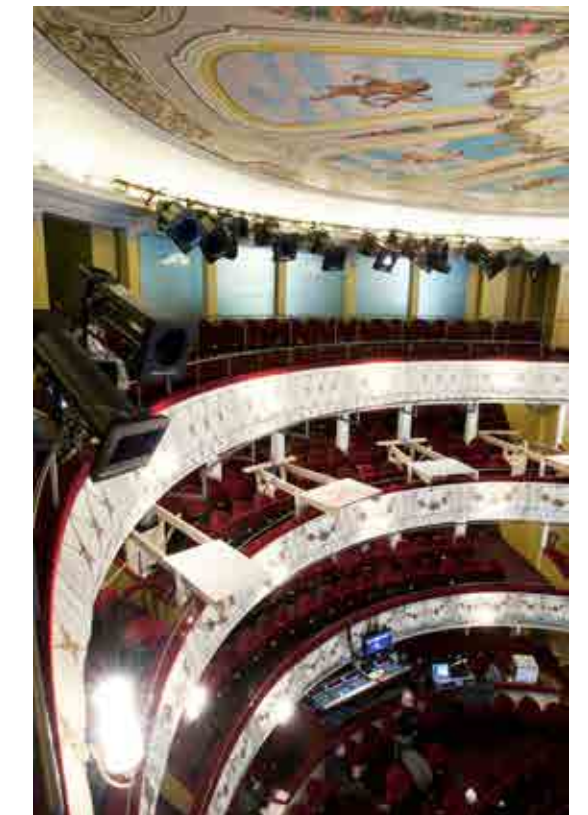
The renovation project was completed in December 2011. The success of the project was ensured by team spirit, the developer's strong presence and a very well-functioning design team.

| GROUNDS

The renovation of Svenska Teatern was technically one of the most demanding construction projects carried out recently in Helsinki. The planning of the renovation managed to combine building preservation, building regulations and specifically the technical requirements of the theatre's operations. The theatre was equipped with modern stage technology and building services while preserving old structures and layers of the valuable building.

The site was well managed and organised and the construction site phase went very smoothly. According to the rescue authorities, fire engineering and architectural design were successfully reconciled.

MARJO KOIVUMÄKI

TUOMAS UUSHEIMO

KAMPIN KAPPELI

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI MIKKO SUMMANEN, ARKKITEHTITOIMISTO K2S OY, VASTAAVA MESTARI NIKOLAUS TOLPO, PAKRAK OY, KIINTEISTÖJOHTAJA MARKKU KOSKINEN, HELSINGIN SEURAKUNTAYHTYMÄ

KAMPIN hiljentymiskappeli sijoittuu Narinkkatorin laidalle ihmisten keskelle. Se tarjoaa rauhoittumisen ja hiljentymisen mahdollisuuden keskellä erästä Suomen vilkkaimmista kaupallisista ympäristöistä. Pienimittakaavaisen sakraalirakennuksen kaareva muoto antaa tilan ja näkymien virrata kaupunkitilassa. Samalla kappelin pehmeämuotoinen sisätila sulkee kävijän turvalliseen syliinsä.

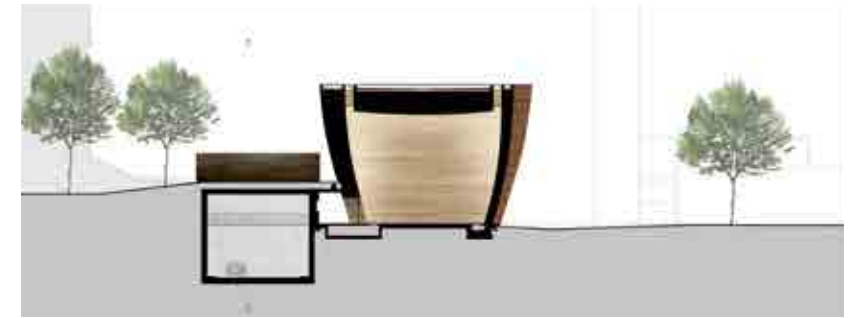
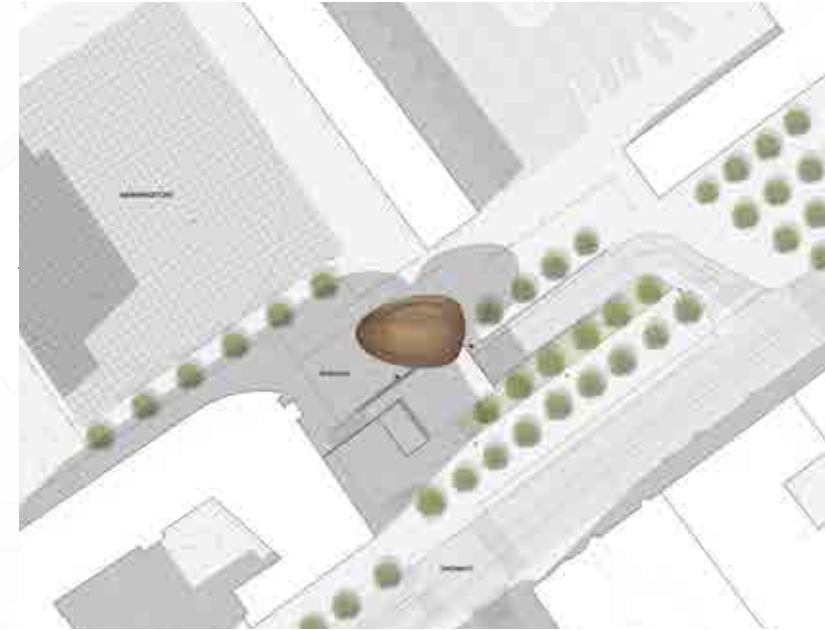
Kappelia lähestytään kaikilta suunnilta. Simonkadun puolella saavutaan pienelle Narinkkatorin suuntaan avautuvalle aukiolle, josta laskeudutaan portaita sisään tulotasolle. Sisäänkäynti tapahtuu lasisen jalustaosan kautta sekä Narinkkatorin että Lasipalatsin suunnasta.

Varsinainen sakraalitila on sijoitettu puiseen massaansa. Muut, sekundääriset tilat sijaitsevat jalustamaisessa Narinkkatorin suuntaan avautuvassa osassa. Sisääntuloaula palvelee näyttelytilana, jossa on mahdollista tavata pappia tai kaupungin sosiaalityöntekijää.

Itse sakraalitila on hiljainen tila, jossa vilkas ympäristö on tietoisesti etäännytetty. Läsnä ovat ylhäältä epäsuorasti lankeava valo ja lämmin materiaalin tunto. Kappelitilan sisäseinien verhoilu on tehty muotoon jyrksyistä tervaleppälankuista. Salin kalusteet ovat ilmeeltään pelkistettyjä ja ne on tehty massiivisaarnesta.

SIMONKATU

ARKKITEHTITOIMISTO K2S OY K2S ARCHITECTS LTD

MARCO HUTTUNEN

Kampin kappeli tarjoaa kaupunkilaisille paikan hiljentymiselle keskellä vilkkainta liikekeskustaa.

PERUSTELUT

Kampin kappeli tarjoaa kaupunkilaisille paikan hiljentymiselle keskellä vilkkainta liikekeskustaa. Kappeli on avoinna joka päivä ja paikalla päivystää Helsingin seurakuntien ja sosiaaliviraston työntekijöitä uudella toimintakonseptilla. Puukappeli on kaupunkikuvaa täydentävä kokonaistaideteos. Se oli myös rakennusteknisesti vaativa projekti. Kappelia rakennettaessa kiinnitettiin kiitettävällä tavalla huomiota sääsuojaukseen.

TUOMAS UUSHEIMO

KAMPPI CHAPEL

HEAD DESIGNER, ARCHITECT MIKKO SUMMANEN, K2S ARCHITECTS LTD,
SITE FOREMAN NIKOLAUS TOLPO, PAKRAK OY, REAL ESTATE DIRECTOR MARKKU KOSKINEN,
PARISH UNION OF HELSINKI

THE KAMPPI Chapel of Silence is located on the edge of Narinkka Square in downtown Helsinki. It offers a peaceful place and a moment of silence in the middle of one of Finland's busiest commercial environments. The curved shape of the small-scale chapel building allows the space and views to flow in the urban environment. At the same time, the gentle shape of the chapel's interior embraces the visitor in its safety.

The chapel can be approached from all directions. From the direction of Simonkatu, one arrives at a small square opening towards Narinkka Square and from there a flight of stairs leads down to the entrance level. The chapel is entered through the pedestal section made of glass, from both Narinkka Square and the direction of Lasipalatsi.

Only the actual chapel is located inside the wooden structure. All other facilities are located in the pedestal-like section opening up towards Narinkka Square. The entrance hall also serves as an exhibition space where one can meet a priest or the city's social workers.

The actual chapel is a quiet space where the surrounding hustle and bustle of the city feels distant. The light coming indirectly from above and the warm feel of the materials are present in the space. The inner walls of the chapel are made of common alder planks cut to shape. The furniture is simplistic and made of solid ash wood.

The facades are made of horizontal spruce planks, bent at different radiuses, and they have been treated with wood wax utilizing nanotechnology. The frame was created using massive glulam beams cut to shape. The construction work was done entirely under weather protection.

GROUND

The Kamppi Chapel offers a quiet place in the middle of the busiest urban environment. The chapel is open every day and there are employees from Helsinki parishes and the Social Services Department operating under a new kind of concept. The wooden chapel is a work of art that adds to the cityscape. It was also a technically demanding project. While the chapel was being built, weather protection was nicely taken into consideration.

TUOMAS UUSHEIMO

OSAKEYHTIÖ VILHOLAN JÄLKIASENNUSHISSIT

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI JARMO INKINEN, ARKKITEHTITOIMISTO JARMO INKINEN OY,
TOIMITUSJOHTAJA JUHA KIVIRANTA, AMSLIFT OY JA OY VILHOLAN HALLITUKSEN JÄSEN HEIKKI SILVENNOINEN

JARMO INKINEN

Rakennuksessa on viisi porrashuonetta, jotka ovat kaikki erilaisia ja mitoitukseltaan varsin tiukkoja. Lähes kaikkiin asuntoihin saatiin järjestettyä hissiyhteys rakentamalla lopulta vain kolme hissiä – monesta huoneistosta on Vilholassa pääsy kahteen eri porrashuoneeseen.

Kaikki uudet hissit on toteutettu eri tavoin ja eri mitoituksella joko portaikon tai asuinhuoneistojen yhteyteen. Kaksi hissiä voitiin sijoittaa asuntojen puolelle, entisten keittiösisäänkäyntien kohdalle. Ainoastaan D-portaassa uusi hissi oli väistämättä rakennettava itse porrashuonetilaa. Tässä tapauksessa hissikuilu sijoitettiin tavallisuudesta poiketen epäsymmetrisesti siten, että noususuunnassa vanhat porrassyöksyt kaiteineen pystytettiin säilyttämään täysin ehjinä. D-portaan uusi hissikuilu on huolella sovitettu suojelemaan porrashuoneen ilmeeseen. Yhdessä hissitoimittajan kanssa räätälöitiin rakenteeksi perinteinen verkkokuilu, jossa on mahdollisimman hoikka ja kevyt teräsrunko.

PERUSTELU

Jälkiasennushissien suunnitteluun liittyvät kysymykset ovat ajankohtaisia juuri nyt, kun kantakaupungin arvokaisiin porrashuoneisiin etsitään suojele- ja hissiratkaisuja. Osakeyhtiö Vilholan hissit ovat rohkaiseva esimerkki huolella suunnitellusta ja laadukkaasti toteutetusta jälkiasennushissihankkeesta. Pääsuunnittelija Jarmo Inkisen ja hissitoimittaja Amslift Oy:n yhteistyö hissien kehitystyössä oli edellytys hankkeen onnistumiselle.

Vilholan wieniläisjugendtyylinen viisikerroksinen asuinkerrostalo Rautatientorin laidalla on valmistunut vuonna 1906 arkkitehti Usko Nyströmin suunnittelemana. Jälkiasennushissit rakennettiin poikkeamispäätöksen turvin vuonna 2011.

KUNNIAMAININTA | HONORARY MENTION | 2012

Vilholan hissit ovat rohkaiseva esimerkki huolella suunnitellusta ja laadukkaasti toteutetusta jälkiasennushissihankkeesta.

JARMO INKINEN

JARMO INKINEN

LIMITED LIABILITY COMPANY VILHOLA'S RETROFITTED LIFTS

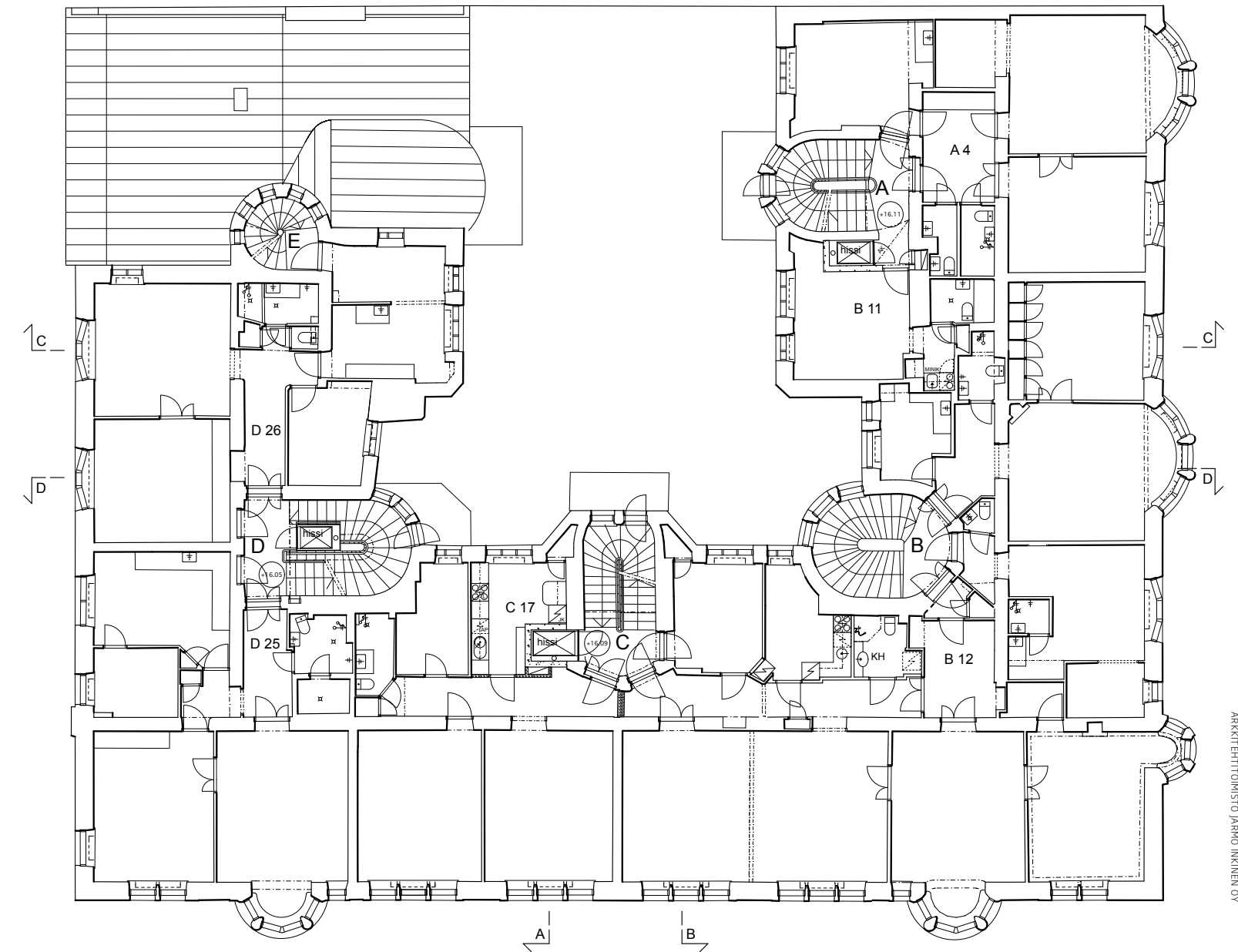
HEAD DESIGNER, ARCHITECT JARMO INKINEN,
MANAGING DIRECTOR JUHA KIVIRANTA, AMSLIFT OY
AND HEIKKI SILVENNOINEN, LIMITED LIABILITY
COMPANY VILHOLA

RETROFITTING lifts in the protected buildings of central Helsinki has been a difficult issue for a long time. Efforts to ensure accessibility and building preservation considerations often set contradictory requirements for the projects. In the case of Vilhola, the aim was to provide a successful example of a retrofitted lift suitable for a historical building.

The five-storey Art Nouveau apartment building located by the Railway Square was designed by architect Usko Nyström and completed in 1906. The lifts were installed in 2011 based on a deviation decision.

JARMO INKINEN

ARKKITEHTITOIMISTO JARMO INKINEN OY

The building has five stairwells, all of them different from each other and very limited in terms of space. Lift access to almost all of the apartments was arranged by building only three lifts as many of the apartments could be accessed via two stairwells.

All of the new lifts were built in a different way and with different dimensions either in connection with the staircase or apartments. Two of the lifts were built in connection with apartments where old

kitchen entrances used to be. Only in stairwell D did the new lift have to be built in the actual stair-well space. In this case the lift shaft was placed, unlike what is usually done, asymmetrically so that on the way up the old flights of stairs and the handrails were kept fully intact. The new lift shaft in stairwell D was carefully designed to match the appearance of the stairwell. The structure, a traditional mesh shaft with as slim and light steel frame as possible, was tailored together with the lift supplier.

! GROUNDS

Questions related to the design of retrofitted lifts are topical right now as preservation and lift solutions are being sought for valuable buildings in the city centre. Vilhola's lifts are an encouraging example of a carefully designed and excellently implemented retrofitted lift project. Head designer Jarmo Inkinen and lift supplier Amslift Oy's collaboration in developing the lifts was a precondition for a successful outcome.

2013

KOHTUUHINTAISTA LAADUKASTA ASUNTORAKENTAMISTA

Helsingin tämän hetkistä rakentamisen tilaa arvioitaessa ei voi sivuuttaa asumista ja siihen liittyviä kysymyksiä. Asuntorakentaminen Helsingissä on voittopuolisesti kerrostalorakentamista kaupungin omistamalle ja luovuttamalle maalle.

Keskustelu asuntorakentamisesta on osin painotunut kysymykseen uusien asuntojen määrästä, osin niille asetetuista keskipinta-alavaatimuksista ja osin hintatasosta. Keskipinta-alaa koskevista vaateista luovuttiin vuokra-asuntojen osalta jo vuonna 2008. Vuonna 2012 jäykäksi koettu pinta-alatavoite muutettiin kohdekohtaiseksi tavoitteeksi perheasuntojen määrän osuudesta. Kaupunki ohjaa rakentamista tarkoilla asemakaavoilla, mutta myös tontinluovutuksen keinoin silloin, kun kysymys on kaupungin omistamasta maasta.

Taitavan asuntosuunnittelun lisäksi tarvitaan voimakastahtoista ja olennaisiin seikkoihin keskittyvää rakennuttajaa, kun tavoitellaan laadukasta mutta samalla kohtuuhintaista lopputulosta. Vuoden 2013 Rakentamisen Ruusu annettiin Viikinmäessä osoitteessa Harjannetie 44 sijaitsevalle asuintalolle, sen pääsuunnittelijalle ja projekti johtajalle.

ASUNKERROSTALO, HARJANNETIE 44, VIKINMÄKI APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 44, VIKINMÄKI

MIKAEL LINDEN

REASONABLY PRICED HIGH-QUALITY RESIDENTIAL CONSTRUCTION

When assessing the current state of construction in Helsinki, one cannot ignore housing and the related questions. In Helsinki, residential construction is mainly apartment building construction on land owned and allocated by the city.

Discussions concerning residential construction have partly focused on the number of new homes, partly on the imposed average floor area requirements and partly on the price level. The requirements regarding average floor area were given up with regard to rental housing in 2008. In 2012, the rigid floor area target was changed

into a building-specific target regarding the percentage of family homes. The city controls construction with detailed plans but also by means of plot allocation when dealing with land owned by the city.

What is needed, in addition to skilful housing design, is a determined developer who focuses on essential aspects when the aim is to achieve a high-quality, yet reasonably priced outcome. The Rose for Building 2013 was given to the residential building at Harjannetie 44 in Viikinmäki, its head designer and project manager.

MIKAEL LINDEN

ASUINKERROSTALO, HARJANNETIE 44, VIKKINMÄKI

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI KRISTIIINA
HANNUNKARI, ARKKITEHDIT HANNUNKARI
& MÄKIPAJA OY, PROJEKTIPÄÄLLIKKÖ
KLAUS HAMSTRÖM, HELSINGIN
ASUNTOTUOTANTOTOIMISTO

HARJANNETIE 44:n asuinkerrostalo suunniteltiin uuden Viikinmäen kaupunginosan maamerkki-rakennukseksi. Rakennuksen voimakas nouseva suurmuoto näkyy Lahdentielle ja muodostaa päätteen alueen keskuspuistolle. Tontti on osin entistä ampumarata-aluetta, osin kalliorinnettä Viikinmäen vedenpuhdistamon tunnelien vieressä. Asuinkerrostalon yhtenäinen nouseva kattopinta kätkee sisäänsä 90 asuntoa yksiöistä suuriin viiden huoneen ja keittiön perheasuntoihin. Rakennuksen korkeus vaihtelee kolmesta kahdeksaan kerrokseen. L-muotoisen rakennuksen länsipuolelle muodostuu suojaisa kallioinen viherpiha, johon pääosa asuntojen oleskelutiloista sekä parvekkeista aukeaa. Asunnot ovat harkiten suunniteltuja ja valoisia.

Rakennuksen pääasiallinen julkisivumateriaali on paikalla muurattu hiekanvärinen tiili. Maantasokerroksessa on käytetty murskattua punertavaa graniittia. Sisäpihan ja puiston puolella rakennuksen julkisivua rytmittävät keltaiset ja valkoiset opaalilasein lasitetut ulokeparvekkeet. Siellä täällä parvekkeisiin liittyy liukulasein erotettu avoparveke. Julkisivun erkerit avaavat näkymiä yllätyksellisesti. Talon ulkosivuilla porrashuoneet erottuvat suurina sisäänvedettyinä lasipintoina.

MIKAEL LINDEN

Rakennuksen huipulla, iltaisin valaistussa lyhydyssä, tilavat talosaunat sekä kattoterassit ovat asukkaiden käytössä. Maantasokerroksen suuri yhteistila tarjoaa asukkaille mahdollisuuden yhteisölliseen toimintaan sekä suuriin perhejuhliin. Pesula sekä varastotilat ovat helposti saavutettavissa jokaisesta porrashuoneesta. Autopaikat on sijoitettu maantasoon ruohokattoiseen autokatokseen sekä avopaikkoina.

PERUSTELUT

Haastavalle, alun perin toimistorakennukselle varatulle tontille rakennettu maamerkkimäinen asuinkerrostalo osoittaa, ettei hyvä arkkitehtuuri välttämättä ole kallista. Kyseessä on Helsingin kaupungin asunnot Oy:n vuokratalo. Arkkitehtuurin ja rakentamisen laatuun on kohteessa panostettu. Tavoitellun laadun ja kustannustehokkuuden saavuttamisessa myös rakennuttajan rooli hankkeessa oli merkittävä.

MIKAEL LINDEN

APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 44, VIIKINMÄKI

HEAD DESIGNER, ARCHITECT KRISTIINA HANNUNKARI, ARKKITEHDIT HANNUNKARI & MÄKIPAJA OY, PROJECT MANAGER KLAUS HAMSTRÖM, HELSINKI HOUSING PRODUCTION DEPARTMENT

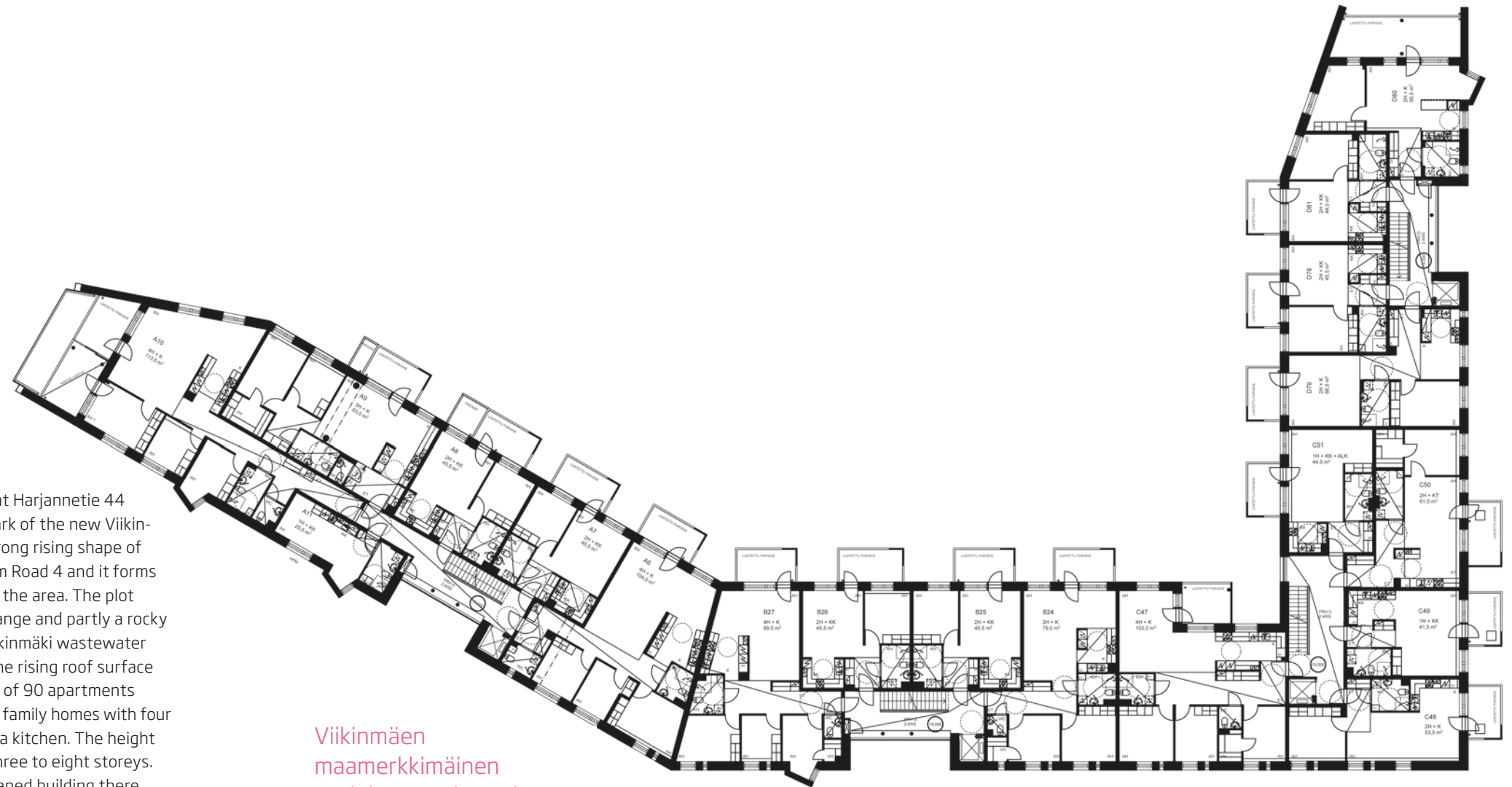

ARKKITEHDIT HANNUNKARI & MÄKIPAJA OY

THE APARTMENT building at Harjannetie 44 was designed to be a landmark of the new Viikimäki neighbourhood. The strong rising shape of the building can be seen from Road 4 and it forms an end to the central park of the area. The plot is partly a former shooting range and partly a rocky slope located next to the Viikimäki wastewater treatment plant's tunnels. The rising roof surface of the building covers a total of 90 apartments ranging from studios to large family homes with four bedrooms, a living room and a kitchen. The height of the building varies from three to eight storeys. On the west side of the L-shaped building there is a sheltered green yard towards which most of the apartments' living rooms and balconies open up. The apartments have been designed carefully and they are full of light.

The primary facade material is sandy brick laid on the spot. Crushed reddish granite was used on the ground floor. On the courtyard and park side, the cantilever balconies with yellow and white opal glass give a rhythm to the facade. Some of the balconies are connected to an open balcony separated with a sliding glass door. The facade bay windows open up surprising views. On the outer sides of the building, the stairwells stand out as retracted glass surfaces.

ARKKITEHDIT HANNUNKARI & MÄKIPAJA OY

Viikimäen
maamerkkinäinen
asuinkerrostalo osoittaa,
ettei hyvä arkkitehtuuri
välttämättä ole kallista.

At the top of the building, lit up in the evening, there are spacious saunas and rooftop terraces for the residents to use. The large communal space on the ground floor offers the residents a venue for social activities and large family events. The laundry room and storage facilities are easily accessible through each stairwell. Parking spaces are located at ground level in a carport with a green roof and there are also uncovered parking spaces.

| GROUNDS

Built on a demanding plot that was originally reserved for an office building, the landmark-like apartment building shows that good architecture does not have to be expensive. It is Helsingin kaupungin asunnot Oy's rental apartment building. Attention has been paid to the quality of architecture and construction. The developer's role was also important in achieving the desired level of quality and cost-effectiveness.

STORA ENSON PÄÄKONTTORIN SISÄ- TILOJEN PERUSKORJAUS

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI JYRKI ISO-AHO,
ARKKITEHTITOIMISTO A-KONSULTIT OY

ENSO GUTZEIT – nykyinen Stora Enso – muutti uuteen Alvar Aallon suunnittelemaan pääkonttoriin vuonna 1962, puoli vuosisataa sitten. Sijainti meren ja historiallisen keskustan leikkauspisteessä on ainutlaatuinen. Kerroskohtaiset aulat sekä johdon työ-, neuvottelu- ja edustustilat ylimmissä kerroksissa ovat omaa luokkaansa suomalaisessa pääkonttorirakentamisessa.

Erityislaatuisten konttoritalonsa olemassaolosta huolimatta Stora Enso oli jo vuosia etsinyt uusia tiloja pääkonttoritoiminnoilleen. Miksi? Rakennus oli huomattavan tehoton, tilarakenteesta johtuen pinta-alaa työntekijää kohti oli yli tuplasti sen, mikä moderneissa tiloissa riittäisi, eikä rakennuksessa muutenkaan ajateltu olevan ainesta avoimeksi ja kommunikatiiviseksi työympäristöksi.

Heinäkuussa 2011 Stora Enso pyysi arkkitehti-toimisto A-konsultit Oy:tä tutkimaan, olisiko löydettävissä konsepti joka mahdollistaisi jäämisen Kanavarantaan. Haluttiin ratkaisu joka täyttäisi Stora Enson tavoitteet uudeksi työympäristöksi ja toisaalta säilyttäisi tasapainon uudistamisen ja suojelun välillä.

Yhteisymmärrys osapuolten välillä löytyi A-konsulttien esittämästä konseptista, jonka mukaan Kauppatorin puoleisella osalla sijaitsevat aula- ja edustustilat restauroitaisiin, mutta muuten vanha tilajako erillishuoneineen saisi väistyä. Pientä huonekorkeutta avarrettaisiin kahdella kerrosten välisellä aukolla. Rakennuksen talotekniikka uusittaisiin kokonaan.

JUSSI TIAINEN

JUSSI TIAINEN

Museovirastosta ja Aalto-säätiöstä saatiin suunnitelmille hyväksyntä ja rakennusvalvonnasta lupa vuodenvaihteessa 2011–2012. Työmaa käynnistyi helmikuussa 2012 ja valmistui vaiheittain keväällä 2013 talon ollessa koko rakennustyön ajan käytössä. Hankkeen käynnistyessä tavoitteellinen työntekijämäärä oli 170. Nyt vuonna 2016 työpisteitä on yli 260.

PERUSTELUT

Stora Enson pääkonttorin sisätilojen vuonna 2013 valmistunut peruskorjaus osoittaa, että myös suojeltua rakennusta voidaan onnistuneesti nykyaikaistaa ja tehdä suuriakin muutoksia suojeluarvojen kärsimättä. Arvokkaimmat sisätilat on säilytetty ja suojeltu rakennus on saatu kestävään käyttöön.

Myös suojeltua rakennusta voidaan onnistuneesti nykyaikaistaa ja tehdä suuriakin muutoksia suojeluarvojen kärsimättä.

RENOVATION OF STORA ENSO HEAD OFFICE INTERIOR

HEAD DESIGNER, ARCHITECT JYRKI ISO-AHO,
ARKKITEHTITOIMISTO A-KONSULTIT OY

ENSO-GUTZEIT, now known as Stora Enso, moved to its head office, designed by Alvar Aalto, over 50 years ago in 1962. The location near the sea and the historical centre of Helsinki is unique. The lobbies on each floor and the management's offices, meeting rooms and function rooms on the top floors are unrivalled in Finnish head office construction.

In spite of having this unique office building, Stora Enso had for years been looking for a new space for its head office functions. Why? The building was very inefficient and due to the spatial structure the floor area per employee was over double the amount that is necessary in a modern office. Furthermore, the building was not considered to have what it takes to be an open and communicative working environment.

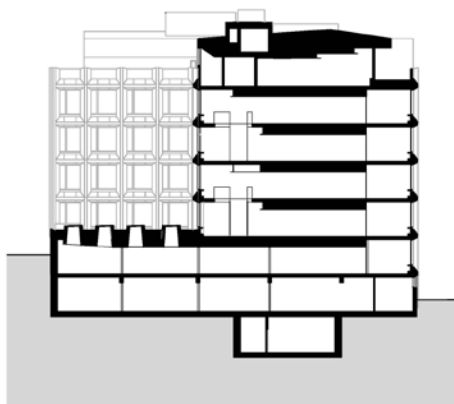
In July 2011, Stora Enso requested architecture firm A-konsultit to examine whether they could find a concept that would allow the company to stay on Kanavaranta. The aim was to find a solution that would fulfil Stora Enso's requirements as a new working environment and also maintain balance between refurbishment and preservation.

The parties were satisfied with the architects' concept, according to which the lobby spaces and function rooms on the Market Square side would be restored, but otherwise the old division of space with separate rooms would be changed. The low ceiling height would be opened up with two openings between floors and the building services would be entirely replaced.

JUSSI TIAINEN

The National Board of Antiquities and the Alvar Aalto Foundation approved the plans and the Building Control Department granted a permit by early 2012. Building work began in February 2012 and was completed gradually during the spring of 2013, with the building being used throughout the process. When the project kicked off, the target number of employees was 170. Now, in 2016, there are over 260 workstations.

ARKKITEHTITOIMISTO A-KONSULTIT OY

GROUND

Completed in 2013, the renovation of the interior of Stora Enso's head office shows that a protected building can also be successfully modernised and even major changes are possible without compromising the preservation values. The most valuable spaces have been preserved and the protected building is now used efficiently.

METODISTIKIRKON SPIIRA

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI ILKKA SALMINEN, STUDIO ILKKA SALMINEN OY,
RAKENNUTTAJA, SUOMEN METODISTIKIRKKO

LARS SONCKIN suunnitteleman Suomen Metodistikirkon hankkeen varhaisissa luonnoksissa vuodelta 1917 kirkkosali, liiketiloja sekä asuntoja oli sijoitettu kolmelle eri tontille. Myöhemmin hanke supistui koskemaan Punavuorenkadun ja Fredrikintorin kulmatonttia, torniosan jäädessä naapuritontille. Lars Sonckin ja P. J. Pärnäsän allekirjoittamat viimeiset muutospiirustukset ovat vuodelta 1928 ja kirkko vihittiin käyttöön helmikuussa 1929. Tornin huipulle nostettiin näyttävä metrien korkuinen metallipiikki, spiira, joka on hitsaamalla koottu ja maalattu kotelorakenne.

Talvimyrsky kaatoi kirkon alkuperäisen spiiran tammikuussa 1976. Korvaava spiira valmistui 1980, mutta se purettiin rakenteellisten ongelmien takia vuonna 2011. Vuonna 2013 toteutettiin arkkitehti Ilkka Salmisen suunnittelemana kaikki vesikaton yläpuoliset rakennusosat, mukaan lukien huolellisesti perustettu uusi spiira. Piikkimäinen maamerkki palasi taas Punavuoren siluettiin.

Alkuperäisen spiiran kantava rakenne oli niittamalla koottu ristikkorakenne. Samaa tekniikkaa näkee vielä muutamissa raitiovaunujen ajojohtojen kannatinpylväissä. Verhoilumateriaaliin on etsitty mallia todennäköisesti alkuperäisen vesikaton teräspeltirakenteista. Puurakenteinen ja kuparipellillä verhoiltu, korjauskelvottomaksi tuhoutunut jalustanoppa vuodelta 1980 korvattiin 2013 teräsrakenteisella jalustalla. Alkuperäiset niittamalla kootut ristikkorakenteet ja muita katkelmia on jätetty ullakolle näkyville. Vuoden 1980 jalustanoppa haruksineen on myös paikallaan ullakolla.

KUNNIAMAININTA | HONORARY MENTION | 2013

ILKKA SALMINEN

Yhteistyössä kaupunginmuseon ja rakennusvalvontaviraston kanssa päädyttiin suunnitteluratkaisuun, jonka mukaan vuoden 1980 spiiran huipun lautasmallisen koristeen tilalle konstruointiin Sonckin viimeisten piirustusten mukainen koristeaihe. Uuden spiiran mittasuhteet myös tarkistettiin vastaamaan paremmin alkuperäistä toteutusta.

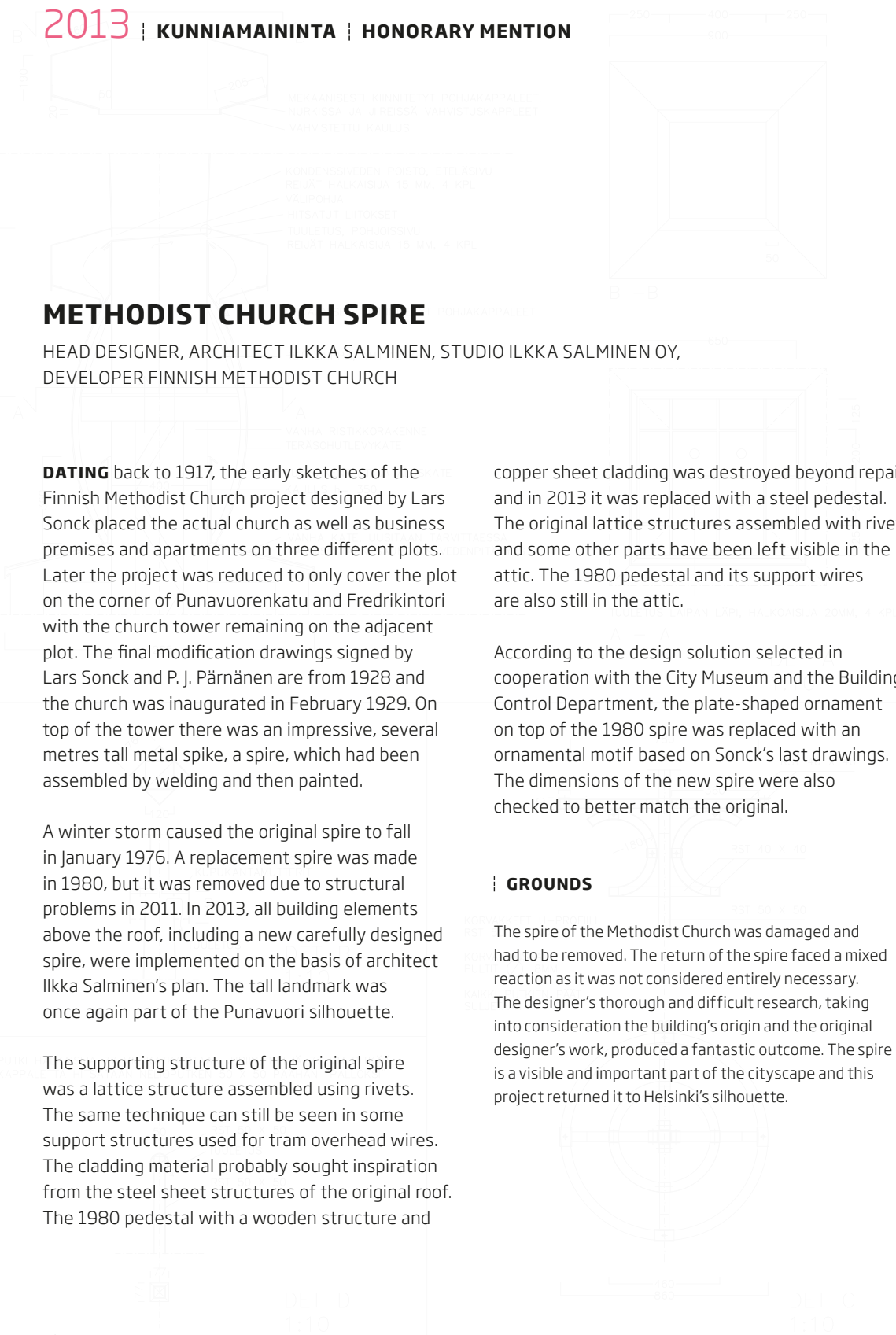
PERUSTELUT

Metodistikirkon spiira vaurioitui ja jouduttiin poistamaan. Sen palauttaminen oli ristiriitainen prosessi, koska spiiraa ei kaikin osin pidetty tarpeellisenä. Rakennuksen alkuperään ja alkuperäisen suunnittelijan tuotantoon paneutunut, suunnittelijan huolellinen ja vaikea selvitystyö tuotti hienon lopputuloksen. Korjauksen myötä kaupunkikuvassa näkyvä ja tärkeä spiira saatiin palautettua Helsingin siluettiin.

Kaupunkikuvassa näkyvä ja tärkeä spiira saatiin palautettua Helsingin siluettiin.

ILKKA SALMINEN

METHODIST CHURCH SPIRE

HEAD DESIGNER, ARCHITECT ILKKA SALMINEN, STUDIO ILKKA SALMINEN OY,
DEVELOPER FINNISH METHODIST CHURCH

DATING back to 1917, the early sketches of the Finnish Methodist Church project designed by Lars Sonck placed the actual church as well as business premises and apartments on three different plots. Later the project was reduced to only cover the plot on the corner of Punavuorenkatu and Fredrikintori with the church tower remaining on the adjacent plot. The final modification drawings signed by Lars Sonck and P. J. Pärnänen are from 1928 and the church was inaugurated in February 1929. On top of the tower there was an impressive, several metres tall metal spike, a spire, which had been assembled by welding and then painted.

A winter storm caused the original spire to fall in January 1976. A replacement spire was made in 1980, but it was removed due to structural problems in 2011. In 2013, all building elements above the roof, including a new carefully designed spire, were implemented on the basis of architect Ilkka Salminen's plan. The tall landmark was once again part of the Punavuori silhouette.

The supporting structure of the original spire was a lattice structure assembled using rivets. The same technique can still be seen in some support structures used for tram overhead wires. The cladding material probably sought inspiration from the steel sheet structures of the original roof. The 1980 pedestal with a wooden structure and

copper sheet cladding was destroyed beyond repair and in 2013 it was replaced with a steel pedestal. The original lattice structures assembled with rivets and some other parts have been left visible in the attic. The 1980 pedestal and its support wires are also still in the attic.

According to the design solution selected in cooperation with the City Museum and the Building Control Department, the plate-shaped ornament on top of the 1980 spire was replaced with an ornamental motif based on Sonck's last drawings. The dimensions of the new spire were also checked to better match the original.

GROUND

The spire of the Methodist Church was damaged and had to be removed. The return of the spire faced a mixed reaction as it was not considered entirely necessary. The designer's thorough and difficult research, taking into consideration the building's origin and the original designer's work, produced a fantastic outcome. The spire is a visible and important part of the cityscape and this project returned it to Helsinki's silhouette.

HÄMEENTIEN RAVINTOLAT SILTANEN, KUUDES LINJA JA KAIKU

YRITTÄJÄT TIM USKALI, TONI RANTANEN
JA MATTI HEEKKI

HÄMEENTIEN ravintolakompleksin yrittäjät ovat onnistuneet elävöittämään vuosiksi katveeseen jääneen tilan täyttämällä sen tapahtumapaikkojen paljoudella yksi kerrallaan. Vuonna 2006 avattu monipuolinen Kuudes Linja, Siltanen vuodesta 2009 ja 2012 auennut Kaiku ovat antaneet korttelin osalle uuden elämän.

Unohdetut ja käytöstä poistuneet tulitikkutehtaan ja rautasänkytehtaan tilat ovat auenneet osaksi tämän päivän Helsinkiä ravintolatoiminnan myötä. Tilojen kehittäminen raa'asta teollisuusympäristöstä ravintolakäyttöön aloitettiin lähes nollapisteestä merkittäväillä investoinnilla talotekniikkaan. Eri ravintoloihin on rakennettu niiden erilaisia käyttötarkoituksia tukevat interiöörit.

Kuudes linja on liveklubi- ja keikkapaikka, joka tarjoaa musiikkia muun muassa rap-, rock ja teknogenreissä. Viihtyisä Siltanen tarjoaa päivällä ruokaa ja illalla kalliolaista baarielämää monipuolisella musiikki-tarjonnalla. Kaiku-yökerho tunnetaan jokaviikkoisista kone- ja housemusiikkiklubeista. Tunnelman lisäksi korkeatasoinen akustiikka ja esitystekninen laitteisto pitävät Club Kaiun terävimmän kansainvälisen kärjen klubina, joka vetää esiintymään nimekkäimpiä genren artisteja.

Vuosikymmeniä katveessa olleet tilat on otettu oivaltavasti käyttöön.

Yrittäjälähtöisen ravintolakokonaisuus musiikkitapahtumineen osoittaa, että elävää, muistettavaa kaupunkia syntyy myös pienimuotoisista ja väliaikaisista teoista ilman näyttäviä rakennushankkeita. Heidän mukaansa tässä ei myöskään ollut vielä kaikki.

PERUSTELUT

Hämeentie 13 B:n ravintolat Siltanen, Kuudes Linja ja Kaiku ovat antaneet rakennukselle uuden elämän. Ne edustavat tilapäisyyttä parhaimmillaan ja osoittavat, että kaupunkitilaa voidaan elävöittää pienissä osissa, ilman suuria hankkeita. Vuosikymmeniä katveessa olleet tilat on otettu oivaltavasti käyttöön.

RESTAURANTS SILTANEN, KUODES LINJA AND KAIKU ON HÄMEENTIE

ENTREPRENEURS TIM USKALI, TONI RANTANEN AND MATTI HEEKKI

THE ENTREPRENEURS behind the Hämeentie restaurant complex have managed to liven up the space that was overlooked for years by filling it with a number of venues one by one. The versatile Kuudes Linja has been in operation since 2006 and Siltanen opened its doors in 2009 and Kaiku in 2012. They have given that part of the block a new lease of life.

SALLA MUSTONEN

The forgotten disused match factory and iron bed factory facilities have become part of today's Helsinki through restaurant operations. The development of the spaces from a raw industrial environment into restaurant use began almost from zero with remarkable investments in building services. The interior of each venue was built to support their different uses.

Kuudes linja is a live club and gig venue that offers, for example, rap, rock and techno music. The cosy Siltanen offers food in the daytime and Kallio bar life in the evening, spiced up with a diverse selection of music. The Kaiku nightclub is known for its weekly electronic and house music clubs. Thanks to the atmosphere and the high-quality acoustics and technical equipment, Club Kaiku has become a venue that attracts the top international artists of the genre.

The entrepreneur trio's restaurant complex with music events shows that a vibrant, memorable city is also created through small and temporary activities without massive construction projects. And according to them, more will follow.

| GROUNDS

Restaurant Siltanen and clubs Kuudes Linja and Kaiku at Hämeentie 13 B have given the building a new lease of life. They represent temporariness at its best and show that the urban space can be livened up with small steps, without massive projects. The spaces that were ignored for decades are now being used in an innovative way.

STAFFAN TURBANOV

STAFFAN TURBANOV

STAFFAN TURBANOV

2014

KÄSITYÖTAITOA TARVITAAN NYKYISESSÄKIN RAKENTAMISESSA

Rakentamisen Ruusu-palkinnon 20-vuotisessa historiassa nousi ensimmäisen kerran voimallisesti esiin käsityön ja käden jäljen merkitys rakentamisessa. Rakentaminen, mukaan luettuna korjausrakentaminen, on muuttunut yhä teollisemmaksi. Teollisilla prosesseilla on monia eittämättömiä etuja, mutta viime kädessä rakentamisen ja korjaamisen laatua ja onnistumista mitataan työmaalla henkilökohtaisen osaamisen, viitsimisen ja sitoutumisen kautta.

Kysymys on myös osaavien ammattilaisten tiedon ja taidon siirrosta sukupolvelta seuraavalle.

Rakentamisen Ruusu 2014 ojennettiin kahdelle taholle, jotka molemmat edustavat korkeatasoista käsityötä osana rakentamisen kokonaisuutta. Rakentamisen Ruusu annettiin peltiseppä Esko Kivelle hänen työstään Bulevardi 26:ssa ja Etelä-Suomen Julkisivupalvelu Oy:lle.

CRAFT SKILLS ARE STILL NEEDED IN TODAY'S CONSTRUCTION

For the first time in the 20-year history of the Rose for Building Award, the importance of handi-craft skills in construction was strongly highlighted. Construction activities, including renovation projects, have become more and more industrial. Industrial processes have many undeniable benefits, but ultimately the quality and success of construction and renovation projects is measured through personal skills, efforts and commitment.

It is also a question of passing on knowledge and skills from one generation to the next.

The Rose for Building 2014 was given two recipients who both represent excellent craftsmanship as part of construction projects. The awards were presented to tinsmith Esko Kivi for his work at Bulevardi 26 and Etelä-Suomen Julkisivupalvelu Oy.

BULEVARDI 26:N JULKISIVU BULEVARDI 26 FACADE

TUOMAS UUSHEIMO

PELTISEPPÄ ESKO KIVI

BULEVARDI 26:N JULKISIVUN PELTISEPÄNTYÖ

HOTEL INDIGO Helsinki sijoittuu 1970-luvulla Bulevardin varrelle rakennettuun Teboilin vanhaan pääkonttoriin, joka saneerauksen myötä pääsi uuteen kukoistukseen. Hotellin sisätiloissa vanhat pinnat purettiin betoniin asti ja vanha julkisivu uusittiin kokonaan. Bulevardin puoleinen julkisivu rakennettiin esipatinoidusta sinkkipelistä käsityönä.

Arkkitehdit Soini & Horto Oy:n suunnitteleman julkisivun uuteen ilmeeseen ja sommitteluun vaikuttivat hotellin vasemmalla puolella oleva 1911 valmistunut jugendtalo Lehtolinna ja oikealla puolella oleva kuparipintainen toimistorakennus vuodelta 1952.

Lopullinen valmis julkisivu on 73-vuotiaan pelti-

seppä Esko Kiven vuosina 2013–2015 toteuttama taidonnäyte korkeatasoisesta kotimaisesta peltisepän työstä Bulevardin puoleisen sinkkipellityksen ansiokkaassa toteutuksessa. Ruusu on kunnianosoitus nykyään harvinaislaatukselle käsityötaidolle. Pitkän linjan peltiseppämasterin osaamista tarvittiin, sillä julkisivun haasteellinen, ainutkertainen muoto

edellytti sekä ulkonäkönsä että kestäväyytensä puolesta vankkaa ammattitaitoa. Pienimmätkin yksityiskohdat piti toteuttaa huolellisesti. Hotellin julkisivun sinkkipelti vanhenee arvokkaasti ja nivoutuu hienopiirteisesti yhteen Bulevardin historiallisten rakennusten kanssa.

Helsingin Bulevardilla maaliskuussa 2015 avattu boutique-design-hotelli on Pohjoismaiden ensimmäinen Hotel Indigo. IHG hotelliketjuun kuuluvaan Hotel Indigo Helsinki-Boulevardiin haluttiin luoda yksilöllinen, paikkaan ja naapurustotarinaan sijoittuva design-hotelli, joka samalla noudattaa korkealuokkaisia normeja niin paloturvallisuudessa, kuin kokemuksen laadussa. Hotellille myönnettiin ensimmäisenä hotelli kiinteistönä Suomessa kultatason LEED-ympäristöluokitus.

Julkisivun onnistumisessa oleellisessa asemassa oli kokenut peltiseppä Esko Kivi.

PERUSTELUT

Entisen Teboilin pääkonttorin julkisivu on tehty kokonaan uudestaan kevyellä, mutta voimakkaan reliefin muodostavalla sinkkipellillä verhotulla rakenteella. Julkisivuratkaisussa olennaiseksi kysymykseksi arvioitiin detaljit ja niiden huolellinen toteutus. Julkisivun haasteellinen muoto edellytti sekä ulkonäkönsä, että kestäväyytensä puolesta osaavaa peltiseppäntäytöä. Julkisivun onnistumisessa oleellisessa asemassa oli kokenut peltiseppä Esko Kivi. Hänen perinteiset peltiseppäntaitonsa ovat saaneet ilmiänsä modernissa rakennuksessa.

ESKO KIVI

LEENA JASKANEN

ARKKITEHDIT SOINI & HORTO OY

TUOMAS UUSHEIMO

TINSMITH ESKO KIVI

TINSMITH WORK ON BULEVARDI 26 FACADE

HOTEL Indigo Helsinki is located on Bulevardi, in the former Teboil head office built in the 1970s. The renovation breathed new life into the building. Old interior surfaces were stripped right down to the concrete and the old facade was completely redone. The new Bulevardi side facade was made of pre-patinated zinc sheets by hand. The new look and design of the facade designed by Arkkitehdit Soini & Horto Oy was affected by the Art Nouveau building Lehtolinn, built in 1911, on the left of the hotel and the copper-clad office building from 1952 on the right.

ARKKITEHDIT SOINI & HORTO OY

The fantastic zinc facade was built by 73-year-old Esko Kivi between 2013–2015, displaying a high level of Finnish tinsmith skills. The Rose is a tribute to his craftsmanship that is rare these days. The seasoned master tinsmith's skills were needed because the challenging and unique shape of the facade required solid expertise to ensure an attractive appearance and durability. Even the smallest details had to be done carefully. The facade of the hotel will age gracefully and blend in elegantly with the environment of historical buildings.

The boutique design hotel opened its doors on Bulevardi in March 2015 and it is the first Hotel Indigo in the Nordic countries. The aim with the Hotel Indigo Helsinki-Boulevard, which is part of the IHG hotel chain, was to create a unique design hotel that fits into the location and the neighbourhood story and at the same time meets high standards in terms of both fire safety and the quality of experience. Hotel Indigo is the first hotel in Finland to be awarded the Gold-level LEED certification.

§ GROUNDS

The facade of the former Teboil head office has been completely redone using a zinc sheet structure that is light, yet forms a strong relief. Details and the careful execution thereof were considered essential in the facade solution. The challenging shape of the facade required solid tinsmith skills to ensure an attractive appearance and durability. Experienced tinsmith Esko Kivi played a key role in producing a successful outcome. His traditional tinsmith skills were excellently utilised in a modern building.

ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY

ETELÄ-SUOMEN julkisivupalvelu on johdonmukaisesti ja kunnianhimoisesti paneutunut eri-ikäisten rakennusten julkisivukorjauksiin. Lähtökohtana on rakennuksen ominaispiirteiden säilyttäminen joko alkuperäisillä, tai niitä

vastaavilla työmenetelmillä ja materiaaleilla. Aikaansaadut tulokset välittävät niin rakennuksen alkuperäisten, kuin hienolaatuisen korjaustyönkin tuomat piirteet uusille vuosikymmenille.

Etelä-Suomen julkisivupalvelu on vuonna 2014 toteuttanut korkealaatuiset julkisivukorjaukset muun muassa osoitteissa Töölöntorinkatu 11 ja Töölönkatu 52. Töölöntorinkatu 11:n asuinkerrostalon katutason julkisivurappaus on onnistuneesti

uusittu hakattuna terastirappauksena. Töölönkatu 52:n julkisivut on toteutettu revittynä terastirappauksena, eli värillisen kiviaineksen sisältämä rappaus on hierretty eläväksi naulalaudalla.

Kerrostuneita pintakäsittelyjä tutkittaessa ja oikeita värisävyjä tai rappauksen pintastruktuureja etsittäessä päästään parhaaseen lopputulokseen vain lukuisien kokeilukierrosten ja salapoliisityön kautta. Lisäksi Etelä-Suomen julkisivupalvelu Oy pitää yllä havainnollista verkkosivustoa kohteistaan ja niiden edistymisestä, mikä tuo esille käsityötaidon arvostusta ja rohkaisee ryhtymään haastaviinkin korjausprosesseihin.

Yritys on omaksunut vanhoja julkisivuja korjattaessa tarvittavan pitkäjänteisyyden.

PERUSTELUT

Etelä-Suomen julkisivupalvelu Oy on jo vuosien ajan tehnyt julkisivukorjauksia eri-ikäisiin ja -tyyliisiin helsinkiläisiin rakennuksiin. Yritys on toteuttanut vuoden 2014 aikana muiden muassa kaksi ansiokasta terastirappauspintaisen julkisivun korjausta töölöläisiin funkistaloihin. Yritys on omaksunut vanhoja julkisivuja korjattaessa tarvittavan pitkäjänteisyyden.

TÖÖLÖNKATU 52

PEKKA SAVOLAINEN

TÖÖLÖNKATU 52

ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY

TÖÖLÖNKATU 52

ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY

ETELÄ-SUOMEN julkisivupalvelu Oy has consistently and ambitiously focused on renovating the facades of buildings of different ages. The starting point is to preserve each building's characteristics by using either original or similar methods and materials. The results carry the buildings' original features, as well as those introduced through the high-standard renovation work, into new decades.

ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY

TÖÖLÖNTORINKATU 11

SARI VIERTIO

In 2014, Etelä-Suomen julkisivupalvelu Oy carried out high-quality facade renovations at various locations, including Töölöntorinkatu 11 and Töölönkatu 52. The street-level facade rendering of the apartment building at Töölöntorinkatu 11 was successfully redone as tooled mineral rendering. The facades at Töölönkatu 52 were done using rendering that contained coloured crushed stone and the surfaces were then livened up by abrasion.

When examining layered surface treatments and looking for the right shades of colour or textures, the best outcome can only be achieved through numerous tests and detective work. Etelä-Suomen julkisivupalvelu Oy also maintains an illustrative website with information about its projects and the progress thereof, which highlights the respect for craftsmanship and encourages to undertake even demanding renovation processes.

| GROUNDS

Etelä-Suomen julkisivupalvelu Oy has for years been doing facade renovations on buildings of different ages and styles in Helsinki. In 2014 the company carried out, among other projects, successful facade renovations on two functionalist buildings in Tööliö using mineral rendering. The company has adopted a patient approach which is needed when renovating old facades.

MIKA HUISMAN

C&J

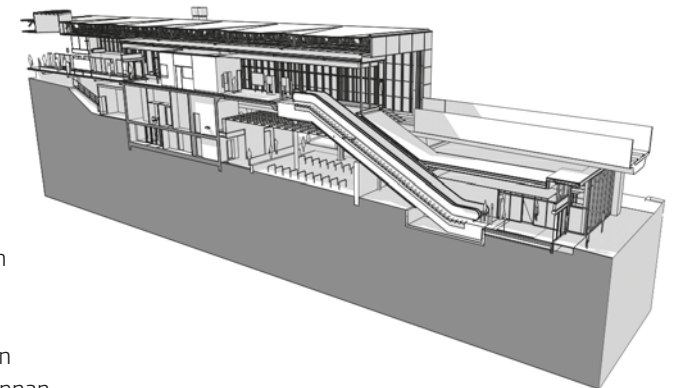
SIILITIEEN METROASEMA

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI TOM CEDERQVIST, CEDERQVIST & JÄNTTI ARKKITEHDIT OY

ALKUPERÄINEN Siilitien metroasemarakennus valmistui 1980-luvun alussa, eikä se ratkaisujensa osalta enää täyttänyt nykyisiä vaatimuksia. Aseman uudistuksen suunnittelu aloitettiin kesällä 2010. Peruskorjaus- ja muutostyöt sisältävät uuden laituri-alueen katoksineen ja odotustiloineen, katutason yleisötilat, teknisten tilojen muutoksia ja laajen-

nuksen ja uuden poistumistieportaan. Alkuperäisestä rakennuksesta hyödynnettiin laiturirakenteet ja joitain teknisiä tiloja.

Suunnitelman arkkitehtuuri perustuu jyrkän arkaaisen kivipinnan ja kevyen vaalean lasipinnan väliselle jännitteelle. Tarkoituksena on ollut luoda

CEDERQVIST & JÄNTTI ARKKITEHDIT OY CEDERQVIST & JÄNTTI ARCHITECTS

ANDERS PORTMAN

julkisen liikenteen houkuttelevuutta ja dynaamisuutta korostava rakennus, joka on arkkitehtonisesti mielenkiintoinen sekä sisältä laiturilta, että autosta Itäväylältä katseltuna.

Katutasossa jopa kuusimetrisen kivikorimuuri toimii rakennuksen kivijalkana, jonka taakse tekniset tilat piiloutuvat. Laiturikatoksen Itäväylän puoleisen julkisivun laseissa on silkkipainettu kuultava viivakuvio. Julkisivun I-palkkien reiät toimivat savunpoistoreittinä. Vanhan katoksen purkamisen myötä laiturialueen keskilinjassa ollut pilaririvi poistui ja laituritilasta saatiin avara ja ilmava. Lisäksi laiturialueen pohjoispuolen kallioleikkaus saatiin näkyville ja elävä graniittipinta toimii nyt rajaavana seinänä.

Laiturikatoksen pyöreät kattoikkunat antavat metroasemalle persoonallisen identiteetin ja luonnonvaloa. Aseman alakatot ovat puukuviointua levyä, johon sähköasennukset on upotettu. Aseman lattiapinnat ovat graniittia, rakenteet harmaaksi maalattua terästä ja seinäpinnat ruostumatonta terästä ja lasia. Näkövammaisten opastukseen asemalla on kiinnitetty erityistä huomiota.

ANDERS PORTMAN

Metron käyttäjien kulkuyhteydet säilyivät peruseriaatteiltaan vanhan ratkaisun mukaisina. laituritasossa sijaitsevaan yllälippuhalliin johtava porras ja liukuporras korvattiin kolmella liukuporrasla. Metrosiltojen alla on pyöräpaikkoja ja sieltä on hissiyhteys laituritasolle. Aseman yleisötilat ovat puolilämpimiä ja laiturialue katettu kylmä tila.

PERUSTELUT

Siilitien metroaseman arkkitehtuuri on toistuvuudessaan näennäisen yksinkertaista, mutta kuitenkin eloisaa. Interiööri on samalla myös julkisivu, joka skaalaltaan ja muotokieleltään asettuu liikenne- ja autokauppaympäristönsä elegantisti. Erityisesti rikkonaisessa ympäristössä eleganssi tavoitetaan harvoin – nyt se on onnistunut.

Siilitien metroaseman arkkitehtuuri on rikkonaisessa ympäristössä eleganttia.

SIILITIE METRO STATION

HEAD DESIGNER, ARCHITECT TOM CEDERQVIST, CEDERQVIST & JÄNTTI ARCHITECTS

THE ORIGINAL Siilitie metro station was built in the early 1980s and its solutions no longer met the current requirements. The planning of the station refurbishment began in the summer of 2010. The renovation project included a new platform, roof and waiting area, street-level public areas, modification and extension of the technical facilities and a new emergency exit. The old platform structures and some of the technical facilities were utilised as part of the renovation.

The station's architecture is based on the tension between a massive, archaic rock surface and a light glass surface. The aim was to create a building that highlights the attractiveness and dynamic nature of public transportation, a building that is architecturally interesting whether viewed from the platform or from a car driving on Itäväylä.

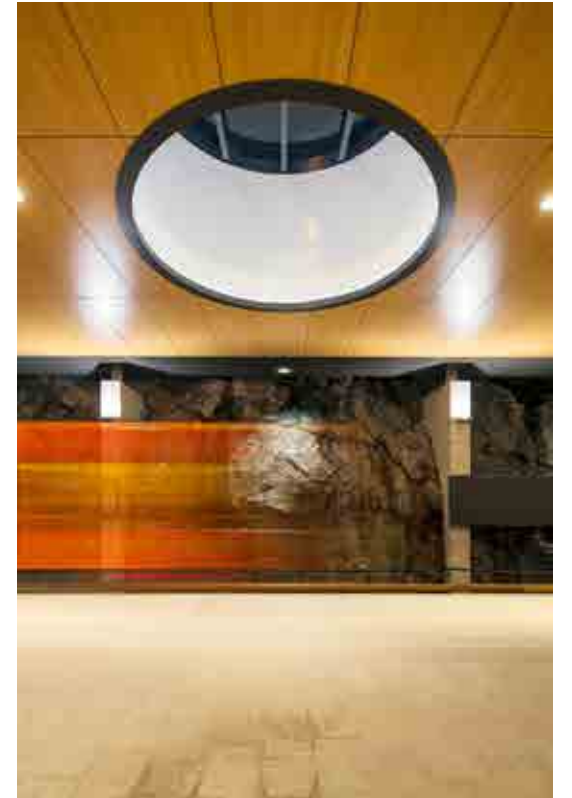
The up to six-meter gabion wall at street level serves as the building's foundation hiding technical facilities. The Itäväylä side glass facade has translucent line patterns created using screen printing. The holes of the facade I-beams serve as smoke outlets. The old roof was removed and so was the row of pillars in the middle of the platform, creating an open and spacious platform area. In addition, the rock face on the north side of the platform was left visible and the vibrant granite surface now acts as a wall.

The round skylights above the platform give the station a unique identity and bring in natural light. The station ceilings are made of wood effect panels with the electrical installations embedded in them. The station's floors are made of granite, structures are grey painted steel and wall surfaces are stainless steel and glass. Particular attention has been paid to guiding those with visual impairments.

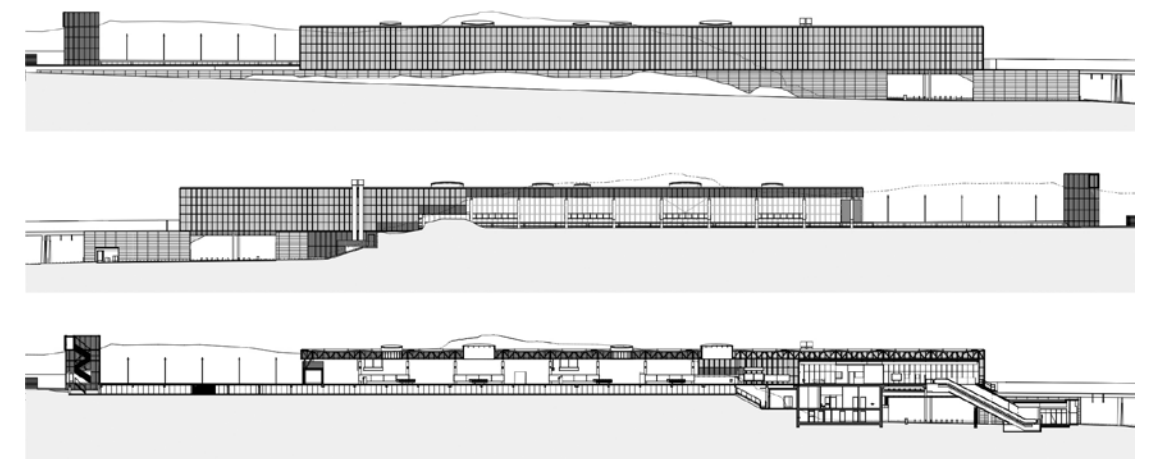
Passengers' access to the station remained basically unchanged. The stairs and escalator leading to the upper ticket hall at platform level were replaced with three escalators. There are spaces for bicycles under the station and also lift access to the platform. The station's public areas are half-warm and the platform area is a covered, unheated space.

GROUNDS

The architecture of the Siilitie metro station with its repetition is seemingly simple, yet vibrant. The interior is also part of the facade which, thanks to its scale and design, fits elegantly into the transportation and car dealership environment. Elegance is rarely achieved in a fragmented environment, but this project showed it is possible.

MIKA HUISMAN

CEDERQVIST & JÄNTTI ARKKITEHDIT OY CEDERQVIST & JÄNTTI ARCHITECTS

KIINTEISTÖ OY TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU

HANKKEEN AKTIIVIT HANNU HAUKANHOVI JA LIISA TARJANNE,
PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI HEIKKI KUKKONEN

HIETSUN Paviljonki on kunnostettu vuosien 2014–2015 aikana osin talkootyön sekä lahjoitusten voimin kansalaisjärjestöjen ja kaupunkilaisten käyttöön Töölön omaksi kylätaloksi. Uimarannan vanha pukuhuone- ja kahvilarakennus palvelee nyt tapahtuma-, kokous- ja juhlatilana sekä tarjoaa työhuonetilaa vuokrattavaksi.

Rakennuksen alkuperäinen suunnittelija oli Helsingin pitkäaikainen kaupunginarkkitehti Gunnar Taucher. Vuonna 1930 kaupungin rahatoimikamari päätti rakentaa suosituille uimarannalle suuren pukusuojan, johon mahtuisivat 1000 henkilön vaatteet. Alun perin vahtimestarit ottivat vastaan uimareiden vaatteet ja nostivat ne katonrajaan kiinnitettyihin ripustuskoukkuihin.

HUGHES LANG YLÖNEN

Pääjulkisivumateriaalina on säilytetty ja kunnostettu vanha peiterimalauditus. Rakennus on lämpöeristetty vanhasta julkisivusta sisäänpäin. Uusien toimintojen vaatimat muutokset julkisivussa on pyritty sovittamaan rakennuksen arkkitehtuuriin mm. huomioimalla yläikkunoiden muodostama linja ja vanhat puulistoitukset. Julkisivun vetovoimaiseksi visuaaliseksi elementiksi on sommiteltu kuvataiteilija Riitta Nelimarkan teoksia silkkipainettuina lasilevyille.

Rakennuksen sisätilat on muutettu palvelemaan kylätalon toimintoja. Ne sisältävät työhuoneita, aulatilaa, monitoimitilaa sekä puk- ja pesutilat. Sisätilat jakaantuvat aulatilaa ympärille kahteen pääosiin: toimintasiipeen ja työhuonesiipeen. Sekalaiset eri vaiheissa rakennetut väliseinät on purettu ja uudessa pohjaratkaisussa tähdätään tilojen käytön joustavuuteen. Korjauksessa on kunnioitettu rakenteiden säännöllisestä rytmistä ja puurakentamisen detaljeista muodostuvaa arkkitehtuuria ja tunnelmaa.

ILPO VAINIONPÄÄ

PERUSTELUT

Töölön kylätalo Hietsun uudelleenherätys palkitaan jo menetetyksi arvioidun ja hyljeksityn paviljonkirakennuksen yhteisöllisestä uudesta tulemisesta kaupunkilaisten tulevaisuudeksi olohuoneeksi ja tapahtumatilaksi.

Töölön kylätalo on herännyt kaupunkilaisten olohuoneeksi ja tapahtumatilaksi.

MIKKO KESKI-VÄHÄLÄ

PROPERTY COMPANY TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU

ACTIVE PROJECT PARTICIPANTS HANNU HAUKANHOVI AND LIISA TARJANNE,
HEAD DESIGNER, ARCHITECT HEIKKI KUKKONEN

THE HIETSU Pavilion was renovated between 2014-2015 partly by volunteers and with the help of donations to create a Töölö community centre for non-governmental organisations and residents. Located by the beach, the old changing room and café building now serves as an event and meeting space and offers workspaces for rent.

The building was originally designed by Helsinki's long-serving city architect Gunnar Taucher. In 1930, the city decided to build a large changing room building on the popular beach with enough space for 1,000 people to leave their clothes. Originally there were attendants who took people's clothes and hung them on the hooks by the ceiling.

The old board and batten cladding was renovated and preserved as the main facade material. The building has thermal insulation starting from the old facade. The aim has been to match the required facade modifications with the building's architecture, for example by taking into consideration the line formed by the top windows and the old wooden mouldings. Artist Riitta Nelimarkka's works have been screen printed on sheets of glass and placed on the facade as an attractive visual element.

The building's interior has been altered to serve the community centre's functions. There are now workspaces, a lobby, a multi-purpose room as well as changing and shower facilities. The spaces are

divided into two main sections around the lobby – the activity wing and the workspace wing. Partition walls built at different times have been removed and the aim of the new layout is to ensure flexibility. The renovation project has respected the architecture and atmosphere created by the regular rhythm of the structures and the details of wood construction.

┆ GROUNDS

The Hietsu Pavilion in Töölö was deemed a lost cause, but through collective efforts it was revived and turned into a new community centre and event space.

2014 | KUNNIAMAININTA | HONORARY MENTION

KAUPUNKIPIENTALOKORTTELIT ALPPITÄHTI JA LAUKKUKUJA 6, ALPPIKYLÄ

ARKKITEHDIT PENTTI RAISKI JA KATARIINA RAUTIALA, POOK ARKKITEHTITOIMISTO OY,
ASEMAKAAVAN LAATIJAT, ARKKITEHDIT MATTI VISANTI JA SAKARI PULKKINEN

Alppikylän kaupunkipientalojen muodostama rakennuskokonaisuus sijaitsee osoitteissa Reppukatu 13 ja Laukkukuja 6.

ALUEEN yksilöllistä ja yhteisöllistä asumista tukeva luonne on saatu koottua yhtenäiseksi, johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Rakennussuunnitteluvaiheessa on tartuttu vuonna 2007 lainvoiman saaneeseen erinomaisesti laadittuun asemakaavaan

ja onnistuttu näin hyödyntämään tuntemattoman alueen parhaat puolet. Kaavoituksen ansiota on ennakkoluuloton ote unohtuneeksi ja toisarvoiseksi mielletyn alueen luovaan käyttöönottoon. Kaavan keinoin on päästy tavoitteeseen luoda identiteettitään selkeästi erottuva ja viihtyisä, eurooppalaisia townhouse-asumisen perinteitä ajanmukaistava asuinalue. Asuinrakennukset toteutettiin rivitaloina ja paritaloina suomalaisen rakennustavan mukaan. Arkkitehtuuri ja rakennustyö ovat hiottuja ja korkealaatuisia.

MATTI VISANTI

MATTI VISANTI

Rakennusten julkisivumateriaalina on kaavamääräysten mukaisesti pääosin värillinen rappaus, slammaus tai puhtaaksi muurattu tiili tai kivi. Molemmat rakennusryhmät valmistuivat syksyllä 2014. Projektin toimi myös edelläkävijänä vuorovaikutteisen suunnittelun saralla, sillä alustavaa varaamista varten kehitettiin internetpalvelu, jossa tulevan asukkaan oli mahdollista vaikuttaa oman taloviipaleensa pohjaratkaisuun ennakolta.

┆ PERUSTELUT

Alppikylän kaupunkipientalokokonaisuus, Asunto-osakeyhtiö Alppitähti ja Asumisoikeusyhdistys Suomen Omakoti Laukkukuja 6, tukee yksilöllistä ja yhteisöllistä asumista. Selkeä ja varmaotteinen sekä tilallisesti kiinnostava arkkitehtuuri on myös detaljeiltaan hiottua. Hankkeen yhteydessä on mainittava myös kokonaisuuden alkujaan mahdollistanut asemakaavan laatinut kaavoittaja Matti Visanti sekä rakennushankkeen aikana vaikuttanut kaavoittaja Sakari Pulkkinen.

ALPPIKYLÄ

MATTI VISANTI, SAKARI PULKKINEN

TOWNHOUSE BLOCKS ALPPITÄHTI AND LAUKKUKUJA 6, ALPPIKYLÄ

ARCHITECTS PENTTI RAISKI AND KATARIINA RAUTIALA, POOK ARKKITEHTITOIMISTO OY, DETAILED PLAN, ARCHITECTS MATTI VISANTI AND SAKARI PULKKINEN

The Alppikylä townhouse blocks are located at Reppukatu 13 and Laukkukuja 6.

THE AREA supports individual and community-oriented housing and forms a coherent whole. While the buildings were being designed, the architects took advantage of the excellent detailed plan in force since 2007 and thus managed to utilise the best aspects of the unfamiliar area. The merit of the plan is the open-minded approach to creative use of an area that was considered forgotten and of secondary importance. The plan enabled the creation of a pleasant residential area that has a distinctive identity and that modernises the European townhouse tradition. The residential buildings were built as row houses and semi-detached houses in accordance with the Finnish building practice. The architecture and building works are polished and of high quality.

SAKARI KOUKKU

In accordance with the plan regulations, the facade materials are mainly coloured rendering, wet dash rendering or fair-faced brick or stone. Both building blocks were completed in the autumn of 2014.

This project was also a pioneer in interactive planning as an internet service was developed for the purposes of provisional reservations, allowing the future residents to affect the layout of their homes in advance.

| GROUNDS

The Alppikylä townhouse blocks, Alppitähti and Laukkukuja 6, support individual and community-oriented housing. Also the details of the clean and spatially interesting architecture are polished. In connection with this project, it is also essential to mention town planner Matti Visanti who prepared the detailed plan and town planner Sakari Pulkkinen who was actively involved during the construction project.

SAKARI KOUKKU

2015

KORKEALAATUISTA TÄYDENNYSRAKENTAMISTA KAUPUNKIRAKENTEESSA

Täydennysrakentaminen nousi esiin vuoden 2015 Rakentamisen Ruusua valittaessa ja Ruusu luovutettiin kahdelle hankkeelle, jotka edustavat täydennysrakentamista parhaimmillaan. Helsingin uudisrakentaminen on käytännössä valtaosin olemassa olevaa kaupunkirakennetta täydentävää ja uudistavaa. Myös vireillä olevassa yleiskaava-työssä painottuu täydennysrakentaminen avainkysymyksenä varauduttaessa tulevien vuosikymmenten rakentamistarpeisiin.

Vuosien tauon jälkeen on Helsinkiin saatu kansainvälistä tasoa edustava suuren mittakaavan toimitilarakennus. Kysymys on OP Ryhmän Vallilaan Teollisuuskadun varteen valmistuneesta toimitilarakennuksesta. Helsingin elinkeinorakenteen muutos vanhasta teollisuuskaupungista kohti 2000-luvun tietointensiivistä taloutta on tosiasia. Kaupungille on äärimmäisen tärkeää pystyä tarjoamaan uutta taloutta edustaville toimialoille sopivilta paikoilta kiinnostavia sijoittautumisen mahdollisuuksia, jotta sopiva kombinaatio työtä, asumista ja palveluja turvautuu myös tulevina vuosikymmeninä.

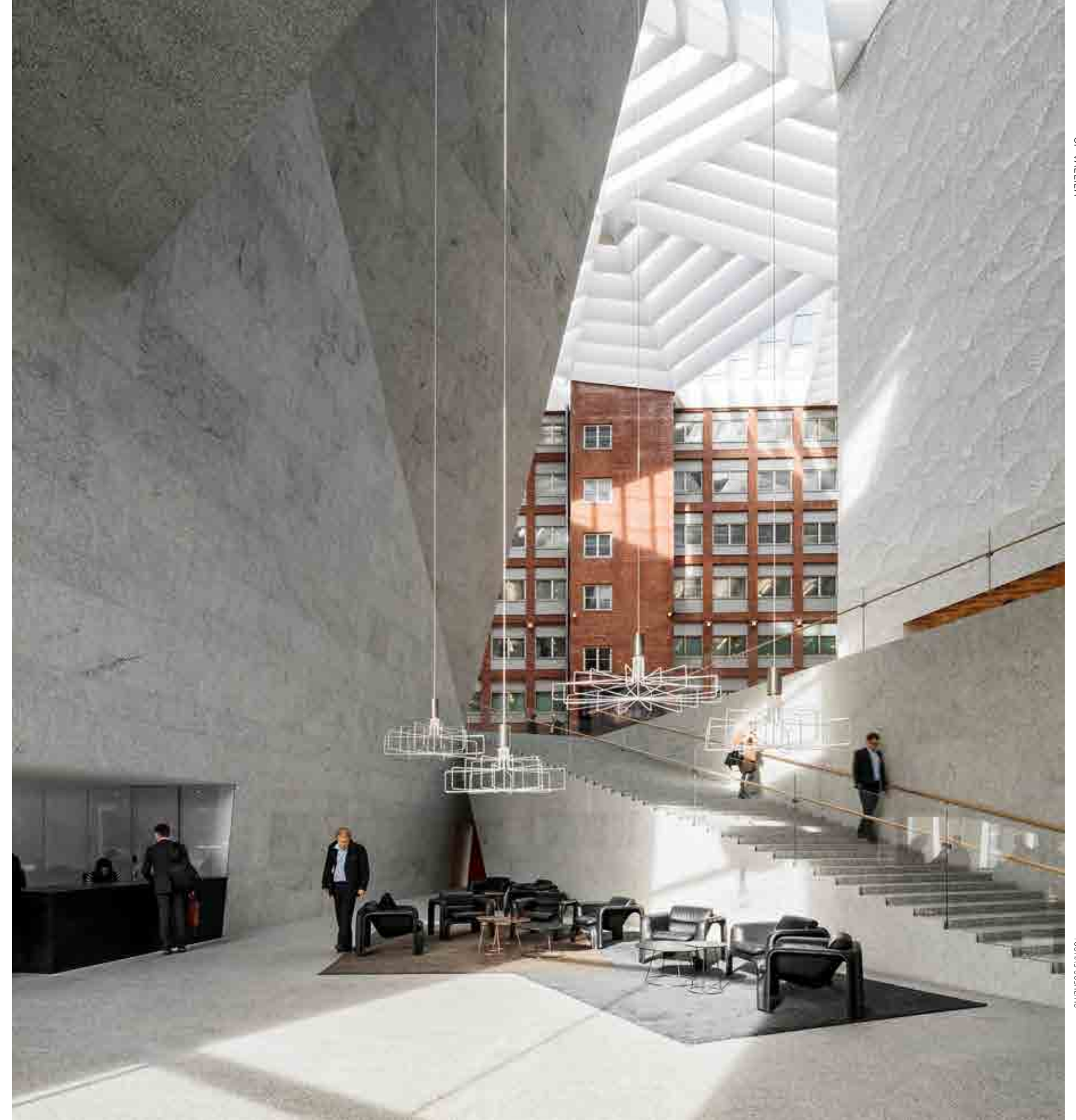
Täydennysrakentamista pienemmässä mittakaavassa edustaa rakennusteknisesti ainutlaatuinen kohde, joka toteuttaa Helsingin merellisyyden politiikkaa. Kysymyksessä on toistaiseksi ainoa pysyvästi kelluva ravintolarakennus Eläintarhanlahdella. Ravintola Meripaviljongin suunnittelu on edellyttänyt hankkeen eri osapuolilta uskallusta ja luovuutta. Ravintola on valmistumisensa jälkeen ottanut paikkansa tyylikkäänä osana Siltasaaren ja Eläintarhanlahden historiallisesti arvokasta kaupunkikuvaa.

HIGH-QUALITY INFILL DEVELOPMENT IN AN URBAN ENVIRONMENT

Infill development was highlighted when selecting the recipient of the Rose for Building 2015 and it was awarded to two projects that represent infill development at its best. In Helsinki, new construction for the most part adds to and improves the existing urban structure. Also the ongoing city plan work emphasises infill development as a key aspect when preparing for building needs over the coming decades.

After a gap of many years, Helsinki obtained a large-scale office building that meets international standards, namely the OP Group's headquarters on Teollisuuskatu in Vallila. Helsinki's transformation from an old industrial city towards a 21st century knowledge-intensive economy is a fact. It is extremely important for the city to be able to offer suitable and interesting locations for sectors that represent the new economy to secure an appropriate combination of work, housing and services in the decades to come.

Infill development on a smaller scale is represented by a technically unique project which pursues Helsinki's maritime policy. Located in Eläintarhanlahti, Restaurant Meripaviljonki is so far the only permanently floating restaurant building. Its design has required courage and creativity from everyone involved. Since its completion, the restaurant has taken its place as an elegant part of the historically valuable urban environment of Siltasaari and Eläintarhanlahti.

OP VALLILA

OP-POHJOLA, OP RYHMÄ, KIINTEISTÖJOHTAJA
AUNI PALO, PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI
ASMO JAAKSI, JKMM ARKKITEHDIT OY,
RAKENNESUUNNITTELIJA, OSASTOPÄÄLLIKÖ
ANSSI KOLEHMAINEN, FINNMAP CONSULTING OY,
AKUSTIIKKASUUNNITTELIJA, DI OSKAR
LINDFORS, AKUKON OY, PALOKONSULTTI,
PALOTURVALLISUUSUUNNITTELIJA SAMI
J. HÄMÄLÄINEN, PALOÄSSÄT OY

OP:N Vallilan päätoimipaikan mittavan peruskorjaus- ja uudisrakentamisprojektin tavoitteena on ollut yhtenäinen, modernia työympäristöä synnyttävä kaupunkikortteli, jolla on selkeästi hahmottuva identiteetti. Suurimmat muutokset kaupunkikuvassa ovat Teollisuuskadun varren rakennusten sekä Päijänteentien puolella pohjoisen kulmatalon korvaaminen vanhan mittakaavan mukaisilla uudisrakennuksilla. Kortteli täydentyy vielä 2017 Teollisuuskadun itäkulman korvaavalla uudisrakennuksella. JKMM Arkkitehdit voitti korttelin suunnittelusta järjestetyn arkkitehtuurikutsukilpailun vuonna 2011.

Arkkitehtuurikonseptin tärkeimpiä ajatuksia on vuorovaikutus korttelin sisä- ja ulkopuolen välillä. Ulospäin näkyvä sisätila synnyttää avoimuutta ja sisällä liikkuvat kaipaavat visuaalista kontaktia ulkomaailmaan. Rakennusmassojen väleihin on siksi muotoiltu korkeita avauksia, jotka rytmittävät julkisivuja ja mahdollistavat näkymät korttelin sisään. Uudet rakennukset hahmottuvat veistoksellisina suurkappaleina, kuin hiidenkivinä, jotka arkkitehtonisena teemana viestivät kestävyiden, pysyvyyden ja suomalaisuuden arvoja.

2015 | RAKENTAMISEN RUUSU THE ROSE FOR BUILDING

Korttelin kehämäinen sisäkatu on katettu lasilla. Näin syntynyt galleria on kokoava päätila, joka liittää erilaiset toiminnot toisiinsa. Vertikaalisuunta jakautuu kolmeen toiminnalliseen vyöhykkeeseen: Kellareihin sijoittuvat paikoitus, konesalit sekä huoltotilat ja maantasokerroksiin aulat, ravintolat, kokoontumistilat sekä hyvinvointipalvelut. Ylemmissä kerroksissa ovat toimistot. Monitila-periaatteelliset tilaratkaisut mahdollistavat niin hiljaisen työn kuin aktiivisen kohtaamisen ja ryhmätyön. Myös galleria, ravintolat ja aulat palvelevat työskentelyalustoina.

Uudisrakennusten monimuotoinen runko on betonia ja terästä ja niiden julkisivumateriaaleja ovat rappaus, kotimainen graniitti sekä lasi. Sisätiloissa käytetään luonnonmateriaaleja.

Satsaus uskaltavaan, kotimaiseen arkkitehtuuriin toimii yrityksen tunnusmerkinä.

| PERUSTELUT

OP Ryhmän Vallilan toimitilat luovat tyylikästä kaupunkitilaa ja yhdistyvät taitavasti korttelin vanhempaan rakennuskantaan. Sisätilat muodostavat kokonaisuuden, jossa korostuu kotimaisuus, suomalainen luonto ja moderni perinne. Monitilatoimiston sisältävä rakennus on aallon harjalla ja nykyaikaisuudessaan maailman huippua. Satsaus uskaltavaan, kotimaiseen arkkitehtuuriin toimii yrityksen tunnusmerkinä. Rakennusvalvonnan näkökulmasta hanke on toteutettu mallikkaasti pitävin aikatauluin.

TUOMAS UUSHEIMO

OP VALLILA

OP-POHJOLA, OP GROUP, DIRECTOR OF PROPERTY DEVELOPMENT AUNI PALO, HEAD DESIGNER, ARCHITECT ASMO JAAKSI, JKMM ARCHITECTS, STRUCTURAL ENGINEER, HEAD OF DEPARTMENT ANSSI KOLEHMAINEN, FINNMAP CONSULTING OY, ACOUSTIC ENGINEER OSKAR LINDFORS, M.SC. (TECH.), AKUKON OY, FIRE SAFETY CONSULTANT, FIRE PROTECTION ENGINEER SAMI J. HÄMÄLÄINEN, PALOÄSSÄT OY

THE AIM of the massive project at the OP headquarters in Vallila, involving both renovation work and construction of new buildings, was to create a modern working environment and an integrated urban block with a clear identity. The biggest change in the cityscape has been the replacement of the buildings on Teollisuuskatu and the north corner building on Pääjäteentie with new buildings matching the old scale. The block will get another addition in 2017 once the new building is completed on the east corner of Teollisuuskatu. JKMM Architects won the invitation-based architectural competition regarding the design of the block in 2011.

One of the key ideas behind the architectural concept is the interaction between the interior and the exterior of the block. An interior visible to the outside creates openness and those inside the building need visual contact with the outside world. Thus there are tall openings between the building sections, giving a rhythm to the facades and allowing one to see inside the block. The new buildings are like massive sculptures or boulders that as an architectural theme communicate the values of durability, permanence and Finnishness.

The circular courtyard of the block has been covered with glass. It forms a gallery that serves as the main space linking different functions together. Vertically the headquarters are divided into three functional zones. Parking spaces, data centres and mainte-

TUOMAS UUSHEIMO

nance facilities are located underground, while lobbies, restaurants, meeting spaces and wellness services are at street level and offices are located on the upper floors. The spatial solutions based on the multipurpose principle enable quiet work as well as active meetings and team work. The gallery, restaurants and lobbies also serve as work spaces.

The complex frame of the new buildings is made of concrete and steel and the facade materials are rendering, Finnish granite and glass. Natural materials have been used in the interior.

| GROUNDS

The OP Group's headquarters in Vallila create an elegant urban space and have been skilfully connected to the older buildings. The interior forms an entity that emphasises domestic aspects, Finnish nature and modern traditions. The building with a multipurpose office is on the crest of a wave and a world-class modern creation. Investment in daring Finnish architecture serves as the company's calling card. From the perspective of building control the project was carried out in an exemplary fashion and on time.

MERIPAVILJONKI

TOIMITUSJOHTAJA JORMA BERGHOLM, HELSINGIN TYÖVÄENYHDISTYS RY, PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI SIMO FREESE, ARKKITEHTITOIMISTO SIMO FREESE, VASTAAVA RAKENNESUUNNITTELIJA, DI JUHA ELOMAA, A-INSINÖÖRIT OY

MERIPAVILJONKI, Työväentalo Paasitornin uusin laajennus oli hankkeena uskalias: vastaavaa kelluvaa julkista rakennusta ei ollut Suomessa aikaisemmin tehty. Eläintarhanlahden kaupunkitila oli ehjä ja monin tavoin ikoninen – kuinka siihen voisi lisätä mitään?

Ympäri vuoden avoinna olevaan ravintolaan saavutaan pitkin siltaa, jonka kallistuskulma muuttuu meren korkeuden mukaan. Pinta-alaltaan 400 neliömetrin paviljongissa on tilaa 200 ruokailevalle asiakkaalle. Pieni, mutta täysin varusteltu keittiö tukeutuu toiminnallisesti kongressikeskus Paasitornin suurempiin yksiköihin. Tekniset tilat sijoittuvat lattian alle teräsponttoniin, jonka syväys on kaksi metriä. Ponttonien ankkurointitapa ja talotekniikan kytkeminen joustavin liitoksin mantereeseen kehitettiin varta vasten Meripaviljonkia varten.

Neljännes julkisivusta on kuparia, loput lasia. Viisi metriä korkean ikkunaseinän lasijäkisteet sijoittuvat ulos osaksi julkisivua. Sisäänpäin kalteva vesikattomuoto luo rakennukseen veistoksellisen ilmeen. Katolla ei ole lainkaan talotekniikan piippuja tai laitteita.

Sisätilan muoto, ja sitä kautta rakennuksen ulkohahmo, syntyi halutusta asiakaskokemuksesta: aaltoilevan lasiseinän viereen saadaan mahdollisimman monta pöytää urbaanin merimaiseman äärelle. Kun ikkunat kesällä avataan, saadaan sisällekin ulkotilan tuntu.

Paviljonki on harkittu lisä historialliseen kaupunkimaisemaan. Julkisivujen patinoituva kupari liittää sen viereiseen Ympyrätaloon. Lasirakenteet ovat harkittu vastakohta Paasitornin graniittiharkkoille. Se, että uusi on rehellisesti uuden näköistä, vahvistaa myös vanhaa, ei niinkään kontrastin takia vaan siksi, että se antaa tunteen historian jatkuvuudesta.

PERUSTELUT

Kaupunkikuvallisesti näkyvä rakennus sopeutuu ympäristöönsä säästäen Ympyrätalon pyöreää muotoa. Rakennus rikastaa kaupunkitilan kokemuksellisuutta ja merellisyyttä ja aktivoi rantaviivaa. Merenpinnan mukana liikkuva kelluva, epäsymmetrinen rakennus on vaatinut paljon luovuutta myös tekniseltä suunnittelulta.

Merenpinnan mukana liikkuva kelluva, epäsymmetrinen rakennus on vaatinut suunnittelulta paljon.

ARKKITEHTITOIMISTO SIMO FREESE OY

MERIPAVILJONKI

MANAGING DIRECTOR JORMA BERGHOLM, HELSINKI WORKER'S TRADE UNION, HEAD DESIGNER, ARCHITECT SIMO FREESE, ARKKITEHTITOIMISTO SIMO FREESE OY AND STRUCTURAL ENGINEER IN CHARGE JUHA ELOMAA, M.SC. (TECH.), A-INSINÖÖRIT OY

MERIPAVILJONKI, the latest addition to Paasitorni, was a daring project as no one had ever created a similar floating public building before in Finland. The urban space around Eläintarhanlahti was harmonious and in many ways iconic – how could anything be added to it?

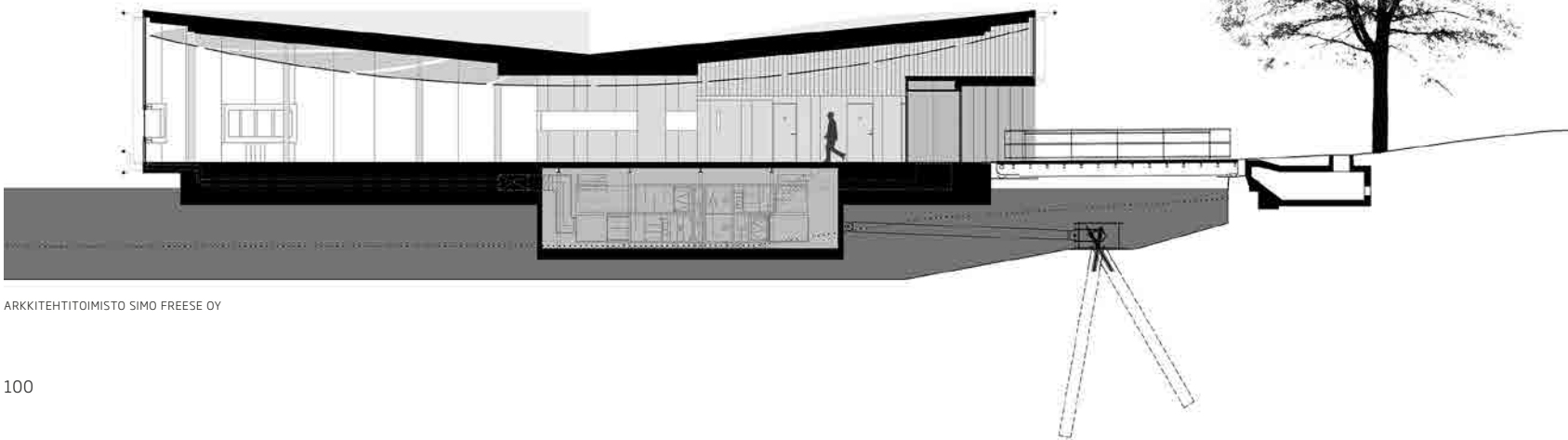
The restaurant is open all year round and it is accessed via a bridge with a varying inclination depending on the sea level. The 400 square metre pavilion has space for 200 diners. The small but fully equipped kitchen is supported by Congress Centre Paasitorni's larger units. Technical facilities are located under the floor in a steel pontoon with a draught of two metres. The pontoon anchoring method and the flexible building service connections to landside systems were specifically developed for Meripaviljonki.

AVP-ILMAKUVAAUS

JANI FORSBERG

ARKKITEHTITOIMISTO SIMO FREESE OY

One quarter of the facade is made of copper and the rest is glass. The stiffening glass elements of the five-metre tall window wall have been placed outside forming part of the facade. The roof slopes down towards the middle, giving the building a sculptural look. There are no chimneys or other technical equipment on the roof.

The shape of the interior and thus the exterior appearance was based on the desired customer experience, as the wavy glass wall allows a maximum number of tables to be placed by the urban sea view. In the summertime the windows can be opened to bring the outdoor atmosphere into the restaurant.

The pavilion is a well-thought-out addition to the historical urban environment. Developing a patina over time, the copper facade links the building to the adjacent Ympyrätalo. The glass structures provide a carefully planned contrast to Paasitorni's granite. The fact that something new openly looks new also strengthens the old, not so much because of the contrast but because it gives a feeling of continuity.

ESKO TUOMISTO

GROUNDS

The building is visible in the cityscape and yet it fits into the environment echoing the round shape of Ympyrätalo. The building enriches the experience and maritime nature of the urban space and increases the use of waterfront areas. Moving with the sea level, the asymmetrical floating building has also required a great deal of creativity from the technical designers.

IPI KULMAKUPPILA, PORTHANINKATU 13

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI JAAKOB SOLLA, ARKKITEHTITOIMISTO KONKRET OY,
SISUSTUSARKKITEHTI PETRA MAJANTIE, STUDIO PETRA MAJANTIE OY

IPI Kulmakuppila avautui vuonna 2015. Hankkeen tavoitteena oli suunnitella uniikki kahvilatila, jonka erityispiirteenä on kehitysvammaisten työllistäminen.

Tilasuunnittelun lähtökohtana oli uskottava yleisilme, joka on linjassa 1960-luvun rakennuksen ja sen edustaman aikakauden kanssa. Käytännössä tämä tarkoitti epäoleellisen riisumista, jotta tilan ja arkkitehtuurin runko paljastui. Uuden rakentaminen vanhaan arkkitehtuuriin niin, että kaikki osat toimivat eivätkä häiritse kokonaisuutta on monimutkainen yhtälö. Talotekniikka ja esteettömyyden vaatimukset lisäsivät omat reunaehdonsa suunnitteluprosessiin.

Suunnittelija kertoo saaneensa poikkeuksellisen vapaat kädet ottaessaan työtehtävää vastaan, mikä yllättäen teki suunnittelutyöstä haasteellisen. Haasteita lisäsivät myös taloyhtiön samanaikainen linja- ja sähkö saneeraus.

Remontin aikana tila koki täydellisen muodonmuutoksen. Levytetty kaksikerroksinen päätila avattiin ja parvea jatkettiin. Julkisivuun avattiin myös lisää ikkuna-alaa, jotta korkea tila pääsisi oikeuksiinsa. Alkuperäisiä elementtejä ja rakennusmenetelmiä kunnioittavaa hanketta leimaa kaikissa yksityiskohdissa räätälöinti ja käsityö. Kahvilassa

ei ole yhtäkään valmisovea tai kiintokalustetta. Myös monet irtokalusteet istuimia lukuun ottamatta ovat projektia varten suunniteltuja. Talotekniikkaa varten tehdyt koteloinnit on niin ikään tehty puusepäntyönä.

Ilmava kokonaisuus koostuu rehellisistä materiaaleista. Materiaalivalikoima tukee lähtökohtaa, jossa moninaiset struktuurit, kuten tarkoituksella rosoiseksi ladotut tiilipinnat, betoni-valupinnat ja tammilankkulattia sekä tammiset kalusteet kohtaavat toisensa.

Kahvilan uudistus on hyvä esimerkki liiketilan arkkitehtuurin palauttamisesta alkuperäiseen keveyteensä ja läpinäkyvyyteensä.

| PERUSTELUT

Ipi Kulmakuppila elävöittää tärkeää paikkaa Kallion kirjaston aukion laidalla. Kahvila on erinomainen esimerkki 1960-luvun kerrostalon liiketilan arkkitehtuurin elvyttämisestä ja palauttamisesta alkuperäiseen keveyteensä ja läpinäkyvyyteensä. Kahvilatila toteuttaa pienin keinoin aikakauden henkeä ja on kaunis, tasapainoinen ja tyylikäs. Toiminnallinen kehitysvammaisia työllistävä lähiruoka-konsepti on kannatettava. Rakennusvalvonnan näkökulmasta ja lupaprosessin kannalta toteutus oli hyvin hoidettu.

KUVATOIMISTO KUVIO OY

IPI KULMAKUPPILA, PORTHANINKATU 13

HEAD DESIGNER, ARCHITECT JAAKOB SOLLA, ARKKITEHTITOIMISTO KONKRET OY,
INTERIOR ARCHITECT PETRA MAJANTIE, STUDIO PETRA MAJANTIE OY

IPI Kulmakuppila opened its doors in 2015. The aim was to design a unique café that would provide employment for individuals with developmental disabilities.

The starting point for planning was to create a credible look that is in line with the 1960s building and the period it represents. What this meant in practice was that all inessential elements were

removed to reveal the frame of the space and architecture. Building something new within old architecture so that all parts work and do not interfere with the overall solution is a complex equation. The building services and accessibility requirements added their own boundary conditions to the design process. The designer says that they were given an exceptional amount of freedom, which surprisingly made the project challenging.

The building's simultaneous plumbing and electrical renovation made the process even more challenging.

During the renovation the space went through a total makeover. The two-storey main space was opened up and the loft was extended. More window surface was also added to the facade to show off the high ceilings. The project respected the original elements and building methods and is characterised

KUVATOIMISTO KUVIO OY

ASUINKERROSTALO, HARJANNETIE 13, VIIKINMÄKI

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI ULPU TIURI, ARKKITEHTITOIMISTO TIURI & LOMMI OY,
MAISEMASUUNNITTELU, MAISEMA-ARKKITEHTI PETRI EURASTO, GEOTEK OY, MAANRAKENNUSTYÖT,
VASTAAVA TYÖNJOHTAJA, RI JUSSI LINJAMÄKI, NHP-YHTYMÄ OY

HARJANNETIE 13:n vuokratalo sijaitsee kallioisella jyrkkärinteisellä mäellä Viikissä. Ympäristö loi lähtökohdan innovatiiviselle asuinrakennuskonseptille. Rakennus kohoaa muurimaisena ympäröivästä maisemasta rajaten suojaisaa pihaa. Kerrostalon rakennuskonsepti perustuu Suvikäytävä-ratkaisuun, jossa luhtikäytävän ja asuntojen väliin muodostuu asuntokohtaisten ulkotilojen vyöhyke.

Asuntoihin kuljetaan lasitettujen terassien kautta. Kaikkiin asuntoihin on esteetön pääsy ja ne avautuvat läpi talon. Keittiötilat ovat luhdille ja pihalle päin muiden huoneiden avautuessa ranskalaisin parvekkein avariin näkymin rinteille. Rinteen puoleisen kiviaineisen julkisivun vastakohtana pihajulkisivun levypinta muodostaa ilmeikkään taustan luhtikäytävälle.

Asuntojen kokovalikoima on monipuolinen. Erikokoiset asunnot lasikuisteineen ja avoterasseineen tuovat vaihtelua luhtikäytävälle. Yhteistiloihin kuljetaan pihalta ja ne avautuvat länsirinteeseen.

Kulkujärjestelmän ja asuntojen ikkunoiden suuntaaminen kiertämään korttelipihaa korostaa

KUVATOIMISTO KUVIO OY

by tailoring and craftsmanship with regard to all details. The café does not have a single off-the-shelf door or fixed furnishings. Also the furniture, except for the seats, is largely designed for this project. The covers protecting technical systems were also made by a carpenter.

The spacious café has been built using honest materials. The choice of materials supports the starting point where diverse textures, such as intentionally rough brick surfaces, concrete surfaces and oak wood floorboards and oak wood furniture, meet each other.

! GROUNDS

Ipi Kulmakuppila enlivens the important location at the edge of the Kallio library square. The café is an excellent example of how the architecture of commercial premises in a 1960s building was revived and restored to its original lightness and transparency. The café has brought back the spirit of the era with small measures. The space is beautiful, balanced and elegant and the local food concept that provides employment for people with developmental disabilities is worth supporting. From the perspective of building control and with regard to the permit process, the project was carried out very well.

JUKKA LOMMI

JUKKA LOMMI

yhteisöllisyyttä. Intiimin pihan koillisnurkan sulkee muuri ja aaltomaisista patentoiduista kertopuu-elementeistä puuliitoksin koottu kaarevaseinäinen pyörävaja. Maisemasuunnitelman lähtökohtana on Viikinkaarielle ominainen kalliomaasto säilytettävine mäntyineen.

PERUSTELUT

Helsingin kaupungin asunnot Oy:n asuinkerrostalo sijoittuu vaikeaan maastoon, jossa korkeuserot ovat useita metrejä. Kokonaisuus hyödyntää rakennuspaikan erityislaatuista ja näkymiä. Onnistunutta lopputulosta edelsivät mutkikkaat rakennusvaiheet, mutta suunnitelmallisuus ja töiden oikea-aikaisuus leimasivat koko kohteen rakentamista. Suunnittelijoiden ja työmaan ponnistelut mahdollistivat paitsi itse rakennuksen laadukkaan toteuttamisen, myös rakennuksen kallioiden ympäristön ja puuston säilyttämisen. Huolellisella suunnittelulla ja toteutuksella pihalle onnistuttiin jättämään suuria puita niin, että piha vaikutti valmiilta heti rakentamisen jälkeen.

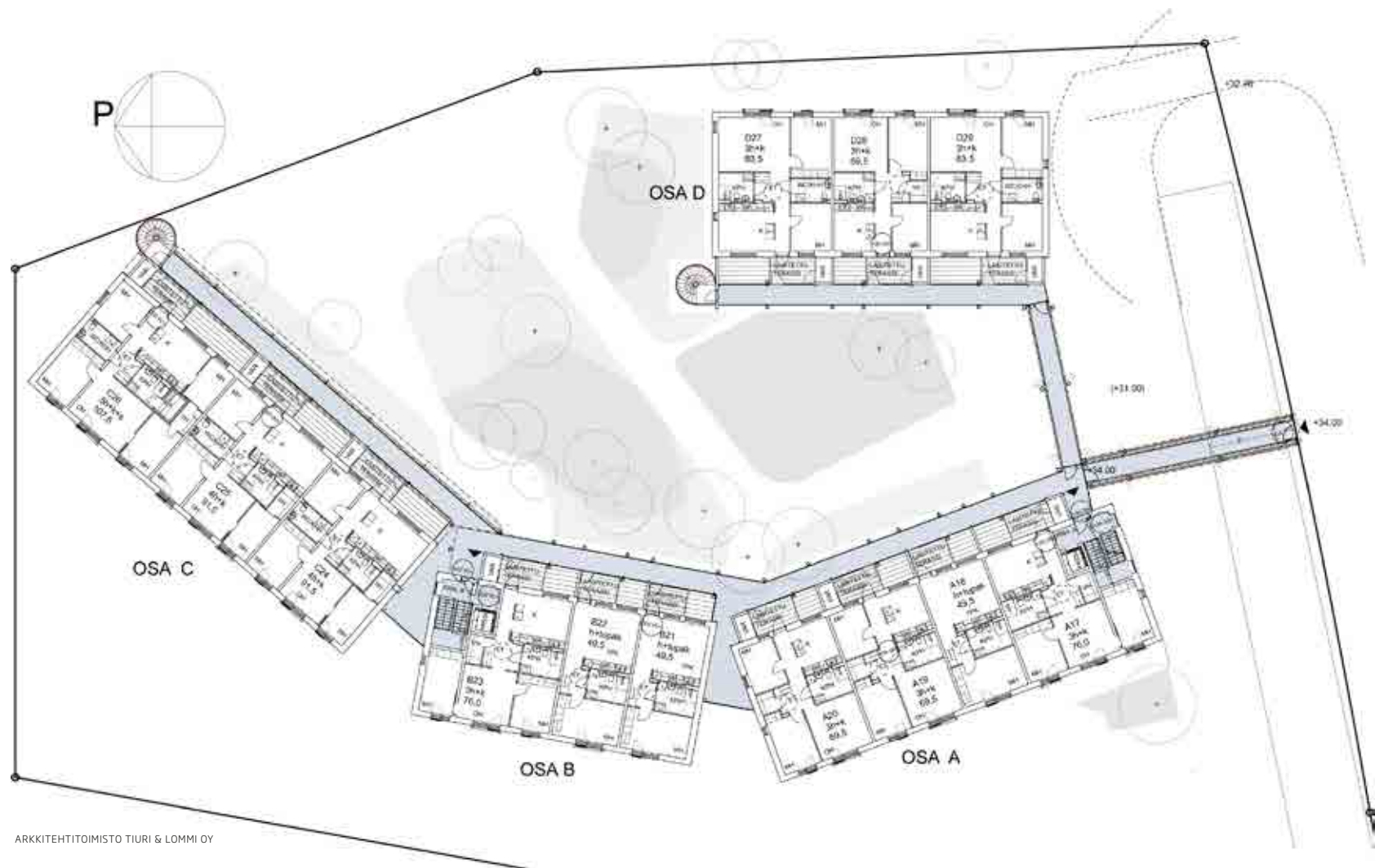
APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 13, VIKINKÄRI

HEAD DESIGNER, ARCHITECT ULPU TIURI, ARKKITEHTITOIMISTO TIURI & LOMMI OY, LANDSCAPE DESIGN, LANDSCAPE ARCHITECT PETRI EURASTO, GEOTEK OY, EARTHWORKS, SITE FOREMAN JUSSI LINJAMÄKI, NHP-YHTYMÄ OY

THE BLOCK of rental apartments at Harjannetie 13 is located on a steep rocky hill in Viikinkaari. The environment offered a setting for an innovative residential building concept. The building rises like a wall from the surrounding landscape creating a sheltered yard. The building concept is based on the Suvikäytävä solution in which a zone of apartment-specific exterior areas is formed between the access balcony and the apartments.

The apartments are accessed through glazed terraces. All apartments are accessible and extend from one end of the building to the other. Kitchens face the access balcony and yard, while other rooms, equipped with balconettes, open up towards the slope. Contrasting with the stone material facade on the slope side, the panel surface of the yard facade forms a vivid background to the access balconies.

There is a great deal of variation in apartment sizes. The apartments of different sizes together with their glazed and open terraces liven up the access balconies. The shared facilities are accessed through the yard and they open up towards the western slope.

ARKKITEHTITOIMISTO TIURI & LOMMI OY

PÄIVI TUOMOLA

JUKKA LOMMI

The access system and the apartment windows surrounding the yard highlight the sense of community. The northeastern corner of the intimate yard is closed by a wall and a bicycle shed assembled of wave-like patented laminated veneer lumber elements using wood joints. The landscape design was based on the neighbourhood's characteristic rocky terrain and pine trees to be preserved.

| GROUNDS

Helsingin kaupungin asunnot Oy's apartment building is located in difficult terrain with remarkable height differences. The building utilises the uniqueness and views of the location. The successful end result was preceded by a complicated building process, but the entire project was characterised by an organized approach and timeliness. The designers and construction site team's efforts did not only enable a high-quality building but also the preservation of the rocky environment and trees. Careful planning and execution made it possible to leave tall trees in the yard so that the yard looked ready immediately after the construction work was completed.

SAKARI KURU

Fritidstradition kan blomstra mitt i den hektiska staden.

BRUNAKÄRR KOLONITRÄDGÅRDSFÖRENING

INREDNINGSARKITEKT MARIANNE ANDERSSON, ARKITEKT EBBA MICHELSSON,
LANDSKAPSARKITEKT CAMILLA ROSENGREN

BRUNAKÄRR koloniträdgård som grundades 1918 är ett fungerande svenskt rum i staden med en alldeles speciell karaktär. Man kan fortfarande förnimma det ursprungliga koloniträdgårdsidealet; stugorna är påfallande små och området har till stora delar behållit sin småskalighet.

Trycket att förnya och ersätta de gamla stugorna har ändå varit stort. Inom koloniträdgårdsföreningen fanns det dock en vilja att bevara det kulturhistoriskt värdefulla området, med sina gamla växtarter och små stugor. Föreningen beslöt år 2013 att uppgöra typritningar för stugor och en byggnadsplan för området.

Inom föreningens bygghar kommitté fanns yrkeskunskap och kompetens. Arkitekt Ebba Michelsson med erfarenhet av både mark- och byggnadsplanering tog sig an byggnadsplan och typritningar för stugor, landskapsarkitekt Camilla Rosengren inventeringen. Inredningsarkitekt Marianne Andersson planerade förråd och lekstugor. Arbetet gjordes i samråd med byggnadstillsynsverket, byggnadskontoret och stadsmuseet.

Områdets byggnader och trädgårdar inventerades grundligt, vilket kan vara till nytta när områdets status och en eventuell stadsplan diskuteras.

Byggnadsplanen reglerar stugornas placering så att den ursprungliga idén bevaras, byggarvisningarna reglerar byggandets övriga detaljer och färgsättning. Typstugorna är nya men utgår från gamla ritningar ur föreningens arkiv. Karaktären och storlekarna är anpassade till befintliga stugor. Samtidigt uppfylls moderna krav. Typritningarna för lekstugor och lider kompletterar.

GRUNDERNA

För aktivt främjande av koloniträdgårdsverksamhet och djupgående anvisningar för hur en gammal fritidstradition kan blomstra mitt i den hektiska staden.

RUSKEASUON SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYS

SISUSTUSARKKITEHTI MARIANNE ANDERSSON, ARKKITEHTI EBBA MICHELSSON,
MAISEMA-ARKKITEHTI, CAMILLA ROSENGREN

VUONNA 1918 perustettu Ruskeasuon siirtolapuutarha on toimiva ruotsinkielinen keidas, jossa voi edelleen aistia alkuperäistä siirtolapuutarhaihannetta. Mökit ovat pieniä ja alueen mittakaava on pääosin säilynyt pienimuotoisena.

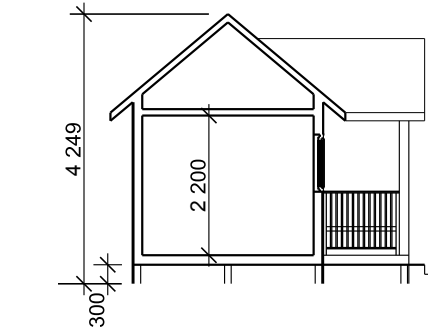
Paine vanhojen mökkien uusimiseen on ollut kovaa. Siirtolapuutarhayhdistys halusi kuitenkin vaalia kulttuurihistoriallisesti arvokasta aluetta, ja päätti vuonna 2013 laadituttaa tyyppi- ja maisemasuunnitelman. Ammattitaitoiset tekijät löytyivät omasta rakennuskomiteasta.

Rakennussuunnitelma säätelee mökkien sijoitusta ja rakentamistapaohjeet rakentamisen väritystä ja muita yksityiskohtia. Vanhojen piirustusten pohjalta suunnitellut tyyppimökit sulautuvat olemassa olevaan rakennuskantaan. Samalla ne täyttävät modernit vaatimukset.

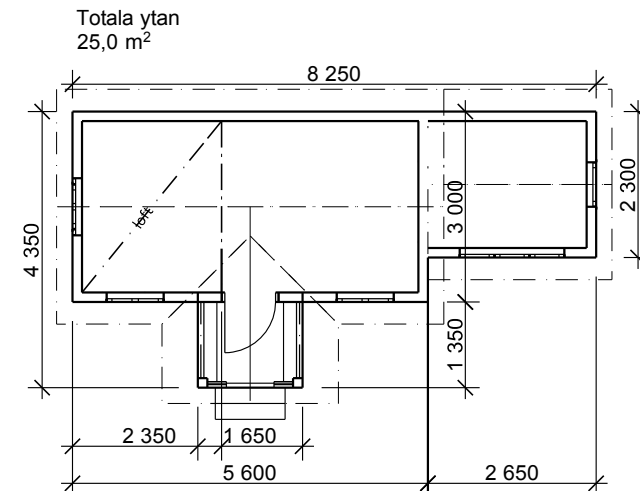
Suunnitelma antaa hyvän pohjan alueen rakennusten mittakaavan, materiaalien ja yksityiskohtien säilymiselle.

PERUSTELUT

Ruskeasuon siirtolapuutarhayhdistys on jäsentensä asiantuntemusta hyödyntäen laatinut alueesta historiallisen selvityksen ja sen pohjalta tehnyt mökkien sijoitusta ohjaavan kartan, rakennustapaohjeet ja mökkien tyyppi- ja piirustukset. Suunnitelma antaa hyvän pohjan alueen rakennusten mittakaavan, materiaalien ja yksityiskohtien säilymiselle ja täydentää viranomaisohjeita helposti lähestyttävällä tavalla. Työssä on myös inventoitu kaikki alueen puutarhakasvit.

Typsektion

Bottenplan

RUSKEASUON SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYS
BRUNAKÄRR KOLONITRÄDGÅRDSFÖRENING
RUSKEASUO ALLOTMENT SOCIETY

HALMAR FORSLUND

RUSKEASUON SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYS BRUNAKÄRR KOLONITRÄDGÄRDSFÖRENING RUSKEASUO ALLOTMENT SOCIETY

RUSKEASUO ALLOTMENT GARDEN SOCIETY

INTERIOR ARCHITECT MARIANNE ANDERSSON,
ARCHITECT EBBA MICHELSSON, LANDSCAPE
ARCHITECT CAMILLA ROSENGREN

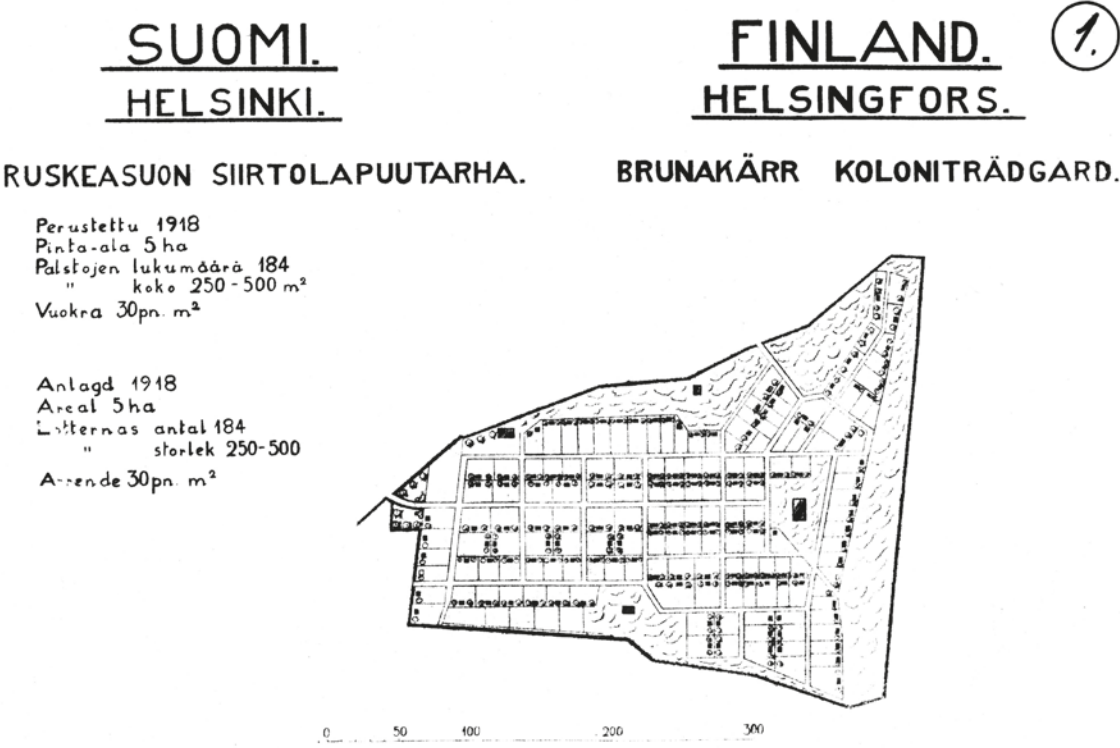
ERIC SUNDSTRÖM

ESTABLISHED in 1918, the Ruskeasuo Allotment Gardens have a unique atmosphere, providing a space for Swedish-speaking inhabitants of the city. Here, the original ideal of allotment gardens is still present in the strikingly small cottages and small-scale dimensions of the area in general.

There has been quite a lot of pressure to refurbish and replace the old cottages. The Ruskeasuo Allotment Garden Society, however, endeavours to preserve the cultural and historical value of the gardens, such as the old plants and cottages. In 2013, the Society decided to commission type drawings for the garden cottages and construction guidelines for the area.

The Society's building committee possessed the skills and competence needed for the project. Architect Ebba Michelsson, who is well versed in area and building planning, assumed the task of drafting the construction guidelines and the type drawings, while landscape architect Camilla Rosengren took care of the historical inventory. Interior architect Marianne Andersson designed garden sheds and playhouses. They worked

in consultation with the City Building Control Department, City Real Estate Department and Helsinki City Museum.

A detailed inventory was made of the buildings and gardens, which may be of use in the discussions pertaining to the status of the area and possibly establishing a city plan.

The building plan establishes the placement of the cottages while respecting the original idea of the gardens, and the construction guidelines regulate the other details and colour schemes

of the cottages. Although new designs, the type cottages are based on old drawings from the Society's archives. Their character and dimensions are adapted to the existing cottages while meeting modern standards. There are also additional type drawings for playhouses and garden sheds.

§ GROUNDS

To actively contribute to allotment gardening and preparing detailed guidelines that help an old tradition prosper in the midst of a hectic city.

2016

YHTEISÖLLISYYDEN ESIINNOUSU JA KORJAUSRAKENTAMISEN MONINAISUUS

Yksilöllistyminen on leimannut yhteiskunnallista ilmapiiriä koko 2000-luvun. Sen vastapainoksi on ryhdytty tietoisesti edistämään eri tavoin uutta yhteisöllisyyttä, elvyttämään kaupunkitiloja ja kaupunkilaisten yhteistoimintaa. Uusi urbanismi suosii myös kaupunkirakenteen tiivistämistä ja liikkumisen painopisteen muutosta kohti julkista ja kevyttä liikennettä. Vuoden 2016 teemana halutaan nostaa yhteisöllisyyden esiinnousun lisäksi esiin

korjausrakentaminen, jonka määrä kasvaa vuosi vuodelta. Sotien jälkeisen modernin, teollista rakentamistapaa edustavan rakennuskannan korjaaminen ja restaurointi vaatii usein erilaista osaamista kuin historiallisten kohteiden ylläpito ja korjaaminen. Näistä teemoista Rakentamisen Ruusut 2016 ojennetaan Hernesaaren Löyllylle ja Roihuvuoren ala-asteen peruskorjaushankkeelle.

AN INCREASED SENSE OF COMMUNITY AND DIVERSITY OF RENOVATION PROJECTS

The social atmosphere has been characterised by individualisation throughout the 2000s. To counter-balance this, there has been a conscious effort to promote a new sense of community and revive urban spaces and collective activities. New urbanism also encourages a denser urban structure and a shift of emphasis towards public transportation as well as pedestrian and bicycle traffic. In addition to an increased sense of community, the other theme

highlighted in 2016 is renovation, the amount of which is increasing year by year. Renovation and restoration of modern post-war buildings that represent an industrial building method often requires a different kind of expertise than the maintenance and renovation of historical buildings. Based on these themes, the Rose for Building 2016 is granted to Löyly in Hernesaari and the Roihuvuori primary school renovation project.

HERNESAAREN LÖYLY

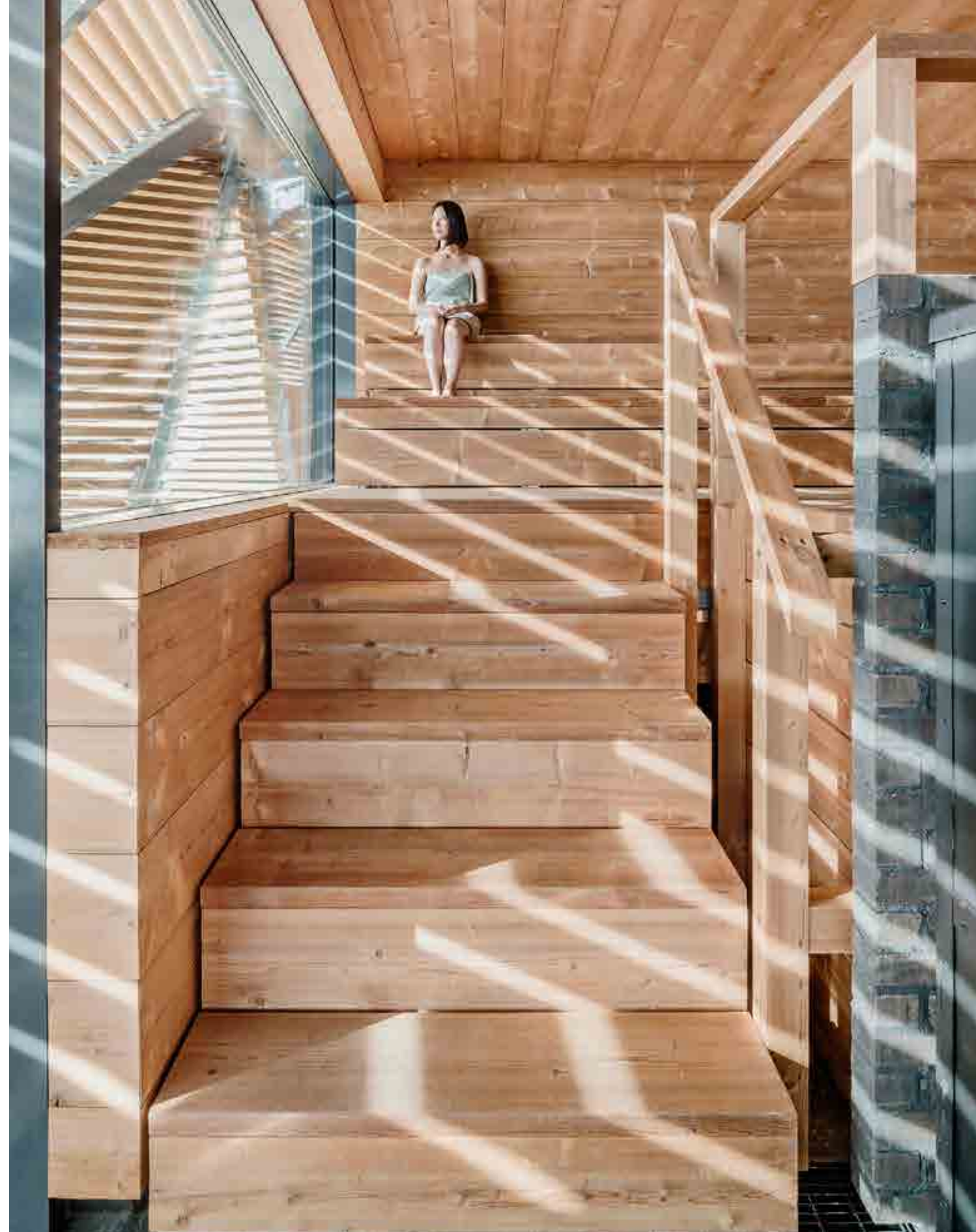
PÄÄSUUNNITTELIJAT, ARKKITEHDIT
ANU PUUSTINEN JA VILLE HARA, AVANTO
ARKKITEHDIT OY, RAKENNUSHANKKEeseen
RYHTYNEET ANTERO VARTIA JA JASPER
PÄÄKKÖNEN, VASTAAVA RAKENNE-
SUUNNITTELIJA DI HANS WILKMAN JA
DI TEEMU NYSSÖNEN, RANTARAKENTEIDEN
SUUNNITTELIJA RI JUHA KÄRKKÄINEN, RAMBOLL
FINLAND OY, TERÄSRAKENNESUUNNITTELIJA
DI REIJO KYTÖMÄKI, SS-TERACON OY

IDEA yleisestä saunasta Hernesaassa tuli
Helsingin kaupungilta. Teollisuusaluetta kaavoitetaan parhaillaan asuinalueeksi ja aluetta haluttiin aktivoida jo ennen rakentamisen alkamista. Monien vaiheiden jälkeen saunan rakennuttajaksi tulivat Antero Vartia ja Jasper Pääkkönen ja rakennustyöt saatiin valmiiksi kesällä 2016.

Kävelymatkan päässä keskustasta olevalta tontilta avautuvat ulkosaaristomaiset näkymät avomerelle. Hernesaarenranta on osa pääkaupungin rantoja kiertävää Helsinki-puistoa. Arkkitehdit eivät halunneet katkaista viheraluetta ja taakse rakennettavien asuntojen merinäkymiä rakentamisella, vaan rakennus suunniteltiin mahdollisimman kapeaksi

KUVAOIMISTO KUVIO OY

KUVAOIMISTO KUVIO OY

ja matalaksi. Tavanomaisen rakennuksen sijaan Löyly on pikemminkin keinotekoinen maastonmuoto ja osa maisemaa. Kun puinen rakennus ajan myötä harmaantuu, se on kuin kallioluoto rannalla.

Arkkitehtoninen ajatus on yksinkertainen: lämpimät tilat sijaitsevat mustassa suorakulmaisessa laatikossa, jota peittää vapaamuotoinen puinen "hulmu". Lämpökäsittelystä männystä tehty veistoksellinen rakenne ei ole koriste, vaan se toimii kuin sälekaihdin ja tarjoaa näkösuojaa saunoille peittämättä merinäköalaa sisältä ulos. Lämpimän rakennusmassan ja hulmun väliin jää suojaisia ulkotiloja, joissa voi vilvoitella saunomisen lomassa.

Rakennus jakaantuu toiminnallisesti kahteen osaan: saunoihin ja ravintolaan. Eri toiminnot on ryhmitelty tiloiksi tilassa ja umpinaisten palikoiden väliin jää avoimia kohtia. Monimuotoisessa tilasarjassa kuljettaessa esiin rajautuu vaihtelevia ja yllätyksellisiä näkymiä.

Löylyn kaikki kolme saunaa ovat puulämmitteisiä: jatkuvalämmitteinen sauna, kertalämmitteinen sauna ja Helsingin ainoa yleisölle avoin savusauna.

PERUSTELUT

Hernesaaren Löyly edustaa suomalaista saunakulttuuria parhaimmillaan. Arkkitehtuuriltaan se on kansainvälistä tasoa. Löyly on luonut Helsinkiin elävää rantaviivaa alueelle, joka oli käyttämätöntä joutomaata. Se on elävöittänyt Hernesaarta oleellisesti ja antaa suuntaa alueen tulevan rakentamisen laatutasolle. Löyly on nähtävyys yleisö-magneettina ja käyttökokemuksena. Oivaltava rakenne, puinen hulmu suojaa käyttäjiä, mutta samalla se mahdollistaa avarat näkymät merimaisemaan. Toiminta kunnioittaa saunomisen perinteitä yhdistäen sen moderniin seurustelukulttuuriin. Toteutus on tinkimätöntä detajiiikkaa myöten. Yhteistyö hankkeen osapuolien välillä oli toimivaa.

HERNESAAREN LÖYLY

HEAD DESIGNERS, ARCHITECTS ANU PUUSTINEN AND VILLE HARA, AVANTO ARKKITEHDIT OY, BUILDING PROJECT INITIATED BY ANTERO VARTIA AND JASPER PÄÄKKÖNEN, STRUCTURAL DESIGNER IN CHARGE HANS WILKMAN M.SC. (TECH.) AND TEEMU NYSSÖNEN M.SC. (TECH.), MARINE STRUCTURES ENGINEER JUHA KÄRKKÄINEN, RAMBOLL FINLAND OY, STEEL STRUCTURAL DESIGN REIJO KYTÖMÄKI M.SC. (TECH.), SS-TERACON OY

THE IDEA of building a public sauna in Hernesaari came from the City of Helsinki. The local plan is currently being prepared to turn the industrial area into a residential area and there was a desire to bring activity there before the actual development work begins. After many phases Antero Vartia and Jasper Pääkkönen became the developers and the construction work was completed in the summer of 2016.

Located within walking distance of the city centre, the site offers a view of the open sea as if it was in the outer archipelago. Hernesaarenranta is part of the Helsinki Park on the capital's shoreline. The architects did not want to interrupt the green area and the view of the sea from the homes built later behind Löyly and therefore the building was designed to be as narrow and low as possible. Instead of being a traditional building, Löyly is more like an artificial terrain shape and part of the landscape. As the wooden building becomes grey over time, it will be like a boulder on the shore.

The architectural idea is simple. The heated spaces are located in a black rectangular box which is covered by an asymmetrical wooden shell. The sculptural structure made of heat-treated pinewood is not purely a decoration as it works like blinds and offers privacy for those in the sauna without obstructing the view of the sea. Between the heated spaces and the shell there are sheltered outdoor spaces where one can cool down after taking a sauna.

The building is functionally divided into two sections – the saunas and the restaurant. The different functions have been grouped into spaces within a space and there are open areas between the closed blocks.

KUVATOIMISTO KUVIO OY

When walking around the diverse series of spaces, one experiences varying and surprising views. All three saunas at Löyly are wood-fired. One is continually heated, another is heated just once a day and the third one is the only public smoke sauna in Helsinki.

! GROUNDS

Löyly represents the Finnish sauna culture at its best. Its architecture is of an international standard. Löyly has brought activity to the shoreline in the area that was unused wasteland. It has livened up Hernesaari remarkably and leads the way for the area's future development in terms of quality. Löyly is an attraction as a visitor magnet and as a user experience. Its insightful structure, the wooden shell protects the users but at the same time ensures good views of the sea. Löyly respects the sauna traditions while combining them with the modern culture of social interaction. The building has been created without compromise down to the smallest details. Collaboration between the different parties was smooth.

TIMO JESKANEN

ROIHUVUOREN ALA-ASTE

PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI TIMO JESKANEN, PROJEKTIARKKITEHTI RAKENNUSARKKITEHTI JUHA KIHLSSTRÖM, JESKANEN-REPO-TERÄNNE ARKKITEHDIT OY

ROIHUVUOREN koulu valmistui vuonna 1967. Se kuuluu arkkitehti Aarno Ruusuvuoren keskeisten töiden joukkoon. Ruusuvuorelle tyypilliseen tapaan arkkitehtuuriytyli on pelkistettyä betoni-modernismia. Tilarakenne on äärimmäisen selkeä: kaksikerroksinen ruokasali on yhdistetty liikuntasaliin leveällä paljeovella, ja yhdessä ne muodostavat kokoavan keskushallin, jonka ympärille opetus- ja aputilat ryhmittyvät. Maalaamattomien betonipintojen kontrastina on hienopiirteistä detaljointia sekä taiteilija Anitra Lucanderin suunnittelema väritys ja ruokasalia hallitseva kookas tekstiiliteos.

Peruskorjauksen tavoitteena oli säilyttää ja osin palauttaa Ruusuvuoren pelkistetty arkkitehtuuri viime vuosikymmenien muutosten ja kulumisen jälkeen. Tilahierarkia ja rakennuksen ominaispiirteet muodostivat keskeisen lähtökohdan, mikä ohjasi kaikkea suunnittelua. Samalla tuli kuitenkin ottaa huomioon nykyvaatimukset tilojen toiminnalle, talotekniikalle, energiatehokkuudelle, ääneneristykselle, pelastusturvallisuudelle, akustiikalle, esteettömyydelle ja käyttöturvallisuudelle. Uusien vaatimusten mukaiset tilat ja rakenteet tuli sovittaa rakennukseen siten, että ne ovat luontevia suhteessa talon ainutlaatuihin arkkitehtuuriin.

STELLA VAHTERISTO

Arkkitehtuurin puhdaspiirteisyys ja selkeys on säilytetty, vaikkei teknisissä vaatimuksissa ole tingitty.

Kaikki vanhat rakenteet, jotka oli tarkoituksenmukaista ja mahdollista kunnostaa, säilytettiin. Ulkovaippa oli kuitenkin teknisesti niin huonossa kunnossa, että se uusittiin lähes kauttaaltaan. Julkisivujen yksityiskohdat suunniteltiin noudattaen alkuperäisiä periaatteita, samalla energiataloudellisuutta ja teknistä kestävyyttä parantaen. Sisätilojen paljaat betonipinnat niin seinissä kuin katoissa sekä lukuisat ylälasiseinät vaativat suunnittelulta erityistä luovuutta, sillä talotekniikalle oli kehitettävä sopivat järjestelmät ja löydettävä riittävät asennustilat.

PERUSTELUT

Vaativa korjaus on hoidettu hienosti säilyttäen Aarno Ruusuvuoren arkkitehtuurin ominaispiirteet. Arkkitehtuurin puhdaspiirteisyys ja selkeys on säilytetty, vaikkei teknisissä vaatimuksissa ole tingitty. Betonityö on oleellisessa osassa, rakennuksen ulkopuolen kokonaan uusittu betonipinta liittyy luontevasti sisäosien säilytettyihin vanhoihin betonipintoihin. Työ on vaatinut suunnittelijoilta kekseliäisyyttä ja nöyryyttä alkuperäistä arkkitehtuuria kohtaan, ettei uudistus muuta tai tuo uusia elementtejä arkkitehtuurin ehdottomuuteen ja askeettisuuteen.

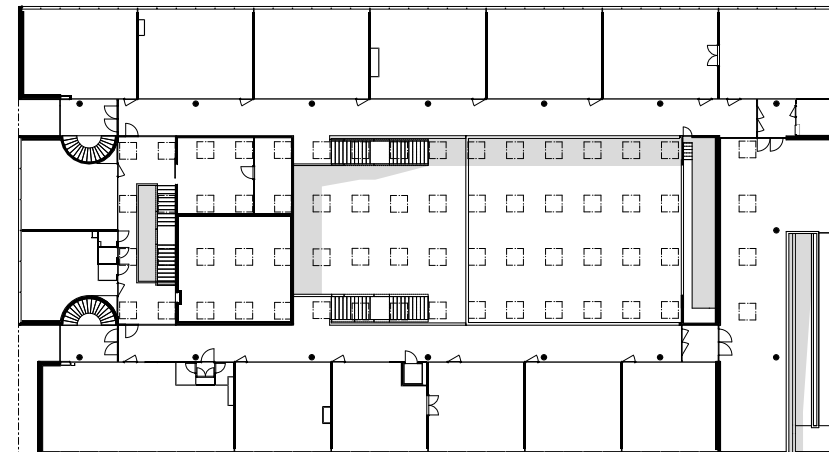
STELLA VAHTERISTO

ROIHUVUORI PRIMARY SCHOOL

HEAD DESIGNER, ARCHITECT TIMO JESKANEN, PROJECT ARCHITECT JUHA KIHLESTRÖM, JESKANEN-REPO-TERÄNNE ARKKITEHDIT OY

STELLA VAHTERISTO

JESKANEN-REPO-TERÄNNE ARKKITEHDIT OY

THE ROIHUVUORI school was built in 1967. It is one of architect Aarno Ruusuvuori's main works. Typical of Ruusuvuori, the architectural style is simple concrete modernism. The spatial structure is extremely clear. The two-floor cafeteria is connected to the gym with a wide folding door and together they form the central hall, around which the teaching and other facilities are located. The unpainted concrete surfaces contrast with the fine details as well as artist Anitra Lucander's colour scheme and large textile artwork dominating the cafeteria.

The aim of the renovation was to preserve and partly restore Ruusuvuori's simple architecture after the modifications and wear over the past decades. The spatial hierarchy and the building's characteristics formed a key starting point which guided the designers' work. However, they also had to take into

STELLA VAHTERISTO

consideration the current requirements regarding the use of the facilities, building services, energy efficiency, soundproofing, rescue safety, acoustics, accessibility and user safety. The spaces and structures complying with the new requirements had to be integrated into the building so that they fit naturally with the unique architecture.

Old structures were preserved to the extent it was practical and possible to repair them. The outer shell, however, was technically in such poor condition that it was almost fully replaced. The facade details were designed in line with the original principles, while improving energy efficiency and technical performance. Inside the building, the bare concrete surfaces of the walls and ceilings as well as the numerous top glass walls required particular creativity from the designers as they had to develop suitable systems and find sufficient installation spaces for the building services.

| GROUNDS

The demanding renovation project was carried out nicely while preserving the characteristics of Aarno Ruusuvuori's architecture. The simplicity and clarity of the architecture has been preserved without compromising the technical requirements. Concrete work plays a key role and the fully replaced exterior concrete surfaces are naturally linked to the old concrete surfaces preserved inside the building. The project required the designers to be resourceful and respectful of the original architecture to ensure that the renovation does not change or add new elements to the uncompromising and austere architecture.

KANSALLISKIRJASTON PERUSKORJAUS

PÄÄSUUNNITTELIJA ARKKITEHTI PAUNO NARJUS, LPR-ARKKITEHDIT OY,
LVIA-SUUNNITTELIJAT HENRIK FINNE JA NIKO LIPPONEN,
INSINÖÖRITOIMISTO LEO MAASKOLA OY

ARNOLD DE LA CHAPELLE

Kansalliskirjasto on Suomen suurin ja vanhin tieteellinen kirjasto, korjaus takaa instituution säilymisen niin arkkitehtuurin kuin käyttötarkoituksen osalta.

HELSINGIN yliopiston kirjasto valmistui Engelin kuolinvuonna 1840. Kansalliskirjastoa pidetään yhä yhtenä Suomen kauneimmista rakennuksista. Engelin arkkitehtuuri on edelleen aistittavissa ajan patinoimassa kirjastossa, vaikka rakennusta on laajennettu ja peruskorjattu kuusi kertaa historiansa aikana. Huomionarvoista onkin miten alkuperäistä arkkitehtuuria kunnioittaen korjaukset on eri vaiheissa tehty.

Peruskorjaus kohdistui alkuperäisen osaan ja oli laajuudeltaan kattava kohdistuen mm. kirjaston toiminnallisuuden tehostamiseen, esteettömyyden ja turvallisuuden parantamiseen, rakenteellisiin korjauksiin, pintojen konservointiin ja talotekniikan uusimiseen.

Suojellun rakennuksen korjaus- ja restaurointityöt tehtiin tiiviissä yhteistyössä Museoviraston kanssa, mm. jokaviikkoisilla työmaakierroksilla. Talotekniikan kannalta erityistä päänaivaa aiheutti roiloamiskielto. Aiemmin tehdyt asennusreitit hyödynnettiin aina kun se oli mahdollista.

Suunnitelmat laadittiin mallintamalla. Yhteensovitus vanhoja rakenteita väistellen oli hankalaa ja kaikilta osapuolilta kärsivällisyyttä vaativaa.

Ilmanvaihtokoneet hajautettiin ullakolle ja kellarin. Konehuoneet sovitettiin tarkasti vesikaton holvien ja puuparrujen väliin. Yksi kone jopa jaettiin kahtia puuparrun kohdalta.

Salien talotekniikka piilotettiin pääasiassa kirjahyllyihin. Lukusalien vinyyliataltaltia korvattiin tammilattialla, mikä mahdollisti johtoreitit salien eri puolille ja uusiin lukupöytiin. Kylmiksi koettujen salien patteriverkosto uusittiin ja tehoja lisättiin. Sisäänkäynnin tuulikaappi korvattiin lasirakenteisella pyöröovella olosuhteiden vakiinnuttamiseksi. Valaistus uusittiin kauttaaltaan.

TITTA ITKONEN

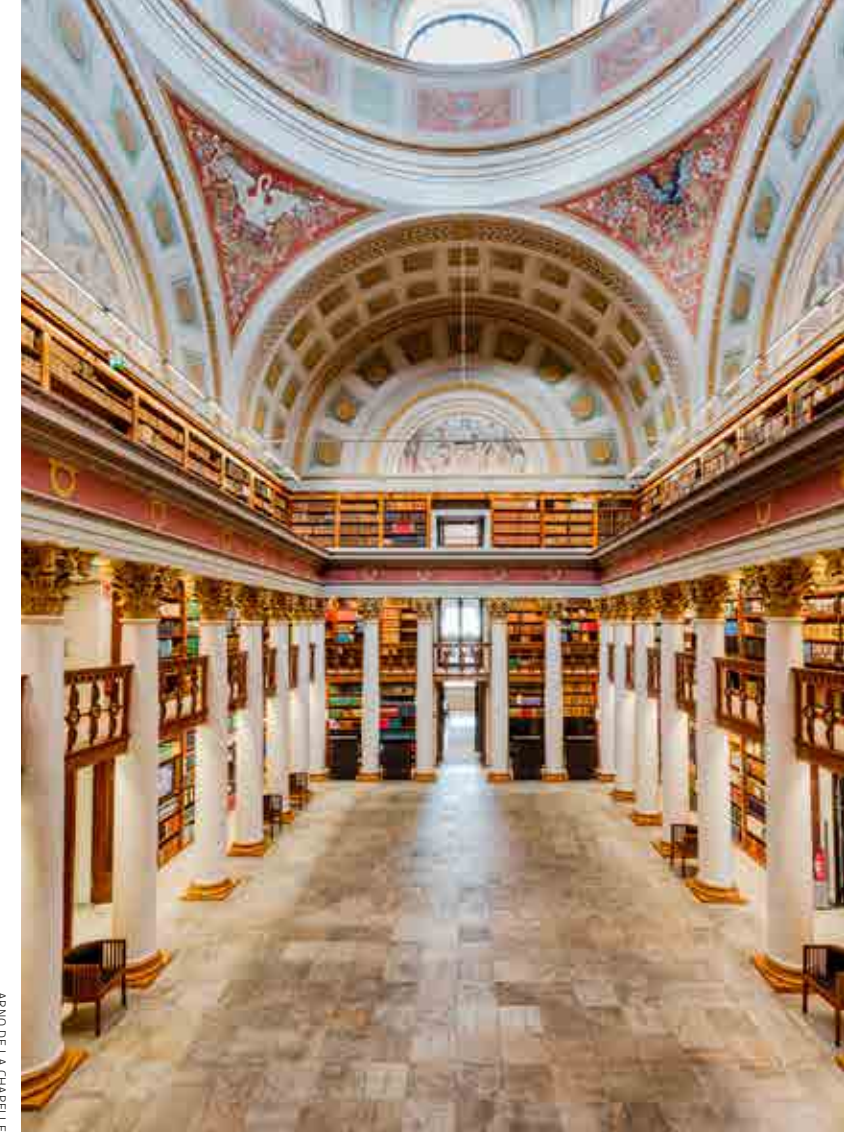
Mataliin kellaritiloihin haettiin uusia talotekniikkareittejä, jotka louhittiin räjähtämättömin menetelmin lattian alle. Uudet yleisön vaate- ja wc-tilat sijoitettiin myös kellarin, tilat vaijerisahattiin peruskalliosta.

Hanke toteutettiin projektinjohtourakkana. Kaikista olennaisista pinnoista ja asennuksista tehtiin mallit ennen toteutusta. Hyväksi käytännöksi osoittautui työmaa-arkkitehti joka ohjasi ja valvoi mm. taloteknisiä asennuksia.

PERUSTELUT

Kansalliskirjaston peruskorjaus on ollut lukuisten toimijoiden yhteistyö, jolla taataan instituution säilyminen ja kirjaston arkkitehtuuri. Merkittävässä roolissa on pääsuunnittelijan lisäksi ollut Museovirasto. Kohteen talotekniikan uusiminen tilojen laajennuksen sekä uusien iv-konehuoneiden rakentamisen yhteydessä on ollut poikkeuksellisen haastava tehtävä. Uusitun talotekniikan on samalla edellytetty sopeutuvan täydellisesti arkkitehtuuriseen kokonaisuuteen. Lisäksi kirjaston kupolissa on alkuperäisen rakenteen vuoto-ongelmia korjattu uuden ilmanvaihdon painesuhteilla.

ARNOLD DE LA CHAPELLE

LPR-ARKKITEHDIT OY

RENOVATION OF THE NATIONAL LIBRARY

HEAD DESIGNER, ARCHITECT PAUNO NARJUS, LPR-ARKKITEHDIT OY,
HVAC AND AUTOMATION ENGINEERING HENRIK FINNE AND NIKO LIPPONEN,
INSINÖÖRITOIMISTO LEO MAASKOLA OY

THE HELSINKI University Library was completed in 1840, the year of Engel's death. Now known as the National Library, it is still considered one of the most beautiful buildings in Finland. Engel's architecture can still be sensed in the old library, even though the building has been extended and renovated six times during its history. It is worth noting how the renovations at different stages have been carried out with respect for the original architecture.

The latest renovation focused on the original part of the building and was very extensive, including improved functionality, accessibility, safety and security, structural repairs, conservation of surfaces and replacement of building services.

The renovation and restoration of the listed building was carried out in close cooperation with the Finnish National Board of Antiquities, for example through weekly site inspections. A particular problem in terms of building services was the fact that channelling was not allowed. Old installation channels were thus utilised whenever possible.

The plans were prepared by modelling. Coordination while preserving the old structures was challenging and required patience from everyone involved.

Ventilation units were placed in the attic and basement. Machine rooms were placed carefully between roof vaults and wooden beams. One machine was actually divided into two with a beam in the middle.

In the halls, the building services were mainly hidden in bookshelves. The vinyl tile flooring in the reading rooms was replaced with oak flooring, which made it

possible to run wires to different parts of rooms and to new tables. The rooms were previously considered cold and thus the radiator network was replaced and its capacity was increased. The entrance was equipped with a glass revolving door to stabilise the conditions. Lighting was replaced throughout the building.

New channels for building services were needed in the low basement rooms and they were excavated under the floor using non-explosive methods. The new public cloakroom and toilets were also placed in the basement. The spaces were cut from the bedrock using wire sawing.

The project was carried out as a management contract. Models were created for all important surfaces and installations before implementation. It turned out to be a good solution to have a site architect who supervised for example the technical installations.

GROUNDINGS

The renovation of the National Library has been a collaborative effort between numerous parties to ensure the preservation of the institution as well as the library's architecture. In addition to the head designer, the Finnish National Board of Antiquities played a key role. The replacement of the building services in connection with the extension of the facilities and the building of the new ventilation plant rooms was an exceptionally challenging project. The new building services also had to fit perfectly with the architecture. In addition, the leak problems of the original structure were fixed in the library's dome with the help of the pressure differences of the new ventilation system.

PAUNO NARJUS

PAUNO NARJUS

ASUNTO-OSAKEYHTIÖ KELARINNE

ASUNTO-OSAKEYHTIÖ KELARINTEEN HALLITUS,
HALLITUKSEN PUHEENJOHTAJA PANU HAAPANIEMI
JA PÄÄSUUNNITTELIJA, ARKKITEHTI TAPANI
MUSTONEN, ARKKITEHDIT MUSTONEN OY

MEILAHDEN Mäntytiellä olevien arkkitehti Erkki Huttusen vuosina 1949–50 piirtämien terastirapattujen asuinkerrostalojen näkyvimpinä julkisivuaiheina ovat sisäänkäyntien päällä olevat korkeat ja komeat rautaprofiili-ikkunat.

Ikkunoita oltiin jo uusimassa mutta Helsingin rakennusvalvonta halusi tutkittavaksi vaihtoehdon alkuperäisten ikkunoiden säilyttämiseksi. Arkkitehdit Mustonen Oy tutki ensin alustavasti ikkunarakenteita ja vuoden 2015 alkupuolella laati ikkunoiden kunnostusohjeet sekä värisuunnitelman.

Mäntytien rautaprofiili-ikkunoiden konstruktiot muistuttivat suuresti Erkki Huttusen 1930-luvun puolivälissä piirtämän Rajamäen tehtaan tislamo-tornin rautaikkunaratkaisuja.

Kunnostustyössä urakoitsijana toimi Ukri Oy. Työmaan ja arkkitehtien yhteistyö sujui totuttuun tapaan käytännönläheisesti ja mutkattomasti. Ikkunoiden kunnostustyöt valmistuivat tammikuussa 2016.

Korjaustyöt tehtiin tavalla, joka antaa innostavan ja hyödyllisen esimerkin asuinkerrostalon huoltamisesta ja korjaamisesta muillekin taloyhtiöille.

OLI HELASVUO / ARKKITEHDIT MUSTONEN OY

OLLI HELASVUO/ARKKITEHDIT MUSTONEN OY

HOUSING COMPANY KELARINNE

BOARD OF HOUSING COMPANY KELARINNE,
CHAIRMAN PANU HAAPANIEMI AND HEAD
DESIGNER, ARCHITECT TAPANI MUSTONEN,
ARKKITEHDIT MUSTONEN OY

LOCATED on Mäntytie in Meilahti and designed by architect Erkki Huttunen between 1949 and 1950, the most visible facade elements of the residential buildings are the long and impressive iron profile windows above the entrances.

The plan was to replace the windows, but the Building Control Department wanted to have an alternative solution investigated in order to preserve the original windows. Arkkitehdit Mustonen Oy initially investigated the window structures and in early 2015 prepared window repair instructions and a colour scheme.

The design of the Mäntytie iron profile windows strongly resembled the iron window solutions of the distillery tower at the Rajamäki plant designed by Erkki Huttunen in the mid-1930s.

Ukri Oy served as the contractor in the repair project. Collaboration between the site and architects was, as usual, practical and smooth. The window repair work was completed in January 2016.

PERUSTELUT

Erkki Huttusen suunnittelema nyt palkittu asuintalo sijaitsee osoitteessa Mäntytie 10. Rakennus on alueelle tyypillisellä tavalla terastirapattu, harjakattoinen ja kodikkaan vähäeleinen asuinrakennus. Porrashuoneen ikkuna on kiinteistön arkkitehtoninen kruunu. Ikkuna on alkuperäinen ja antaa porrashuoneen interiörille elämyksen – kauniin valon veistoksellisen rakennusosan välittämänä. Yhtiö käynnisti porrashuoneen ikkunan korjaustöiden suunnittelun ja teki korjaustyön tavalla, joka antaa hyvän esimerkin asuinkerrostalon rakennusosien huoltamisesta ja korjaamisesta myös muiden taloyhtiöiden avuksi ja innoitukseksi.

OLLI HELASVUO/ARKKITEHDIT MUSTONEN OY

OLLI HELASVUO/ARKKITEHDIT MUSTONEN OY

GROUNDINGS

The residential building designed by Erkki Huttunen is located at Mäntytie 10. Typical of the area, it is a pleasantly simple residential building with mineral rendering on the facade and a pitched roof. The staircase window is the architectural gem of the building. The window is original and gives the staircase interior an experience – beautiful light through the sculptural building element. The housing company initiated the planning of the staircase window repair and carried out the project in a way that provides a good example of the maintenance and repair of a residential building's elements, perhaps also helping and inspiring others.

LAPINLAHDEN SAIRAALA, PRO LAPINLAHTI RY, LAPINLAHDEN LÄHDE OY JA OSUUSKUNTA LAPINLAHDEN TILAJAKAMO

KATJA LIUKSIALA, PRO LAPINLAHTI RY JA LAPINLAHDEN LÄHDE OY, JAANA MERENMIES, LAPINLAHDEN LÄHDE OY, TEEMU LEHTO, OSUUSKUNTA LAPINLAHDEN TILAJAKAMO

PRO Lapinlahti ry on kulttuuri- ja mielenterveys-yhdistys, joka perustettiin vuonna 1988 potilaiden, omaisten ja henkilökunnan toimesta puolustamaan lakkautusuhan alle joutunutta Lapinlahden sairaalaa. Yhdistys ajoi Lapinlahden historiallisen ympäristön ja rakennusten suojelua rakennussuojelulailla, mikä toteutuikin 1993 rakennusten osalta. Sairaala-alue on suojeltu asemakaavassa. Pro Lapinlahti on ollut mukana synnyttämässä Lapinlahden Lähdettä, mielen hyvinvoinnin keidasta, jota koordinoi 120-vuotias Suomen Mielenterveysseura.

Vuodesta 2015 Lapinlahden Lähde on vuokrannut auditoriota ja nykyisen Kahvila Lähteen tiloja, puolta päärakennuksesta, myöhemmin terapiatalon, saunan ja viimeisimpänä Venetsia-rakennuksen. Lähde tarjoaa työtä vailla oleville polkuja takaisin työelämään. Talo on täyttynyt vakinaisista vuokralaisista, mutta tiloja vuokrataan myös tapahtumiin ja juhliin. Terapiatalossa toimii käsityö- ja taide-myymälä Lähteen Puoti sekä käytettyjen tavaroiden kauppa Lähteen Patina. Galleria Lapinlahti ja Käytävägalleria houkuttelevat taiteen ystäviä

alueelle. Lähteellä pääset myös Helsingin vanhimpaan yleiseen saunaan. Kävijämäärät ovat kasvaneet jo kymmeniintuhansiin ja toimintaa ovat vauhdittamassa innokkaat vapaaehtoiset ja runsas oppilaitosyhteistyö. Vuonna 2017 aloittaa Venetsia-talossa tiedettä, taidetta ja paikallisuutta yhdistävä Voiman Lähde.

Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo perustettiin vuonna 2014 käymään Helsingin kaupungin kanssa neuvotteluja Lapinlahden sairaalan vuokraamisesta

taiteen, tieteen, käsityön ja kulttuurin tekemiseen ja yritystoimintaan. Osuuskunta sai vuonna 2015 hallintaansa puolet rakennuksesta – pohjoispuolen siiven, jossa on satakunta työhuonetta ja entiset ruokasalit ja laitoskeittiötilat. Nyt jäseniä on noin 150 ja pari sataa ihmistä odottaa työtiloja. Ruokasalissa ja keittiössä toimii hävikkiruokaravintola Loop ja sen yläpuolella toimii kansainvälinen pienryrittäjille ja käsityöläisille suunnattu Holvi-pankki. Länsipäädysssä toimii Linux-palvelin-yritys Damicon-Kraa. Nyt Lapinlahti on täynnä ihmisiä, jotka ylläpitävät, suojelevat, arvostavat ja vaalivat sen historiallista perintöä.

SIIRI SUNDSTRÖM

Lapinlahden sairaala on yksi Helsingin kiinnostavista kaupunkilaisia palvelevista paikoista ja uusista joustavista konsepteista, jotka ovat täynnä mahdollisuuksia.

SIIRI SUNDSTRÖM

SIIRI SUNDSTRÖM

PERUSTELUT

Lapinlahden tilojen yhteisöllisestä haltuunotosta ja toiminnasta halutaan palkita Pro Lapinlahti ry, Lapinlahden Lähde Oy ja Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo, jotka ovat olleet vaikuttamassa Lapinlahden tilojen ja ympäristön säilymiseen ja vuokranneet Lapinlahden tilat. Talossa järjestetään viikoittain erilaisia hyvinvointiin ja kulttuuriin liittyviä tapahtumia, siellä on näyttelytoimintaa ja kahvila. Tiloja vuokrataan edelleen kulttuurin, tieteen ja käsityön tarpeisiin. Merellinen sijainti puistoineen ja rakennukset toimintoineen ovat yksi Helsingin kiinnostavista kaupunkilaisia palvelevista paikoista ja uusista joustavista konsepteista, jotka ovat täynnä mahdollisuuksia.

SHIRI SUNDSTRÖM

LAPINLAHTI HOSPITAL, PRO LAPINLAHTI RY, LAPINLAHDEN LÄHDE OY AND OSUUSKUNTA LAPINLAHDEN TILAJAKAMO

KATJA LIUKSIALA, PRO LAPINLAHTI RY AND LAPINLAHDEN LÄHDE OY, JAANA MERENMIES, LAPINLAHDEN LÄHDE OY, TEEMU LEHTO, OSUUSKUNTA LAPINLAHDEN TILAJAKAMO

PRO Lapinlahti ry is a cultural and mental health association established in 1988 by patients, family members and staff to defend the Lapinlahti Hospital as it was under the threat of being closed down. The association promoted the protection of the historical Lapinlahti area and buildings under the Act on the Protection of Buildings. The buildings have been officially protected since 1993. Pro Lapinlahti has been involved in the creation of Lapinlahden Lähde, an oasis of mental well-being, coordinated by the 120-year-old Finnish Association for Mental Health. Lähde offers unemployed individuals paths back to employment.

Since 2015 Lapinlahden Lähde has rented the auditorium as well as the spaces of the current Café Lähde, taking up half of the main building. The therapy building, sauna and most recently the Venetsia building have also been rented out to Lähde. The buildings have been filled by permanent tenants but the facilities are also rented for various types of events. The therapy building contains a handicrafts and art shop Lähteen Puoti as well as a second-hand shop Lähteen Patina. Galleria Lapinlahti and Käytävägalleria bring art lovers to the area. At Lähde you can also enjoy Helsinki's oldest public sauna. Visitor numbers have increased to tens of

thousands and the activities are being boosted by enthusiastic volunteers and active collaboration with educational institutions. In 2017, Voiman Lähde will begin at the Venetsia building with activities combining science, art and local aspects.

Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo was established in 2014 to conduct negotiations with the City of Helsinki on renting the Lapinlahti Hospital for artistic, scientific, handicrafts and cultural purposes as well as for business use. In 2015, the cooperative took possession of half of the building – the north wing with about one hundred work spaces as well

as the former dining rooms and kitchen facilities. Now the cooperative has some 150 members and around two hundred people are on the waiting list for work spaces. The dining room and kitchen have been taken over by the waste food restaurant Loop and above it operates the Holvi Bank aimed at small businesses and artisans. The Linux server company Damicon-Kraa operates in the western end. Now Lapinlahti is full of people who preserve, protect, respect and cherish its historical heritage.

HELSINGIN KAUPUNGIN ANESTOPANKKI/CITY OF HELSINKI MEDIA BANK

| GROUNDS

Pro Lapinlahti ry, Lapinlahden Lähde Oy and Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo are rewarded for the collective occupation and use of the Lapinlahti facilities. The two organisations have rented the facilities and been involved in preserving them and the surrounding area. The building is used weekly as a venue for various wellness and cultural events and exhibitions. There is also a café. The facilities are rented to others for cultural, scientific and handicrafts purposes. The seaside location with its park and the buildings with their activities are one of the city's interesting sites serving the residents and a new flexible concept full of opportunities.

SHIRI SUNDSTRÖM

MITEN RAKENTAMISEN RUUSU -ARKKITEHTUURIPILAKUVAT SYNTYVÄT ?

PILAKUVIEN teko on useimmiten riemastuttavaa, toisinaan se taas vaatii melkoista älynystyröiden ravistelua. Pilakuvien tavoitteenahan on löytää jotain humoristisen olennaista palkittavista kohteista. Miten tähän päästään?

Kun palkintoraati on valinnut palkittavat kohteet, seuraa pilapiirtäjän kannalta niiden analysointi, huomioiden raadin laatimat perustelut mistä ansioista palkinto kulloisellekin kohteelle jaetaan. Pilapiirtäjä tutustuu palkintoperusteluihin, samoin kohteen valokuva- ja suunnitelmapiirustuksiin. Useasti käydään paikalla katsomassa kohde rakennuksen tai sen luonteen, funktion ja erikoispiirteiden havainnoimiseksi. Näistä kaikista muodostuu taustakuva pilakuvan aineksille.

Seuraavaksi annetaan alitajunnalle aikaa muodostaa ja piirtää mieleen kuva kohteista. Miksi ja mistä syystä ne on palkittu ja kuinka perusteet näyttäytyvät ja ilmenevät hankkeissa? Sitten ei tehdä yllättäen vähään aikaan mitään. Alitajunnalle annetaan siten aikaa pyörittää ja sisäistää näitä kohteiden ominaispiirteitä, olemuksia ja palkitsemisperusteita, joltisenkin tovin. Alitajunnan ja pilapiirtäjän mielen syövereissä nämä eri tekijät sitten kiehuvat rauhallisesti kuin keitoksessa ikään, jäsentyen olennaisuuksiksi.

Sitten seuraa edelleen perustelupiirteiden ohella visuaalisten ainesten rinnalle verbaalinen vastavainlainen poreilu kohteen ympäriltä, sanaleikit, sutkaukset, jotka alleviivaavat, vahventavat ja tukevat visuaalista ilmettä ja olemusta. Näiden annetaan myös kiehua rauhallisesti pilapiirtäjän alitajunnassa ja keitoksessa; miten parhaiten saadaan aikaan sekä kuvallinen että verbaalinen humoristinen symbioosi pilakuvaksi? Kimmokkeena voi olla kohteen nimi, osoite,

palkitsemisen verbaalinen muoto, sen osa tai esimerkiksi kohteen erikoisluonne. You name it! Verbaalisen osuuden on tuettava itse pilakuvaa, tuotava siihen jotain lisää mitä pelkällä kuvalla ei voi kertoa tai luonnehtia. Verbaalinen koukku voi olla vain muutaman kirjaimen muuttaminen lause- tai sanarakenteissa tehden kuvaa tukevasta sloganista tai sutkauksesta kokonaisuudessa osuvan – vaikkapa sananlasku tai hokema voi toimia lähtökohtana verbaliikalle.

Palkittujen kohteiden monipuolisuus, laajoista aluehankkeista tai -projekteista yksittäisiin erilaisiin rakennuksiin, täydennysrakentamiseen tai laajennuksiin, sisustuksiin tai vaikkapa jonkun osa-alueen erikoisosaamiseen arkkitehtuurissa tai rakentamisessa – avaa pilapiirtäjälle mielenkiintoisen matkan ja tutustumisen kulloisenkin vuoden rakentamisen parhaimmistoon. Monotoniseksi ei pilapiirtäminen muodostu.

Pilakuvat tulee piirtää siten, että niissä maistuu ja piirtyy kaikki edellinen – rakennuksen tai kohteen luonteenomaisin ilme tai osakokonaisuus. Toki pilapiirtäjällä on myös mahdollisuus liioitella tai korostaa kohteen olemusta, kunhan siitä vain välittyy palkitsemisen perusteet.

Tämän visuaalisen ja verbaalisen keitoksen yhteispeli rakentaa aina kulloisenkin pilapiirroksen, lämpimällä huumorilla kehystetyn kuvauksen palkittavasta kohteesta.

Helsinki 30.8.2016

KARI KUOSMA,
arkkitehti ja pilapiirtäjä

HUR SKAPADES ARKITEKTURKARIKATYRERNA FÖR BYGGROSEN?

ATT teckna karikatyrer är för det mesta kul, men ibland behöver man verkligen gnugga geniknölarna. Bilderna ska ju ta fasta på någonting på en gång humoristiskt och väsentligt i de byggen som belönas. Hur ska man uppnå det?

När juryn har valt de byggen som ska premieras, sätter tecknaren igång med att analysera dem utifrån juryns prismotiveringar. Tecknaren tar del av motiveringarna och av foton och ritningar av bygget. Ofta besöker tecknaren platsen för att göra observationer av byggnaden och dess karaktär, funktion och särdrag. Observationerna tjänar sedan som underlag för karikatyren.

Sedan får det undermedvetna sammanställa elementen till bilder. Varför och på vilka grunder ska just dessa byggen premieras? På vilket sätt konkretiseras prismotiveringarna i dem? Så tar man tid på sig och gör ingenting för ett tag. Det undermedvetna får gott om tid att i lugn och ro bearbeta och spinna på särdragen, framtoningen och prismotiveringarna för byggena. I det undermedvetna och i tecknarens sinne kokas de olika elementen ihop och reduceras till det essentiella.

Sedan åtföljs det visuella med en motsvarande verbal process där prismotiveringarna spinns vidare till fyndiga ordlekar som understryker, framhäver och stöder det visuella intrycket. De får också simma runt i tecknarens undermedvetande och koka med de övriga ingredienserna till en humorbrygd som bygger på en visuell och verbal symbios. Den utlösande faktorn kan vara byggets namn, adress, prismotiveringens ordalydelse, ett byggelement eller ett särdrag. You name it! Den verbala biten måste stöda bilden och tillföra den någonting som inte går att uttrycka bara med visuella medel. Den verbala finten kan bygga på att man byter ut någon

HOW ARE THE CARTOONS FOR THE ROSE FOR BUILDING AWARD BORN?

CREATING cartoons is mostly great fun, and sometimes it takes quite a lot of brainwork. After all, cartoons are supposed to capture something essentially funny about the winners. How does one achieve this?

When the jury has selected the winners, the cartoonist proceeds to analysing them, paying heed to the jury's motivations for each award. The cartoonist peruses the motivations, as well as photos and plans for the winners. Often the cartoonist also visits the site to make observations of the building and its characteristics, functions and distinctive features. They are the basic ingredients for the cartoon.

Next, the subconscious mind will be allowed to amalgamate the ingredients into an image. On what grounds have these winners been selected? How are the award motivations visible in them? Then, surprisingly enough, nothing happens for some time. The subconscious mind is given (quite a lot of) time to work with and internalise the characteristics, composition and award motivations for each winner. In the cartoonist's subconscious mind, the ingredients are slowly boiled down until the essence remains.

After the visual aspects, a verbal process follows where the characteristics pinpointed in the award motivations are turned into puns and one-liners that underline, emphasise and back up the visual expression and image. They are added to the brew simmering on the backburner in the cartoonist's mind, to find the best humorous symbiosis of visual and verbal elements. The point of departure can be the winning site's name or address, the wording of the award, some unique element or feature defining the winner. You name it! The verbal element has

to back up the drawing and add to it something that cannot be conveyed by visual means alone. Just exchanging a letter or two in a familiar proverb or catchphrase can be enough to turn a slogan or one-liner into a perfect complement to the picture.

The enormous variety of the award winners – ranging from extensive regional projects to individual buildings, infill development, extensions, interiors or even a speciality within architecture or construction – takes the cartoonist on an interesting journey to the best in building in the year in question. Cartooning is never monotonous!

The cartoons have to convey everything described above – the essence of the building or site. Naturally, the cartoonist has creative license to exaggerate or emphasise the characteristics of the building, as long as grounds for the award are present in the picture.

Consequently, every cartoon is a symbiosis of visual and verbal elements which create a picture of the winner, laced with gentle humour.

Helsinki, 30 August 2016

KARI KUOSMA,
architect and cartoonist

TEKNISET TIEDOT

RAKENTAMISEN RUUSU 2012

KAISA-TALO

Helsingin yliopiston pääkirjasto, Kaisa-talo
Kaisaniemenkatu 5, 00100 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Arkkitehtikilpailu 2008, suunnittelun aloitus 2008, valmistuminen 2012
PALKITTU TAHO Arkkitehdit Selina Anttinen ja Vesa Oiva, pääsuunnittelija, arkkitehti Matti Huhtamies, Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy ja vastaava rakennesuunnittelija RI Anssi Kolehmainen, Finnmap Consulting Oy
RAKENNUTTAJA Helsingin yliopisto, Tila- ja kiinteistökeskus KÄYTTÄJÄ Helsingin yliopiston kirjasto
SUUNNITTELIJAT Arkkitehtisuunnittelu Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy, arkkitehdit Selina Anttinen ja Vesa Oiva, pääsuunnittelija arkkitehti Matti Huhtamies, arkkitehti Jussi Kalliopuska, projektiarkkitehti Teemu Halme, arkkitehti Mikko Rossi, sisustusarkkitehti Tero Hirvonen ja työryhmä Karoliina Hartiala, Lauri Virkola, Joakim Breitenstein, Sanna Meriläinen, Maiju Suomi, Riikka Koivula, Antti Lehto
Vastaava rakennesuunnittelija RI Anssi Kolehmainen, Finnmap Consulting Oy
LVI-suunnittelu Aila Puusaari, Anna Yli-Karhula, Pöyry Building services Oy
Sähkösuunnittelu Kari Kuivala, Pöyry Building services Oy
Akustikko Ola Malmberg, Indepro Oy
Rakennuttajakonsultti Heikki Helimäki, Matti Kylliäinen, Helimäki Acoustics
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija, projekтинjohtourakoitsija SRV Rakennus Oy, työnjohtajat Matti Julin ja Juha Lassila
Sähkourakoitsija Amplit Oy
LVI-urakoitsija Lemminkäinen Talotekniikka Oy
Paikallavalutyöt Sierak Oy
Julkisivumuuraus Muurausliike P. Syrjänen Ky
Julkisivun ikkunarakenteet Normek Fasad Oy
LAAJUUS Bruttoala 30 300 m²
VALOKUVAT Tuomas Uusheimo, Mika Huisman, Voitto Niemelä

WORLD DESIGN CAPITAL -PAVILJONKI

Ullanlinnankatu 2–4, 00130 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Opiskelijakilpailu 2012, paviljonki käytössä kesän 2012
PALKITTU TAHO Arkkitehtiylioppilas Pyry-Pekka Kantonen, pääsuunnittelija professori, arkkitehti Pekka Heikkinen, Aalto-yliopiston Puustudio, Arkkitehtuurimuseon johtaja Juulia Kauste, Designmuseon johtaja Jukka Savolainen, Demos Helsinki
LAAJUUS: Katos 474 m²

KUNNIAMAININTA 2012

RUOTSALAISEN TEATTERIN PERUSKORJAUS

Svenska Teatern, Pohjoisesplanadi 2, 00130 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Rakennustöiden aloitus toukokuussa 2010, valmistuminen joulukuu 2011
PALKITTU TAHO Arkkitehti Stefan Ahlman, Arkkitehti-toimisto Stefan Ahlman Arkitektbyrå Oy, DI Teuvo Meriläinen, Aaro Kohonen Oy, vastaava työnjohtaja Veijo Koskinen, Haahtela-Rakennuttaminen Oy, TeM Tapio Ilomäki, Insinööritoimisto Akukon Oy ja DI Timo Risku, Akumek Oy
LAAJUUS 8652 m²

KAMPIN KAPPELI

Simonkatu 7, 00100 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelu 2008–2012, valmistuminen toukokuu 2012
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija, arkkitehti Mikko Summanen, Arkkitehti-toimisto K2S Oy, vastaava mestari Nikolaus Tolpo, Pakrak Oy ja kiinteistöjohtaja Markku Koskinen, Helsingin seurakuntayhtymä
TILAAJA Helsingin seurakuntayhtymä
SUUNNITTELIJAT Arkkitehtisuunnittelu Arkkitehti-toimisto K2S Oy, pääsuunnittelija arkkitehti Mikko Summanen, arkkitehdit Kimmo Lintula ja Niko Sirola, työryhmä, projektiarkkitehti Jukka Mäkinen, Kristian Forsberg, Abel Groenewolt, Tetsujiro Kyuma, Mikko Näveri, Miguel Pereira, Outi Pirhonen, Teija Tarvo, Elina Tenho ja Jarno Vesa
Rakennesuunnittelu Insinööritoimisto Vahanen Oy
LVIA-suunnittelu Insinööritoimisto Äyräväinen Oy
Sähkösuunnittelu Insinööritoimisto Nurmi Oy
Akustinen suunnittelu Insinööritoimisto Akukon Oy
Palotekninen suunnittelu L2 Paloturvallisuus Oy
URAKOITSIJA Pakrak Oy
LAAJUUS Pinta-ala 325 m², kustannukset 7 milj. €

OSAKEYHTIÖ VILHOLAN JÄLKIASENNUSHISSIT

Mikonkatu 18 -Vilhonkatu 9, 00100 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Toteutusvuodet 2010–2011
PALKITTU TAHO Arkkitehti Jarmo Inkinen, Arkkitehti-toimisto Jarmo Inkinen Oy, toimitusjohtaja Juha Kiviranta, Amslift Oy ja Oy Vilhola, Heikki Silvennoinen
RAKENNUTTAJA Osakeyhtiö Vilhola, c/o Kantakaupungin isännöinti Oy, isännöitsijä Juha Haimi
VALVOJA Helsingin Miltor Oy, Heikki Silvennoinen
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelija, arkkitehti Jarmo Inkinen, Arkkitehti-toimisto Heikki Tikkanen, Linjasuunnittelu Oy
LVI-suunnittelu, Pasi Sydänmaanlakka, Insinööritoimisto Sydänmaanlakka Oy
Sähkösuunnittelu Teuvo Vilén, Sähköinsinööritoimisto Teuvo Vilén Oy
Hissikonsultti Olavi Henriksson, Hissi Toiminta Henriksson Oy
PÄÄURAKOITSIJA Helsingin Laatusaneeraus Oy, Jorma Hämäläinen
VASTAAVA TYÖNJOHTAJA Kimmo Rahnasto, Kiinteistö-konsultointi Oy KRA
HISSITOIMITTAJA Amslift Oy
LAAJUUS Kolme uutta henkilöhissiä

RAKENTAMISEN RUUSU 2013

ASUINKERROSTALO, HARJANNETIE 44, VIIKINMÄKI

Harjannetie 44, 00710 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelun aloitus 2009, valmistuminen 2013
PALKITTU TAHO Arkkitehti Kristiina Hannunkari, Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja Oy ja projektipäällikkö Klaus Hamström, Helsingin asuntotuotantotoimisto
RAKENNUTTAJA Helsingin asuntotuotantotoimisto, ATT KÄYTTÄJÄ Helsingin kaupungin asunnot, Heka-Pihlajisto Oy
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelija, arkkitehti Kristiina Hannunkari, arkkitehti Veikko Mäkipaja, projektiarkkitehti Minna Martikainen, arkkitehti Tarmo Mäkipaja, Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja Oy
Rakennesuunnittelu Aulis Ranua, Finnmap Consulting Oy
LVI-suunnittelu Päivi Kauranen, LVI-insinööritoimisto Helsingin Kartech
Sähkösuunnittelu Jarmo Puranen, Insinööri-toimisto Tauno Nissinen
Maisemasuunnittelu Petri Eurasto, Geo-Juva Oy
Valaistussuunnittelu Antti Tiensuu, LiCon-AT Oy
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija Skanska Talonrakennus Oy, vastaava mestari Jorma Kaskinen
Sähkourakoitsija Amplit Oy
LVI-urakotsija Putkiwuorio Oy
MATERIAALINTOIMITTAJIA Parvekkeet Riikku Rakenteet Oy
Tiliet Wienerberger Oy
LAAJUUS Bruttoala 9122 m²
90 asuntoa, kooltaan 26–129,5 m², keskipinta-ala 62,8 m²
VALOKUVAT Mikael Linden

KUNNIAMAININTA 2013

STORA ENSON PÄÄKONTTORIN SISÄTILOJEN PERUSKORJAUS

Kanavaranta 1, 00160 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Valmistunut 2013
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija, arkkitehti Jyrki Iso-Aho, Arkkitehti-toimisto A-Konsultit Oy
TILAAJA Stora Enso Oy, Erkki Autio, Matti Karjula, Essi Jumisko
RAKENNUTTAJAKONSULTTI Mikael Wichmann, Demaco Oy
LAAJUUS 6417 m²
VALOKUVAT Jussi Tiainen

METODISTIKIRKON SPIIRA

Punavuorenkatu 2, 00120 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Valmistunut 2013
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija, arkkitehti Ilkka Salminen, Studio Ilkka Salminen Oy, Suomen Metodistikirkko

HÄMEENTIEN RAVINTOLAT SILTANEN, KUODES LINJA JA KAIKU

Hämeentie 13 B, 00530 Helsinki
PALKITTU TAHO Yrittäjät Tim Uskali, Toni Rantanen, Matti Heekki
VALOKUVAT Staffan Turbanov

RAKENTAMISEN RUUSU 2014

PELTISEPPÄ ESKO KIVI

Bulevardi 26:n julkisivun peltisepäntyö
Bulevardi 26, 00120 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Toteutus 2013–2014
PALKITTU TAHO Peltiseppä Esko Kivi
TILAAJA Restel Oy
KÄYTTÄJÄ Hotel Indigo Helsinki Boulevard
RAKENNUTTAJA Keskinäinen eläkevakuutusyhtiö Ilmarinen, rakennuttajapäällikkö Niina Rajakoski
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelija arkkitehti Sami Horto, Arkkitehdit Soini & Horto Oy
Sisustussuunnittelija Markus Eskola, Arkkitehdit Soini & Horto Oy
URAKOITSIJA NCC Rakennus Oy, työpäällikkö Juha Lamminen, vastaava mestari Vesa Karttunen
LAAJUUS 7700 m², 120 huonetta, 2 ravintolaa

ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY

Korkealaatuiset julkisivukorjaukset mm.
Töölöntorinkatu 11 ja Töölönkatu 52
YRITYS Tunturikatu 4 B, 00100 Helsinki
YHTEYSHENKILÖT Janne Paaso, Mauri Kallio, Etelä-Suomen Julkisivupalvelu Oy

KUNNIAMAININTA 2014

SIILITIEN METROASEMA

Siilitie 2, 00800 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelun aloitus 2010, toteutus 2012–2013
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija, arkkitehti Tom Cederqvist, Cederqvist & Jäntti Arkkitehdit Oy
RAKENNUTTAJA Helsingin kaupungin liikennelaitos, HKL, Timo Juolevi, Anna Rantanen
Rakennuttajakonsultti Raimo Yli-Houhala, R. Yli-Houhala Oy
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelija arkkitehti Tom Cederqvist, projektiarkkitehti Johannes Laiho, detaljisuunnittelu rakennusarkkitehti Ari Sahlman, tieto-mallikoordinointi rakennusarkkitehti Juha Vesen, tekninen suunnittelu vanhempi suunnittelija Paula Haarasilta, Cederqvist & Jäntti Arkkitehdit Oy
Sähkösuunnittelu Teemu Määttänen, Antti Halonen, Sähköinsinööritoimisto Oy Niemistö
Rakennesuunnittelu Keijo Saloviini, Markku Lotvonen, Insinööritoimisto Pontek Oy
LVIA-suunnittelu Paavo Tikkanen, Tom Sundman, Granlund Oy
Mittaus- ja pohjatutkimukset Roman Timaskin, FCG Finnish Consulting Group Oy
Palosuunnittelu Jukka-Pekka Laaksonen, L2 Paloturvallisuus Oy
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija Reno-rakennus Oy, vastaava mestari Antti Alakoskela
VALVOJAT Rakennustöiden valvoja Kalevi Andersson, HKL Rakennusyksikkö ja Kimmo Huotari, Rakennustoimisto Altacon Oy
Sähkövalvoja Tommi Luotamo, HKL Rakennusyksikkö

LVI-valvoja Matti Holma, Matti Hallassaari Oy
Hissi- ja liukuporrastöiden valvonta Mikko Halonen, HKL Rakennusyksikkö
LAAJUUS Bruttoala 837 m²
Tilavuus 4256 m³
Laiturialueen pinta-ala 570 m²
Katoksen vaakapinta-ala 2619 m²
VALOKUVAT Mika Huisman, Decopic Oy
Anders Portman, Kuvatoimisto Kuvia Oy

KIINTEISTÖ OY TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU

Hiekkarannantie 9, 00100 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelu 2011–2014, toteutus 2014–2016
PALKITTU TAHO Hankkeen aktiivit Hannu Haukanhovi ja Liisa Tarjanne, pääsuunnittelija, arkkitehti Heikki Kukkonen
HANKE Hietsun Paviljonki – Hietarannan vanhan puku-suojarakennuksen korjaus ja muutos kylätaloksi
TILAAJA JA RAKENNUTTAJA Kiinteistö Oy Töölön Kylätalo Hietsu
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelija, arkkitehti Heikki Kukkonen, arkkitehtisuunnittelu arkkitehdit Tristan Hughes, Lennart Lang, projekтинjohtaja arkkitehti Ville Ylönen
Rakennesuunnittelu Konsultointi Kareg Oy
LVIS-suunnittelu LVIS-Insinööritoimisto Timo Vättö Oy
PÄÄURAKOITSIJA Vapi Oy
TUKIJAT Töölön kaupunginosat–Töölö ry, Töölöläinen -lehti, Taiteen edistämiskeskus, Suomen Kulttuurirahasto, Suomen Kotiseutuliitto, opetus- ja kulttuuriministeriö, ympäristöministeriö, Suomen Kulttuuriperinnön Säätiö, Töölö-liike, Töölö-Seura ry
LAAJUUS Pinta-ala 700 m²
Rakentamiskustannukset 1,2 milj. €

KAUPUNKIPENTALOKORTTELIT HELSINGIN ALPPITÄHTI JA LAUKKUKUJA 6, ALPPIKYLÄ

Asunto-osakeyhtiö Helsingin Alppitähti, Reppukatu 13 ja Asumisoikeusyhdistys Suomen Omakoti, Laukkukuja 6, 00770 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Valmistunut 2014
PALKITTU TAHO Arkkitehdit Pentti Raiski ja Katariina Rautiala, POOK arkkitehti-toimisto Oy ja asemakaavan laatijat, arkkitehdit Matti Visanti ja Sakari Pulkkinen
RAKENNUTTAJA Optimikodit Oy
Rakennuttajakonsultti ja interaktiivinen asukasportaali e-House Oy
SUUNNITTELIJAT Arkkitehti- ja pääsuunnittelu POOK Arkkitehti-toimisto Oy
PÄÄURAKOITSIJA Optimikodit Oy
LAAJUUS Alppitähti 2119 m², 19 asuntoa, 3 rivitaloa ja 2 paritaloa, 3–4h+k, 69–101 m²
Laukkukuja 1749 m², 11 asuntoa, 2 rivitaloa ja 3 erillispientalaa, 3–5h+k, 72–131 m²

RAKENTAMISEN RUUSU 2015

OP VALLILA

OP Vallilan toimitilat
Teollisuuskatu 1, 00510 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Kilpailuvoitto 2011, suunnittelu ja toteutus 2012–2015
PALKITTU TAHO OP-Pohjola, OP Ryhmä, kiinteistöjohtaja Auni Palo, pääsuunnittelija arkkitehti Asmo Jaaksi, JKMM Arkkitehdit Oy, rakennesuunnittelija, osastopäällikkö Anssi Kolehmainen, Finnmap Consulting Oy, akustiikkasuunnittelija DI Oskar Lindfors, Akukon Oy ja palokonsultti paloturvallisuus-suunnittelija Sami J. Hämäläinen Paloässät Oy
TILAAJA, OMISTAJA JA KÄYTTÄJÄ OP Financial Group
SUUNNITTELIJAT Arkkitehtisuunnittelu JKMM Arkkitehdit Oy, pääsuunnittelu Asmo Jaaksi, projektiarkkitehdit Marko Salmela ja Eero Kontunieni, työryhmä Teemu Kurkela, Samuli Miettinen, Juha Mäki-Jyllilä, Ville Ukkonen, Jukka Mäkinen, Janne Leino, Teemu Toivio, Katariina Takala, Kirsti Larja, Arvi Mäkitalo, Aaro Martikainen, Harri Lindberg, Azizah Sulor, Johanna Mustonen, Katariina Knuuti, Salla Olkkonen, Päivi Puukari, Marko Pulli, Edgars Racins, Jarno Vesa, Karo Ojanen, Christopher Delany, Edit Bajsz, Anna Melander
Sisutussuunnittelu JKMM Arkkitehdit, projektinjohtaja Paula Salonen, työryhmä Viivi Laine, Tiina Rytkönen, Elina Niemi
Rakennesuunnittelu Sweco Oy, Ramboll Oy
Geotekninen suunnittelu Pohjatekniikka
LVI-suunnittelu Sweco Oy
Sähkö- ja sprinklerisuunnittelu Granlund Oy
Palotekninen suunnittelu Paloässät Oy
AV ja akustiikkasuunnittelu Akukon Oy
Työpestejärjestelyt Sisustusarkkitehdit Gullstén & Inkinen Oy
PROJEKTINJOHTO Hahtela Oy
LAAJUUS Bruttoala 130 000 m²

MERIPAVILJONKI

Säästöpankinranta 3, 00530 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Valmistunut 2015
PALKITTU TAHO Helsingin työväenyhdistys ry, toimitusjohtaja Jorma Bergholm, pääsuunnittelija arkkitehti Simo Freese, Arkkitehtitoimisto Freese Oy ja vastaava rakennesuunnittelija DI Juha Elomaa, A-Insinöörit Oy
RAKENNUTTAJA Helsingin työväenyhdistys ry, toimitusjohtaja Jorma Bergholm
Rakennuttajakonsultti Rakennuttaja-toimisto HTJ Oy, Merja Tiivola
KÄYTTÄJÄ Ravintolakolmio-ryhmä, Heimo Keskinen
SUUNNITTELIJAT Arkkitehtisuunnittelu Arkkitehtitoimisto Freese Oy, pääsuunnittelija, arkkitehti Simo Freese, arkkitehti Eva Knif, sisustusarkkitehti Anu Halme
Rakennesuunnittelu, Launo Laatikainen, Juha Elomaa, Diana Ponkkala, A-Insinöörit Oy
LVIA-suunnittelu Henrik Finne, Insinööri-toimisto Leo Maaskola Oy

Geotekninen suunnittelu Aku Varsamäki, Sito
Akustinen suunnittelu Henrik Möller ja Sara Vehviläinen, Akukon Oy
PÄÄURAKOITSIJIA Europlan Oy, Jari Savola, Veli-Martti Perälä, Pasi Turunen
LAAJUUS Kerrosala 400 m², Bruttoala 532 m²

KUNNIAMAININTA 2015

IPi KULMAKUPPILA

Porthaninkatu 13, 00530 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Toteutusvuodet 2014–2015
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija arkkitehti Jaakob Solla, Arkkitehtitoimisto Konkret Oy ja sisustusarkkitehti Petra Majantie, Studio Petra Majantie Oy
TILAAJA Kehitysvammaisten työllisyyden tukisäätiö, Rauno Heiskanen
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelu, arkkitehti Jaakob Solla, Arkkitehtitoimisto Konkret Oy
Sisustusarkkitehtuuri ja sisustussuunnittelu, sisustus-arkkitehti Petra Majantie, Studio Petra Majantie Oy
LVI-suunnittelu Erkki Immonen, Anne Salmela, Lasse Lehto, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy
Sähkösuunnittelu Marko Berg, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy
Rakennesuunnittelu Juha Kotiranta, IdeaStructura Oy
Graafinen suunnittelu Eeva Sivula, Dog Design
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija Pekka Vaitti, Restok Oy
Puusepäntyöt Sakari Paananen ja Kati Setälä, Punavuoren Puuehvonen Oy
LVI-urakoitsija Markus Ronkainen, Toiminimi M. Ronkainen
LAAJUUS Kokonaispinta-ala n. 240 m²
Liiketilän käyttötarkoituksen muutos kahvilatilaksi
Taloymtiön putki- ja sähkösaneeraus tehtiin samana ajankohtana kahvilan rakentamisen kanssa
VALOKUVAT Kuvio Oy

ASUINKERROSTALO, HARJANNETIE 13, VIKINMÄKI

Harjannetie 13, 00710 Helsinki
HANKKEEN AIKATAULU Toteutusvuodet 2013–2015
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija, arkkitehti Ulpu Tiuri, Arkkitehtitoimisto Tiuri & Lommi Oy, maisema-arkkitehti Petri Eurasto, Geotek Oy ja maanrakennustoistä vastaava työnjohtaja RI Jussi Linjamäki, NHP-Yhtymä Oy
TILAAJA Helsingin kaupungin asunnot Heka-Pihlajisto Oy
RAKENNUTTAJA Helsingin kaupungin asuntotuotanto-toimisto, Juhani Ristola, Sanna Pusila
SUUNNITTELIJAT Arkkitehtisuunnittelu Arkkitehtitoimisto Tiuri & Lommi Oy, pääsuunnittelija, arkkitehti Ulpu Tiuri, arkkitehti Jukka Lommi, projektiarkkitehti Antti Vainio
Rakennesuunnittelu Jani Lipsanen, Insinööritoimisto Jonecon Oy
Maisemasuunnittelu, maisema-arkkitehti Petri Eurasto, Geotek Oy
LVI-suunnittelu, Päivi Kauranen, Helsingin Kartech Oy

Sähkösuunnittelu, Jarno Puranen, Insinööritoimisto Tauno Nissinen Oy
Geotekninen suunnittelu, Mirva Koskinen, kiinteistövirasto, geotekninen osasto
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija Uudenmaan Mestari-Rakentajat Oy, Kari Nousiainen, Juha Karhu
Maanrakennustyöt NHP-Yhtymä, Oy, vastaava työnjohtaja RI Jussi Linjamäki, Timo Paananen
LAAJUUS Kokonaisala 3981 m²
39 vuokra-asuntoa, huoneistoala yhteensä 2899,5 m²
Asuntokoot 49,5–107,5 m²

BRUNAKÄRR KOLONITRÄDGÅRDSFÖRENING

Brunakärr Koloniträdgårdsförening r.f. Bygghömmittén Naguvägen 1, 00280 Helsingfors
TIDTABELL Nya ritningar för stugor samt anvisningar för området 2013–2015
PRISBELÖNT Inredningsarkitekt Marianne Andersson, arkitekt Ebba Michelsson, landskapsarkitekt Camilla Rosengren
OMFATTNING 114 tomter med stugor
Totalareal 55 289 m², tomternas areal 38 655 m²
Grundad år 1918

RUSKEASUON SIIRTOLAPUUTARHAYHDISTYS

Ruskeasuon siirtolapuutarhayhdistys, rakennuskomitea
Nauvontie 1, 00280 Helsinki
AIKATAULU Uudet tyyppipiirustukset ja rakentamishojeet alueelle 2013–2015
PALKITTU TAHO Sisustusarkkitehti Marianne Andersson, arkkitehti Ebba Michelsson, maisema-arkkitehti Camilla Rosengren
LAAJUUS 114 mökkitonttia
Alueen kokonaispinta-ala 55 289 m², tonttien pinta-ala 38 655 m²
Perustettu vuonna 1918

RAKENTAMISEN RUUSU 2016

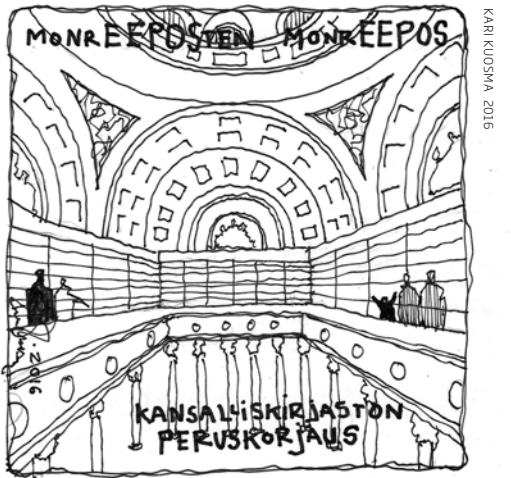
HERNESAAREN LÖYL

Hernesaarenranta 4, 00150 Helsinki
Julkinen sauna ja ravintola
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelu 201–2016, rakentaminen 2015–2016
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelijat arkkitehdit Anu Puustinen ja Ville Hara, Avanto Arkkitehdit Oy, rakennus–hankkeeseen ryhtyneet Antero Vartia ja Jasper Pääkkönen, vastaava rakennesuunnittelija DI Hans Wilkman ja DI Teemu Nyyssönen, rantarakenteiden suunnittelija RI Juha Kärkkäinen, Ramboll Finland Oy, teräsrakenne-suunnittelija DI Reijo Kytömäki, SS-Teracon Oy
TILAAJA Antero Vartia ja Jasper Pääkkönen, Kidvekkeli Oy
RAKENNUTTAJA Rakennuttajakonsultti Qtio Oy, Juha Jokela, Filip Forsblom
KÄYTTÄJÄ Ravintola Royal Ravintolat

SUUNNITTELIJAT Arkkitehtisuunnittelu Avanto Arkki-tehdit Oy, pääsuunnittelijat, arkkitehdit Ville Hara ja Anu Puustinen, avustajat arkkitehdit Antti Westerlund ja Hiroko Mori ja arkkitehtiopiskelijat Laura Nenonen ja Xiaowen Xu
Sisustusarkkitehtuuri Joanna Laajisto Creative Studio, Joanna Laajisto (ravintola, terassin kalustus, takkahuoneen sisustus)
Rakennesuunnittelu Ramboll Finland Oy, Hans Wilkman, Teemu Nyyssönen
Rantarakenteet, Ramboll Finland Oy, Juha Kärkkäinen
Teräsrakennesuunnittelu SS-Teracon Oy, Reijo Kytömäki, Ville Korkiamäki
Lasirakenteet Lasifakta Oy, Tahvo Sutela
LVI-suunnittelu Optiplan Oy, Evgeny Nikolski, Aleksei Lätti
Sähkösuunnittelu Optiplan Oy, Jari Muunoja
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija Rakennustoimisto Jussit Oy
Maanrakennus ja perustukset Kanta Kaivu Oy
Sähköurakoitsija Elektro Asennus Oy
LVI-urakoitsija Uudenmaan LVI-Talo Oy
Puukalusteurakoitsija Puupalvelu Jari Rajala Oy
Teräsrakenteet VMT-Steel
Kiukaat Tulisydän Oy ja Iki-Kiuas Oy
LAAJUUS Bruttoala 1071 m² ilman hulmun alaista ulkotilaa
Terassin ala 1510 m² + kattoterassi 249 m² + näköalataso 58 m²
Asiakaspaikkamäärät: ravintola 150, terassi 300, saunat 96
Kokonaiskustannukset n. 6,0 milj. €
VALOKUVAT Kuvio.com, Archmospheres.com
Joanna Laajisto Creative Studio, Mikko Ryhänen

ROIHUVUOREN ALA-ASTE

Vuorenpiekontie 7, 00820 Helsinki
Roihuvuoren ala-asteen perusparannus
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelu 2013–2014, toteutus 2014–2016
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija, arkkitehti Timo Jeskanen, projektiarkkitehti, rakennusarkkitehti Juha Kihlström, Jeskanen-Repo-Teränne Arkkitehdit Oy
TILAAJA Helsingin kaupungin kiinteistövirasto, tilakeskus, suunnitteluvaiheessa rakennuttaja-arkkitehti Anneli Nurmi, rakennusvaiheessa projektinjohtaja Sirpa Pylväs
RAKENNUTTAJA HKR-rakennuttaja, projektinjohtaja Matti Priha
KÄYTTÄJÄ Helsingin kaupungin opetusvirasto, johtava arkkitehti Mauno Kemppi
SUUNNITTELIJAT Pääsuunnittelija ja projektista vastaava arkkitehti Timo Jeskanen, Jeskanen-Repo-Teränne Arkkitehdit Oy, Projektiarkkitehti: Juha Kihlström, Jeskanen-Repo-Teränne Arkkitehdit Oy
Kalustesuunnittelu Desarc Oy
Rakennesuunnittelu Insinööritoimisto Pontek Oy
Pohjarakennussuunnittelija kiinteistövirasto, GEO
LVI-suunnittelu Insinööritoimisto Äyräväinen Oy
Sähkösuunnittelu Sähköinsinööritoimisto Delta Oy

KARI KUOSMA 2016

Piha- ja istutussuunnittelu Loci Maisema-arkkitehdit Oy
URAKOITSIJAT Pääurakoitsija Rakennus Oy Antti J. Ahola, vastaava mestari Jari Vitikainen
LAAJUUS 3804 brm²

KUNNIAMAININTA 2016

KANSALLISKIRJASTO

Peruskorjaus
Unioninkatu 27, 00014 Helsingin yliopisto
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelu 2011–2013, toteutus 2013–2016
PALKITTU TAHO Pääsuunnittelija arkkitehti Pauno Narjus, LPR-arkkitehdit Oy, LVIA-suunnittelijat Henrik Finne ja Niko Lipponen, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy
RAKENNUTTAJA JA TILAAJA Helsingin yliopisto, Tila- ja kiinteistökeskus, Teppo Salmikivi ja Eija Vuori
Rakennuttajakonsultti Indepro Oy, Matti Kruus ja Antero Hönö
KÄYTTÄJÄ Helsingin yliopiston kirjasto
SUUNNITTELIJAT Arkkitehti- ja pääsuunnittelu, sisustus-suunnittelu LPR-arkkitehdit Oy, pääsuunnittelija Pauno Narjus, projektiarkkitehti Tiitta Itkonen, konservointi, projektiarkkitehti Rikhard Alaskewicz suunnitteluvaihe, työmaa-arkkitehti Hannu Tenho, sisustussuunnittelu Philip Kronqvist, irtokalustesuunnittelu ja kaluste-kunnostus Assi Sandelin, mallinnus Markus Gerke
Rakennesuunnittelu Ideastuctura Oy, Pentti Aho, Veikko Nupponen, Jukka Huttunen
Pohjarakennesuunnittelu Sito Oy, Petteri Kronqvist
LVIA-suunnittelu Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy, Henrik Finne, Niko Lipponen
Sähkö-, AV- ja valaistussuunnittelu Granlund Oy, Erkki Finni, Topi Volama, Matti Alakylmänen, Sara Leino
Konservointikoordinointi, dokumentointi, rakennus-

historiaselvitys, julkisivukorjaussuunnittelu
Arkkitehtitoimisto Okulus Oy Kati Winterhalter
Konservointisuunnittelu Tmi Petapi, Pentti Pietarila
Palotekninen suunnittelu L2 Paloturvallisuus Oy, Niko Kauranen
Pihasuunnittelu Maisemasuunnittelu Hemgård, Gretel Hemgård
Laserkeilaus, inventointimalli Finnmap Infra, Geomap
URAKOITSIJAT Projektinjohtourakoisija NCC Rakennus Oy, Guy Eklund, vastaava työnjohtaja Matti Huotarinen, Timo Valpola, Jukka Isotalo, Juhani Sulkakoski, Heikki Kumpula, Taina Tervonen MTW Oy
LAAJUUS Peruskorjausosan laajuus n. 6557 m²
Kustannukset 19,4 milj. €
VALOKUVAT Pauno Narjus, Arno de la Chapelle

ASUNTO-OSAKEYHTIÖ KELARINNE

Mäntytie 10 ja 23, 00270 Helsinki
Porrashuoneiden rautaprofiili-ikkunoiden kunnostus
HANKKEEN AIKATAULU Suunnittelu 2011–2016, rakentaminen 2015–2016.
PALKITTU TAHO Asunto-osakeyhtiö Kelarinteen hallitus, hallituksen puheenjohtaja Panu Haapaniemi, arkkitehti Tapani Mustonen, Arkkitehdit Mustonen Oy
TILAAJA As. Oy Kelarinne, hallituksen jäsen Markku Leinonen, isännöitsijä Sinikka Ahola, Audit Oy
KÄYTTÄJÄ As. Oy Kelarinne
SUUNNITTELIJAT Arkkitehdit Tapani Mustonen ja Olli Helasvuo, Arkkitehdit Mustonen Oy
URAKOITSIJAT Seppo Kokkonen, Lauri Virolainen, Virva Pohjanen, Birgitta Simpanen, Rene Aumeste, Ukri Oy
Verstas- ja lasitustyöt Pelti- ja Rautatyö E. Salminen Oy, Lasihemmo Oy
VALOKUVAT Tapani Mustonen ja Olli Helasvuo, Arkkitehdit Mustonen Oy

LAPINLAHDEN SAIRAALA, PRO LAPINLAHTI RY, LAPINLAHDEN LÄHDE OY JA OSUUSKUNTA LAPIN-LAHDEN TILAJAKAMO

Lapinlahdentie 8, 00180 Helsinki
PALKITTU TAHO Katja Liuksiala Pro Lapinlahti – Lappviken ry ja Lapinlahden Lähde Oy, Jaana Merenmies Lapinlahden Lähde Oy ja Teemu Lehto, Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo
LAAJUUS Lapinlahden sairaala, päärakennus, laajuus 9075 brm²
Pro Lapinlahti ry jäseniä noin 170
Puutarhapalstojen määrä 33 kpl, vuosittaisten tapahtumien määrä 5–10 kpl: Aleksis Kiven päivä, Sadonkorjuujuhla, lintu- ja luontoretket, Kylvö, kukkasipulien istutustalkoot, kirjallisuus- ja kulttuuritapahtumat
80 pitkäaikaista työhuonevuokralaista sekä 100–150 tilapäistä vuokralaista joka viikko
Kahvila Lähteessä ja myymälöissä käy noin 1000 vierailijaa viikossa. Kävijämäärät yhteensä yli 50 000 tähän mennessä
VALOKUVAT Siiri Sundström

TECHNICAL INFORMATION

ROSE FOR BUILDING 2012

KAISA HOUSE

Main Library of University of Helsinki
Kaisaniemenkatu 5, 00100 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Architectural competition 2008, beginning of design phase 2008, completion 2012
AWARD WINNER Architects Selina Anttinen and Vesa Oiva, Head Designer, Architect Matti Huhtamies, Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy and Chief Structural Engineer Anssi Kolehmainen, Finnmap Consulting Oy
DEVELOPER University of Helsinki, Centre for Properties and Facilities
OCCUPANT Helsinki University Library
DESIGNERS Architectural design Anttinen Oiva Arkkitehdit Oy, architects Selina Anttinen and Vesa Oiva, Head Designer, Architect Matti Huhtamies, Architect Jussi Kalliopuska, Project Architect Teemu Halme, Architect Mikko Rossi, Interior Architect Tero Hirvonen and team Karoliina Hartiala, Lauri Virkola, Joakim Breitenstein, Sanna Meriläinen, Maiju Suomi, Riikka Koivula, Antti Lehto Chief Structural Engineer, Construction Engineer Anssi Kolehmainen, Finnmap Consulting Oy
HVAC engineering Aila Puusaari, Anna Yli-Karhula, Pöyry Building Services Oy
Electrical engineering Kari Kuivala, Pöyry Building Services Oy
Acoustic Engineer Ola Malmberg, Indepro Oy
Developer consultants Heikki Helimäki, Matti Kylliäinen, Helimäki Acoustics
CONTRACTORS Main contractor, project management contractor SRV Rakennus Oy, foremen Matti Julin and Juha Lassila
Electrical contractor Amplit Oy
HVAC contractor Lemminkäinen Talotekniikka Oy
In-situ casting Sierak Oy
Facade brickwork Muurausliike P. Syrjänen Ky
Facade window structures Normek Fasad Oy
EXTENT Gross floor area 30,300 m²
PHOTOGRAPHS Tuomas Uusheimo, Mika Huisman, Voitto Niemelä

WORLD DESIGN CAPITAL PAVILION

Ullanlinnankatu 2–4, 00130 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Student competition 2012, pavilion in use during the summer of 2012

AWARD WINNER Architecture student Pyry-Pekka Kantonen, Head Designer, Professor & Architect Pekka Heikkinen, Aalto University Wood Studio, Director of Museum of Finnish Architecture Juulia Kauste, Director of Design Museum Jukka Savolainen, Demos Helsinki
EXTENT 474 m²

HONORARY MENTION 2012

RENOVATION OF SVENSKA TEATERN

Pohjoisesplanadi 2, 00130 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Construction work began in May 2010, completion in December 2011
AWARD WINNER Architect Stefan Ahlman, Arkkitehti-toimisto Stefan Ahlman Arkitektbyrå Oy, Teuvo Meriläinen, M.Sc. (Tech.), Aaro Kohonen Oy, site foreman Veijo Koskinen, Haahtela-Rakennuttaminen Oy, Tapio Ilomäki, MA (lighting and sound design), Akukon Oy and Timo Risku, M.Sc. (Tech.), Akumek Oy
EXTENT 8652 m²

KAMPPI CHAPEL

Simonkatu 7, 00100 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Design phase 2008–2012, completion in May 2012
AWARD WINNER Head Designer, Architect Mikko Summanen, Arkkitehtitoimisto K2S Oy, site foreman Nikolaus Tolpo, Pakrak Oy and Real Estate Director Markku Koskinen, Parish Union of Helsinki
CLIENT Parish Union of Helsinki
DESIGNERS Architectural design Arkkitehtitoimisto K2S Oy, Head Designer, Architect Mikko Summanen, architects

Kimmo Lintula and Niko Sirola and team, Project Architect Jukka Mäkinen, Kristian Forsberg, Abel Groenewolt, Tetsujiro Kyuma, Mikko Näveri, Miguel Pereira, Outi Pirhonen, Teija Tarvo, Elina Tenho and Jarno Vesa
Structural design Vahanen Oy
HVAC and automation engineering Insinööri-toimisto Äyräväinen Oy
Electrical engineering Insinööritoimisto Nurmi Oy
Acoustic design Akukon Oy
Fire engineering L2 Paloturvallisuus Oy
CONTRACTOR Pakrak Oy
EXTENT Floor area 325 m², costs EUR 7 million

LIMITED LIABILITY VILHOLA'S RETROFITTED LIFTS

Mikonkatu 18/Viihonkatu 9, 00100 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Implementation during 2010–2011
AWARD WINNER Architect Jarmo Inkinen, Arkkitehtitoimisto Jarmo Inkinen Oy, Managing Director Juha Kiviranta, Amslift Oy and Oy Vilhola, Heikki Silvennoinen
DEVELOPER Osakeyhtiö Vilhola, c/o Kantakaupungin isännöinti Oy, Building Manager Juha Haimi
SUPERVISION Helsingin Miltor Oy, Heikki Silvennoinen
DESIGNERS Head Designer, Architect Jarmo Inkinen, Arkkitehtitoimisto Jarmo Inkinen Oy
Structural design Heikki Tikkanen, Linjasuunnittelu Oy
HVAC engineering Pasi Sydänmaanlakka, Insinööritoimisto Sydänmaanlakka Oy
Electrical engineering Teuvo Vilén, Sähköinsinööritoimisto Teuvo Vilén Oy
Lift consultant Olavi Henriksson, Hissi Toiminta Henriksson Oy
MAIN CONTRACTOR Helsingin Laatu-saneeraus Oy, Jorma Hämäläinen
SITE FOREMAN Kimmo Rahnasto, Kiinteistökonsultointi Oy KRA
LIFT SUPPLIER Amslift Oy
EXTENT Three new passenger lifts

ROSE FOR BUILDING 2013

APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 44, VIKKINMÄKI

Harjannetie 44, 00710 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Beginning of design phase 2009, completion 2013
AWARD WINNER Architect Kristiina Hannunkari, Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja Oy and Project Manager Klaus Hamström, Helsinki Housing Production Department
DEVELOPER Helsinki Housing Production Department ATT
OCCUPANT Helsingin kaupungin asunnot, Heka-Pihlajisto Oy
DESIGNERS Head Designer, Architect Kristiina Hannunkari, Architect Veikko Mäkipaja, Project Architect Minna Martikainen, Architect Tarmo Mäkipaja, Arkkitehdit Hannunkari & Mäkipaja Oy
Structural design Aulis Ranua, Finnmap Consulting Oy

HVAC engineering Päivi Kauranen, Helsingin Kartech Oy
Electrical engineering Jarmo Puranen, Insinööritoimisto Tauno Nissinen Oy
Landscape design Petri Eurasto, Geo-Juva Oy
Lighting designer Antti Tiensuu, LiCon-AT Oy
CONTRACTORS Main contractor Skanska Talonrakennus Oy, site foreman Jorma Kaskinen
Electrical contractor Amplit Oy
HVAC contractor Putkiwuorio Oy
MATERIAL SUPPLIERS Balconies Riikku Rakenteet Oy
Bricks Wienerberger Oy
EXTENT Gross floor area 9,122 m²
90 apartments, 26–129.5 m² in size, average floor area 62.8 m²
PHOTOGRAPHS Mikael Linden

HONORARY MENTION 2013

RENOVATION OF STORA ENSO HEAD OFFICE INTERIOR

Kanavaranta 1, 00160 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Completed in 2013
AWARD WINNER Head Designer, Architect Jyrki Iso-Aho, Arkkitehtitoimisto A-Konsultit Oy
CLIENT Stora Enso Oyj, Erkki Autio, Matti Karjula, Essi Jumisko
DEVELOPER CONSULTANT Mikael Wichmann, Demaco Oy
EXTENT 6,417 m²
PHOTOGRAPHS Jussi Tiainen

METHODIST CHURCH SPIRE

Punavuorenkatu 2, 00120 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Completed in 2013
AWARD WINNER Head Designer, Architect Ilkka Salminen, Studio Ilkka Salminen Oy, Finnish Methodist Church

RESTAURANTS SILTANEN, KUODES LINJA AND KAIKU ON HÄMEENTIE

Hämeentie 13 B, 00530 Helsinki
AWARD WINNER Entrepreneurs Tim Uskali, Toni Rantanen, Matti Heekki
PHOTOGRAPHS Staffan Turbanov

ROSE FOR BUILDING 2014

TINSMITH ESKO KIVI

Tinsmith work on Bulevardi 26 facade
Bulevardi 26, 00120 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Implementation during 2013–2014
AWARD WINNER Tinsmith Esko Kivi
CLIENT Restel Oy
OCCUPANT Hotel Indigo Helsinki Boulevard
DEVELOPER Ilmarinen Mutual Pension Insurance Company, Construction Manager Niina Rajakoski
DESIGNERS Head Designer, Architect Sami Horto, Arkkitehdit Soini & Horto Oy

Interior Designer Markus Eskola, Arkkitehdit Soini & Horto Oy
CONTRACTOR NCC Rakennus Oy, site manager Juha Lamminen, site foreman Vesa Karttunen
EXTENT 7,700 m², 120 rooms, 2 restaurants

ETELÄ-SUOMEN JULKISIVUPALVELU OY

High-quality facade renovations, e.g. Töölöntorinkatu 11 and Töölönkatu 52
COMPANY Tunturikatu 4 B, 00100 Helsinki
CONTACT PERSONS Janne Paaso, Mauri Kallio, Etelä-Suomen Julkisivupalvelu Oy

HONORARY MENTION 2014

SIILITIE METRO STATION

Siilitie 2, 00800 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Beginning 2010, Implementation 2012–2013
AWARD WINNER Head Designer, Architect Tom Cederqvist, Cederqvist & Jäntti Arkkitehdit Oy
DEVELOPER Helsinki City Transport HKL, Timo Juolevi, Anna Rantanen
Developer consultant Raimo Yli-Houhala, R. Yli-Houhala Oy
DESIGNERS Head Designer, Architect Tom Cederqvist, Project Architect Johannes Laiho, detail design, Building Designer Ari Sahlman, BIM coordination, Building Designer Juha Vesen, technical design, Senior Designer Paula

Haarasilta, Cederqvist & Jäntti Arkkitehdit Oy
Electrical engineering Teemu Määttänen, Antti Halonen, Sähköinsinööritoimisto Oy Niemistö
Structural design Keijo Saloviini, Markku Lotvonen, Insinööritoimisto Pontek Oy
HVAC and automation engineering Paavo Tikkanen, Tom Sundman, Granlund Oy
Geotechnical investigations Roman Timaskin, FCG Finnish Consulting Group Oy
Fire engineering Jukka-Pekka Laaksonen, L2 Paloturvallisuus Oy
CONTRACTORS Main contractor Reno-rakennus Oy, site foreman Antti Alakoskela
SUPERVISION Construction work supervisor Kalevi Andersson, HKL Construction Unit and Kimmo Huotari
Rakennustoimisto Altacon Oy
Electrical supervisor Tommi Luotamo, HKL Construction Unit
HVAC supervisor Matti Holma, Matti Hallassaari Oy
Supervision of lift and escalator work Mikko Halonen, HKL Construction Unit
EXTENT Gross floor area 837 m²
Volume 4,256 m³
Platform surface area 570 m²
Horizontal roof surface area 2,619 m²
PHOTOGRAPHS Mika Huisman, Decopic Oy
Anders Portman, Kuvatoimisto Kuvio Oy

PROPERTY COMPANY TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU

Hiekkarannantie 9, 00100 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Design phase 2011–2014, implementation 2014–2015
AWARD WINNER Active project participants Hannu Haukanhovi and Liisa Tarjanne, Head Designer, Architect Heikki Kukkonen
PROJECT Hietsu Pavilion – renovation of the old Hietaranta changing room building and transformation into a community centre
CLIENT AND DEVELOPER Kiinteistö Oy Töölön Kylätalo Hietsu
DESIGNERS Head Designer, Architect Heikki Kukkonen, architectural design, architects Tristan Hughes, Lennart Lang, Project Manager Ville Ylönen
Structural design Konsultointi Kareg Oy
HVAC and electrical engineering LVIS-Insinööri-toimisto Timo Vättö Oy
MAIN CONTRACTOR Vapi Oy
SUPPORTERS Töölön kaupunginosat –Töölö ry, Töölöläinen Magazine, Arts Promotion Centre Finland, Finnish Cultural Foundation, Finnish Local Heritage Federation, Ministry of Education and Culture, Ministry of the Environment, Finnish Cultural Heritage Foundation, Töölö-liike, Töölö-Seura ry
EXTENT Floor area 700 m², building costs EUR 1.2 million

TOWNHOUSE BLOCKS HELSINGIN ALPPITÄHTI AND LAUKKUKUJA 6, ALPPIKYLÄ

Asunto-osakeyhtiö Helsingin Alppitähti, Reppukatu 13 and Asumisoikeusyhdistys Suomen Omakoti, Laukkukuja 6, 00770 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Completed in 2014
AWARD WINNER Architects Pentti Raiski and Katariina Rautiala, POOK arkkitehtitoimisto Oy and town planners, architects Matti Visanti and Sakari Pulkkinen
DEVELOPER Optimikodit Oy, Developer consultant and interactive resident portal e-House Oy
DESIGNERS Architects and head designer, POOK Arkkitehtitoimisto Oy
MAIN CONTRACTOR Optimikodit Oy
EXTENT Alppitähti 2,119 m², 19 apartments, 3 row houses and 2 semi-detached houses, 3–4 rooms + kitchen, 69–101 m²
Laukkukuja 1,749 m², 11 apartments, 2 row houses and 3 detached houses, 3–5 rooms + kitchen, 72–131 m²

ROSE FOR BUILDING 2015

OP VALLILA

OP Vallila Headquarters
Teollisuuskatu 1, 00510 Helsinki
PROJECT SCHEDULE Competition winner selected 2011, design and implementation 2012–2015
AWARD WINNER OP-Pohjola, OP Group, Director of Property Development Auni Palo, Head Designer, Architect Asmo Jaaksi, JKMM Arkkitehdit Oy,

Structural Engineer, Head of Department Anssi Kolehmainen, Finnmap Consulting Oy, Acoustic Engineer Oskar Lindfors, M.Sc. (Tech.), Akukon Oy and fire safety consultant, fire protection engineer Sami J. Hämäläinen, Paloässä Oy
CLIENT, OWNER AND OCCUPANT OP Financial Group DESIGNERS Architectural design JKMM Arkkitehdit Oy, Head Designer Asmo Jaaksi, project architects Marko Salmela and Eero Kontuniemi, team Teemu Kurkela, Samuli Miettinen, Juha Mäki-Jyllilä, Ville Ukkonen, Jukka Mäkinen, Janne Leino, Teemu Toivio, Katariina Takala, Kirsti Larja, Arvi Mäkitalo, Aaro Martikainen, Harri Lindberg, Azizah Sutor, Johanna Mustonen, Katariina Knuuti, Salla Olkkonen, Päivi Puukari, Marko Pulli, Edgars Racins, Jarno Vesa, Karo Ojanen, Christopher Delany, Edit Bajsz, Anna Melander Interior design JKMM Arkkitehdit, Project Manager Paula Salonen, team Viivi Laine, Tiina Rytönen, Elina Niemi Structural design Sweco Oy, Ramboll Oy Geotechnical engineering Pohjatekniikka HVAC engineering Sweco Oy Electrical and sprinkler engineering Granlund Oy Fire engineering Paloässä Oy AV and acoustic design Akukon Oy Workstation design Sisustusarkkitehdit Gullstén & Inkinen Oy PROJECT MANAGEMENT Haahela Oy EXTENT Gross floor area 130,000 m²

MERIPAVILJONKI

Säästöpankinranta 3, 00530 Helsinki PROJECT SCHEDULE Completed in 2015 AWARD WINNER Helsingin työväenyhdistys ry, Managing Director Jorma Bergholm, Head Designer, Architect Simo Freese, Arkkitehtitoimisto Freese Oy and structural engineer in charge Juha Elomaa, M.Sc. (Tech.), A-Insinöörit Oy DEVELOPER Helsingin työväenyhdistys ry, Managing Director Jorma Bergholm Developer consultant Rakennuttajatoimisto HTJ Oy, Merja Tiivola OCCUPANT Ravintolakolmio Group, Heimo Keskinen DESIGNERS Architectural design Arkkitehtitoimisto Freese Oy, Head Designer, Architect Simo Freese, Architect Eva Knif, Interior Architect Anu Halme Structural design Launo Laatikainen, Juha Elomaa, Diana Ponkkala, A-Insinöörit Oy HVAC and automation engineering Henrik Finne, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy Geotechnical engineering Aku Varsamäki, Sito Acoustic design Henrik Möller and Sara Vehviläinen, Akukon Oy MAIN CONTRACTOR Europlan Oy, Jari Savola, Veli-Martti Perälä, Pasi Turunen EXTENT Floor area 400 m², gross floor area 532 m²

HONORARY MENTION 2015

IPI KULMAKUPPILA

Porthaninkatu 13, 00530 Helsinki PROJECT SCHEDULE Implementation during 2014–2015 AWARD WINNER Head Designer, Architect Jaakob Solla, Arkkitehtitoimisto Konkret Oy and Interior Architect Petra Majantie, Studio Petra Majantie Oy CLIENT Kehitysvammaisten työllisyyden tukisäätiö, Rauno Heiskanen DESIGNERS Head Designer, Architect Jaakob Solla, Arkkitehtitoimisto Konkret Oy Interior architecture and design, Interior Architect Petra Majantie, Studio Petra Majantie Oy HVAC engineering Erkki Immonen, Anne Salmela, Lasse Lehto, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy Electrical engineering Marko Berg, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy Structural design Juha Kotiranta, IdeaStructura Oy Graphic design Eeva Sivula, Dog Design CONTRACTORS Main contractor Pekka Vaitti, Restok Oy Carpentry Sakari Paananen and Kati Setälä, Punavuoren Puuehvenen Oy HVAC contractor Markus Ronkainen, Toiminimi M. Ronkainen EXTENT Total floor area approx. 240 m² Transformation of business premises into a café The building's plumbing and electrical renovation was carried out simultaneously with the building of the café. PHOTOGRAPHS Kuvio Oy

APARTMENT BUILDING, HARJANNETIE 13, VIKINMÄKI

Harjannetie 13, 00710 Helsinki PROJECT SCHEDULE Implementation during 2013–2015 AWARD WINNER Head Designer, Architect Ulpu Tiuri, Arkkitehtitoimisto Tiuri & Lommi Oy, Landscape Architect Petri Eurasto, Geotek Oy and site foreman in charge of earthworks, Construction Engineer Jussi Linjamäki, NHP-Yhtymä Oy CLIENT Helsingin kaupungin asunnot, Heka-Pihlajisto Oy DEVELOPER Helsinki Housing Production Department, Juhani Ristola, Sanna Pusila DESIGNERS Architectural design Arkkitehtitoimisto Tiuri & Lommi Oy, Head Designer, Architect Ulpu Tiuri, Architect Jukka Lommi, Project Architect Antti Vainio Structural design Jani Lipsanen, Insinööritoimisto Jonecon Oy Landscape design, Landscape Architect Petri Eurasto, Geotek Oy HVAC engineering, Päivi Kauranen, Helsingin Kartech Oy Electrical engineering, Jarno Puranen, Insinööritoimisto Tauno Nissinen Oy Geotechnical engineering, Mirva Koskinen, Real Estate Department, Geotechnical Division CONTRACTORS Main contractor Uudenmaan Mestari-

Rakentajat Oy, Kari Nousiainen, Juha Karhu Earthworks NHP-Yhtymä, Oy, site foreman, Construction Engineer Jussi Linjamäki, Timo Paananen EXTENT Total area 3,981 m² 39 rented apartments, total net floor area 2,899.5 m² Apartment sizes 49,5–107,5 m²

RUSKEASUO ALLOTMENT GARDEN SOCIETY

Ruskeasuo Allotment Garden Society, Building Committee Nauvontie 1, 00280 Helsinki SCHEDULE New type drawings and building guidelines for the area 2013–2015 AWARD WINNER Interior Architect Marianne Andersson, Architect Ebba Michelsson, Landscape Architect Camilla Rosengren EXTENT 114 cottage plots Total area 55,289 m², area of plots 38,655 m² Established in 1918

ROSE FOR BUILDING 2016

HERNESAAREN LÖYLÄ

Hernesaarenranta 4, 00150 Helsinki Public sauna and restaurant PROJECT SCHEDULE Design phase 2011–2016, construction 2015–2016 AWARD WINNER Head Designers, Architects Anu Puustinen and Ville Hara, Avanto Arkkitehdit Oy, Building project initiated by Antero Vartia and Jasper Pääkkönen, Structural Designer in Charge Hans Wilkman and Teemu Nyyssönen, Marine structures Juha Kärkkäinen, Ramboll Finland Oy, Steel structural design Reijo Kytömäki, SS-Teracon Oy CLIENT Antero Vartia and Jasper Pääkkönen, Kidvekkeli Oy DEVELOPER Project management Qtio Oy, Juha Jokela, Filip Forsblom OCCUPANT Royal Ravintolat DESIGNERS Architectural design Avanto Arkkitehdit Oy, Head Designers, Architects Ville Hara and Anu Puustinen, Assistants, Architects Antti Westerlund and Hiroko Mori, Architecture Students Laura Nenonen and Xiaowen Xu Interior architecture Joanna Laajisto Creative Studio, Joanna Laajisto (restaurant, terrace furniture, sauna lounge interior design) Structural design Ramboll Finland Oy, Hans Wilkman, Teemu Nyyssönen Marine structures Ramboll Finland Oy, Juha Kärkkäinen Steel structural design SS-Teracon Oy, Reijo Kytömäki, Ville Korkiamäki Glass structures Lasifakta Oy, Tahvo Sutela HVAC engineering Optiplan Oy, Evgeny Nikolski, Aleksei Lähti Electrical engineering Optiplan Oy, Jari Muunoja CONTRACTORS Main contractor Rakennustoimisto Jussit Oy Earthworks and foundations Kanta Kaivu Oy Electrical contractor Elektro Asennus Oy HVAC contractor Uudenmaan LVI-Talo Oy Timber furniture contractor Puupalvelu Jari Rajala Oy Steel structures VMT-Steel Sauna stoves Tulisydän Oy and Iki-Kiuas Oy

EXTENT Gross floor area 1,071 m² (excluding covered space under the cloak) Terrace 1,510 m² + roof terrace 249 m² + lookout terrace 58 m² Capacity: restaurant 150, terrace 300, saunas 96 Total costs approx. EUR 6 million PHOTOGRAPHS Kuvio.com, Archmospheres.com Joanna Laajisto Creative Studio, Mikko Ryhänen

ROIHUVUORI PRIMARY SCHOOL

Vuorenpaikantie 7, 00820 Helsinki Renovation of Roihuvuori Primary School PROJECT SCHEDULE Design phase 2013–2014, implementation 2014–2016 AWARD WINNER Head Designer, Architect Timo Jeskanen, Project Architect Juha Kihlström, Jeskanen-Repo-Teränne Arkkitehdit Oy CLIENT City of Helsinki Real Estate Department, Premises Centre, during design phase Developer-Architect Anneli Nurmi, during construction phase Project Director Sirpa Pylväs DEVELOPER PWD Construction Management, Project Director Matti Priha OCCUPANT City of Helsinki Education Department, Head Architect Mauno Kemppe DESIGNERS Head Designer, Architect in Charge of Project Timo Jeskanen, Jeskanen-Repo-Teränne Arkkitehdit Oy, Project Architect Juha Kihlström, Jeskanen-Repo-Teränne Arkkitehdit Oy Furniture design Desarc Oy Structural design Insinööritoimisto Pontek Oy Foundation engineering Real Estate Department, GEO HVAC engineering Insinööritoimisto Äyräväinen Oy Electrical engineering Sähköinsinööritoimisto Delta Oy Landscape design Loci Maisema-arkkitehdit Oy CONTRACTORS Main contractor Rakennus Oy Antti J. Ahola, Foreman Jari Vitikainen EXTENT 3,804 m² (gross)

HONORARY MENTION 2016

NATIONAL LIBRARY

Renovation Unioninkatu 27, 00014 University of Helsinki PROJECT SCHEDULE Design phase 2011–2013, implementation 2013–2016 AWARD WINNER Head Designer, Architect Pauno Narjus, LPR-arkkitehdit Oy, HVAC and automation engineering Henrik Finne and Niko Lipponen, Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy DEVELOPER AND CLIENT University of Helsinki, Centre for Properties and Facilities, Teppo Salmikivi and Eija Vuori Developer consultant Indepro Oy, Matti Kruus and Antero Höhö OCCUPANT Helsinki University Library DESIGNERS Architects and head designer, interior design LPR-arkkitehdit Oy, Head Designer Pauno Narjus, Project Architect Tiitta Itkonen, Conservation, Project

Architect Rikhard Alaskewicz, Design phase, Site Architect Hannu Tenho, Interior design Philip Kronqvist, Furniture design and repair Assi Sandelin, Modelling Markus Gerke Structural design Ideastructura Oy, Pentti Aho, Veikko Nupponen, Jukka Huttunen Foundation engineering Sito Oy, Petteri Kronqvist HVAC and automation engineering Insinööritoimisto Leo Maaskola Oy, Henrik Finne, Niko Lipponen Electrical engineering, AV and lighting design Granlund Oy, Erkki Finni, Topi Volama, Matti Alakylmänen, Sara Leino Conservation coordination, documentation, building history survey, facade repair design Okulus Oy, Kati Winterhalter Conservation plan Tmi Petapi, Pentti Pietarila Fire engineering L2 Paloturvallisuus Oy, Niko Kauranen Landscape design Maisemasuunnittelu Hemgård, Gretel Hemgård Laser scanning, inventory model Finnmap Infra, Geomap CONTRACTORS Project management contractor NCC Rakennus Oy, Guy Eklund, Site Foreman Matti Huotarinen, Timo Valpola, Jukka Isotalo, Juhani Sulkakoski, Heikki Kumpula, Taina Tervonen, MTW Oy EXTENT Renovation area approx. 6,557 m² Costs EUR 19.4 million PHOTOGRAPHS Pauno Narjus, Arno de la Chapelle

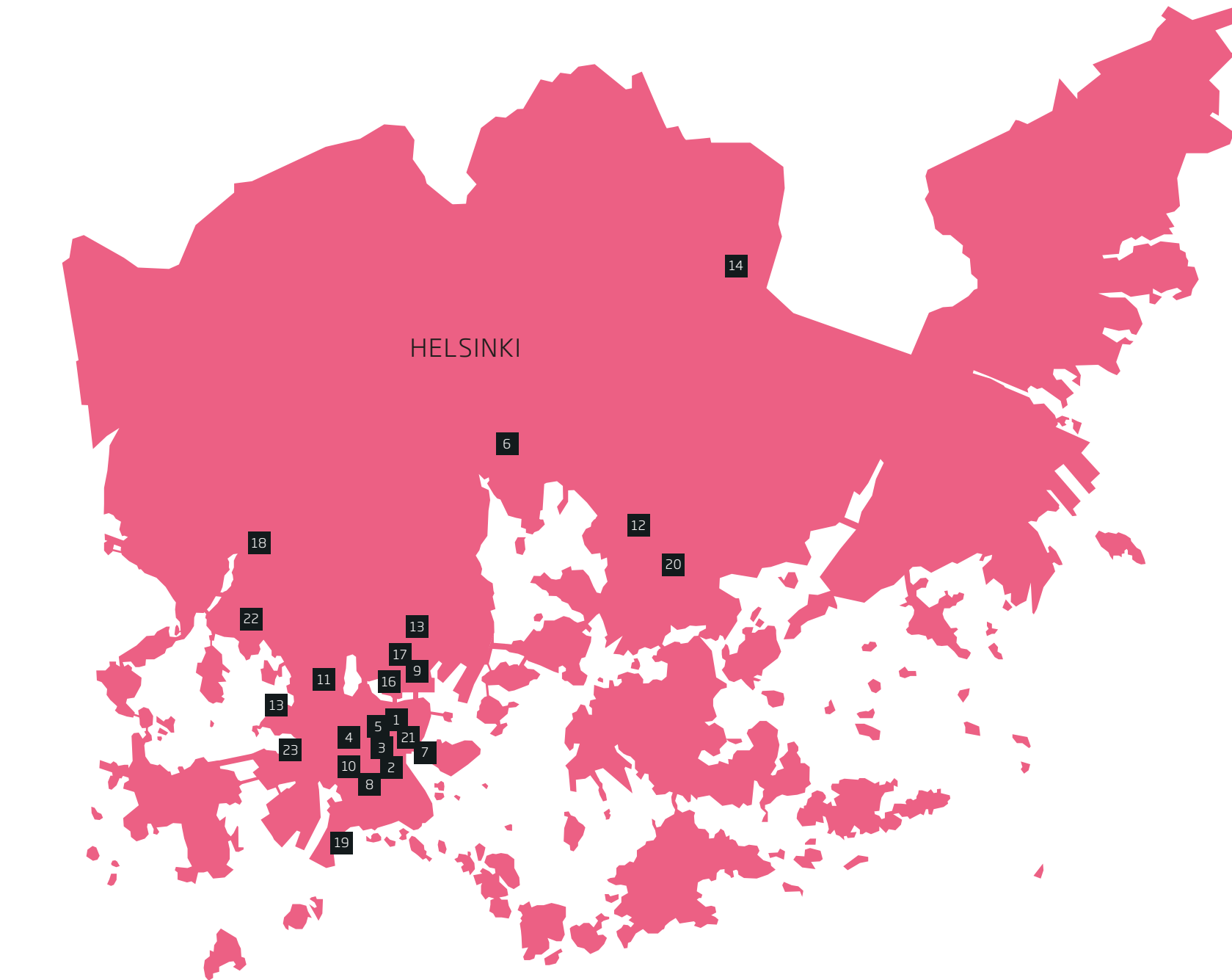
HOUSING COMPANY KELARINNE

Mäntytie 10 & 23, 00270 Helsinki Repair of staircase iron profile windows PROJECT SCHEDULE Design phase 2011–2016, construction 2015–2016 AWARD WINNER Board of Housing Company Kelarinne, Chairman Panu Haapaniemi, Architect Tapani Mustonen, Arkkitehdit Mustonen Oy

CLIENT As. Oy Kelarinne, Board Member Markku Leinonen, Building Manager Sinikka Ahola, Audit Oy OCCUPANT As. Oy Kelarinne DESIGNERS Architects Tapani Mustonen and Olli Helasvuo, Arkkitehdit Mustonen Oy CONTRACTORS Seppo Kokkonen, Lauri Virolainen, Virva Pohjanen, Birgitta Simpanen, Rene Aumeste, Ukri Oy Metalwork and glazing Pelti- ja Rautatyö E. Salminen Oy, Lasihemmo Oy PHOTOGRAPHS Tapani Mustonen and Olli Helasvuo, Arkkitehdit Mustonen Oy

LAPINLAHTI HOSPITAL, PRO LAPINLAHTI – LAPPVIKEN RY, LAPINLAHDEN LÄHDE OY AND OSUUSKUNTA LAPINLAHDEN TILAJAKAMO

Lapinlahdentie 8, 00180 Helsinki PROJECT SCHEDULE Pro Lapinlahti – Lappviken ry established in 1988 Lapinlahti Hospital was closed down in 2008 Lapinlahden Lähde Oy, rental activities since 2015 Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo, rental activities since 2014 AWARD WINNER Katja Liuksiala, Pro Lapinlahti – Lappviken ry and Lapinlahden Lähde Oy, Jaana Merenmies, Lapinlahden Lähde Oy and Teemu Lehto, Osuuskunta Lapinlahden tilajakamo EXTENT Lapinlahti Hospital, main building, 9,075 m² (gross) Pro Lapinlahti – Lappviken ry, approx. 170 members 33 garden patches, 5–10 annual events: Aleksis Kivi Day, Harvest Festival, birdwatching and nature walks, sowing, bulb planting, literature and cultural events 80 long-term work space tenants and 100–150 temporary tenants each week Café Lähde and shops have approx. 1,000 visitors per week So far over 50,000 visitors in total PHOTOGRAPHS Siiri Sundström

1. KAISA-TALO
2. WORLD DESIGN CAPITAL -PAVILJONKI (2012)
3. SVENSKA TEATERN
4. KAMPIN KAPPELI
5. OSAKEYHTIÖ VILHOLA
6. VIKINMÄKI
7. STORA ENSON PÄÄKONTTORI
8. HELSINGIN METODISTIKIRKKO
9. HÄMEENTIE 13 B:N RAVINTOLAT
10. HOTEL INDIGO HELSINKI BOULEVARD
11. TÖÖLÖN KORJAUSKOHEET (2014)
12. SIILITIE METROASEMA

13. TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU
14. ALPPIKYLÄ
15. OP VALLILA
16. MERIPAVILJONKI
17. IPI KULMAKUPPILA
18. BRUNAKÄRR KOLONITRÄDGÅRD
19. LÖYLY
20. ROIHUVUOREN ALA-ASTE
21. KANSALLISKIRJASTO
22. AS.OY KELARINNE
23. LAPINLAHDEN SAIRAALA

1. KAISA HOUSE
2. WORLD DESIGN CAPITAL PAVILION (2012)
3. SVENSKA TEATERN
4. KAMPPI CHAPEL
5. LIMITED LIABILITY COMPANY VILHOLA
6. VIKINMÄKI
7. STORA ENSO HEAD OFFICE
8. METHODIST CHURCH
9. RESTAURANTS ON HÄMEENTIE 13
10. HOTEL INDIGO HELSINKI BOULEVARD
11. TÖÖLÖ RENOVATIONS (2014)
12. SIILITIE METRO STATION

13. TÖÖLÖN KYLÄTALO HIETSU
14. ALPPIKYLÄ
15. OP VALLILA
16. MERIPAVILJONKI
17. IPI KULMAKUPPILA
18. RUSKEASUO ALLOTMENT GARDEN
19. LÖYLY
20. ROIHUVUORI PRIMARY SCHOOL
21. NATIONAL LIBRARY
22. HOUSING COMPANY KELARINNE
23. LAPINLAHTI HOSPITAL

JÄRJESTYKSESSÄ kolmas kirja Helsingin rakennuslautakunnan vuotuisesta Rakentamisen Ruusu -palkinnosta kattaa vuodet 2012–2016. Palkittujen kohteiden ja henkilöiden esittelyn ohella teos sisältää kaksi haastattelua ja Arkkitehti-lehden päätoimittajan Jorma Mukalan omakohtaisen katsauksen 2010-luvun helsinkiläiseen arkkitehtuuriin. Lisäksi Ruusu-palkintotaulujen tekijä Kari Kuosma kertoo, miten humoristiset piirrokset syntyvät.

DEN TREDJE boken om Helsingfors byggnadsnämnds årliga pris, Byggrosen, omfattar åren 2012–2016. Boken innehåller en presentation av de objekt och personer som har beviljats Byggrosen samt två intervjuer och chefredaktören för Finsk Arkitekturtidskrift Jorma Mukalas översikt över arkitekturen i Helsingfors på 2010-talet. Dessutom berättar Kari Kuosma, som gjort tavlorna för Byggrosen, hur de humoristiska teckningarna kommer till.

THE THIRD book about the Helsinki City Building Control Commission's annual Rose for Building Award covers the years 2012–2016. In addition to presenting the award winners, the book includes two interviews as well as a personal review of the 2010s architecture in Helsinki by Jorma Mukala, Editor-in-Chief of the Arkkitehti magazine. Furthermore, Kari Kuosma, the man behind the drawings given to the Rose winners, tells how the humorous artworks are created.

